

Sara Hildénin taidemuseon arkkitehtuurikilpailu

Architectural Competition for the Sara Hildén Art Museum

Arvostelupöytäkirja | Evaluation minutes

Sara Hildénin taidemuseon arkkitehtuurikilpailu
Architectural Competition for the Sara Hildén Art Museum

Arvostelupöytäkirja | Evaluation minutes

Käännös ja oikoluku Translation and proofreading

Translatinki Oy

Kansikuvat Cover images

kilpailuehdotus Lumen Valo
competition entry Lumen Valo

Taitto Layout

Sanna Jalaskoski, Sitowise Oy

 SARA HILDÉNIN TAIDEMUSEO

VARMA

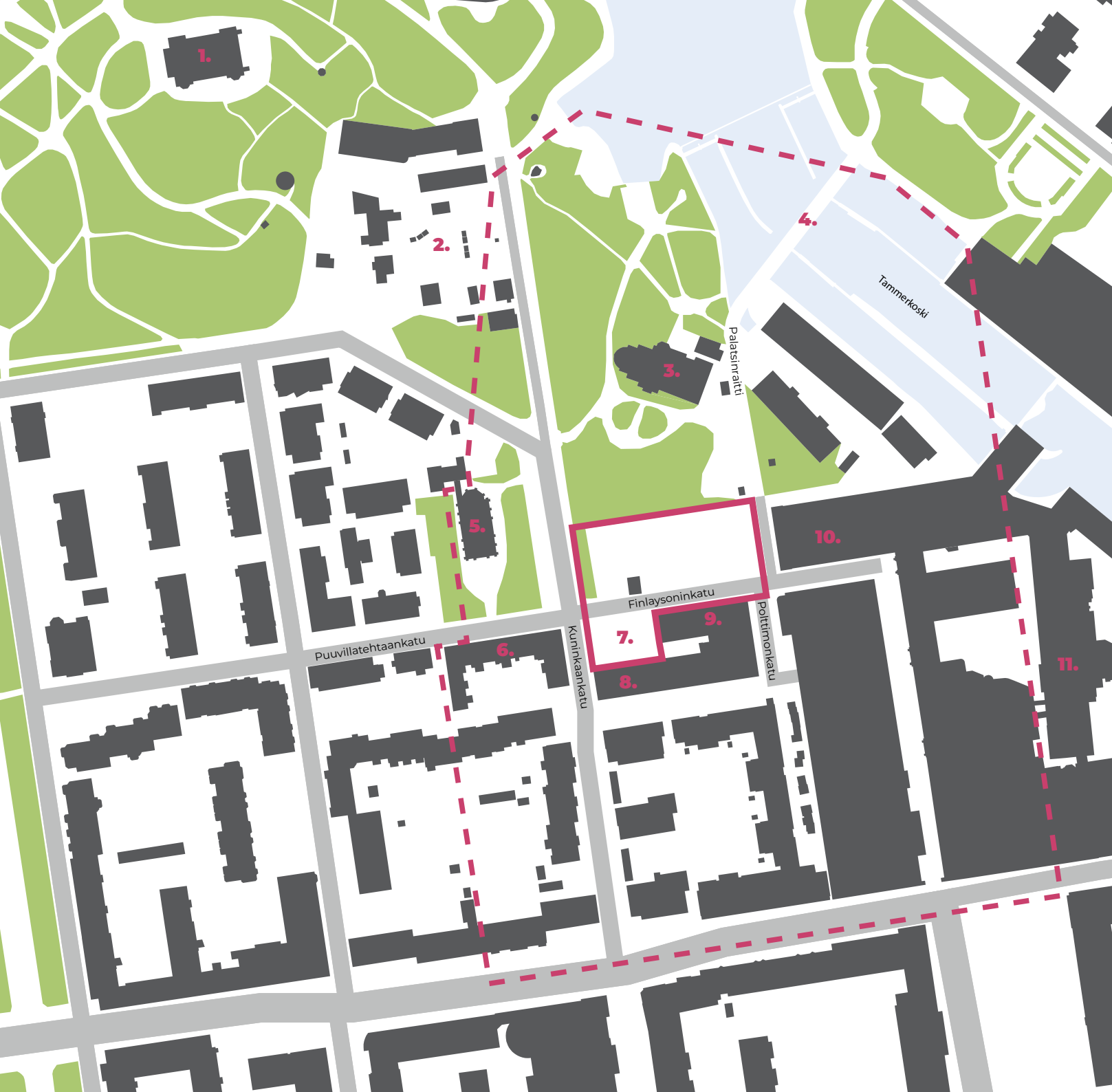
TAMPERE.
FINLAND

Sisällys

1	Kilpailun järjestäjä, luonne ja tarkoitus.....	5
2	Kilpailun tavoitteet	6
3	Kilpailukutsu.....	8
3.1	Osallistumisoikeus ja kilpailusta ilmoittaminen	8
3.2	Kilpailun säännöt ja kilpailuohjelman hyväksyminen	8
3.3	Palkintolautakunta.....	9
3.4	Kilpailun kulku	10
4	Kilpailuehdotusten arvosteluperusteet.....	11
5	Yleisarvostelu.....	12
5.1	Kaupunkikuva ja kaupunkirakenne.....	13
5.2	Arkkitehtoniset ratkaisut.....	16
5.3	Toiminnallisuus	17
5.4	Toteuttamiskelpoisuus	21
6	Yleisimmät ratkaisutyypit	23
7	Ehdotuskohtainen arvostelu	27
7.1	Lyhytlistatut ehdotukset	27
7.2	Yläluokka	88
7.3	Luokkajako	129
8	Kilpailun tulos	140
8.1	Palkintolautakunnan päätös.....	140
8.2	Palkintolautakunnan suositukset	143
8.3	Arvostelupöytäkirjan allekirjoitus	144
8.4	Tekijätietojen avaus.....	145

Contents

1	The organiser, nature, and purpose of the competition	5
2	Goals of the competition	6
3	Invitation to participate	8
3.1	Right to participate and publication of the competition	8
3.2	Rules of the competition and approval of the competition programme ..	8
3.3	Jury.....	9
3.4	Course of the competition	10
4	Evaluation criteria for the competition entries	11
5	General evaluation	12
5.1	Cityscape and urban structure.....	13
5.2	Architectural solutions	16
5.3	Functionality	17
5.4	Feasibility.....	21
6	Most common solution types	23
7	Entry-specific evaluation	27
7.1	Shortlisted entries	27
7.2	Upper category.....	88
7.3	Division into categories.....	129
8	Competition result	140
8.1	The jury's decision	140
8.2	The jury's recommendations	143
8.3	Signing of the evaluation minutes.....	144
8.4	Opening of author details.....	145

- Kilpailualue
Competition area
- Tarkastelualue
Study area
- 1. Näsiliinna (Milavida)
- 2. Tallipiha
Stable Yards
- 3. Finlaysonin palatsi
Finlayson Palace
- 4. Palatsinsilta
Palatsinsilta Bridge
- 5. Finlaysonin kirkko
Finlayson Church
- 6. Ensimmäinen postitalo
The first post office
- 7. Entinen tehtaan koulun tontti
The plot of the former factory school
- 8. Tehtaanmyymälä (TR 48)
Factory shop
- 9. Tehtaan pääkonttori (TR 34)
The former headquarters of the factory
- 10. Kehräämö (TR 31)
Spinning mill
- 11. Kuusvooninkinen (TR 1)

1

Kilpailun järjestäjä, luonne ja tarkoitus

The organiser, nature, and purpose of the competition

Keskinäinen työeläkevakuutusyhtiö Varma, Sara Hildénin Säätiö ja Tampereen kaupunki järjestivät kansainvälisen yleisen arkkitehtuurikilpailun Sara Hildénin taidemuseon uudisrakennuksen suunnittelusta. Kilpailu järjestettiin yhteistyössä Suomen Arkkitehtiliiton kanssa ja liiton kilpailusääntöjen mukaisesti.

Kilpailun tarkoituksena oli löytää Sara Hildénin taidemuseon uudisrakennuksen toteuttamiseksi arkkitehtonisesti korkeatasoinen ratkaisu, jossa kaupunkikuvaliset, toiminnalliset ja tekniset, taloudelliset sekä kestäväen kehityksen tavoitteet on ratkaistu tasapainoisesti.

Sara Hildénin taidemuseossa esitetään Sara Hildénin Säätiön suomalaisen ja kansainvälisen modernin ja nykyaikaisen kokoelman teoksia sekä kotimaisen ja kansainvälisen taiteen vaihtuvia näyttelyitä. Rakennukseen suunnitellaan näyttelytilojen lisäksi yleisöpalvelutiloja, teknisiä tiloja sekä henkilökunnan tiloja. Uudisrakennuksen ohjelma-ala oli noin 4 000 m², ja suunnitelman tuli noudattaa annettua tilaohjelmaa.

Uusi taidemuseorakennus sijoittuu Finlaysonin alueelle, joka on osa uudiskäyttöön otetuista entisistä teollisuusrakennuksista muodostuvaa valtakunnallisesti merkittävää rakennettua kulttuuriympäristöä (RKY). Taidemuseon uudisrakennus tuli suunnitella osaksi laajaa teollisuusympäristön muodostamaa historiallista miljööä. Kilpailualueita reunustavat vanha tehtaan pääkonttori ja muut historialliset rakennukset sekä Wilhelm von Nottbeckin puisto, jossa sijaitsee Finlaysonin palatsi. Kilpailualueen tuntumassa sijaitsevat Finlaysonin historiallinen kirkko ja entiset työväen asuinkorttelit. Kilpailualue rajoittuu Finlaysoninkatuun ja Kuninkaankatuun, joiden kautta tuli huolehtia taidemuseon tarvitsema huolto- ja tavaraliikenne. Henkilöautoille ei tarvinnut osoittaa paikkoja. Kulkuyhteys (porras ja hissi) tulevaan Kunkun parkkiin tuli esittää.

Varma Mutual Pension Insurance Company, Sara Hildén Foundation and the City of Tampere organised, together, an open international architectural competition on the design of the new Sara Hildén Art Museum building. The competition was organised in cooperation with the Finnish Association of Architects (SAFA) and in accordance with its competition rules.

The purpose of the competition was to find a solution for the new Sara Hildén Art Museum building that would be architecturally of high quality and meet the set goals for the cityscape, as well as the functional, technical, economic, and sustainable development goals, in a balanced manner.

Works included in the Finnish and international modern and contemporary art collections of the Sara Hildén Foundation and changing exhibitions of Finnish and international art are displayed at the Sara Hildén Art Museum. In addition to exhibition facilities, the building must include public service facilities, technical facilities, and personnel facilities. The scope of the new building was roughly 4,000 m², and it was required that the submitted plan comply with the given room programme.

The new art museum building will be located in the Finlayson area, which is part of a nationally significant built cultural environment (the Finnish Heritage Agency's inventory of nationally significant built cultural environments, RKY) consisting of repurposed former industrial buildings. It was required that the new art museum building be designed as part of an extensive historical setting formed by the industrial environment. The competition area is lined with the old headquarters of the factory and other historical buildings, as well as with Wilhelm von Nottbeck Park, where Finlayson Palace is located. The historical Finlayson Church and the former housing blocks for workers are located close to the competition area. The competition area borders on Finlaysoninkatu Street and Kuninkaankatu Street, and it was required that the maintenance and service transport, as well as goods transport, for the art museum take place via those streets. There was no need to designate any car parking spaces. It was required that an access route (stairs and a lift) to the P-Kunkku parking facility be proposed.

2 Kilpailun tavoitteet

Goals of the competition

Kaupunkikuvaan ja kaupunkirakenteeseen sovittaminen

Kilpailualue on osa Tampereen kaupungin keskeistä historiallista miljöötä, jota leimaavat edelleen alkuperäisen 1800-luvulta lähtien kehittyneen teollisuuden jäljet. Kulttuurihistoriallisesti arvokas rakennettu ympäristö muodostuu sekä rakennuksista että puisto- ja katualueista.

Uuden taidemuseorakennuksen hienovireinen sopeuttaminen jo pitkälti valmiiseen rakennettuun ympäristöön oli keskeinen suunnittelun lähtökohta. Uudisrakennuksen odotettiin sopivan ympäristöönsä arkkitehtonisesti ja kaupunkikuvallisesti. Ratkaisun tuli huomioida kilpailualueen rajaava ja ympäröivä arvokas rakennuskanta sekä puisto- ja viherympäristö, jonka osaksi taidemuseorakennus tulee asettumaan.

Sara Hildénin taidemuseon sijoittaminen nykyisin erilaisia kaupallisia palveluita, työpaikkoja sekä asumista tarjoavalle Finlaysonin alueelle perustuu siihen, että se ottaa paikkansa keskustan kävelyvyöhykkeellä osana monipuolista palvelukeskitymää. Alueen arvojen säilyttäminen ja elinvoimaisen kaupunkitilan vahvistaminen olivat kilpailun keskeisiä tavoitteita.

Integration with the cityscape and urban structure

The competition area is part of the central historical milieu of Tampere, which is still characterised by the remnants of its original industrial activities, which have developed since the 19th century. The built environment that is valuable in terms of cultural history consists of buildings, as well as park and street areas.

The integration of the new art museum building in a subtle manner with the surrounding environment that is, for the most part, already completed, was a key premise for the design work. The new building was expected to fit into its surroundings both architecturally and in terms of the cityscape. It was required that the solution take account of the valuable building stock, as well as the park and green areas that border and surround the competition area, and as a part of which the art museum building will be constructed.

Locating the Sara Hildén Art Museum in the Finlayson area, which currently has various commercial services, jobs and housing, is based on an idea according to which the art museum takes its place in the pedestrian zone of the city centre as part of a versatile service cluster. Preserving the values of the area and strengthening the vibrant urban space were central goals of the competition.

Arkkitehtoniset ja toiminnalliset ratkaisut

Kilpailulla haettiin alueen kaupunki- ja rakennustaiteellisia arvoja kunnioittavaa, korkeatasoista ja vaikuttavaa arkkitehtuuria edustavaa ratkaisua, johon Sara Hildénin taidemuseon tarpeet on ansiokkaasti sovitettu.

Uuden taidemuseorakennuksen halutaan kehittävän museon toimintaedellytyksiä ja mahdollistavan entistä paremmin Sara Hildénin Säätiön taidekokoelmaan perustuva näyttelytoiminta ja yleisötyö yhteistyössä alan kotimaisten sekä kansainvälisten toimijoiden kanssa.

Uuden taidemuseorakennuksen toivottiin vahvistavan museon vetovoimaa ja tunnettuutta taidekokoelman lisäksi myös vaikuttavalla arkkitehtuurillaan. Uuden taidemuseorakennuksen tulisi erottautua ilmeellään taidemuseoksi.

Kilpailun tavoitteena oli ympäristönsä arvot huomioiva, arkkitehtuuriltaan omaleimainen rakennus, joka antaa kehyksen taiteelle ja tukee Sara Hildénin taidemuseon identiteettiä ja erityisluonnetta. Uuden taidemuseorakennuksen suunnittelun keskeinen lähtökohta on sen toiminnallisuus ja mukautuvuus taiteen moninaisten uusien ilmiöiden esittämiseen.

Toteuttamiskelpoisuus

Kilpailuehdotuksilta edellytettiin rakennuksen koko elinkaari huomioiden teknistä ja taloudellista toteutuskelpoisuutta. Kilpailu tähtäsi toteuttamiskelpoiseen ratkaisuun.

Kestävän kehityksen mukaiset tavoitteet tuli huomioida rakennuksen ja siihen liittyvien ulkotilojen suunnittelussa mm. käyttämällä viherkerroin-työkalua.

Architectural and functional solutions

The aim of the competition was to find a high-quality and impressive solution which respects the urban and architectural values of the area and which successfully integrates the needs of the Sara Hildén Art Museum.

The new art museum building should enhance the operating conditions of the museum and enable even better exhibition and museum education activities based on the art collection of the Sara Hildén Foundation in cooperation with actors of the field in Finland and abroad.

It was hoped that the new art museum building would strengthen the attraction and recognition of the museum, both through its art collection and impressive architecture. The visual look of the new art museum building should be such that it is recognizable as an art museum.

The competition aimed to create an architecturally distinctive building that would take account of the values of its environment, create a framework for art, and support the identity and character of the Sara Hildén Art Museum. A key premise for the design of the new art museum building is its functionality and adaptability for the presentation of various new phenomena in the arts sector.

Feasibility

It was required that the competition entries be technically and financially feasible when the entire lifespan of the building was observed. The competition aimed at finding a feasible solution.

It was also required that the sustainable development goals be observed in the design of the building and the related outdoor spaces by using the green factor tool, for example.

3 Kilpailukutsu

Invitation to participate

3.1 Osallistumisoikeus ja kilpailusta ilmoittaminen

Kilpailu oli kansainvälinen kaikille avoin yleinen arkkitehtuurikilpailu. Kilpailuun saattoivat osallistua yksittäiset henkilöt ja työryhmät. Kilpailukieliä olivat suomi ja englanti.

Vähintään yhdellä työryhmään kuuluvalla henkilöllä tuli olla oikeus harjoittaa arkkitehdin ammattia omassa maassaan. Kilpailun jälkeisissä suunnitteluvaiheissa suunnittelutyöryhmässä tulee olla henkilö, jolla on Suomen rakennuslain mukainen pätevyys toimia hankkeen pääsuunnittelijana. Työryhmää on mahdollista täydentää kilpailun jälkeen.

Kilpailun palkintolautakunnan jäsenet ja sihteeri sekä näiden yhtiökumppanit olivat esteellisiä osallistumaan kilpailuun. Esteellisiä olivat myös kilpailuhankkeen valmisteluun tai siihen liittyvään päätöksentekoon osallistuneet henkilöt ja heidän yhtiökumppaninsa.

Kilpailu oli Suomen hankintalain mukainen suunnittelukilpailu. Kilpailusta julkaistiin hankintailmoitus TED-tietokannassa osoitteessa <https://ted.europa.eu>.

Lisäksi kilpailukutsu julkaistiin Suomen Arkkitehtiiton verkkosivujen kilpailukalenterissa, jäsentiedotteessa ja Arkkitehtiutisissa.

3.2 Kilpailun säännöt ja kilpailuohjelman hyväksyminen

Kilpailussa noudatettiin Suomen Arkkitehtiiton kilpailusääntöjä. Kilpailuohjelma liitteineen oli kilpailun järjestäjien, palkintolautakunnan ja Suomen Arkkitehtiiton kilpailutoimikunnan hyväksymä.

3.1 Right to participate and publication of the competition

The competition was an international architectural competition that was open to all. Individual people and teams could participate in the competition. The competition languages were Finnish and English.

It was required that at least one member of the team held the right to work as an architect in their country of residence. In the design phases that will take place after the competition, the design team must include a person who is qualified to act as the principal designer of the project, in accordance with the Land Use and Building Act of Finland. The team can be supplemented after the competition.

The members and secretary of the competition jury, as well as their partners, were not eligible to enter the competition. Persons who participated in the preparation of the competition project or in related decision-making were, together with their partners, also disqualified.

The competition was organised as a design competition, in accordance with the Finnish Procurement Act. A procurement notification was published of the competition in the TED database at <https://ted.europa.eu>.

The invitation to participate was also published in the competition calendar on the website of the Finnish Association of Architects (SAFA), in their member newsletter and Arkkitehtiutiset news magazine.

3.2 Rules of the competition and approval of the competition programme

SAFA's competition rules were followed in the competition. The competition programme and its appendices were approved by the organisers, the jury, and the competition committee of SAFA.

3.3 Palkintolautakunta

Kilpailun palkintolautakuntaan kuuluivat:

Kilpailun järjestäjien nimeäminä:

- Jaakko Stenhäll apulaispormestari, tuomariston puheenjohtaja
- Päivi Loimaala Sara Hildénin taidemuseon johtaja
- Silja Rantanen taidemaalari, kuvataiteen tohtori, Sara Hildénin Säätiö
- Sari Raunio kiinteistökehitysjohtaja, Varma
- Kai Niinimäki kiinteistöpäällikkö, Varma
- Virpi Ekholm kiinteistöjohtaja, Tampereen kaupunki
- Elina Karppinen asemakaavapäällikkö, Tampereen kaupunki
- Hanna Montonen yhdyskuntasuunnittelupäällikkö, Tampereen kaupunki
- Minna Tuominen hankearkkitehti, Tampereen kaupunki.

Suomen Arkkitehtiliiton nimeäminä:

- Rainer Mahlamäki professori, arkkitehti SAFA
- Pauno Narjus arkkitehti SAFA.

Palkintolautakunnan jäsenistä Suomen Arkkitehtiliiton kilpailusääntöjen tarkoittamia ammattijäseniä olivat Elina Karppinen, Hanna Montonen ja Minna Tuominen sekä Rainer Mahlamäki ja Pauno Narjus. Suomen Arkkitehtiliiton kilpailusääntöjen mukaisesti äänten enemmistö on ammattijäsenillä. Kilpailusääntöjen mukaan äänestystilanteessa kullakin ammattijäsenellä on kaksi ääntä ja muilla yksi ääni.

Palkintolautakunta kuuli ehdotuksia arvioidessaan rakennetun kulttuuriympäristön, maisemasuunnittelun ja liikennesuunnittelun sekä kestäväen kehityksen asiantuntijoita. Palkintolautakunta teetti lyhytlistatuista 15 ehdotuksesta digitaaliset ympäristömallit. Kilpailun järjestäjät teettivät kolmesta ehdotuksesta kustannusvertailun. Asiantuntijat ja kilpailun sihteeri eivät osallistuneet päätöksentekoon. Kilpailun sihteerinä toimii arkkitehti SAFA Annina Vainio, Sitowise Oy.

3.3 Jury

The jury included:

Appointed by the organisers of the competition:

- Jaakko Stenhäll Deputy Mayor, Chair of the jury
- Päivi Loimaala Director of the Sara Hildén Art Museum
- Silja Rantanen Painter, Doctor of Fine Arts, Sara Hildén Foundation
- Sari Raunio Property Development Director, Varma
- Kai Niinimäki Real Estate Manager, Varma
- Virpi Ekholm Real Estate Director, City of Tampere
- Elina Karppinen Manager of City Planning, City of Tampere
- Hanna Montonen Head of Urban Planning, City of Tampere
- Minna Tuominen Project Architect, City of Tampere.

Appointed by SAFA:

- Rainer Mahlamäki Professor, Architect M.Sc.
- Pauno Narjus Architect M.Sc.

Of the members of the jury, Elina Karppinen, Hanna Montonen, Minna Tuominen, Rainer Mahlamäki and Pauno Narjus were professional members referred to in SAFA's competition rules. In accordance with the competition rules, each professional member has two votes and others have one vote.

When assessing the entries, the jury consulted experts in the built cultural environment, landscape design, traffic planning and sustainable development. The jury commissioned digital landscape models on the fifteen shortlisted entries. The competition organisers commissioned a cost comparison on three entries. The experts and the competition secretary did not participate in decision-making. Annina Vainio, Architect M.Sc. from Sitowise Oy is the competition secretary.

3.4 Kilpailun kulku

Kilpailu alkoi 31.8.2020 ja päättyi 2.12.2020.

Kilpailua koskevat kysymykset ja lisätiedot

Kilpailijoilla oli mahdollisuus esittää kilpailua koskevia kysymyksiä. Kysymykset tuli esittää 23.9.2020 klo 16.00 mennessä kilpailun verkkosivujen kautta.

Kaikki kysymykset ja kilpailun järjestäjien niihin antamat vastaukset julkaistiin kilpailun verkkosivuilla 8.10.2020. Korjaus vastauksiin julkaistiin 21.10.2020.

Kilpailuehdotukset

Määräaikaan mennessä verkkopalvelun kautta kilpailuun toimitettiin 474 ehdotusta, joiden joukossa oli yksi kaksoiskappale (ehdotus nro 330 on poistettu). Yhden ehdotuksen tekijätiedot olivat esillä, mikä johti ehdotuksen hylkäämiseen.

Arvosteluun hyväksyttiin 472 edotusta. Ehdotusten määrä on yksi suurimmista Suomen arkkitehtuurikilpailujen historiassa.

Kilpailuehdotusten julkisuus

Kaikki hyväksytyt kilpailuehdotukset julkaistiin 15.1.2021 verkkosivulla <https://entries.sarahildenkilpailu.fi>. Yleisöllä oli mahdollisuus tutustua ehdotuksiin ennen kilpailun ratkaisua.

Palkintolautakunnan työskentely

Palkintolautakunta kokoontui kuusi kertaa 15.12.2020, 22.1.2021, 19.2.2021, 19.3.2021, 7.4.2021 ja 23.4.2021. Lisäksi palkintolautakunnan asettama työvaliokunta (Rantanen, Montonen, Tuominen, Mahlamäki, Narjus) kokoontui kaksitoista kertaa.

3.4 Course of the competition

The competition started on 31 August 2020 and ended on 2 December 2020.

Questions concerning the competition and additional information

Competitors could submit questions regarding the competition. It was required that questions be submitted by 16:00 on 23 September 2020 through the competition website.

All questions and the answers provided for them by the organisers of the competition were published on the competition website on 8 October 2020. A correction to answers was published on 21 October 2020.

Competition entries

By the set time limit, 474 competition entries were submitted electronically through the online service, amongst which there was one duplicate (entry no. 330 was removed from the competition). The author details of one entry were exposed, which led to the rejection of the entry.

A total of 472 entries were approved to participate in the evaluation. The number of entries is one of the largest in the history of architectural competitions in Finland.

Publicity of the competition entries

All approved competition entries were published on the website <https://entries.sarahildenkilpailu.fi> on 15 January 2021. The public was given an opportunity to view the competition entries before the result of the competition was reached.

Work of the jury

The jury assembled six times on 15 December 2020, 22 January 2021, 19 February 2021, 19 March 2021, 7 April 2021 and 23 April 2021. In addition, the executive committee (Rantanen, Montonen, Tuominen, Mahlamäki, Narjus) appointed by the jury assembled twelve times.

4

Kilpailuehdotusten arvosteluperusteet Evaluation criteria for the competition entries

Kilpailuehdotuksilta odotettiin korkeaa arkkitehtonista laatua ja niiden toivottiin olevan kilpailuohjelmassa esitettyjen tavoitteiden ja suunnitteluohjeiden mukaisia. Kilpailuehdotusten arviointiperusteet olivat seuraavat:

Kaupunkikuvaan ja kaupunkirakenteeseen sovittaminen

- Ehdotus soveltuu mittakaavaltaan ja massoitteeltaan ympäröivään kaupunkirakenteeseen ja kaupunkinäkömiin.
- Ehdotus muodostaa yhdessä olevan rakennuskannan kanssa kokonaisuuden.

Arkkitehtoniset ja toiminalliset ratkaisut

- Korkeatasoinen tilallinen ja arkkitehtoninen ratkaisu
- Toiminnallisten tavoitteiden toteuttaminen
- Museokokemuksen elämyksellisyys, taiteen esittämistä tukeva ja mahdollistava arkkitehtuuri
- Liittyminen viherympäristöön.

Toteuttamiskelpoisuus

- Teknis-taloudellinen toteuttamiskelpoisuus elinkaari huomioiden
- Kestävän kehityksen mukainen toteutettavuus.

It was expected that the competition entries would be architecturally of high quality and comply with the goals and design guidelines specified in the competition programme. The evaluation criteria for the competition entries were the following:

Integration with the cityscape and urban structure

- The competition entry suits to the surrounding urban structure and city views in terms of the scale and massing.
- The competition entry constitutes a whole with the existing building stock.

Architectural and functional solutions

- The high quality of the spatial and architectural solution
- Meeting of the functional goals
- Experiences offered by the museum visit, architecture that supports and enables the displaying of art
- Linking with the green environment.

Feasibility

- Technical and financial feasibility observing the lifespan
- Feasibility in accordance with sustainable development.

5 Yleisarvostelu

General evaluation

Kilpailuehdotusten kirjo oli laaja. Ne kartoittivat monipuolisesti kilpailualueen mahdollisuuksia ja sen asettamia reunaehdoja. Ehdotukset tarjosivat kiinnostavan kattauksen kaupunkikuvallisista, arkkitehtonisista ja toiminnallisista lähestymistavoista.

Ehdotusten lähempi tarkastelu osoitti kilpailutehtävän vaativuuden ja sen osin ristiriitaisetkin haasteet: miten sovitaan yhteen kaupunkikuvan ja suunnittelualueen lähtökohdat kilpailuohjelmassa esitettyjen, taidemuseon moninaisten toiminnallisten ja tilallisten vaatimusten kanssa. Palkintolautakunta totesi loppuarviossaan, että mikään kilpailuehdotuksista ei sellaisenaan täytä samanaikaisesti taidemuseon ulkoiselle ja sisäiselle liikenteelle, päätilojen mitoitukselle, kaupunkikuvalle sekä arkkitehtuurille asetettuja vaatimuksia. Arviointityössään palkintolautakunta korosti kokonaisratkaisun onnistumista yksityiskohtien virheettömyyden sijaan. Kilpailun jälkeinen ehdotuskohtainen kehityskelpoisuus muodostui loppuarvioinnissa keskeiseksi arviointikriteeriksi.

Kilpailussa oli laaja määrä korkealuokkaisia, huolellisesti tutkittuja ja kiinnostavia suunnitteluratkaisuja. Monista ehdotuksista välittyi korkea ammattiosaaminen. Kuten arvostelupöytäkirjan luokkajakoa koskevasta osasta käy ilmi, näitä korkealuokkaisia esityksiä on nostettu ylimpään luokkaan (51 ehdotusta), vaikka niissä olisi suunnitelman sisältöön tai tavoitteisiin liittyviä puutteita tai ristiriitoja.

Palkintolautakunta katsoo, että laajan suosion saavuttanut kilpailu edesauttaa Sara Hildénin taidemuseohankkeen edistymistä ja luo konkreettista pohjaa taidemuseon rakentamista koskevalle keskustelulle ja kilpailun jälkeiselle kehittämistyölle.

The range of competition entries was broad. The competitors had examined the opportunities provided by the competition area, together with related restrictions, in a versatile manner. The entries provided an interesting array of approaches based on the cityscape, architecture, and functions.

A more detailed examination of the competition entries revealed the demandingness of the competition task and the partly conflicting challenges posed to the competitors: how to integrate the starting points for the cityscape and the planning area with the multiple functional and spatial requirements specified for the art museum in the competition programme? The jury stated in its final evaluation that none of the submitted competition entries simultaneously meet, in their current form, the requirements specified for the external and internal traffic of the art museum, the dimensioning of its main facilities, the cityscape, and architecture. In its evaluation work, the jury emphasised the successful implementation of the overall solution, instead of the correctness of the details. The potential for development of the competition entries after the competition was a key evaluation criterion in the final evaluation.

The competition produced a wide range of high-quality, carefully examined, and interesting design solutions. A high level of expertise was visible in many of the entries. As can be seen from the division into categories section of the evaluation minutes, these high-quality entries were placed in the upper category (51 competition entries), even when they included shortcomings or conflicts related to the contents or goals of the plan.

It is the jury's view that the extremely popular competition promotes the progress of the Sara Hildén Art Museum project and provides a concrete basis for discussion related to the construction of the art museum and its development after the competition.

5.1 Kaupunkikuva ja kaupunkirakenne

Taidemuseon suhde laajempaan kaupunkikuvaan

Kilpailijoiden tekemistä perusvalinnoista riippuen ehdotusten hahmoissa ja mitta-kaavoissa oli suurta vaihtelua: kahden, kolmen kerroksen korkuisista, hahmoltaan pitkäköistä massoista aina korkeisiin torneihin saakka. Ehdotusten perusteemoja oli haettu niin Tampereen "piippujen historiasta", tehdasrakennusten massiivisuudesta kuin palatsin pienipiirteisestä jäsentelystä. Uusi taidemuseo oli nostettu rohkeasti joko kaupunkikuvalliseksi dominantiksi tai pyritty suhteuttamaan hillitymmin ympäröivien rakennusten korkeuksiin. Palkintolautakunta piti mahdollisena molempia lähestymistapoja. Keskeistä oli, että uusi rakennus ottaa ympäristön huomioon kokonaisuutena, että se ilmentää taidemuseon luonnetta ja että se rikastuttaa olemuksellaan rakennuspaikaksi valittua ympäristöä.

Taidemuseon suhde lähiympäristöön

Wilhelm von Nottbeckin puiston arvo tunnustettiin valtaosassa ehdotuksia. Huomattava osa kilpailijoista oli pyrkinyt tiivistämään ehdotuksensa "kuutioksi" sijoittaen sen useimmiten Finlaysoninkadun ja Kuninkaankadun kulmaan. Tällöin pääkonttorin edusta jäi avoimeksi. Kilpailijoille oli tuottanut vaikeuksia ratkaisun mittasuhteisiin liittyvät kysymykset varsinkin niissä tapauksissa, joissa toiminnallisia päätiloja ei ollut sijoitettu kellariin. Lisäksi moniin tasoihin jaetut toiminnot eivät parhaalla tavalla täytäneet taidemuseon toiminnallisia vaatimuksia.

Toinen ja laajin pääryhmä (noin 350 ehdotusta) oli Finlaysoninkadun suuntaisesti sijoitettu pitkäkö rakennus, joka katkaisi pääkonttorin ja puiston välisen yhteyden. Taidemuseon aulatilasta oli pääsääntöisesti muodostettu visuaalinen linkki pääkonttorin ja puiston välillä. Useissa tapauksissa ajatus ei kuitenkaan käytännössä toiminut: aulan tukitoiminnot, portaat, hissit ja muut esteet tukkivat läpäisyyden.

Kadunvarsien historiallinen puusto oli kilpailuohjelman ohjeen mukaisesti verraten useassa ehdotuksessa säilytetty. Vaikka joidenkin ehdotusten kohdalla oli puiden poistamisella saatu lisätilaa itse rakennukselle, pidettiin puiden säilyttäminen tärkeänä. Monissa ehdotuksissa rakennuksen pohjan muoto oli sovitettu kilpailualueen reunustavien puiden latvusten ja juuriston tarvitseman tilan mukaan. Usein tämä ratkaisu johti näyttelyiden ripustamista hankaloittavaan, epätarkoitukseenmukaiseen sisätilan muotoon.

5.1 Cityscape and urban structure

The relation of the art museum to the more extensive cityscape

Depending on the basic choices made by the competitors, there was great variation in the form and scale of the competition entries: they vary from relatively elongated masses of two to three floors to tall towers. The sources of the basic themes of the entries include the "smokestack history" of Tampere, the massiveness of industrial buildings, and the small-scaled arrangement of the palace. The new art museum was either, bravely, made a dominant feature in the cityscape or integrated, to the extent possible, with the heights of the surrounding buildings in a more subtle way. The jury considered both of these approaches to be feasible. The key aspects were that the new building takes account of the surrounding area as a whole, reflects the character of the art museum, and enriches the chosen location through its visual look.

The relation of the art museum to the surrounding area

The value of Wilhelm von Nottbeck Park has been recognised in the majority of the competition entries. A significant number of the competitors had tried to compress their competition entry into a "cube", which was, in most cases, located at the corner of Finlaysoninkatu Street and Kuninkaankatu Street. This leaves the area in front of the headquarters building open. Questions related to the dimensioning of the solution have caused problems to the competitors, especially in cases in which the main functional facilities have not been located in the basement. In addition, functions that have been distributed over various levels do not meet the functional requirements of the art museum in the best possible manner.

The other and most extensive main group (roughly 350 entries) consisted of solutions where a relatively elongated building has been located alongside Finlaysoninkatu Street, cutting off the connection between the headquarters building and the park. In most cases, the foyer of the art museum serves as a visual link between the headquarters building and the park. In several cases, the idea does not work in practice: visibility through the space is barred by the support functions of the foyer, staircases, lifts, and other obstacles.

The historical trees along the streets have been preserved in relatively many competition entries. Even though the removal of trees in some entries has provided valuable additional space for the building, the preservation of trees was regarded as important. In many of the entries, the shape of the building footprint has been adjusted based on the space requirement of the crown and roots of the street-side trees. This solution has often led to an impractical shape of the interior that makes the hanging of exhibitions difficult.

Palkintolautakunta piti kilpailuohjelman mukaisesti Finlaysonin palatsin, Wilhelm von Nottbeckin puiston ja pääkonttorin muodostamaa kokonaisuutta keskeisenä suunnittelun lähtökohtana. Parhaiten tämä oli saavutettu sijoittamalla museon päämassa Finlaysoninkadun ja Kuninkaankadun kulmaan ja mahdollinen pienempi osa pääkonttorin ja tehtaanyymälän väliselle entiselle Mamselli Hydénin koulun tontille (nk. Mamsellin tontti) sekä osa tiloista Finlaysoninkadun tai pihakannen alle. Tällöin pääkonttorin edusta jäi avoimeksi ja uudisrakennuksen korkeus maltilliseksi. Jos koko tilaohjelma oli järjestelty katujen kulmaan sijoitettuun massaan ilman kellareita, rakennus nousi Finlaysonin muuta rakennuskantaa korkeammaksi ja mittasuhteiltaan raskaaksi.

Parhaissa pääkonttorin eteen sijoitetuissa, keskimäärin kolme kerrosta sisältävissä ratkaisuihin oli oivaltavin, arkkitehtuurin ulkoisin ja sisäisin keinoin tavoitettu paikan henkeä, ymmärretty kilpailualue osana laajaa historiallista kokonaisuutta ja myös saatu säilytettyä kokemuksellisen yhteys itse rakennuksen ja puiston välillä. Loppuarvioinnin yhteydessä todettiin, että siinä, sijaitseeko rakennus katujen kulmassa vai pääkonttorin edessä, ei lopulta ole kyse kahdesta toisensa pois sulkevasta mahdollisuudesta vaan suunnitelman tapauskohtaisesta käsittelystä.

Ehdotukset osoittivat, että kellaritiloilla oli ratkaiseva vaikutus kokonaisratkaisuun. Kilpailuohjelmassa kehoitettiin välttämään kellaritilojen käyttöä pohjaveden korkeuden, kustannusten ja erilaisten teknisten riskien vuoksi. Tiedetään, että museorakennuksissa maanalaiset tilat muodostavat pitkäaikaista huolen aiheita (mahdolliset vesivuodot, kosteus jne.) museon kokoelmille. Riskejä voidaan toki lieventää esimerkiksi käyttämällä kaksinkertaista patoseinää tai varmistamalla pihakannen toimivuus sisäpuolisella turvakatolla. Palkintolautakunta katsoi, että yhden kerroksen korkuinen kellari on teknisesti toteutettavissa, mutta kaksi maanalaista kerrosta muodostaa kohtuuttoman riskin arvokkaille museon teoksille sekä lisää hankkeen toteutuskustannuksia.

Toinen, kellaritiloja koskenut keskustelu liittyi museon arvoihin. Onko maanalainen taidenäyttelytila Sara Hildénin taidemuseon tavoitteiden mukainen, eikä kellari ole perinteisesti toisarvoisten tilojen sijoituspaikka, eikä kilpailualue tarjoa mahdollisuutta museon päätilojen näyttämiseksi osana kaupunkirakennetta? Tämä kysymyksenasettelu – kaupunkikuvassa näkyvä vai maan alle kätkeyty sijoittelu – liittyy yleisesti uusiin museorakennuksiin siitä syystä, että niille varatut rakennuspaikat sijaitsevat yleensä arvokkaassa kulttuuriympäristössä.

Näyttelytilojen sijoittaminen katutaso tai pihakannen alle pienensi rakennuksen maanpäällistä volyyminä ja johti helpommin puisto- ja viereisten rakennusten mittakaavaan sopivaan ratkaisuun (ehdotus ”Tiilet puhuvat” tai ”Obscura”).

The jury considered, in accordance with the competition programme, the entity formed by Finlayson Palace, Wilhelm von Nottbeck Park, and the headquarters building to be a central starting point for the planning. This starting point has been implemented the best in competition entries where the main mass of the museum has been located at the corner of Finlaysoninkatu Street and Kuninkaankatu Street, with a possible smaller structure on the plot of Miss Hydén's school between the headquarters building and the factory shop (known as Miss Hydén's plot) and some of the facilities underneath Finlaysoninkatu Street or a yard deck. This leaves the front of the headquarters building open and enables the height of the new building to be moderate. When the entire room programme has been arranged in a mass located at the street corner without a basement, the building rises higher than the rest of the building stock in the Finlayson area and its dimensioning becomes heavy.

The best solutions where the museum building has been located in front of the headquarters building and has, on average, three floors are able to catch the spirit of the location through insightful internal and external architecture. Furthermore, the competition area is, in these entries, seen as part of a more extensive historical entity, and they also manage to maintain the experience-based connection between the building and the park. It was stated in connection to the final evaluation that, ultimately, the question is not of two mutually exclusive options – whether to locate the building at the street corner or in front of the headquarters building – but of a case-specific treatment of the plan.

The competition entries show that basement facilities have a crucial impact on the overall solution. In the competition programme, the competitors were advised to avoid the use of basement facilities due to the groundwater level, costs, and various technical risks. It is known that in museum buildings, underground facilities pose a long-term risk to museum collections (e.g., possible water leaks and humidity). The risks can, naturally, be mitigated, e.g., by using a double cut-off wall or by ensuring the correct operation of the yard deck by means of an internal safety ceiling. In the jury's view, it is technically possible to implement one basement floor, but two underground floors pose an unacceptable risk to the valuable artworks in the museum's collections and would also increase the implementation costs of the project.

Another topic for discussion, as regards the basement facilities, concerns the values of the museum. Is an underground exhibition facility in line with the goals of Sara Hildén Art Museum, is the basement not traditionally used for less important facilities, does the competition area not offer the opportunity to make the main facilities of the museum visible as part of the urban structure? This question – visible in the cityscape or hidden underground – is commonly linked to new museum buildings, because the construction sites reserved for them are often located in a valuable cultural environment.

Locating the exhibition facilities below street level or underneath a yard deck reduced the above-ground volume of the building and enabled a solution that better fits into the park

Vastaavasti tilaohjelman järjestely ilman kellaritiloja johti pohjapinta-alaltaan laajempaan ja usein ympäristöä korkeampaan tai Pääkonttorin edusnäköalaa sulkevaan ratkaisuun.

Kilpailussa oli muutama ehdotus, joissa pääkonttorin ja palatsin sekä puiston välinen yhteys oli säilytetty nostamalla rakennus pilareiden varaan. Ratkaisu on Suomen ilmasto-olosuhteissa ankea, varjoisa ja tuulinen. Lisäksi pääsisäänkäynnin nostaminen toiseen kerrokseen eliminoi katutilan ja aulan yhteyden.

Tehdasalueille ominainen porttiaihe oli innostanut monia kilpailijoita. Tilaohjelma oli järjestelty Finlaysoninkadun ylittäväksi sillaksi, tilarajaksi saavuttaessa Finlaysonin alueelle. Voimakkaita porttiaiheita pidettiin kaupunkikuvassa liiaksi Finlaysoninkatua sulkevaksi, ja ratkaisun katsottiin häiritsevän näkymää Finlaysonin vanhalle "valkoiselle portille". Porttiaiheissa oli usein myös turhaa suurieleisyyttä.

Liittyminen viherympäristöön

Monet ehdotuksista ovat täydentäneet korttelin viherrakennetta joko Wilhelm von Nottbeckin puistoon, vastapäisen Finlaysonin tehtaanmyymälän edusta-aukion puolelle tai molempiin ("A sculpture in the park", "Obscura", "Turner", "VIISVOONINKINEN").

Ehdotuksissa on käytetty erilaisia vihreitä elementtejä, kuten viherkattoa ("Ester (2)") ja uusia istutuksia aukiolla (DEHGWUAV", "Knitted", "Mezzo", "Venetsia", "XXX" ja "Kruunu (1)") tai säilytetty olemassa olevat puut ("Lumen Valo" ja "Tiilet puhuvat").

Ehdotukset "Kepos", "Sinooperi", "Tiilet puhuvat" ja "Kruunu (1)" liittävät museorakennuksen tapahtuma-, veistos- tms. aukion avulla Wilhelm von Nottbeckin puistoon. Ehdotuksessa "Kruunu (1)" aukio toimii lisäksi hulevesien viivytystilana. Useissa ehdotuksissa on lisäksi hulevesiä imeviä materiaaleja kuten soraa, maatiiliä ja nurmikkoa.

Kilpailuohjelmassa oli annettu viherkertoimelle tavoitearvo. Arvostelun yhteydessä viherkerroinlaskelma laadittiin tai tarkistettiin asemapiirroksen perusteella kolmen toisistaan poikkeavan ehdotuksen ("DEHGWUAV", "Lumen Valo" ja "VIISVOONINKINEN") osalta. Laskelmat osoittivat, että ehdotuksissa, joissa rakennuksen peitto pinta-ala on suuri, tulee jatkossa kiinnittää erityistä huomiota istutuksiin, läpäiseviin pintamateriaaleihin ja hulevesien viivyttämiseen viherkertoimelle asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

environment and the scale of the surrounding buildings (competition entries "Tiilet puhuvat" and "Obscura"). Correspondingly, the exclusion of basement facilities from the room programme arrangement led to a larger building footprint and, often, also to a solution that rises above the surrounding building stock or cuts off the view to the front of the headquarters building.

In a few competition entries, the link of the headquarters building and the palace with the park has been maintained by lifting the building up on top of pillars. In Finnish weather conditions, this solution is bleak, shadowy, and windy. In addition, locating the main entrance on the first floor eliminates the connection between the street space and the foyer.

The gate motif that is typical of factory areas has inspired many competitors. The room programme has been arranged as a bridge across Finlaysoninkatu Street that borders the space when arriving at the Finlayson area. In the jury's view, powerful gate motifs cause Finlaysoninkatu Street to be cut off too heavily in the cityscape, in addition to which the solution was considered to disturb the view towards the old "white gate" of the Finlayson area. In addition, the gate motifs often included excessive grandeur.

Linking with the green environment

In many of the competition entries, the green structure of the block has been supplemented with either Wilhelm von Nottbeck Park or the square in front of the Finlayson factory shop, which is located opposite to the competition area, or with both ("A sculpture in the park", "Obscura", "Turner", and "VIISVOONINKINEN").

The entries include various green elements, such as a green roof ("Ester (2)") and new plantings in the square ("DEHGWUAV", "Knitted", "Mezzo", "Venetsia", "XXX", and "Kruunu (1)"). In some other entries, the existing trees have been preserved ("Lumen Valo" and "Tiilet puhuvat").

The competition entries "Kepos", "Sinooperi", "Tiilet puhuvat", and "Kruunu (1)" link the museum building with Wilhelm von Nottbeck Park by means of a square that is reserved for events, sculptures, or similar. In the competition entry "Kruunu (1)", the square also serves as a detention area for stormwater. Many of the entries also include materials that absorb stormwater, such as gravel, outdoor tiles, or lawn.

A target was specified in the competition programme for the green factor. In connection to the evaluation, a green factor calculation was prepared or verified based on the site plan for three different competition entries ("DEHGWUAV", "Lumen Valo", and "VIISVOONINKINEN"). The calculations showed that in competition entries that have a large building footprint, special attention must be paid in future planning to plantings, permeable surface materials, and stormwater detention in order to achieve the goals set for the green factor.

5.2 Arkkitehtoniset ratkaisut

Kilpailualueen ympäristö, sen historia ja vanhojen tehdasrakennusten muuraus-tekniikoihin liittyvät aiheet olivat antaneet kilpailuehdotuksille monenlaisia vaikutteita. Suosittuja julkisivuaiheita olivat tiiliornamentit. Tiilestä muodostettuja erilaisia harsomaisia ratkaisuja viljeltiin laajasti. Innoitusta oli haettu paitsi Finlaysonin alueen arkkitehtuurin perinteestä myös tekstiiliteollisuuden historiasta. Ehdotuksissa saatettiin viitata Sara Hildénin henkilöhistoriaan tai Finlaysonin moderneihin tekstiilikuvioihin. Julkisivumateriaaleina esiintyi tiilen lisäksi betoni, keraamiset pinnoitteet, erilaiset metallista punotut verkot, tekstiilit, teräs, alumiini jne. Myös puu oli julkisivumateriaalien joukossa.

Symmetria ja erilaiset klassiset aiheet dominoivat monia ehdotuksia. Usein kokonaisratkaisu, tilajärjestys ja näyttelysalien mitoitus kärsivät ahtaasta symmetrisestä pohjakaavan ja julkisivujen sommittelusta. Symmetriahakuisen, ornamenttiikkaan perustuvan julkisivutarjonnan suosion salaisuus oli ilmeisesti aihepiirin ajankoh-taisuudessa. Parhaissa tapauksissa pienipiirteisellä julkisivujäsentelyllä oli saavutettu pääkonttorin ja viereisten puutalokortteleiden mittakaava. Myös pelkistettyä, ikkuna-aukoista ja yksityiskohdista riisuttua julkisivujen arkkitehtuuria oli laajasti tarjolla. Monasti jäsentelemätön julkisivupinta hämärsi rakennuksen mittakaavan ja irrotti sen ympäristöstään. Tämä ongelma häiritsi myös joitakin ylimpään luokkaan sijoitettuja töitä (ehdotus "Sinooperi").

Teollisuusympäristöön liittyvät mielikuvat näkyivät monissa ehdotuksissa. Palkintolautakunta piti korkean teknologian (high-tech-painotteisen) arkkitehtuurin tuomista Finlaysonin alueelle vieraana. Esimerkiksi laajat lasipinnat, kirkaat tai peilaavat materiaalit eivät toimi alueen rakentamisen jatkumona eivätkä ympäristön rakennusten arvoa korostavina.

Kilpailuehdotusten joukossa oli vain muutamia vapaisiin muotoihin perustuvia suunnitelmia.

5.2 Architectural solutions

The area surrounding the competition area, its history, and motifs related to the masonry techniques used in the old industrial buildings have influenced the competition entries in many ways. The popular facade motifs include brick ornaments. Different kinds of gauze-like solutions made from bricks were used extensively. In addition to the architectural tradition of the Finlayson area, inspiration has been drawn from the history of the textile industry. Competition entries refer to, for example, the personal history of Sara Hildén or the modern textile patterns of Finlayson. In addition to brick, the facade materials include concrete, ceramic coatings, various types of metal meshes, textiles, steel, and aluminium. Wood has also been used as a facade material.

Symmetry and various classic themes dominated many of the competition entries. Often the overall solution, spatial arrangement, and dimensioning of the exhibition facilities suffer from the narrow symmetric composition of the layout and the facades. The popularity of the symmetry-oriented and ornamentation-based facades is probably due to the topicality of the theme. In the best entries, the scale of the headquarters building and the surrounding wooden blocks has been achieved through a small-scale facade arrangement. Plain facade architecture, which has been stripped of windows and details, has been used extensively. In many cases, the unarranged facade surface blurs the scale of the building and detaches it from its surroundings. This problem also affects some of the competition entries in the upper category ("Sinooperi").

Notions related to the industrial environment are visible in many of the competition entries. The jury considered the introduction of a high technology (high-tech) focussed architecture to be uncharacteristic to the Finlayson area. Extensive use of glass surfaces and transparent or reflective materials, for example, does not work as a continuum for the development of the area and does not emphasise the value of the surrounding buildings.

Only few of the competition entries are based on free form architecture.

5.3 Toiminnallisuus

Aulatilat

Pääsisäänkäynti oli sijoitettu yleensä Finlaysoninkadun puolelle tai pääkonttorin edustalle muodostetun aukion kohdalle. Ehdotuksissa, joissa sisäänkäynti oli nostettu toiseen kerrokseen, menetettiin kadun ja aulan välinen yhteys. Ratkaisu täyttää huonosti tasapuolisen, esteettömän ympäristön vaatimukset. Luontevimpana pidettiin ratkaisua, jossa sisäänkäynti oli sijoitettu katutasoon.

Pääaulan järjestelyt olivat tuottaneet monelle kilpailijalle vaikeuksia. Pääovien ja palvelutiskin välinen tila oli usein ahdas. Aulan vapaa tila oli syöty hukkatilaksi tai aulatoimintoja oli hajautettu toiseen kerrokseen tai kellariin. Ahtaus johtui yleensä sisääntulokerroksen liian pienestä pohjapinta-alasta. Tämä ilmeni lähes järjestään niissä ehdotuksissa, joissa rakennus oli sijoitettu Finlaysoninkadun ja Kuninkaankadun kulmaan niin, että sen itäjulkisivu rajautui pääkonttorin länsijulkisivun ja Kuninkaankadun väliin (etenkin jos samalla Kuninkaankadun varren puut oli säilytetty).

Pääaulan tilallinen ratkaisu on keskeinen osa näyttelyrakennuksen arkkitehtuuria. Ansiona pidettiin, jos aulatilaa avattiin ympäristöönsä (ehdotus "A Sculpture in the park"). Koska rakennuspaikka on vilkkaan kävelykadun varrella, pääaulan ja julkisen kadun välinen yhteys on osa korkealuokkaista kaupunkitilaa. Lisäksi aula on käytännössä ainoa tila, jota yhdessä kahvila- ja myymälätilojen kanssa voidaan avata vapaammin katutilaan. Aulatilallaan mittakaava oli monissa ehdotuksissa kasvanut ylisuureksi museon koko huomioon ottaen.

Tärkeä osa nykyaikaisen taidemuseon toimintaa on erilaiset pienimuotoiset tapahtumat. Auditorion tai suuremman kokoustilan sijainti tulisi olla lähellä pääaulaa. Tilaa käytetään usein itsenäisesti, jolloin myös kahvilan tulisi sijaita yleisöaulan välittömässä tuntumassa. Kahvila on lisäksi kilpailun tilaohjelmassa lähes ainoa tila, jonka vaikutus voidaan avoimesti ulottaa katutilaan. Tilaa tulisi voida käyttää myös ilman sisäänkäyntilippua. Tämän vuoksi ratkaisut, joissa ravintola oli viety rakennuksen ylimpään kerrokseen, ovat tilan käytettävyyden osalta epätydyttäviä.

5.3 Functionality

The foyer

In most of the entries, the main entrance is located on the side of Finlaysoninkatu Street or at a square created in front of the headquarters building. The connection between the street and the foyer is lost in entries where the entrance is located on the first floor. The solution meets the requirements of an equal and accessible environment poorly. Locating the entrance on the street level was considered to be the most natural solution.

The arrangement of the foyer posed a challenge to many competitors. The space between the front doors and the service desk is often confined. Free space in the foyer is often wasted as unused space or some of the foyer functions have been located on the first floor or in the basement. The lack of space in the foyer is, in most cases, due to a too small floor area. This is the case in nearly all competition entries where the building has been located at the corner of Finlaysoninkatu Street and Kuninkaankatu Street so that the eastern facade borders between the western facade of the headquarters building and Kuninkaankatu Street (especially if the trees along Kuninkaankatu Street have also been preserved).

The spatial solution of the foyer was a central part of the architecture of the exhibition building. It was considered to be a merit if the foyer opens towards its environment (the competition entry "A sculpture in the park"). Because the construction site is located along a busy pedestrian street, the connection between the foyer and the public street is part of a high-quality urban space. In addition, the foyer is practically the only space that can be more freely opened towards the street space together with the café and shop facilities. In many of the entries, the scale of the foyer is too large compared with the size of the museum.

Various small-scale events are an important part of the operations of a modern art museum. An auditorium or a larger meeting space should be located close to the foyer. The space is often used independently, for which reason the café should also be located right next to the foyer. The café is almost the only facility in the room programme of the competition, whose impact can be openly extended to the street space. It should be possible to use this space without having to buy a ticket. For this reason, solutions where the restaurant has been located on the topmost floor of the building are unsatisfactory as regards the usability of the facility.

Tavaraliikenne ja huolto

Sara Hildénin taidemuseon toiminta edellyttää teoskuljetuksia. Liikennesuunnittelijoiden laatima arvio ehdotusten huoltoliikenteen toimivuudesta keskittyi siihen, miten ajoneuvojen liikkuminen suhteellisen ahtaalla alueella eri vaihtoehdoissa toimisi. Arvion mukaan kilpailualueen itäpäässä on parhaiten tilaa perävaunullisen ajoneuvon operoinnille.

Suurimmassa osassa ehdotuksia oli huoltoliikenteen suhteen päädytty johonkin seuraavista kolmesta päävaihtoehdosta: ajo Kuninkaankadulta tai Finlaysoninkadulta tontin länsipäästä rakennuksen pääaulan tasolle, ajo Kuninkaankadulta tai Finlaysoninkadulta Mamsellin tontille tai ajo Finlaysoninkadulta tontin itäpäästä vastaanottotilaan. Nämä kaikki vaihtoehdot todettiin mahdollisiksi, mutta ahtaiksi ja myöhempää jatkoselvittelyä vaativiksi. Palkintolautakunta päätyi tältä osin arvioon, jossa myös Kuninkaankatu ja Finlaysoninkatu Mamsellin tontin kohdalla ovat mahdollisia tavaraliikenteen sisäännotolle. Päivittäinen keittiön ja kiinteistön yleishuolto on laajassa osassa ehdotuksia mietitty puutteellisesti (huoltoauton seisominen, lavat, roskat jne.).

Teostoimitusten ja päivittäisen huollon järjestely heijastuu syvälle museon sisätiloihin. Monissa ehdotuksissa, joissa tavaraliikenne on järjestetty suoraan Kuninkaankadulta, on pääaulaan syntynyt tilanahtautta. Lisäksi huollon ovi ja sen edusta jäävät näkyvästi esille. Hyvänä esimerkkinä huollon järjestämisestä Kuninkaankadulta on ehdotus "Knitted", jonka pitkänomaiseen runkoon saadaan ajettua huoltoauto koko mitaltaan. Ehdotus on myös esimerkki siitä, miten teoskuljetuksen, vastaanoton ja säilytyksen tulisi sijaita samassa tasossa yhtenä tilakokonaisuutena. Ehdotuksissa, joissa tavaraliikenne hoidetaan Finlaysonin kadulta Mamsellin tontin kohdalta, huoltotoiminta ovineen osuu paraatipaikalle. Ehdotuksissa, joissa huolto tapahtuu Mamsellin tontin kautta, joudutaan teosten ja muun tavaraliikenteen osalta turvautumaan tavarahissiin: teosten jättöpaikka, siirto säilytykseen tai konservointiin ei muodosta luonnollista, yhdessä tasossa tapahtuvaa toimintaa. Toisaalta Mamsellin tontin käyttö huoltopisteinä tarjoaa mahdollisuuden päivittäishuollon kohtuullisen diskreettiin järjestelyyn. Parhaiten huolto ja teoskuljetus on järjestettävissä kilpailualueen itäpäästä.

Goods traffic, maintenance and service traffic

The operations of Sara Hildén Museum require transportation of artworks. Traffic planners' assessment of the functionality of maintenance and service traffic focussed on the operation of vehicles in a relatively confined space in the solutions proposed by the competitors in their entries. Based on this assessment, there is most room for operating a vehicle that has a trailer in the eastern end of the competition area.

In most of the entries, one of the following three main options has been used for maintenance and service traffic: driving to the level of the main foyer of the building from the western end of the plot either from Kuninkaankatu Street or Finlaysoninkatu Street, driving to Miss Hydén's plot from Kuninkaankatu Street or Finlaysoninkatu Street, or driving into the reception facility from the eastern end of the plot from Finlaysoninkatu Street. All of these options were considered to be possible but confined and to require further examination later. In the jury's estimate, the possible locations for the reception of goods traffic include Kuninkaankatu Street and Finlaysoninkatu Street by Miss Hydén's plot. In a large number of competition entries, the daily traffic related to the kitchen and the general maintenance and service traffic of the building have not been considered thoroughly (stopping of maintenance and service vehicles, pallets, garbage, etc.).

The organisation of artwork deliveries and the daily maintenance and service activities affect the interior of the museum extensively. In many of the competition entries where goods traffic has been arranged directly from Kuninkaankatu Street, the foyer is confined. In addition, the door of the maintenance and service activities and the area in front of it is clearly visible. The competition entry "Knitted" provides a good example of the organisation of maintenance and service activities from Kuninkaankatu Street, as the entire maintenance and service vehicle can be driven inside the elongated building. This entry is also an example of locating the transportation, reception, and storage of artworks successfully on one level as one spatial entity. In competition entries where goods traffic is managed through Miss Hydén's plot along Finlayson Street, maintenance and service activities with related doors are located in a pride of place. In competition entries where maintenance and service traffic is implemented through the Miss Hydén's plot, a goods lift must be used for the hauling of artworks and for other goods traffic: the drop-off point for artworks and the moving of artworks to storage or conservation do not constitute a natural whole as an activity carried out on a single level. The use of Miss Hydén's plot as a service base offers an opportunity to organise daily maintenance and service activities in a relatively discreet manner. The best way the maintenance and service activities, as well as the transportation of artworks, can be organised is from the eastern end of the competition area.

Näyttelykierto

Suuressa osassa ehdotuksia näyttelytilat on sijoitettu moniin kerroksiin tai korkean rakennuksen ylimpiin kerroksiin. Ratkaisua on pidetty hyväksyttävänä ottaen huomioon kilpailualueen asettamat lähtökohdat. Kerroksiin sijoittelu edellyttää kuitenkin vaivatonta siirtymismahdollisuutta tasolta toiselle. Useimmiten lähtökohta on johtanut ratkaisuun, jossa ensin noustaan ylös hissillä ja sen jälkeen laskeudutaan portaita alaspäin. Monessa päällekkäin pakattuihin kerroksiin perustuvissa ehdotuksissa tasojen välinen visuaalinen yhteys on sisäportaan varassa. Väljä porrassratkaisu parantaa tilallisia yhteyksiä mutta syö samalla tilaa näyttelysaleilta ja aiheuttaa häiriötä rauhaa vaativille näyttelysaleille. Monikerroksinen ratkaisu ei palvele parhaalla tavalla näyttelyitä, joissa sisällöllinen tai sen ajallinen tarina muodostaa yhden kokonaisuuden, kuten retrospektiiviset näyttelyt.

Joissakin monikerroksisten ehdotusten tilajärjestelyissä näyttelytilat oli nostettu kahteen, kolmeen ylimpään kerrokseen ja niiden alapuolelle muita sekä yleisö- että museoteknisiä työtiloja. Ratkaisu ei toimi parhaalla tavalla kahdesta syystä: aulan ja näyttelytilan välinen kosketuspinta jää toteutumatta ja museotekninen toiminta, tavarankuljetus jne. hajautuu eri kerroksiin.

Parhaiten yleisön kierto, tärkeimpien tilojen hahmotettavuus ja myös tilallisuus – teosten ripustusmahdollisuus huomioiden – tapahtuu ratkaisussa, joissa näyttelytoiminta alkaa välittömästi pääaulasta ja jatkuu yhdessä tai kahdessa päätasossa. Tällöin vältetään useilta porrassierityksiltä näyttelytasolta toiselle ja kyetään luomaan vaakasuuntaisia, helpommin luettavia salien tilasarjoja.

Museum tour

In many competition entries, exhibition facilities have been located on several floors or, in the case of a tall building, on the top floors. This solution was considered to be acceptable, when the starting points of the competition area are observed. However, the use of several floors requires that moving between the different levels is smooth. In most cases, the starting point has led to a solution where visitors use a lift to access the upper floors and then use the stairs to return downwards. In many entries that are based on several floors placed on top of each other, the visual connection between the various levels is based on an inner staircase. A spacious staircase enhances the spatial connections but reduces the amount of floor space that is available for exhibitions and causes disturbance to exhibition facilities that require peace and quiet. A multi-storey solution does not serve, in the best possible manner, exhibitions where the contextual or temporal narrative constitutes a whole, such as retrospective exhibitions.

In some competition entries where the facilities have been arranged on several floors, exhibition facilities are located on two or three topmost floors with other public and museum technical facilities below them. The solution does not function in the best possible manner for two reasons: the link between the foyer and the exhibition facility is not realised and museum technical activities, goods transportation etc. are scattered across various floors.

The circulation of visitors, perception of the main facilities, and spatiality – observing the opportunity to hang the artworks – is best implemented in solutions where exhibition activities begin immediately in the foyer and continue on one or two main levels. This helps to eliminate most of the need to move from one exhibition level to another via stairs and allows for implementing, in the exhibition facilities, horizontal series of spaces, which are easier to grasp.

Näyttelysalit

Näyttelysalien suunnittelua koskevat tavoitteet oli kiteytetty kilpailun arvostelupe-rusteisiin: arkkitehtuurin ja kokonaisratkaisun tulee olla taidetta tukevaa. Näytte-lytilojen on luotava puitteet taideteosten kohtaamiselle niiden ominaisuutensa kunnioittaen. Tilojen tulee tarjota taideteosten ripustamiselle sellaiset puitteet, että niitä voidaan tarkastella sekä yksin että ryhmissä.

Kilpailuohjelmassa näyttelysalien koolle oli annettu suositukset ja ohje, että ne ovat pääosin kiinteäseinäisiä. Suurin osa kilpailijoista oli päätenyt kuitenkin ratkaisuun, jossa näyttelytilat muodostavat neutraalin, siirtoseinillä jaettavan monikäyttötilan. Tällöin näyttelytilojen luonne etäänny pysyville näyttelyille tarkoitettujen salien ominaisuuksista. Monissa arkkitehtuuriltaan ansiokkaissa ehdotuksissa näyttely-tason koko ei ollut mitoitukseltaan toivottuun huonejakoon soveltuva. Näyttelysalin toimivuudelle on tärkeää rauhallinen, yksinkertainen huonemuoto, joka tarjoaa riittävästi ehjää seinäpintaa teosten ripustamista varten. Palkintolautakunta arvioi perusteellisesti ylimpään luokkaan sijoitettujen ehdotusten kehityskelpoisuutta lähentyä kilpailuohjelmassa toivottua huonejärjestystä, huoneiden kokoa, perus-muotoja ja ripustusala.

Luonnonvalo on osa näyttelytilojen arkkitehtuuria ja kokonaisratkaisua. Esimerk-kinä vaikkapa nykyinen Sara Hildénin museo. Valon tulee olla pääosin epäsuoraa ja määrältään säädeltävää. Monissa ehdotuksissa valaistusta ei ollut integroitu osaksi näyttelysalien tunnelmaa ja itse teosten esillepanoa, vaan lähinnä näkymien avaa-miseksi. Tällöin myös teosten kohtaaminen häiriintyy.

Hyvänä esimerkkinä näyttelykierron, salijärjestyksen ja salien mitoituksen järjeste-lystä sekä luonnonvalon käytöstä on pääosin kahteen tasoon ja pääkonttorin eteen sijoitetut ehdotukset "Lumen Valo" ja "XXX" sekä useampaan kerrokseen sijoitettu ehdotus "VIISVOONINKINEN". Näissä kaikissa kolmessa ehdotuksessa on kehityskel-poinen näyttelytilojen sarja ja näyttelysalien mitoitus.

Exhibition facilities

The goals related to the planning of the exhibition facilities were summarised in the evaluation criteria of the competition: the architecture and the overall solution must support art. The exhibition facilities must create a framework for experiencing the art-works, whilst respecting their character. The facilities must offer a framework for the hanging of the artworks that allows for them to be viewed both as individual artworks and as part of a group.

The competition programme provides recommendations for the size of the exhibition facilities and instructions based on which they must have fixed walls. However, most of the competitors have ended up with a solution where the exhibition facilities consti-tute a neutral multipurpose facility that can be divided into several spaces by means of movable walls. This causes the character of the exhibition facilities to deviate from the qualities of facilities that are intended for permanent exhibitions. In many of the architecturally successful competition entries, the size of the exhibition level is not compatible with the desired room layout in terms of its dimensions. A peaceful and simple room space that offers a sufficient volume of continuous wall surface for the hanging of artworks is important for the functionality of the exhibition facility. The jury carefully assessed the potential to develop the competition entries placed in the upper category towards the room layout and the size, basic shape, and hanging area of the rooms specified in the competition programme.

Natural light is part of the architecture and overall solution of exhibition facilities. Examples include the current Sara Hildén Museum. The light must be, for the most part, indirect, and it must be possible to adjust its amount. In many of the competition entries, lighting has not been integrated with the atmosphere of the exhibition facilities and the display of the artworks, but is mainly used to open up views. This also disturbs experiencing the artworks.

Competition entries "Lumen Valo" and "XXX", which have been located, for the most part, on two levels and in front of the headquarters building, and the competition entry "VIISVOONINKINEN", which has been located on several floors, are good examples of a successful implementation of the museum tour, the order and dimensioning of exhi-bition facilities, and the use of natural light. In all three entries, the series of exhibition facilities and their dimensioning have potential for development.

5.4 Toteuttamiskelpoisuus

Tekniset ratkaisut

Yläluokkaan sijoitettujen ehdotusten osalta tarkasteltiin teknillisten päätilojen sijoittuminen ja mitoitus. Tekniset tilavaraukset olivat ehdotuksissa useimmiten alimitoitettuja tai puuttuivat kokonaan. Tilavarausten puuttumisella tai alimitoituksella merkitystä oli kehityskelpoisuuden arvioinnissa (yläluokka), koska ilmanvaihtokonehuoneilla on merkittävä lisävaikutus rakennuksen massaan.

Monissa korkealuokkaisissakin ehdotuksissa oli puutteelliset poistumistiejärjestelyt. Tällä on huomattava vaikutus varsinkin pohjapinta-alaltaan pienten ehdotusten myöhemmälle kehityskelpoisuudelle.

Valtaosassa ehdotuksia rakenteelliset perusratkaisut oli esitetty viitteellisesti. Puurakenteita suosittiin monissa ehdotuksissa, samoin vähähiilisen betonin käyttöä, myös harkkorakenteita. Suurin osa ehdotuksista perustui kuitenkin tavanomaisiin rakenneratkaisuihin. Kilpailuehdotusten joukossa oli vain muutamia töitä, joiden monimuotoisuus edellyttäisi erikoisrakenteiden tai -ratkaisujen kehittämistä. Palkintolautakunta arvosti ehdotuksia, joissa rakenteellisuus oli osa arkkitehtonista ja toiminnallista kokonaisuutta, kunhan rakenteiden läsnäolo palveli näyttelytoiminnan tai arkkitehtuurin yleisiä tavoitteita. Eräs kiinnostava rakenteellisuuteen perustuva ehdotus oli Finlaysonin alueen teollista perintöä jatkava ehdotus "Knitted".

Kilpailun lopputuloksen arvioinnissa teknillisten ratkaisujen osalta tarkasteltiin puutteellisten tilavarausten kehityskelpoisuutta ja kellaritilojen sekä vesikattorakenteiden kosteudenhallintaan liittyviä asioita.

Arvostelun aikana laadittiin kolmesta ratkaisultaan ja muodoltaan toisistaan poikkeavasta yläluokan kilpailuehdotuksesta ("DEHGWUAV", "Lumen Valo" ja "VIISVOONINKINEN") tavoitehintalaskelmat.

5.4 Feasibility

Technical solutions

As regards the competition entries placed in the upper category, the location and dimensioning of the main technical facilities was assessed. The reservations made for technical facilities were, in most entries, under-dimensioned or missing completely. The missing or under-dimensioning of these reservations was significant when the potential for development was assessed (upper category) because ventilation unit spaces increase the mass of the building significantly.

The exit route arrangements were insufficient in even some of the high-quality entries. This has a significant impact on the potential for development of, in particular, those competition entries that have a small footprint.

In the majority of the entries, the basic structural solutions were presented in an indicative manner. Wooden structures were favoured in many of the entries, as was the use of low-carbon concrete, including block structures. However, the majority of the entries were based on traditional structural solutions. The competition entries only included a few works whose diversity would require special structures or solutions to be developed. The jury ranked high entries where the structure is part of the architectural and functional entity, as long as the presence of the structures served the general goals of exhibition activities or architecture. One interesting structure-based entry is the competition entry "Knitted" that continues the industrial heritage of the Finlayson area.

In assessing the results of the competition, the potential to develop the insufficient space reservations for technical solutions was assessed together with matters related to the moisture control of the basement floors and roof structures.

During the evaluation, target price calculations were prepared of three upper class competition entries that differ from each other as regards their solution and shape ("DEHGWUAV", "Lumen Valo", and "VIISVOONINKINEN").

Energia- ja ilmastovaikutukset

Arvostelun yhteydessä 15:stä lyhytlistatusta ehdotuksesta laadittiin erillinen energia- ja ilmastovaikutusten arviointi. Suurin osa lyhytlistatuista ehdotuksista antaa hyvät lähtökohdat energiatehokkaalle, ilmastovaikutukset minimoivalle rakentamiselle: niiden pohjalta voitaisiin toteuttaa pitkäikäinen rakennus, jonka elinkaaren aikana pystytään minimoimaan rakentamisen, huollon ja energiankulutuksen ilmastopäästöt. Monia ehdotuksista yhdistää yksinkertainen, kompakti muoto. Tämä edistää sekä energiatehokkuutta että rakenteiden pitkäikäisyyttä. Myös julkisivukäsittely on pääsääntöisesti yksinkertaista ja helposti huollettavaa.

Ehdotuksissa, jotka mainitsevat runkomateriaalin, toistuu vähähiilinen betoni ja puu. Molemmissa on potentiaalia, mutta vähähiilisen betonin toteutusmerkit ovat toistaiseksi Suomessa vähissä. Lähtökohtaisesti on etu, jos suunnitteluratkaisu mahdollistaa eri rakennevaihtoehtojen tarkastelemisen toteutussuunnittelussa – myös hiilijalanjäljen näkökulmasta. Yksinkertaiset perusmuodot ja rakenneratkaisut tukevat myös tätä ajatusta.

Kokonaisuutena ehdotusten ikkunapinta-alan määrä on hyvässä suhteessa niiden palvelemaan tiloihin. Suunnitelmissa on myös huomioitu näyttelytilojen tiukat sisäolosuhdevaatimukset ja tästä johtuva tarve riittävään aurinkosuojaukseen.

Elinkaaren hiilipäästöjen kannalta keskeisin tekijä on lopulta rakennuksen tilavuus: suurempi tilavuus aiheuttaa suuremmat päästöt kaikissa elinkaaren vaiheissa. Koossa on myös hajontaa: tarkastelluista 15:stä ehdotuksesta suurimmalla on 20 % isompi tilavuus kuin pienimmällä.

Energy and climate impacts

In connection to the evaluation, a separate energy and climate impact assessment was prepared of fifteen short-listed competition entries. Most of the short-listed entries provide good starting points for energy-efficient construction that minimises climate impacts: they enable implementing a building with a long lifespan, the climate emissions of whose construction, maintenance, and energy consumption can be minimised during its lifespan. Many of the competition entries have a simple and compact form. This promotes energy efficiency and a long lifespan of the structures. The treatment of the facade is, for the most part, simple and easy to maintain.

In competition entries where the framework material is specified, low-carbon concrete and wood are often used. Both have potential, but the examples of the use of low-carbon concrete are, as yet, few in Finland. Principally, it is a merit if the design solution enables various structural options to be examined in the implementation planning – also from the carbon footprint point of view. Simple basic forms and structural solutions support this idea.

Overall, the ratio between the window surfaces and the facilities that they serve is good. The strict indoor air condition requirements of the exhibition facilities and the related need for sufficient sun protection have also been observed in the plans.

As regards the carbon emissions during the building's lifespan, the volume of the building is, ultimately, key: the larger the volume, the higher the emissions in all phases of its lifecycle. The size of the building varies: of the fifteen examined competition entries, there is a 20% difference between the volume of the largest and the smallest buildings.

6

Yleisimmät ratkaisutyypit Most common solution types

Seuraavassa on kuvattu yleisimmät kilpailussa esitetyt ratkaisutyypit.

Rakennus on sijoitettu Finlaysoninkadun ja Kuninkaankadun kulmaan, nykyisen pääportin kohdalle.

Näissä ehdotuksissa oli pyritty saamaan taidemuseon pohjapinta-ala mahdollisimman pieneksi ja näin säilyttämään alueen puistomaista luonnetta. Rakennuksen korkeus vaihteli viidestä kerroksesta aina tornimaisiin ratkaisuihin saakka. Tilaohjelma oli sijoitettuna pääosin maanpäällisiin kerroksiin ja osin katutason alapuolelle. Finlaysonin pääkonttorin edusta oli joko avoimena pihatilana tai puistoa oli tuotu kadun varteen saakka. Tässä ratkaisumallissa näyttelytilat tai osa niistä oli sijoitettu usein kokonaan pihatason alapuolelle, kellaritiloihin. Tällöin pihatason yläpuolinen osa sisälsi pääasiassa vain yleisön aulatilat tukitoimintoihin. Huolto- ja teosliikenne oli hoidettu joko Kuninkaankadulta tai Finlaysoninkadulta Mamsellin tontin kohdalta.

Ratkaisumallin ansiona voitiin pitää väljän, avoimen yhteyden säilymistä pääkonttorin ja Wilhelm von Nottbeckin puiston välillä – ehdotukset vastasivat keskimäärin parhaiten asetettuihin ympäristötavoitteisiin. Samalla kun kilpailijat olivat painottaneet rakennuksen pientä pohja-alaa puiston ja pääkonttorin välisen yhteyden säilyttämiseksi, lähtökohta oli johtanut myös melko raskaisiin ja korkeisiin rakennusmassoihin. Tämä havainnollistui ehdotuksista tehtyjen ympäristömallien tarkastelussa ja vaikutelma korostui varsinkin lännestä ja Finlaysonin kirkon suunnalta sekä Kuninkaankadun eteläpuolelta tarkasteltuna.

Huolto- ja tavaraliikenne oli johdettu joko Finlaysoninkadulta tai Kuninkaankadulta (yleisin ratkaisu). Molemmissa tapauksissa raskaan ajoneuvon operointitila arvioitiin hankalaksi, joskin toteutettavaksi. Huolto-ovi edustoi jätettiin monessa ehdotuksessa liian näkyväksi. Yleisöliikenteen ja huollon järjestely samassa, pohjapinta-alaltaan pienessä maantasokerroksessa johti puutteellisiin ja alimitoitettuihin tilaratkaisuihin.

The most common solution types proposed in the competition are described below.

The building is located at the corner of Finlaysoninkatu Street and Kuninkaankatu Street, where the main gate is currently located.

In these competition entries, the aim has been to make the footprint of the art museum as small as possible, which enables the park-like nature of the area to be maintained. The height of the building varies from five floors to tower-like solutions. Most of the room programme has been located on the above-ground floors and partly under the street level. The area in front of the Finlayson headquarters is either an open yard area or the park has been extended all the way to the street side. In this solution model, all or some of the exhibition facilities have been located entirely underground in the basement. In these entries, the public foyer and related support functions are, mainly, located above the yard level. Maintenance and service traffic, as well as the transportation of artworks, are managed either from Kuninkaankatu Street or from Finlaysoninkatu Street by Miss Hydén's plot.

One merit of the solution model is that the spacious and open connection between the headquarters building and Wilhelm von Nottbeck Park is maintained – on average, these competition entries meet the goals set for the environment the best. Whilst the competitors have focussed on the small footprint of the building in order to maintain the connection between the park and the headquarters building, the starting point has led to relatively heavy and high building masses. This is illustrated in the examination of the landscape models made of the entries, and the impression is emphasised especially when viewed from the west, from the direction of Finlayson Church, and from the southern side of Kuninkaankatu Street.

Maintenance and service traffic is routed either from Finlaysoninkatu Street or Kuninkaankatu Street (the most common solution). In both cases, the operation of heavy vehicles in the available space was estimated to be challenging but feasible. The service door and the area in front of it are too visible in many of the entries. Arranging visitor traffic, as well as maintenance and service activities, on the same ground-level floor with a limited floor area has led to insufficient and under-dimensioned spatial solutions.

Finlaysoninkadun ja Kuninkaankadun kulmaan sijoitetuissa ehdotuksissa toiminnot, myös näyttelysalit, jakautuivat useisiin kerroksiin. Ratkaisu ei parhaalla tavalla vastaa pienehkön taidemuseon toiminnallisia vaatimuksia. Näyttelysalien interiöörejä leimasi usein rauhattomuus, joka aiheutui harkitsemattomista maisemälähtöisistä ikkuna-aukotuksista tai liian korostuvista porrasyhteyksien järjestelyistä. Symmetriasta johtuva muuntojoustollinen kankeus oli monen tämän ryhmän ehdotuksen ongelma.

Julkisivujen jäsentely perustui usein tasalevyisten neljän sivun sommitelmaan. Osassa kärkipääinkin ehdotuksia julkisivupintojen jäsentämättömyys muodosti mittakaavallisen ongelman. Hyvänä esimerkkinä julkisivujen onnistuneesta jaottelusta on ehdotus "Obscura".

Ratkaisumalli, jossa pääosa rakennuksesta on sijoitettu Finlaysoninkadun ja Kuninkaankadun kulmaan, nykyisen porttirakennuksen kohdalle, ja osa ns. Mamsellin tontille.

Useimmissa tämän ryhmän ehdotuksissa Mamsellin tontin puolelle oli sijoitettu tavaran vastaanotto- ja purkutilat. Yhteys kadun toisella puolella sijaitsevaan varsinaiseen taidemuseorakennukseen oli hoidettu joko kadun alitse (pääsääntöisesti) tai siltayhteydellä kadun ylitse. Monissa ehdotuksissa kadun alittava tai ylittävä yhteys sisälsi myös näyttelytiloja tai niiden tukitiloja. Osassa ehdotuksia kadun ylitys oli leveä, vahva porttiaihe. Ratkaisutapa oli kiinnostava, mutta sulki Finlaysoninkadun suuntaisen näkymän vanhalle, ns. "valkoiselle portille". Osassa ehdotuksia porttiaihe oli puolestaan liian hento, vain kadun ylitse johtava teknillinen reitti.

Porttiaiheeseen perustuva ratkaisutapa johti usein toimintojen osalta hajautuneeseen järjestelyyn. Näyttelytilojen sijoitus liikennöitävän kadun alle on pitkäaikainen riski. Kiinnostava, uuden kaupunkitalan muodostus oli ehdotuksessa "Krokotiili", joka yhdessä pääkonttorin kanssa muodosti sopusuhtaisen ja arkkitehtonisesti sekä mittakaavaltaan kiinnostavan uuden kaupunkiaukion.

Mamsellin tontille sijoitetun sivurakennuksen kautta tapahtuvaa huoltoa vaikeuttaa katutilan ahtaus ja myös huolto-ovien näkyvyys.

Hyvänä esimerkkinä tasapainoisesta "taloparista" oli ehdotus "Obscura".

In competition entries that have been located at the corner of Finlaysoninkatu Street and Kuninkaankatu Street, functions, including the exhibition facilities, are distributed over several floors. The solution does not meet the functional requirements of a relatively small art museum in the best possible way. The interiors of the exhibition facilities are often marked by restlessness that is due to poorly located landscape-oriented windows or too highlighted stair connections. The poor modifiability of the facilities, caused by the symmetry, is a problem in many entries in this group.

The arrangement of the facades is often based on four sides of equal width. In some of even the best entries, the unarranged facade surfaces have led to problems in terms of the scale. A good example of a successful division of the facades is the competition entry "Obscura".

A solution where most of the building is located at the corner of Finlaysoninkatu Street and Kuninkaankatu Street, where the gate building is currently located, and a part on Miss Hydén's plot.

In most entries in this group, the reception and unloading facilities of goods have been located on the side of Miss Hydén's plot. The connection to the actual art museum building, located on the other side of the street, is implemented either underneath the street (in most cases) or over the street by using a bridge. In many of the entries, the connection under or over the street also includes exhibition facilities or related support facilities. In some of the entries, the crossing of the street has been implemented by using a wide and strong gate motif. Whilst interesting, this solution cuts off the view along Finlaysoninkatu Street towards the old "white gate". In some of the competition entries, the gate motif is too vague, only consisting of a technical route across the street.

A solution that is based on a gate motif has often led to a scattered arrangement of functions. Locating the exhibition facilities underneath a street that is used for motor traffic is a long-term risk. The competition entry "Krokotiili" establishes a fascinating new city space that, together with the headquarters building, constitutes a harmonious new urban square that is interesting in terms of architecture and scale.

Maintenance and service activities implemented through the side building located on Miss Hydén's plot are made difficult by the narrow street space and the visibility of the service doors.

The competition entry "Obscura" serves as a good example of a balanced "dual building".

Muutamia ratkaisuja, joissa koko rakennusvolyymi on sijoitettu Mamsellin tontille.

Kilpailussa oli muutamia yleisotteeltaan maininnan arvoisia, arkkitehtuuriltaan ansiokkaita ehdotuksia, joissa koko tilaohjelma oli sijoitettu Mamsellin tontille. Näissä ehdotuksissa rakennuksella oli ympäristöönsä suhteutettuna huomattava korkeus. Wilhelm von Nottbeckin puisto ja Finlaysoninkadun pohjoisreuna voitiin säilyttää sekä puuston että laajemman puiston osalta.

Ehdotusten "tornimaiset" tai "siilomaiset" hahmot nostavat taidemuseon kaupunkikuvalliseksi vahvaksi aiheeksi mutta johtavat samalla epätarkoituksenmukaiseen kokonaisratkaisuun: näyttelytilat hajautuvat liian moniin kerroksiin. Ajatus näkö-tornimaisesta taidemuseosta on lähtökohdiltaan ristiriitainen, koska rakennuksen päätehtävä on kuitenkin taiteen, ei maisemanäkymien esittely.

Mamsellin kulmaus uuden taidemuseon sijoituspaikkana on ajatuksena kiehtova. Tontti on kuitenkin liian ahdas toimivalle ratkaisulle. Tällä paikalla uusi rakennus peittäisi lisäksi kokonaan kaupunkikuvaan iskostuneen pääkonttorin päätyjulkisivun.

Ratkaisumalli, jossa tilaohjelma on sijoitettuna Finlaysoninkadun pohjoispuoliselle kilpailualueelle kadun suuntaisesti.

Finlaysonin kadun varteen pituussuuntaisesti sijoitettujen ehdotusten ryhmä muodosti kilpailussa laajimman ryhmän (noin 350 ehdotusta). Sen yhteneväisiksi piirteiksi voitiin lukea näyttely- ja yleisötilojen sijoittuminen useimmiten kahteen, kolmeen tasoon katutason yläpuolelle. Muutamissa ehdotuksissa tilaohjelma oli järjestelty ilman kellaria. Tällöin rakennuksen räystäslinja nousi häiritsevästi yli viereisen tehdasrakennuksen. Pääsääntöisesti ehdotuksissa oli pyritty siihen, että aula ulottui läpi rungon, jotta kävelytasossa säilyisi tuntuma puiston ja pääkonttorin välillä. Tämän ryhmän ehdotuksissa huolto- ja tavaraliikenne oli yleensä järjestetty Finlaysoninkadun itäpäästä. Mamsellin tontti oli säilytetty aukiona, parhaissa ehdotuksissa houkuttelevana puistona. Arkkitehtuurin käsittelytavassa ja materiaalivalinnoissa oli runsasta vaihtelua.

Kilpailussa oli monia ansiokkaita ratkaisuja, joissa Finlaysoninkadun varteen, pääkonttorin edustalle sijoitettu rakennus säilyttää tuntuman puistoon avoimen aulatilin myötä. Joissakin ehdotuksissa (esim. "Ester (2)", yhteyttä on alleviivattu aulan korkealla tilaratkaisulla, joissakin, kuten ehdotuksessa "XXX", puolestaan hienovaraisemmalla tilasarjalla.

In several entries, the entire construction volume is located on Miss Hydén's plot.

In a few architecturally successful entries, whose overall approach is worth a mention, the entire room programme has been located on Miss Hydén's plot. In these entries, the height of the building is significant in relation to its surroundings. The solution enables preserving Wilhelm von Nottbeck Park and the northern edge of Finlaysoninkatu Street as regards the trees and a more extensive park area.

The tower- or silo-like forms of the competition entries make the art museum a strong theme in terms of the cityscape but have also made the overall solution impractical: the exhibition facilities are distributed over too many floors. The idea of an art museum that resembles an observation tower has conflicting starting points, as the main purpose of the building is to introduce art, not the scenery.

As an idea, locating the new art museum at Miss Hydén's corner is intriguing. However, the plot is too small for the solution to be functional. In addition, the building would, in this location, cover the end facade of the headquarters building, which has become a fixed part of the cityscape.

A solution model where the room programme has been located in the competition area on the northern side of Finlaysoninkatu Street along the street.

Entries where the building is located longitudinally along Finlaysoninkatu Street constituted the largest group in the competition (roughly 350 entries). The common features of the entries include the location of exhibition and public facilities, in most cases, on two or three levels above the street level. In a few entries, the room programme has been arranged without a basement. This causes the eaves line of the building to rise disturbingly above the adjacent industrial building. In most of the competition entries, the foyer extends throughout the framework, which preserves the link between the park and the headquarters building on the walking level. In the competition entries of this group, maintenance, service and goods traffic have, in most cases, been arranged from the eastern end of Finlaysoninkatu Street. Miss Hydén's plot has been preserved as a square; in the best of the entries, it is an attractive park. There is plenty of variation in the architectural treatment and material choices.

The competition included many commendable solutions where the link to the park has been maintained in a building located along Finlaysoninkatu Street and in front of the headquarters building through an open foyer space. In some of the entries, such as in "Ester (2)", the connection has been highlighted with a high spatial solution whilst in

Kilpailutöiden arviointi perustui toiminnallisen, arkkitehtonisen ja kaupunkikuvaan liittyvien tekijöiden muodostamaan kokonaisarvioon Ehdotukset, joissa taidemuseo oli sijoitettuna Finlaysoninkadun varteen, osoittivat tämän ratkaisutavan toiminnalliset ansiot: taidemuseon näyttelytoiminta voidaan keskittää joustavasti kahteen tasoon, näyttelysalit voidaan muotoilla mitoiltaan ja myös valaistukseltaan näyttelyitä parhaiten palveleviksi, rakennuksen massa on mittasuhteiltaan sovitettavissa kilpailualueen lähiympäristön rakeisuuteen ja, edelleen, kokonaisratkaisu joustaa kilpailun jälkeisiin sisäisten suunnitteluratkaisujen tarkennuksiin.

Huoltoliikenne oli yleensä järjestetty Finlaysoninkadun itäpäästä, mikä ratkaisuna todettiin toimivaksi myös ajoneuvojen rakennuksen ulkopuolisen operointitilan osalta.

some, such as the competition entry "XXX", a more subtle series of spaces has been used.

The evaluation of the competition entries was based on an overall assessment of factors related to functionality, architecture, and cityscape. Entries where the art museum is located along Finlaysoninkatu Street illustrated the functional merits of this solution: exhibition activities of the art museum can be concentrated flexibly on two levels, exhibition facilities can be designed in a manner that best serves exhibitions in terms of dimensions and lighting, the mass of the building can be integrated with the urban context of the surroundings of the competition area in terms of its dimensions, and, furthermore, the overall solution can be modified to accommodate the specifications made to the internal design solutions after the competition.

Maintenance and service traffic has, in most of the entries, been arranged from the eastern end of Finlaysoninkatu Street, which was considered to be a functional solution, also as regards the operating space available for vehicles outside the building.

7 Ehdotuskohtainen arvostelu

Entry-specific evaluation

7.1 Lyhytlistatut ehdotukset

15 ehdotusta

Lyhytlistattujen ehdotusten ryhmä muodostettiin yläluokan ehdotuksista, ja niitä vertailtiin yksityiskohtaisten ratkaisujen osalta. Niiden yleinen laatu ja ratkaisutavat edustivat laajasti kilpailun monipuolista tarjontaa, mutta ne sisälsivät myös yksilöllisyyttä ratkaisutapojensa osalta. Lyhytlistatuille ehdotuksille oli ominaista paneutuva ja huolellinen suunnitteluote. Niiden toiminnalliset, kaupunkikuvalliset ja arkkitehtoniset ominaisuudet täyttivät kohtuullisen hyvin kilpailutehtävälle asetetut odotukset ja kilpailualueen asettamat vaatimukset.

7.1 Shortlisted entries

15 entries

The group of shortlisted entries was formed by entries from the upper category. The detailed solutions of the upper category entries were compared. Their general quality and solutions extensively represented the versatile offering in the competition, but their solutions were also distinctive. The shortlisted entries delved into the subject and were carefully designed. Their functional and architectural features, as well as the features dealing with the cityscape, met the expectations for the competition task and the requirements set by the competition area reasonably well.

(25) A sculpture in the park

Viistettyihin, tiilestä muurattuihin seinäpintoihin perustuva, volyymin korkeusmittaa painottava ehdotus luo Kuninkaankadun ja Finlaysoninkadun risteykseen mielenkiintoa herättävän ja arkkitehtonisesti kiinnostavan maamerkin. Rakennuksen korkeus antaa kokonaishahmolle ryhtiä ja jäntevyyttä sekä keventää monissa muissa vastaavanlaisissa ehdotuksissa ilmenevää raskautta. Julkisivujen käsittely on kokonaisvaltaista: rakennus näyttyy edullisesti kaikkiin suuntiin ja omalla identiteetillään.

Pieni pohjapinta-ala sallii puistomaisen aukion muodostamisen pääkonttorin edustalle. Palatsin Finlaysoninkatua hallitseva olemus säilyy, vaikka se jää korkeudessa toiseksi suhteessa uuteen museoon. Radikaalista muutoksesta huolimatta miljöökokonaisuus vaikuttaa ehjältä. Rakennuksen suhde laajempaan ympäristöön on liiallisen korostuva. Pääosa tontin puustosta on saatu säästettyä – tämä aiheuttaa sen, että rakennus limittyi hieman pääkonttorin kanssa. Viistotiilinen ”pitsijulkisivu” johdattaa pääsisäänkäynnille sekä Mamsellin tontin että Finlaysonin alueen suunnista. Tässä suhteessa ehdotus edustaa kilpailun parhaimmistoa.

Aula on selkeä. Pääporras yhdistää kerrokset paitsi toiminnallisesti myös tilallisesti. Osa yleisöpalvelu- ja museoteknisistä tiloista (mm. teossäilytys) sijaitsee pääkonttorin edustalla, uuden aukiokannen alla. Kellari on kohtalaisen laaja ja sijaintinsa vuoksi ratkaisu johtaa erityisen vaativiin vedeneristysrakenteisiin. Pieni, kellaritiloihin valoa tuova valopiha tarvitsisi valokatteen talvihuollon helpottamiseksi.

(25) A sculpture in the park

An entry based on bevelled, brickwork wall surfaces that emphasises the height of the volume. The entry creates an architecturally interesting landmark at the junction of Kuninkaankatu Street and Finlaysoninkatu Street. The height of the building makes the overall appearance confident, efficient, strong and lighter, unlike many other corresponding proposals that suffer from heaviness. The treatment of facades is holistic: the building looks favourable in all directions and has a distinctive identity.

The small footprint allows a formation of a park-like square in front of the headquarters building. The dominant character of the palace on Finlaysoninkatu Street is preserved, even though its height is second to the new museum. Despite the radical change, the setting appears to be intact. The relation of the building to its wider surroundings is excessively highlighted. Most of the trees on the plot are preserved, which is why the building slightly overlaps with the headquarters building. The bevelled “lacy facade” made of bricks takes one to the main entrance, both from Miss Hydén’s plot and from the Finlayson area. In this respect, the entry is amongst the best in the competition.

The foyer is clear. The main staircase links the storeys both functionally and spatially. Some of the public service and museum technical facilities (such as the artwork storage) are located in front of the headquarters building, beneath the new square deck. The basement is fairly extensive. Due to its location, the solution requires particularly demanding waterproofing structures. A small atrium that brings light to the basement should have a light-permeable roof in order to facilitate winter maintenance.

Näyttelytilat on sijoitettu viiteen kerrokseen. Näyttelykiertoon tuo vaihtelua kahden kerroksen korkuinen, toisen kerroksen näyttelytila ja ylimmän kerroksen ylävalolla varustetut tilat. Tilajäsennys on yksinkertaista ja vaivatonta. Näyttelytilat ovat jaettavissa sopivan kokosiin tiloihin, lukuun ottamatta tavarahissin ympäristön L-mallisia tiloja. Ongelma olisi korjattavissa tavarahissin, sekundääritilojen ja poistumistieportaan uudelleenjärjestelyllä. Olennainen osa ehdotuksen arkkitehtuuria on kerrokseen sijoitettujen, ulkonäkymiä palvelevien ja ulkokuoren viisteiden muodostamien ikkuna-aukkojen sommittelu. Komeat aukot rikastuttavat sisätiloja ja luovat levähdyspaikkoja näyttelyvieraille. Niiden sijoittelu on toteutettu pääosin harkitusti näyttelytoimintaa häiritsemättä ja taideteosten asemaa heikentämättä.

Lastaustilat sijaitsevat Kuninkaankadun puolella. Tilan syvyys on melko pieni, mutta toisaalta leveys mahdollistaa vetoauton ja perävaunun pysäköinnin rinnakkain.

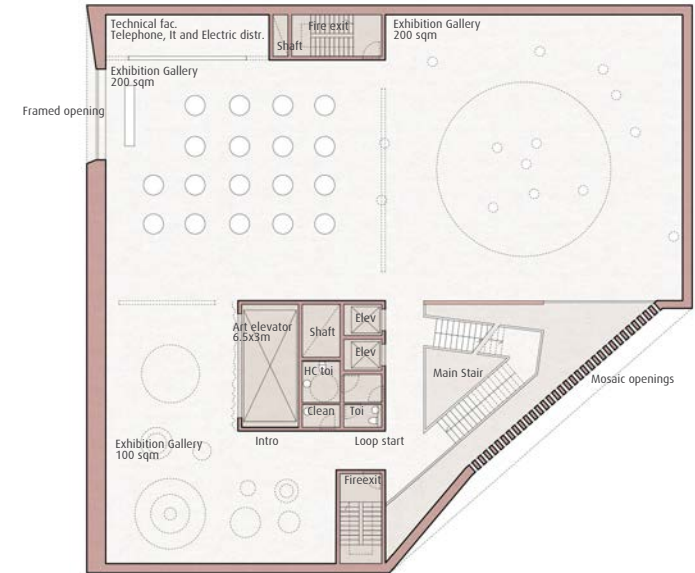
Rakennuksella on taidemuseolle sopiva, oma identiteetti. Ehdotuksen tekijä on puntaroinut ansiokkaasti tulevan taidemuseon roolia kaupunkikuvassa ja lähiympäristön arvoja suhteessa uuden taidemuseon olemukseen. Pohdinta on tuottanut tähän keskeiseen kysymyksenasetteluun varteenotettavan puheenvuoron.

The exhibition facilities have been located to five storeys. The museum tour is varied due to the exhibition hall which is located on the first floor and the height of which extends to two storeys, and due to the facilities on the top floor with a skylight. The spatial arrangement is simple and effortless. The exhibition facilities can be divided into spaces of suitable sizes, except for the L-shaped spaces around the service lift. The problem could be fixed by a rearrangement of the service lift, secondary spaces and exit staircase. A key part of the architecture is formed by a composition of window openings which have been located to different floors, which serve the exterior views and which are formed by the bevelled exterior. The handsome openings enrich the interior, creating rest spots for exhibition visitors. The location of window openings has chiefly been executed in a careful manner, without disturbing the exhibition activities or weakening the position of the artworks.

The loading spaces are located on the side of Kuninkaankatu Street. The depth of the space is fairly small, but it is wide enough for the parking of a powered vehicle and trailer side by side.

The building has a distinct identity that is suitable for an art museum. The author of the entry has meritoriously considered the role of the future art museum in the cityscape, as well as the values of the surrounding area with respect to the essence of the new art museum. The contemplation has produced a noteworthy statement to these questions.

(90) DEHWUAV

Ehdotus muodostuu kahdesta Finlaysoninkadun varteen sijoitetusta osasta. Kehräämöä hieman korkeampi päärakennus sijoittuu pääkonttorin eteen. Rakennus on vedetty sisään kadun reunoilta niin, että pääosa kadunvarsipuista säästyy. Katutila vaikuttaa kuitenkin suljetulta ja pääkonttori alisteiselta uudisrakennuksen rinnalla. Päämassan jatkeena oleva pienempi osa on ulotettu osittain Finlaysoninkadun päälle. Tila on avattu komeasti Mamsellin aukiolle, ja se muodostaa samalla katoksen pääsisäänkäynnille. Samalla uloke katkaisee puurivistöä ja rajaa haitallisesti näkymää Finlaysonin vanhalle pääportille.

Katujulkisivu on kehitelty valoa suodattavaksi, verkkomaiseksi tiilestä ja lasista rakennetavaksi verhoksi, joka hakee innoituksensa Finlaysonin Tiina-kangaskuviosta. Seinä antaa rakennukselle luonnetta, mutta sen teknillinen toteutus esitettyä herkkyyttä menettämättä on haastavaa ja rakenteen pitkäaikaiskestävyys epävarmaa. Puiston suuntaan rakennus on varsin sulkeutunut aulatiloja lukuun ottamatta.

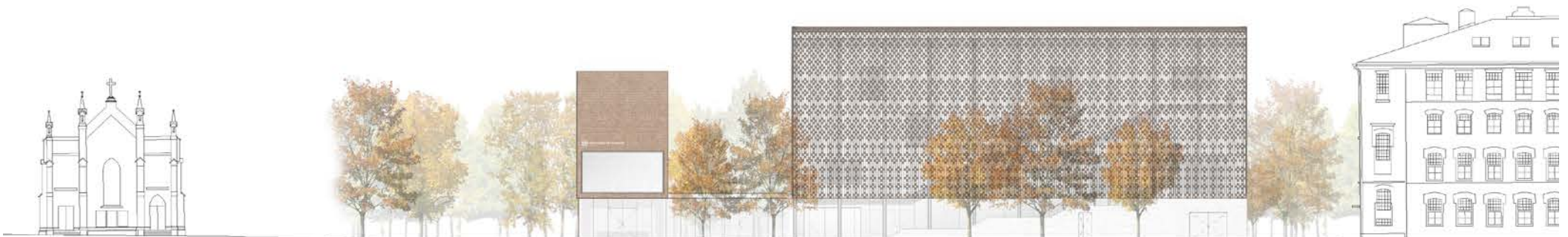
Avoimen tuntuinen sisääntuloaula Mamsellin tontin kohdalla kompensoi osittain puiston, palatsin ja pääkonttorin välisen yhteyden katkeamista. Aula on mukavan väljä. WC-tilat ovat hankalasti löydettävissä. Pääporrasaula on komea, rakennuksen korkuinen tila, jonne siivilöityy valo harsomaisen katujulkisivun läpi.

(90) DEHWUAV

The entry is formed by two parts located along Finlaysoninkatu Street. The main building, which is slightly higher than the spinning mill, is located in front of the headquarters building. The building has been set back from the edge of the street, as this way, most of the trees along the street are preserved. However, the street space appears to be enclosed and the headquarters building subordinate to the new building. The smaller part, which is an extension of the main mass, partly extends on top of Finlaysoninkatu Street. The space opens up towards Miss Hydén's plot in a handsome way, forming a canopy for the main entrance. At the same time, the projection cuts off the row of trees and limits the view to the old main gate of Finlayson.

The street-side facade is like a curtain that filters light and like a web made of brick and glass, drawing inspiration from Finlayson's Tiina textile. The wall provides the building with a distinctive character, but its technical implementation is – without losing its delicate character – challenging. In addition, the long-time durability of the structure is uncertain. The building is quite enclosed towards the park, except for the foyer.

The open entrance foyer next to Miss Hydén's plot partly compensates for the cutting off of the connection between the park, the palace and the headquarters building. The foyer is comfortably spacious. It is difficult to find the toilets. The foyer with the main staircase is a handsome space that extends to the entire height of the building. Light is filtered to the space through the veil-like street-side facade.

 SARA HILDÉN ART MUSEUM

Kolmen näyttelykerroksen pohjaratkaisu on yksinkertainen ja toimiva: liikenne-tila kadun ja näyttelysalit puiston puolella. Näiden välissä sijaitsee aputilojen ja pysty-yhteyksien vyöhyke. Tämä mahdollistaa optimaalisen muotoisten ja tarvittaessa vaihtelevan kokoisten näyttelytilojen jäsentelyn ja niiden kehittämisen. Näyttelykiertoon tuo joka tapauksessa vaihtelua muita korkeampi ylin kerros ylävaloratkaisuineen. Yksi erikoisnäyttelytila ja monitoimitila esiintymisestradeineen jäävät erilleen pienemmän massan yläkerrassa. Väliin jäävää kattoterassia voisi käyttää ulkonäyttelytilana. Poistumistieratkaisut ovat vajavaiset.

Lastaustilat ovat mitoitukseltaan toimivia, ja ne on sijoitettu Finlaysoninkadun itäpäähän. Osa museoteknisistä tiloista, mm. teosten säilytystilat, on sijoitettu kellariin, mikä johtaa vaativiin vedeneristysrakenteisiin. Teknisten tilojen tilavaraukset ovat puutteelliset. Ilmanvaihtokonehuoneiden sijainti katolla yksinkertaistaisi ratkaisua, mutta korottaa entisestään korkeata rakennusmassaa.

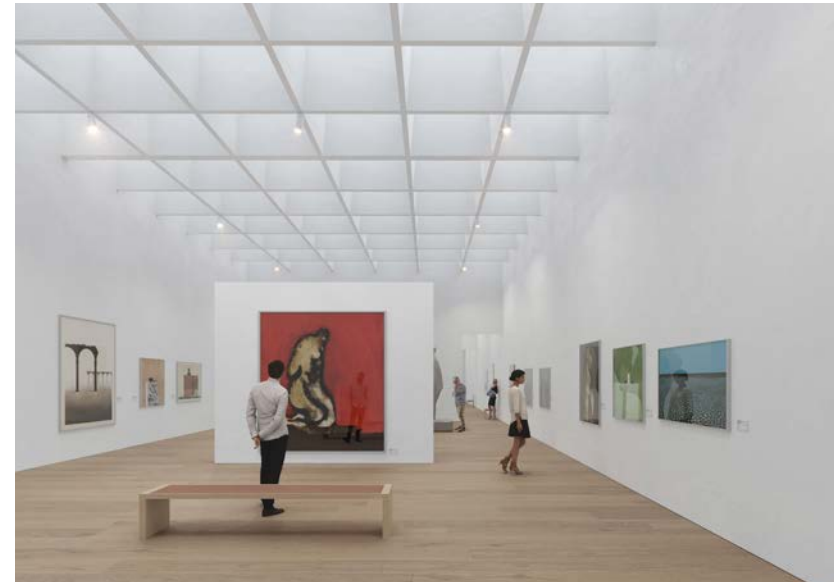
Ehdotus on toimiva taidemuseona, ja sen olemus on osin saatu sovitettua osaksi Finlaysonin miljööä, mutta katutilan ahtaus ja varjoisuus sekä pääkonttorin alisteinen asema muodostuvat lopulta ehdotuksen ongelmiksi.

The layout of three exhibition floors is simple and practical: the circulation space is on the side of the street and the exhibition facilities on the side of the park. Between them, there is a zone of service spaces and vertical connections. This enables an arrangement and development of optimal-sized exhibition facilities, and their size can be varied, if necessary. In any case, the museum tour becomes varied, due to the top floor that is higher than the other floors and has a skylight. One special exhibition space and one multi-functional space with a performance stage are separate, as they are located upstairs in the smaller mass. The roof terrace could be used as an outdoor exhibition space. The exit route solutions are insufficient.

The dimensioning of loading spaces is practical. The loading spaces are located at the eastern end of Finlaysoninkatu Street. Some of the museum technical facilities, such as the artwork storage, are located in the basement, which requires demanding waterproofing structures. The space reservations for technical facilities are insufficient. The location of the ventilation unit space on the roof would make the solution simple, but it would make the tall building mass even higher.

The entry is functional as an art museum, and its form has partly been integrated as part of the setting of Finlayson, but the narrow and shadowy street space, as well as the subordinate position of the headquarters building, are problematic.

(113) Ester (2)

Rakennushahmo muodostuu pitkästä, kaksiosaisesta ja kehräämöö matalammasta selkeästä rakennuskappaleesta Finlaysonin kadun varrella. Ehdotuksen yksinkertainen, harkittu arkkitehtuuri perustuu kahteen alakulmistaan pyöristettyyn osaan ja niiden väliin muodostuvaan vaikuttavaan tilaan. Palatsin ja pääkonttorin väliselle akselille viritetty kanjonimainen, ylöspäin kapeneva tila yhdistää puiston komeimman tammen ja pääkonttorin länsitornin. Mamsellin tontilta avautuu selkeästi uuden taidemuseon pääsisäänkäynti ja avoimen tuntuinen aulatila. Tätä tilannetta kuvaa erinomaisesti vakuuttava havainnekuva. Pääosa Finlaysoninkadun puustosta voidaan säilyttää, koska rakennuksen seinälinja on vedetty ulos katulinjasta. Samalla avaruuden tuntu pääkonttorin edustalla säilyy.

Himmeänvaaleat metallijulkisivut viittaavat alueen takorautaperinteeseen ja heijastavat tekijän mukaan ympäristönsä sävyjä. Materiaaliratkaisu on aavistuksen vieras Finlaysonin alueelle. Valittu muotokieli luo rakennukselle mieleenpainuvan hahmon, toisaalta pelkistetty suurmuoto muodostaa vastakohtan pääkonttorin pienipiirteiselle tiiliarkkitehtuurille.

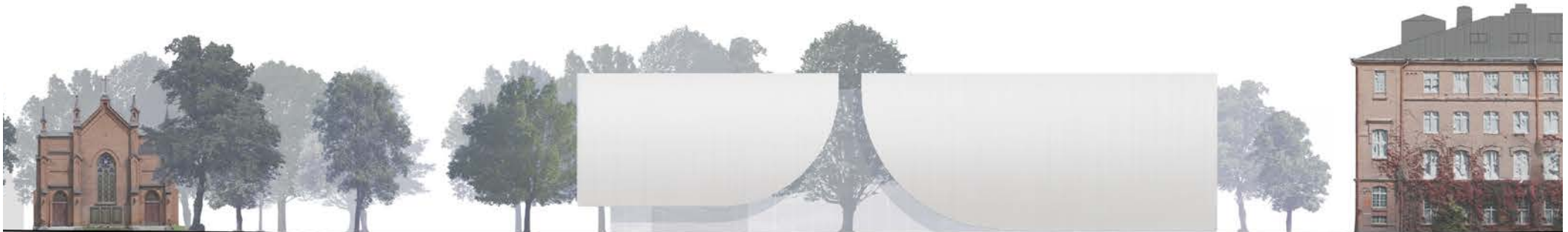
Sisääntuloaula on väljä ja tarjoaa mahdollisuuden korkeiden veistosten esillepanolle. Kahvila avautuu kauniisti puistoon ja ilta-aurinkoon. Aulan läpinäkyvyys korvaa osittain kadun ja puiston välistä yhteyttä. Osa yleisöpalvelutiloista sekä museotekniset tilat teossäilytyksineen on sijoitettu rakennuksen pohja-alan kokoiseen kellariin, mikä johtaa seinärakenteiden osalta vaativiin vesieristysrakenteisiin.

(113) Ester (2)

The art museum is formed by two clear, long volumes that are lower than the spinning mill, along Finlaysoninkatu Street. The simple, thoroughly thought-out architecture of the entry is based on two parts with rounded lower corners and an impressive space between them. The canyon-like space – that becomes more narrow when going upwards – designed on the axis between the palace and the headquarters building connects the most handsome oak tree in the park and the western tower of the headquarters building. The main entrance and the open foyer open up clearly from Miss Hydén's plot, which has been impressively illustrated in the entry. Most of the trees along Finlaysoninkatu Street can be preserved, as the wall line of the building has been set back from the street line. At the same time, the feel of spaciousness in front of the headquarters building is preserved.

The matte, light-coloured metal facades refer to the wrought iron tradition of the area and reflect – according to the author of the entry – the tones in the area. The material is slightly uncharacteristic of the Finlayson area. The chosen architectural language makes the building memorable, but, on the other hand, the simple large-scale design creates an opposite to the small-scale brick architecture of the headquarters building.

The entrance foyer is spacious and has room for the display of tall sculptures. The café opens up beautifully towards the park and evening sun. The transparent foyer partly compensates for a connection between the street and the park. Some of the public service facilities, the museum technical facilities and the artwork storage are located in a basement the size of which is the same as the footprint of the building. This requires demanding waterproofing for the wall structures.

Kahdessa kerroksessa sijaitsevien näyttelytilojen pohjat ovat melko selkeät, mutta itse näyttelytilat ovat osittain jäsentymättömiä. Esitetyt näyttelysalit ovat liian pieniä, ja ne saisivat olla suljetumpia. Valittu aulakonsepti tuo näyttelykiertoon vaihtelua, mutta jakaa kierron neljään osaan. Seinien kaarevat leikkausmuodot ovat näyttelyriipustusten kannalta hankalia. Ylimpään kerrokseen johtava porras on piilossa. Laajan pohja-alansa vuoksi näyttelytiloja olisi kohtalaisen helppo edelleen kehittää ja varioida perusratkaisun puitteissa.

Polttimonkadun puolelle sijoitettu lastaustila ei toimi. Rekkaa on mahdotonta saada käännettyä esitettyyn tilaan. Pohjaratkaisu olisi kuitenkin kehiteltävissä järjestämällä huoltoliikenne joko Finlaysoninkadun suunnalta tai puiston laidalta Polttimonkadulta.

Ehdotuksen ekologisuutta lisäävät esitetyt viherkatot ja vähähiilidioksidipäästöiset betonirakenteet.

Ehdotus tuo paikalle identiteettiä, ja aularatkaisu sitoo ehdotusta paikkaansa. Komea ehdotus Sara Hildénin taidemuseoksi, mutta aulan muoto ja koko – ehdotuksen pääaihe – on ehkä sittenkin ristiriidassa melko pienen ja intiimin taidemuseon tarpeisiin?

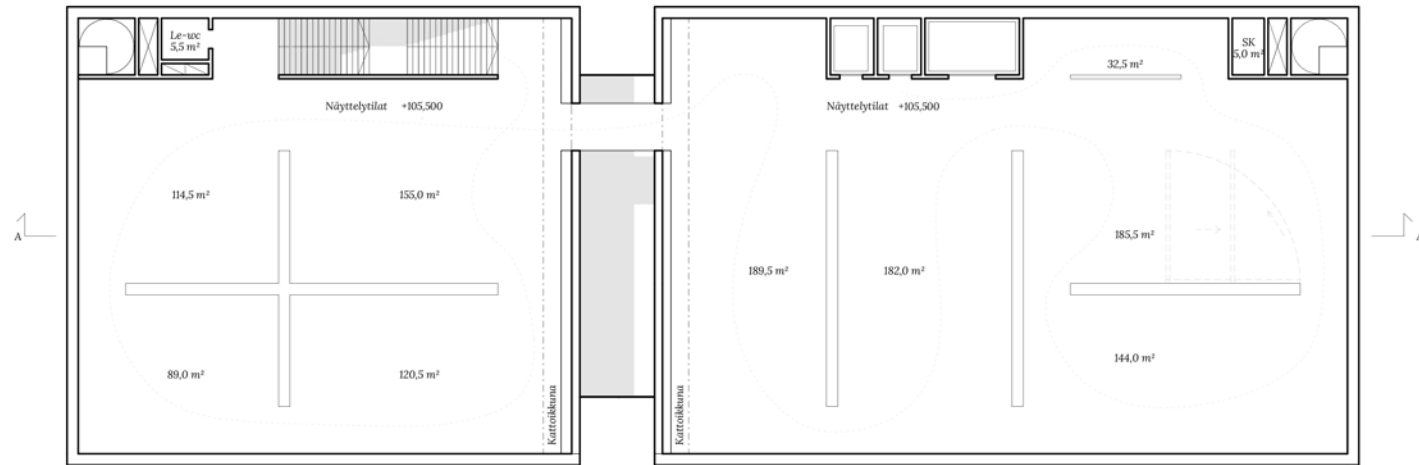
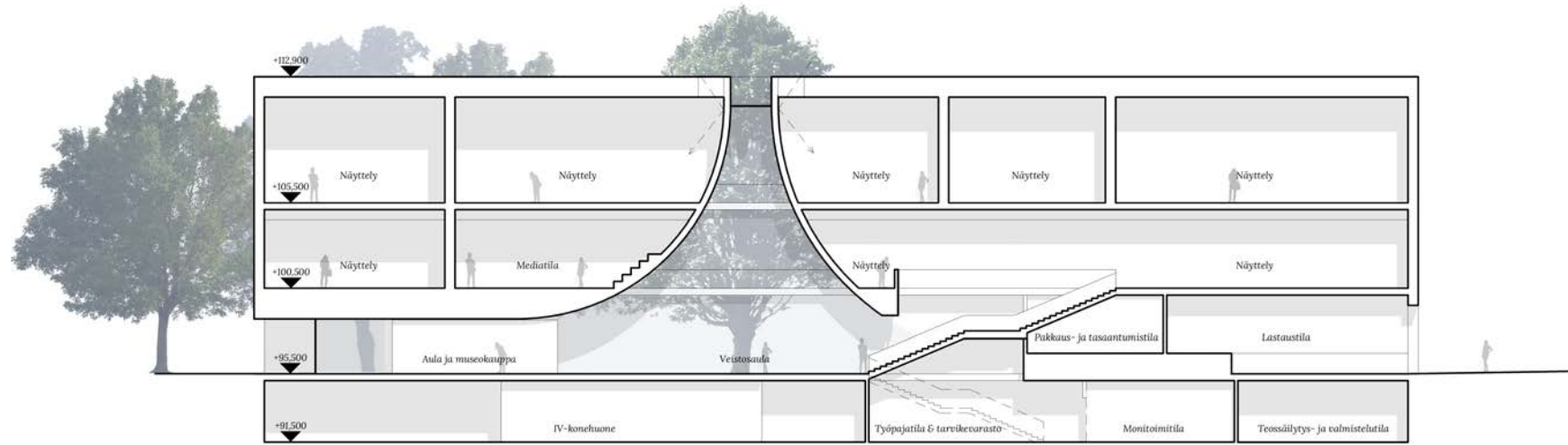
The layouts of the exhibition facilities, which are located on two floors, are fairly clear, but the exhibition facilities are partly unarranged. The exhibition facilities are too small, and they should be more enclosed. The chosen foyer concept brings variety to the museum tour, but it divides the tour into four parts. The curved forms of the walls are tricky for the hanging of artworks. The staircase that runs to the top floor is hidden. Thanks to its extensive footprint, it would be fairly easy to further develop and vary the exhibition facilities in the framework of the basic solution.

The loading space on the side of Polttimonkatu Street is impractical. It is impossible to turn a truck and reverse it to the proposed space. However, the layout could be developed by organising the maintenance and service traffic either from Finlaysoninkatu Street, or from the edge of the park on Polttimonkatu Street.

The ecological character of the entry is increased by the proposed green roofs and concrete structures with low carbon dioxide emissions.

The entry creates a distinctive character for the site, and the foyer binds the entry to its site. A handsome proposal for a new art museum, but are the form and size of the foyer – which are the main motifs of this entry – after all, in conflict with the needs of a fairly small and intimate art museum?

(169) Kepos

“Kepos” on viisikerroksinen, plastisia elementtejä sisältävä ja elegantin hahmon omaava ehdotus Kuninkaankadun ja Finlaysoninkadun risteyksessä. Rakennus on sijoitettu tarkasti kadun kulmaan ja pääkonttorin länsireunan rajaamalle alueelle kehäämön levyisenä, kuutiomaisena kappaleena. Rakennuksen itäpuolelle ehdotetaan rakennuksen kellaritasolle johtavaa luiskattua, ulkotapahtumia palvelevaa Sara Hildénin aukiota. Kaltevan pihan päätteenä on kellarikahvila terasseineen. Kadunvarren puut kahta lukuun ottamatta joudutaan kaatamaan, jotta rakennuksen pohja-ala saadaan riittävän laajaksi. Säilytettävään tammeen on suunnattu kauniisti yksi rakennuksen erkkereistä. Mamsellin tontista muodostetaan uudelle museolle sisääntuloaukio, Finlaysonin tori.

Taitavasta julkisivujen jäsentelystä huolimatta rakennus vaikuttaa melko suurelta viereisiin rakennuksiin nähden. Toisaalta näin palatsi ja puisto säilyvät osana pääkonttorin edusmaisemaa. Julkisivut, erityisesti Finlaysoninkadun ja uuden aukion suuntaan, ovat herkästi ja elegantisti sommiteltu. Julkisivuihin ehdotetun savimateriaalin elinkaari herättää kysymyksiä. Keraaminen vaihtoehto olisi todennäköisesti pitkäikäisempi.

Pääsisäänkäynti on luontevasti löydettävissä uuden sisääntulotorin puolelta. Aula on kohtalaisen väljä. Osa yleisöpalvelutiloista, mm. kahvila, on sijoitettu kellaritasolle, edellä kuvatun kaltevan uuden aukion päätteeksi. Ehdotuksen sinänsä näytävästi sommitellut pääportaat ovat tilaa vieviä sekä alemmissa että erityisesti ylemmissä näyttelykerroksissa. Vaikka näyttelykerroksen pohja-ala on kohtalaisen

(169) Kepos

“Kepos” is a five-storey entry – which includes plasticity and an elegant form – at the junction of Kuninkaankatu Street and Finlaysoninkatu Street. The building has been located precisely at the street corner and in the area bordered by the western edge of the headquarters building. The cubic building has the same width as the spinning mill. On the eastern side of the building, the competitor proposes the construction of Sara Hildén Square, which has a ramp to the basement level. The square would serve outdoor events. A basement café and a terrace are located at the end of the sloping square. The trees along the street are removed, except for two trees, in order to make the footprint of the building extensive enough. One of the bay windows faces beautifully the oak tree that will be preserved. Miss Hydén’s plot becomes an entrance square for the museum. It is called Finlayson Square.

Despite the skilful arrangement of facades, the building looks fairly large compared to the adjacent buildings. On the other hand, the palace and the park remain as part of the view opening up from the headquarters building. In particular, the facades towards Finlaysoninkatu Street and the new square have been composed in a delicate and elegant manner. The lifespan of the clay material proposed for the facades raises questions. A ceramic option would probably last longer.

The location of the main entrance is easy to find on the side of the new entrance square. The foyer is reasonably spacious. Some of the public service facilities, such as the café, are located on the basement level, at the end of the above-mentioned sloping square. The impressively composed main staircase requires a large amount of space on the

SARA HILDÉNIN
TAIDEMUSEO

laaja, se jakautuu epätarkoituksenmukaisesti taidemuseon näyttelytoimintaa palveleviksi salitiloiksi. Niiden käytettävyyttä häiritsevät tavarahissi, pääportaat, julkisivuaiheet ja aukotukset, jotka rikkovat lähes jokaisen näyttelysaliksi esitetyn tilan.

Näyttelytiloista tulisi johtaa ulos kaksi itsenäistä poistumistietä (vaikutus pohja-alaan).

Lastaustoiminta on ehdotettu Kuninkaankadun puolelta, mikä ratkaisuna on hyväksyttävissä. Ehdotus on siinä harvinainen, että se esittää oikeaoppisesti myös muulle huoltoliikenteelle oman lastaustilan. Museotekniset tilat, mm. teossäilytys, sijaitsevat kellarissa. Monen muun ehdotuksen tavoin ratkaisu edellyttää seinärakenteiden osalta vaativia ratkaisuja.

“Kepos” on onnistuneesti ilmeeltään nykyaikainen taidemuseo, joka elegantin ja rauhallisen arkkitehtuurinsa ansiosta tunnistaa hyvin kilpailutehtävän tavoitteet ja paikan vaatimukset. Sen ongelmana on hieman massiivinen ulkohahmo. Harmillisesti näyttelytilojen kehittäminen paremmin kilpailuohjelman tavoitteita vastaaviksi on jäänyt ehdotuksen tekijältä kesken.

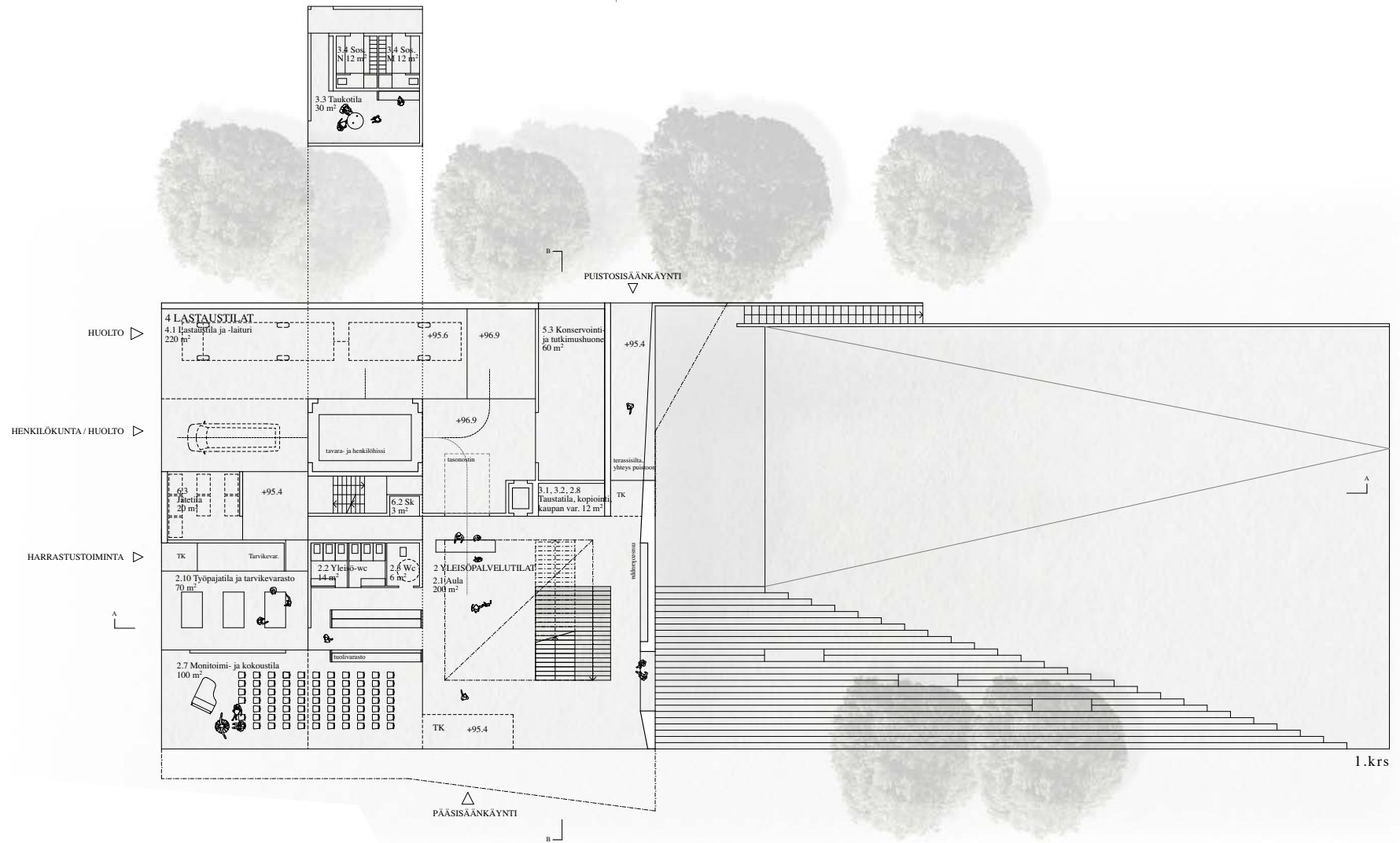
lower exhibition floors and particularly on the upper exhibition floors. Even though the surface area of the exhibition floor is reasonably extensive, it is divided into exhibition facilities that serve the exhibition activities in an impractical way. Their usability is disturbed by the service lift, main staircase, facade motifs and fenestration, which cut off almost all spaces that have been proposed as exhibition facilities.

There should be two independent exit routes from the exhibition facilities (impact on the surface area).

The competitor proposes that the loading activities be arranged from the side of Kuninkaankatu Street, which can be accepted. The proposal is rare: it also proposes a loading space of its own for the other maintenance and service traffic. The museum technical facilities, such as the artwork storage, are located in the basement. Like in many other entries, the proposal requires demanding solutions for the wall structures.

The appearance of “Kepos” is successful as a modern art museum. Thanks to its elegant and peaceful architecture, it aptly meets the objectives of the competition task and the requirements of the site. The problem is its somewhat massive external form. Unfortunately, the competitor has not finished developing the exhibition facilities to better meet the objectives of the competition programme.

(171) Knitted

“Knitted” on komea, tiilirakenteita korostava ja arkkitehtuuriltaan systemaattinen ehdotus Finlaysoninkadun varrella. Rakennuksen korkeutta on linjattu kehräämön räystääslinjaan. Sen yläpuolelle on nostettu sisään vedetty neljäs näyttelykerros, joka nostaa julkisivun häiritsevästi kehräämörakennuksen räystääslinjan yläpuolelle. Julkisivu ja rakennuksen hahmo suhteessa lähiympäristön rakennuksiin vaikuttavat korkeilta ja raskailta. Ehdotus on harvoja, joissa ei ole kellariin sijoitettuja tiloja (pienää teknistä tilaa lukuun ottamatta). Tämä selittää ehdotuksen räystääslinjan korkeuden. Rakennus on vedetty katulinjasta siten, että pääosa tontin puustosta on saatu säilytettyä. Mamsellin tontti on järjestelty aukioksi. Rakennuksen läpi menevä aula on sijoitettu pääkonttoria vastapäätä, minkä ansiosta palatsi ja puisto siintävät avarahkon aulan läpi pääkonttorin edustalle ja päinvastoin.

Pääsisäänkäyntiä on hieman hankala hahmottaa toisteisten tiilipylväiden takaa. Aula kahviloineen avautuu puiston suuntaan. WC-tilojen sijoitus on hieman hankala. Itäpäätyyn sijoitettua pääporrasta ja viereisiä hissejä on vaikea hahmottaa. Näyttelytilat on sijoitettu kolmeen kerrokseen. Ylimpään ja osaan kolmannen kerroksen näyttelytiloista on johdettu ansiokkaasti ylävaloa. Näyttelytilat on esitetty muunneltavina tiloina monin eri variaatioin; tilojen monipuolinen järjestely on esitetty huolellisesti tutkituin kaavioin. Näyttelysalit ovat toteutettavissa myös kiintein rakentein ohjelmassa toivotuin periaattein. Tilat ovat kilpailuohjelman minimimittoja korkeampia, mikä osittain vaikuttaa rakennuksen kokonaishahmon korkeuteen mutta antaa näyttelytiloihin avaruuden tuntua.

(171) Knitted

“Knitted” is a handsome entry which emphasises brick structures and the architecture of which is systematic, along Finlaysoninkatu Street. The height of the building is in line with the line of eaves of the spinning mill. The location of the top floor, which is a set back exhibition floor, lifts the facade disturbingly above the line of eaves of the spinning mill. The facade and the form of the building with respect to the surrounding buildings look high and heavy. This is one of few entries that have no facilities in the basement (except for a small technical space). This explains the height of the line of eaves. The building has been set back from the street line, as this way, most of the trees on the plot are preserved. Miss Hydén’s plot has been arranged as a square. The foyer, which runs through the building, is located opposite to the headquarters building, due to which the palace and the park come into view through the fairly spacious foyer on the front of the headquarters building and vice versa.

The main entrance behind the repeated brick columns is slightly difficult to perceive. The foyer and café open up towards the park. The location of the toilets is slightly inconvenient. It is difficult to perceive the main staircase at the eastern end and the adjacent lifts. The exhibition facilities have been located to three storeys. Skylights provide light meritoriously to the top floor and part of the exhibition facilities on the second floor. The exhibition facilities have been presented as modifiable spaces, with many variations; the versatile arrangement of the facilities has been presented with the help of carefully studied schemes. The exhibition facilities can also be executed by using fixed structures and in accordance with the principles provided in the programme. The facilities are higher than the minimum measurements provided in the competition programme, which affects the height of the building. However, it makes the exhibition facilities spacious.

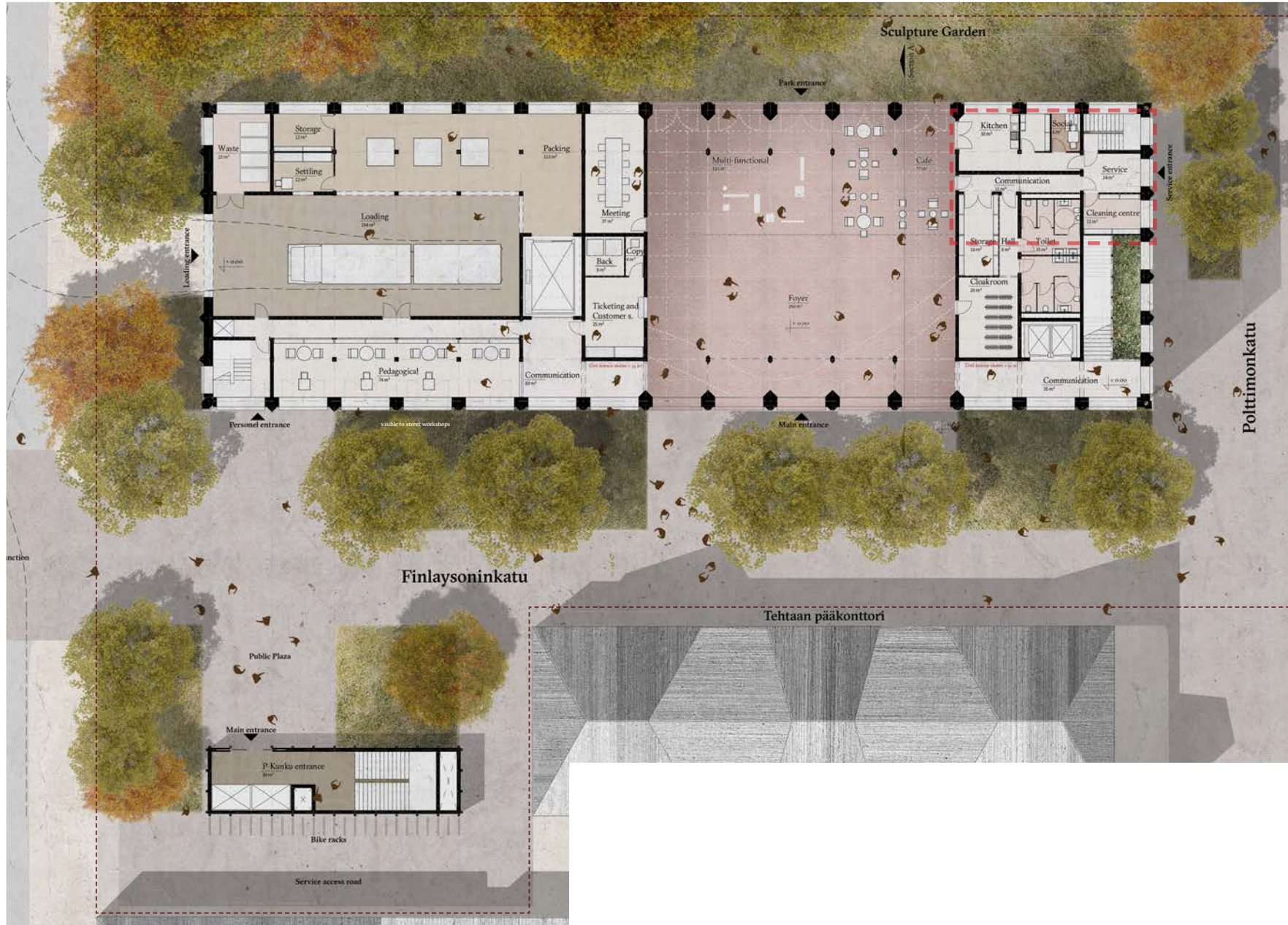
Lastaustila on ratkaistu väljästi ja toimivasti Kuninkaankadun puoleiseen pätyyn. Museotekniset tilat teossäilytyksineen sijaitsevat länsipäädyn toisessa kerroksessa. Keittiötä varten on erillinen huoltoreitti itäpäädyssä.

Ehdotus on komea, uudelleen tulkittu lisä Finlaysonin teollisen arkkitehtuurin jatku-moon. Rakennuksen muotokieli, sen ryhti ja rakenteista johdettu arkkitehtuurin poljento sitovat sen tukevasti osaksi Finlaysonin tehdasmiljöötä. Ehdotus on huolel-lisesti tutkittu ja esitetty vakuuttavasti, ammattitaidolla. Valitettavasti pääkonttori jää liiaksi uuden museorakennuksen varjoon. Ehdotus osoittaa, että ilman kellariin sijoitettuja tiloja museon tilaohjelma ei mahdu kilpailualueelle ilman, että raken-nuksen räystääs nostetaan ympäristön rakennuksia korkeammalle.

The loading space is spacious and practical, and it is located at the end on the side of Kuninkaankatu Street. The museum technical facilities and artwork storage are located on the first floor at the western end. At the eastern end, there is a separate service route to the kitchen.

The entry is a handsome, reinterpreted addition to the continuum of the industrial architecture of Finlayson. The architectural language and posture of the building, as well as the rhythm of the architecture derived from its structures, bind it firmly to the industrial setting of Finlayson. The entry has been carefully studied and convincingly presented, with high professional skill. Unfortunately, the headquarters building is overshadowed by the new museum building. The entry shows that if no facilities are located to the basement, the museum's room programme will not fit to the competition area, if the eaves of the building are not lifted higher than the surrounding buildings.

(215) Lumen Valo

Samankokoisista, vinokattoisista, vaaleista ja muuratuista näyttelymoduuleista muodostettu kylmäinen ehdotus Finlaysonin kadun varrella. Rakennus on sijoitettu vyöhykkeelle, jossa Finlaysonin suurimittakaavainen teollisuusympäristö muuttuu pienipiirteiseksi asuinkortteleiksi. Suunnitelma on jäsenelty herkin, pienimittakaavaisin keinoin. Ehdotus liittyy mittakaavaltaan ja väritykseltään lähinnä viereiseen palatsiin ja puutalokortteleihin ja myötäilee korkeudeltaan myös vastaapäistä pääkonttoria. "Lumen Valo" kasvaa kokonaisvaltaiseksi teokseksi. Se jättää tilaa pääkonttorin edustalle ja sen fasadille. Ulkoinen hahmo kasvaa sisältä jäsen-tyen tilallisesti rikkaaksi kompositioksi ilman irrallisia tehokeinoja tai aiheita. Ehdotuksen toisteisiin näyttelysaleihin perustuva muotokieli jatkaa Finlaysonin alueen perinnettä, jossa rakennukset on rakennettu käyttötarkoituksensa ehdoilla. Ehdotus huomioi pääosan tontin puustosta, mutta valitettavasti komea tammi on joutunut antamaan tilaa yhdelle näyttelymoduulille, joka taitaa hieman ylittää kilpailualueen rajankin. Rakennus sulkeutuu puiston suuntaan moduulivälejä ja yhtä näyttelysalia lukuun ottamatta. Mamsellin tontti muodostaa aukion kutsuvalle pääsisäänkäynnille. Pääsisäänkäynti on helposti löydettävissä. Sisääntuloaula on hieman ahdas, ja WC-tilat ovat hankalasti löydettävissä käytävän varrelta.

Näyttelytilat on sijoitettu samankokoisiin sopusuhtaisiin, kauniisti valaistuihin, neliömäisiin saleihin. Pääosa tiloista sijaitsee kahdessa maanpäällisessä kerroksessa, kolmea kellarisalia lukuun ottamatta. Alemmat salit ovat jaettavissa pienemiksi. Ehdotuksen ylemmän kerroksen vinokattoiset näyttelysalit ovat kilpailun parhaimmista, ja ne muodostavat elämyksellisen ja kauniin tilasarjan ja rauhallisen ympäristön taideteosten kohtaamiselle. Laajat yläikkunat suuntautuvat kaikkiin ilmansuuntiin. Suoran luonnonvalon pääsyn rajaamiseen näyttelytiloihin on kuitenkin kiinnitettävä huomiota säleikkö- ja kaihdinratkaisuilla.

Ehdotus on toteutustavaltaan yksinkertainen, mutta rakennuksen hahmo, varsinkin monimuotoinen kattomaailma, on teknisesti ja detaljoinniltaan haastava. Luontevat lastaustilat sijaitsevat Finlaysoninkadun itäpäässä. Osa museoteknisistä tiloista, mm. teossäilytys, sijaitsee kellarissa, mikä johtaa vaativiin vesieristysrakenteisiin.

(215) Lumen Valo

Along Finlaysoninkatu Street, a village-like entry formed by light-coloured, masoned exhibition modules that are of the same size and have slanted roofs. The building is located in a zone where the large-scale industrial environment of Finlayson changes into small-scale housing blocks. The design has been arranged by using delicate, small-scale means. As regards its scale and colouring, the entry connects to the adjacent palace and the blocks of wooden buildings, and its height conforms to the headquarters building on the opposite side of the street. "Lumen Valo" builds up and becomes a holistic piece of work. It leaves space in front of the headquarters building and its facade. The external form of the building grows from inside and becomes a spatially rich composition, without any random devices or motifs. The architectural language that is based on repeated exhibition facilities continues the tradition of the Finlayson area in which the buildings have been constructed according to the terms of their uses. The entry preserves most of the trees on the plot. Unfortunately, a handsome oak tree is removed in order to make space for an exhibition module that appears to slightly exceed the border of the competition area. The building is enclosed towards the park, except for the spaces between the modules and one exhibition hall. Miss Hydén's plot forms a square for an inviting main entrance. The main entrance is easy to find. The entrance foyer is slightly confined and it is difficult to find the toilets along the corridor.

The exhibition facilities have been located in harmonious halls which are of the same size, beautifully lit and square in form. Most of the facilities are located on two above-ground floors, except for three facilities in the basement. The lower facilities can be divided into smaller spaces. The exhibition facilities with a slated ceiling on the upper floor are amongst the best in the competition. They offer experiences, forming a beautiful series of spaces and a peaceful place for experiencing the artworks. There are wide upper windows facing all directions. However, the access of direct natural light to the exhibition facilities must be restricted by using lattices and blinds.

The entry is easy to execute, but the form of the building, particularly the versatile world of roofs is challenging in terms of the technical aspects and details. The natural loading spaces are located at the eastern end of Finlaysoninkatu Street. Some of the

FINLAYSON
ALUE

Kellari on lähes koko rakennusalan kokoinen. Rakenteellisesti olisi yksinkertaisempaa noudattaa ulkoseinälinjaa myös moduulivälien kohdilla, eikä väliseinien toisteisuutta kannattane ulottaa kellartiloihin. Myös ilmanvaihtokonehuone on luontevasti kellarissa mutta vaatii laajoja kanaaliloja yläpuolisiin kerroksiin.

Kokonaisuutena ehdotus on herkästi ja harkitun vaatimattomin keinoin laadittu, ja sillä on omaperäinen taidemuseon luonne. Sen arkkitehtuurin sisäinen, täsmällisen muotoisiin näyttelysaleihin perustuva konsepti luo jatkumoa nykyiselle Sara Hildénin taidemuseolle ja uskottavan pohjan näyttelytoiminnalle. Ehdotus on mukautuvan perusratkaisunsa ansiosta erittäin kehityskelpoinen. Osan sisääntulo-kerroksen toiminnoista voisi sijoittaa kellariin, jolloin kaikki näyttelysalit saataisiin maan pinnalle. Kaikkien salien ei tarvinne olla samankokoisia, ja muuntojoustavuutta voisi lisätä joidenkin salien yhdistettävyydellä. Finlaysonin kadun ja pääkonttorin eristyneisyyttä Wilhelm von Nottbeckin puistosta ja Finlaysonin palatsista voisi lieventää korostamalla pohjois-eteläsuuntaisten moduulivälien läpinäkyvyyttä väljentämällä niitä ja huolehtimalla näkymien esteettömyydestä kirkailla laseilla sekä poistamalla niistä toisarvoiset toiminnot (esim. portaat, siivous, kopiointi). "Lumen Valo" on taitavasti kehitelty konsepti Sara Hildénin uudeksi taidemuseoksi.

museum technical facilities, such as the artwork storage, are located in the basement, which requires demanding waterproofing structures. The basement almost extends to the entire building area. As regards the structures, it would be more simple to also follow the exterior wall line when it comes to the spaces between the modules, and the repetition of interior walls should not be extended to the basement facilities. The natural location of the ventilation unit space is the basement, but it requires that extensive ducts be built in storeys above it.

All in all, the entry has been drawn up in a delicate and deliberately modest way, and it has a distinctive character of an art museum. The architectural concept that is based on exhibition facilities of a precise shape creates a continuum for the current Sara Hildén Art Museum and a plausible foundation for the exhibition activities. Thanks to its adaptable basic solution, the entry has a very large development capacity. Some of the functions of the entrance floor could be placed to the basement. This way, all exhibition facilities could be located above ground. All exhibition facilities do not probably need to be of the same size, and modifiability could be increased by making some of the exhibition facilities such that they could be combined to each other. The fact that Finlaysoninkatu Street and the headquarters building are isolated from Wilhelm von Nottbeck Park and Finlayson Palace in this entry could be mitigated by emphasising the transparency of the spaces between the modules in a north-south direction by loosening them, by using clear glass in order to ensure unobstructed views and by removing the secondary functions (e.g. stairways, cleaning, copying). "Lumen Valo" is a skilful concept for the new Sara Hildén Art Museum.

(230) Mezzo

Ehdotuksen ulkoinen hahmo muodostuu viidestä toisiinsa limittyvästä, Kuninkaankadulta kohti tehdasrakennus 31:tä kasvavasta volyymistä. Taitavasti rakennettu yksinkertainen hahmo sovitetaan mittakaavaltaan uskottavasti kilpailualueelle, jossa Finlaysonin suurimittakaavainen teollisuusympäristö muuttuu pienipiirteisemmiksi asuinkortteleiksi. Rakennuksen hahmossa on yllättävyyttä, mutta samalla sisätilojen jäsennyksestä kasvavaa harkintaa. Pääosa tontin puustosta on säilytetty lukuun ottamatta pääkonttorin edustan puustoa. Näiden säästäminen osittain olisi ollut mahdollista Kuninkaankadun suuntaan kapenevan pohjamuodon ansiosta. Rakennuksen massoittelu saa tukea myös pääkonttorin takana olevasta ja myymälärakennuksen porrastuvasta hahmosta.

Pääkonttorin edusta tuntuu sulkeutuneelta, ja pääkonttori jää hieman alistaiseen asemaan uuden museon rinnalla. Kokonaisvaikutelma on kuitenkin tasapainoinen. Mamsellin tontti on järjestelty sisääntuloaukioksi. Rakennuksen läpi avautuva aula linjautuu kauniisti pääkonttorin päädyn kanssa ja avaa näkymää myös puiston suuntaan. Pääsisäänkäynti on helposti saavutettavissa.

Rakennuksen näyttelysalit on ryhmitetty kiinnostavalla tavalla porrastetusti kahteen tasoon. Salien järjestys on täsmällinen ja niistä muodostuva tilasarja jäntevä. Tila-kokonaisuus on helposti hahmotettavissa. Näyttelysalit tarjoavat harkitun ja monin tavoin mielenkiintoisen näyttelykierron. Lapekatot tuovat näyttelysaleihin epäsuoraa luonnonvaloa. Valosiepparit on kätkeyty taitavasti lappeiden suojaan häiritsevien häikäisyjen ehkäisemiseksi; yksinkertainen ja tarkoituksenmukainen ratkaisu olisi myös toteutukseltaan helppo. Näyttelysalit ovat puoliavoimia muodostaen kuitenkin rauhallisen, tarvittaessa myös riittävän suljetun huonesarjan. Näyttelyseinäpintaa on kohtalaisesti.

(230) Mezzo

In this entry, the external form of the art museum consists of five overlapping volumes that build up from Kuninkaankatu Street towards industrial building no. 31. The scale of the simple and skilfully designed form of the art museum fits plausibly to the competition area where the large-scale industrial environment of Finlayson changes into more small-scaled housing blocks. The form of the building is surprising but, at the same time, there is consideration that builds up from the arrangement of the interior. Most of the trees on the plot are preserved, except for the trees in front of the headquarters building. It would have been possible to preserve some of them, as the layout becomes more narrow towards Kuninkaankatu Street. The massing of the building is also supported by a graduated form behind the headquarters building and that of the shop.

The front of the headquarters building appears to be enclosed and the headquarters building remains slightly subordinate to the new museum. However, the overall impression is balanced. Miss Hydén's plot has been arranged as an entrance square. The foyer that opens through the building is beautifully in line with the end of the headquarters building. The foyer also opens a view to the park. The main entrance is easily accessible.

The exhibition facilities are grouped on two levels in a fascinating way. The order of the exhibition facilities is precise, and their series of spaces is efficient. The spatial entity is easy to perceive. The exhibition facilities offer a carefully planned and versatile museum tour. Thanks to the slanted roofs, indirect natural light enters the exhibition facilities. Light cannons have skilfully been concealed by the roof planes. The light cannons prevent dazzling; this simple and appropriate solution would also be easy to execute. The exhibition facilities are semi open, forming a peaceful series of rooms that can also be closed, to a sufficient extent. There is a reasonable amount of wall surfaces for exhibitions.

SARA HILDÉNIN TAIDEMUSEO

FINLAYSONIN
ALUE

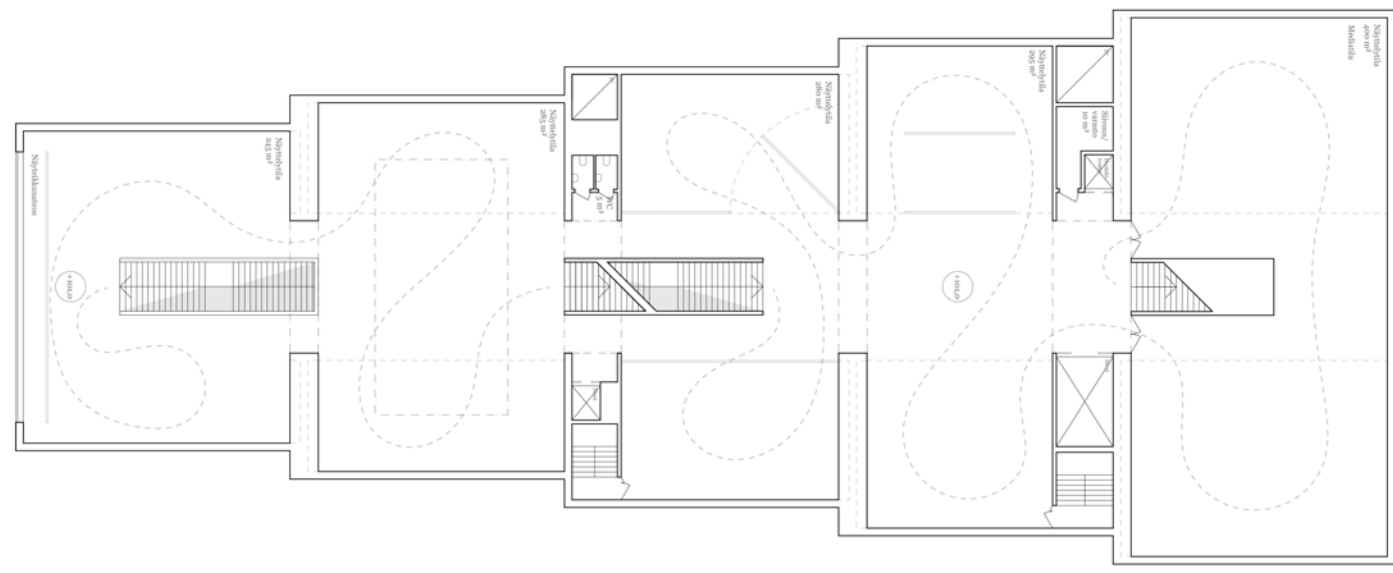
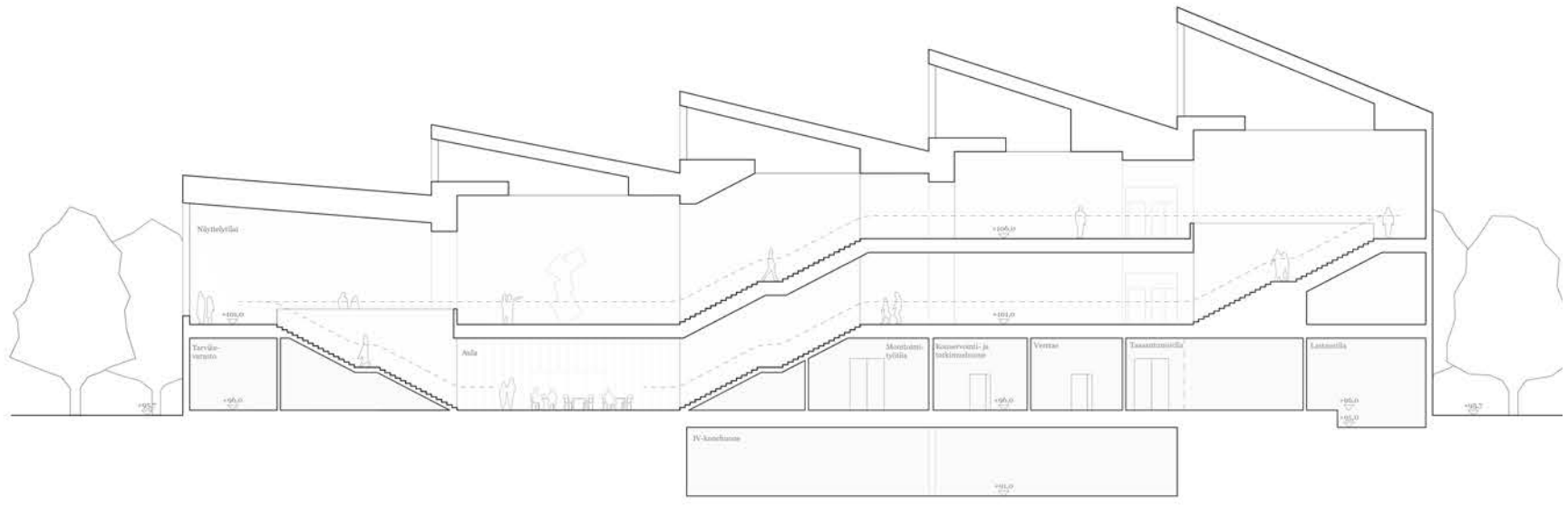
Lastaustilat ovat luontevasti Finlaysoninkadun itäpäässä ja museotekniset tilat oikeaoppisesti samassa tasossa. Rakennuksessa on pienehkö kellari teknisiä tiloja ja väestönsuojaa varten.

Ehdotus on konstailematonta ja paikkaansa taitavasti sovitettua arkkitehtuuria. Sen ansiot näkyvät näyttelytilasarjan vaivattomassa ryhmittelyssä ja eri puolilta aulaa alkavassa sekä sinne päättyvässä, joustavasti ja vaihtoehtoisesti toimivassa näyttelykierrossa. Mittakaavaltaan ehdotus sovitetaan yksinkertaisin keinoin kaupunkikuvaa rikastuttavaksi täydennykseksi. Julkisivujensa osalta ehdotus on liiankin pidättyväinen ja aavistuksen vanhahtava. Tiilimuuratut julkisivut tarjoaisivat kuitenkin hyvän alustan niiden myöhemmälle kehittälylle.

The loading spaces are located, in a natural way, at the eastern end of Finlaysoninkatu Street, and the museum technical facilities are to be found, in an orthodox way, on the same level. There is a fairly small basement in the building for technical facilities and a civil defence space.

The entry represents straightforward architecture that is skilfully fitted to its site. Its merits can be seen in an effortless grouping of the series of the exhibition facilities, as well as in a flexible museum tour which can be accessed from different parts of the foyer and which ends at the foyer. In terms of scale, the entry proposes an infill that enriches the cityscape in a simple way. As regards its facades, the entry is too reserved and slightly dated. Still, the brickwork facades would provide a good platform for their later development.

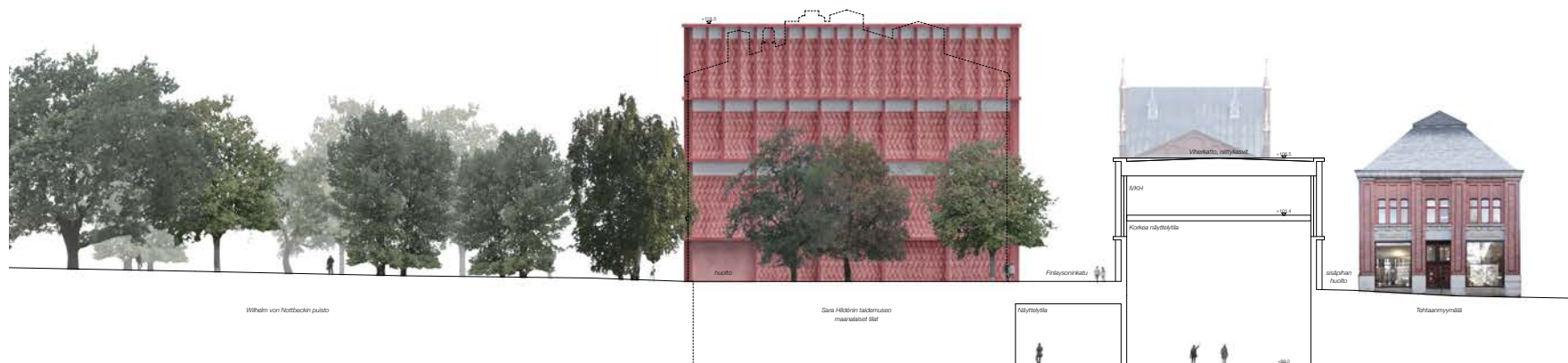
(252) Obscura

Ehdotus muodostuu nelikerroksisesta, pohja-alaltaan pienestä päärakennuksesta Finlaysoninkadun ja Kuninkaankadun kulmassa sekä sitä täydentävästä Mamsellin tontin puoleisesta matalammasta osasta. Näitä yhdistää Finlaysoninkadun alle sijoitettu yleisön käytössä oleva tilaryhmä. Kokonaisuus istuu paikalleen kaupunkikuvallisesti sopuuhaisesti. Museorakennus on sovitettu tarkasti ympäröivien pääkonttorin ja kehräämön linjojen mukaan, jolloin pääkonttorin edustalle muodostuu selkeärajainen puistoaukio. Rakennus on vedetty hieman sisään Kuninkaankadun linjasta, jolloin pääosa tontin puustosta on säästynyt ja Wilhelm von Nottbeckin puisto on saatu jatkettua Finlaysoninkadun varteen.

Julkisivujen artikulaatio on varmantuntuista suhteuttaen rakennukset hyvin pääkonttorin monivivahteiseen tiiliarkkitehtuuriin. Symmetriaa on korostettu metallisella "sisääntulosuppilolla", jonka koko vaikuttaa kuitenkin liioitellulta. Julkisivujen kerrosjakoa noudattava jäsentely pienentää rakennuksen mittakaavaa. Ehdotus istuu kaikilta suunnilta katsottuna hyvin kaupunkikuvaan. "Obscura" on ympäristösovituksena kilpailun ehdotonta kärkeä.

Rakennuksen maanpäälliset osat on ehdotettu toteutettaviksi puurakenteisina; ekologisuuden näkökulmaa laajentaa viherkatto. Valittu puurakentamiseen perustuva julkisivukonsepti näkyvine pilastereineen, vaakarakenteineen ja paanupintoinen on vaativa toteutuksen kannalta: monimutkaiset peltisuojuukset verottaisivat julkisivujen jäsentelyn herkkyyttä.

Rakennuksen sopuuhainen koko yhdessä pääkonttorin puistonäkymän kanssa on aikaansaatu sijoittamalla osa tiloista kellarin ja Finlaysoninkadun alle. Näyttelytilojen kellarimaisuutta on lievennetty taitavasti Mamsellin tontille sijoitetun osan kohdalla: kaunis ja sopuuhainen näyttelytila ottaa valon katutasen yläpuolella. Näin rikastuu myös kaupunkitila.

(252) Obscura

The entry is formed by a four-storey main building, with a small footprint, at the corner of Finlaysoninkatu Street and Kuninkaankatu Street, and a complementing lower part that is located on the side of Miss Hydén's plot. These buildings are connected by a series of public spaces beneath Finlaysoninkatu Street. The overall solution sits harmoniously on its site in terms of the cityscape. The museum building has been fitted precisely to the lines of the surrounding headquarters building and the spinning mill. This way, a park square – with clear borders – is formed in front of the headquarters building. The building has been set slightly back from the line of Kuninkaankatu Street. This way, most of the trees on the plot are preserved and Wilhelm von Nottbeck Park is extended to the side of Finlaysoninkatu Street.

The articulation of facades is confident, proportioning them appropriately to the brick architecture – rich in nuances – of the headquarters building. The symmetry has been highlighted with a metal "entrance funnel", the size of which appears to be exaggerated. The arrangement of facades that conforms to the division into floors makes the scale of the building smaller. Viewed from all directions, the entry sits well in the cityscape. As regards its fitting to its environment, "Obscura" is absolutely amongst the best in the competition.

It has been proposed that the above-ground parts of the building be implemented as wood structures; the ecological perspective is further expanded by a green roof. The selected facade concept based on wood construction, with visible pilasters, horizontal structures and shingle surfaces is demanding to execute: the use of complex sheet metal covers would reduce the delicate nature of the arrangement of facades.

The harmonious size of the building and the view from the headquarters to the park have been achieved by placing some of the facilities in the basement and beneath Fin-

SAVA HILIDENIN
FABRIKUSEO

Ehdotuksen pieni ja hyvin ympäristöön sijoittuva hahmo selittyy osin paitsi laajahkoilla maanalaisilla näyttelytiloilla myös niiden alimitoituksella. Pohjaratkaisusta puuttuvat tilat – mm. poistumistieportaita ei ole esitetty – selittävät pientä pohjapinta-alaa.

Pääsisäänkäynti on luontevasti saavutettavissa uuden, pääkonttorin edustan aukion kautta. Aula on ahdas ja tilallisesti jäsentymätön. Pienestä pohja-alasta johtuen lastaustilaa ei ole saatu ratkaistua tyydyttävästi. Yhdistetty kahvila ja lastaustila ei ole toimivasti ratkaistu. Hämyinen kaksoiskierreporras vaikuttaa tunnelmalliselta, mutta korkeussuunnassa matala kulkuväylä voi ahdistaa.

Aulan yläpuoliset näyttelytilat on jäsennetty sopivan kokoisiin ja muotoisiin tiloihin. Salijako on helpohkosti muokattavissa. Pyöreä pääporrasmuoto on osin näyttelytilojen jaottelua häiritsevä. Systemaattinen puupalkistorakenne ylävaloineen jäsentää ja tuo vaihtelua näyttelysaleihin.

Lastaustila Kuninkaankadulta Finlaysoninkadun pohjoispuolella on mahdollinen, mutta tilaltaan alimittainen.

“Obscura” esittää kaupunkikivaltaan ansiokkaan ja julkisivuiltaan taitavasti jäsennetyn, sopusuhtaisen rakennusvolyymin pääkonttorin tueksi. Ehdotuksen heikkoudet ovat sen keskeneräisessä ja osin sekavassa pohjaratkaisussa. Kerros-

laysoninkatu Street. The basement-like character of the exhibition facilities has been skilfully mitigated as regards the part on Miss Hydén's plot: the beautiful and harmonious exhibition facilities above the street level aptly receive natural light. This also enriches the cityscape.

The small form of the art museum that fits well to its surroundings is explained by the fairly large underground exhibition facilities as well as by their under-dimensioning. The spaces that are missing from the layout – for example, there is no exit staircase – are reasons for the small surface area.

The main entrance is naturally accessible via the new square in front of the headquarters building. The foyer is confined and spatially unarranged. Due to the small footprint, there is no satisfactory solution to a loading space. A combined café and loading space is not practical. A dim double helix staircase may appear to be pleasant, but as regards the height, the low route may be distressing.

The exhibition facilities above the foyer have been arranged into spaces of suitable sizes and forms. The division into exhibition facilities is fairly easily adaptable. The round main staircase partly disturbs the division of exhibition facilities. The systematic structure of wooden beams and the skylight arrange the exhibition facilities and bring variation to them.

It is possible to locate the loading space on Kuninkaankatu Street on the northern side of Finlaysoninkatu Street, but the space is under-dimensioned.

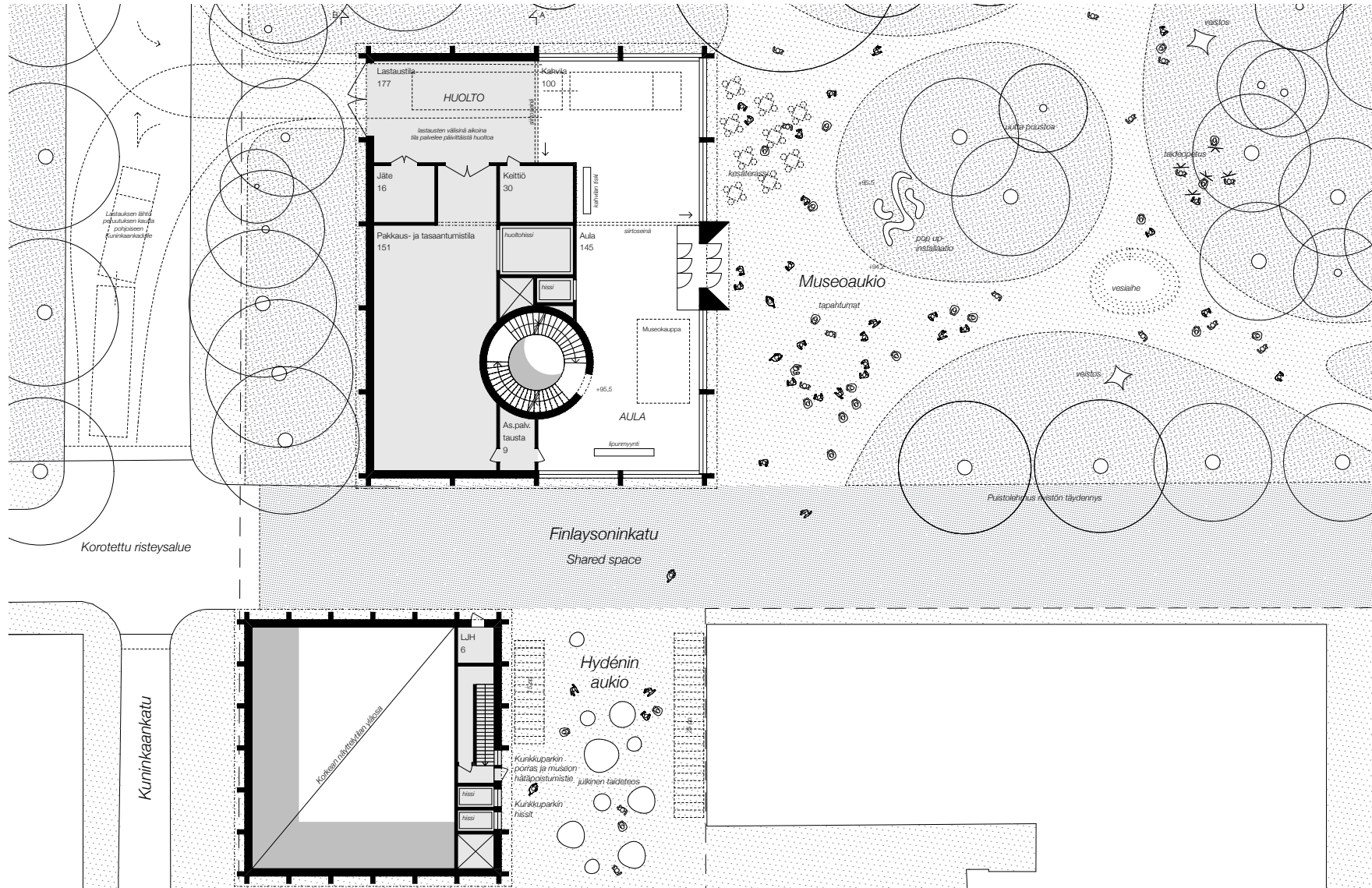
“Obscura” proposes a harmonious building volume – which is meritorious in terms of the cityscape, and the facades have been arranged skilfully – in order to support the headquarters building. The weaknesses of the entry are its incomplete and partly confusing layout. Adding service spaces, stairs and various kinds of flue reservations –

kohtaisten aputilojen, portaiden ja erilaisten hormivarausten lisääminen yhdessä sisäntulokerroksen uudelleen järjestelyn kanssa kasvattaisi merkittävästi rakennuksen pohjapinta-alaa. Finlaysoninkadun alle sijoitettu teosvarasto ja osin näyttelytilat tulisi pyrkiä siirtämään toisaalle.

Puutteistaan huolimatta "Obscura" on kokonaisuutena raikas, tämän ajan arkkitehtuurin pyrkimyksiä kauniisti soveltava ehdotus uudeksi Sara Hildénin taide-museoksi.

together with a rearrangement of the entrance floor – would significantly increase the surface area of the building. The artwork storage, which is located beneath Finlaysoninkatu Street, and part of the exhibition facilities should be moved elsewhere.

Despite its shortcomings, the overall solution of "Obscura" is fresh. It is an entry that adapts goals of contemporary architecture in a beautiful way for a new Sara Hildén Art Museum.

(322) Sinooperi

Nimimerkkinsä mukaan sinooperinvärinen, viisikerroksinen, jämpä neliöpohjainen rakennus on sijoitettu tarkasti Kuninkaankadun ja Finlaysoninkadun kulmaan pääkonttorin länsijulkisivuun rajautuen. Museorakennuksen, kehräämön ja pääkonttorin väliin rajautuu uusi rakennettu aukio. Puisto on vahvasti läsnä osana lähiympäristön tunnelmaa. Museorakennukselle luonnetta antava taitekatto on muotoiltu palatsin koordinaatistoon aukion jäsennyksen suuntaa seuraten. Ele antaa asemapiirrokselle jänteveyttä, mutta on heikosti koettavissa jalankulkutassossa. Uusi rakennus muodostaa selkeää kaupunkitilaa.

”Sinooperin” ulkoista hahmoa vaivaa mittakaavattomuus, mikä johtuu seinäpinnan ja aukkojen välisistä mittasuhteista: lopputulos vertautuu pientalon julkisivujen sommitteluun. Tarkasteltaessa rakennuksen hahmoa suhteessa ympäröiviin rakennuksiin sen koko ja mittakaava vaikuttavat puolestaan ylisuurilta. Mamsellin tontille ehdotettu pieni ateljee-rakennus korostaa edelleen ratkaisun mittakaavallista ongelmaa. Tältä osin ”Sinooperi” vertautuu ehdotukseen ”Kruunu (1)”.

Tekijä on arvottanut tiukan katu- ja aukiotilan rajaukset tontin nykyistä puustoa tärkeämmäksi.

Uusi Finlaysonin aukio johdattaa näyttelyvieraat luontevasti pääsisäänkäynnille. Aula ja koko pohjaratkaisu ovat selkeitä. Näyttelytilat on sijoitettu neljään eri kerrokseen. Symmetrisesti jäsenneyt näyttelykerrokset jakautuvat kolmeen osaan. Keskeinen pääporras, kerroskohtaiset aputilat ja pystykuilut ovat alimitoitettuja. Puutetta on vaikea korjata ilman symmetrisen pohjakaavion rakennetta rikkomatta.

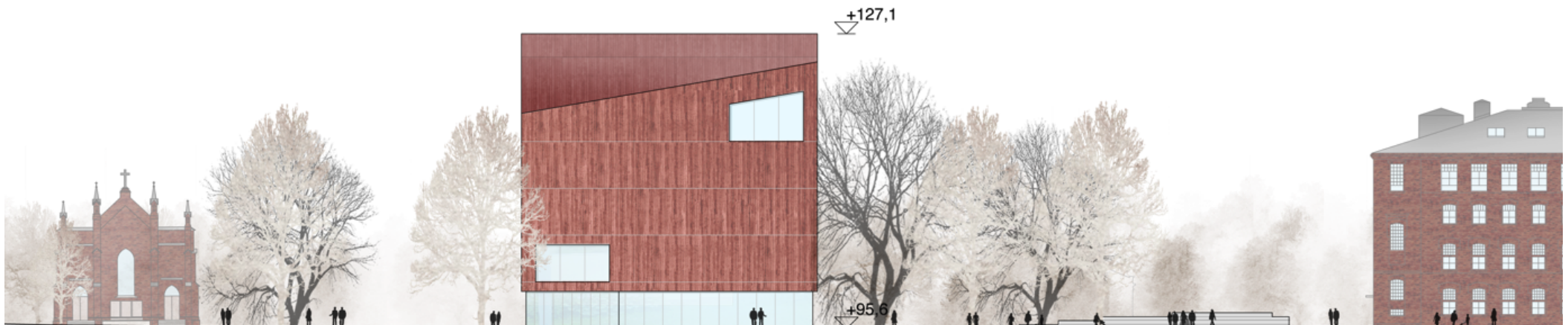
(322) Sinooperi

As suggested by its pseudonym (”Sinooperi”: ”cinnabar”), a cinnabar-coloured, precise building with five storeys and a square-sized bottom has been located exactly at the corner of Kuninkaankatu Street and Finlaysoninkatu Street, bordering the western facade of the headquarters building. A new square will be located between the museum building, spinning mill and headquarters building. The park is strongly present in the area. The folded roof – which provides with a distinctive character for the museum building – has been fitted to the coordinates of the palace, conforming to the arrangement of the square. This gesture makes the site plan efficient, but it is weakly experienced on the pedestrian level. The new building forms a clear urban space.

The external appearance of ”Sinooperi” suffers from a lack of scale, which is due to the proportions between the wall surface and openings: the outcome is comparable to a composition of the facades of detached houses. As regards the form of the building with respect to the surrounding buildings, its size and scale appear to be too large. A small atelier building proposed for Miss Hydén’s plot further accentuates the problem dealing with the scale. In this respect, ”Sinooperi” is comparable to the entry ”Kruunu (1)”.

The author has regarded the borders of the street and square spaces as more important than the trees.

The new Finlayson Square takes the exhibition visitors naturally to the main entrance. The foyer and layout are clear. The exhibition facilities have been located to four storeys. The symmetrically arranged exhibition floors are divided into three parts. The

Tampellan alue

Finlaysoninkatu

Finlaysoninkatu

Finlaysoninkatu 5
Sisäkäytävä 50m

Symmetriaa korostava ajattelu on johtanut joustamattomaan tilasuunnitteluun. Näyttelykiertoon tuo vaihtelua 3. kerroksen korkeammat näyttelytilat, ylimmän kerroksen katon taitteisuus sekä muotoilultaan kiinnostava, väljätkö pääporras. Kahvila terasseineen on sijoitettu ylimpään kerrokseen. Tämä tarjoaa hienot näköalat palatsin suuntaan, mutta kahvilaan on hankala järjestää pääsyä lipunmyynnin ohi. Kahvila toisi Finlaysonin aukiolle eloa sijaitessaan maan tasolla.

Lastaustila on sijoitettu ahtaasti Finlaysonin kadun puolelle. Museotekniset tilat teossäilytyksineen sijaitsevat kellarissa, mikä johtaa vaativiin vesieristysrakenteisiin seinien osalta.

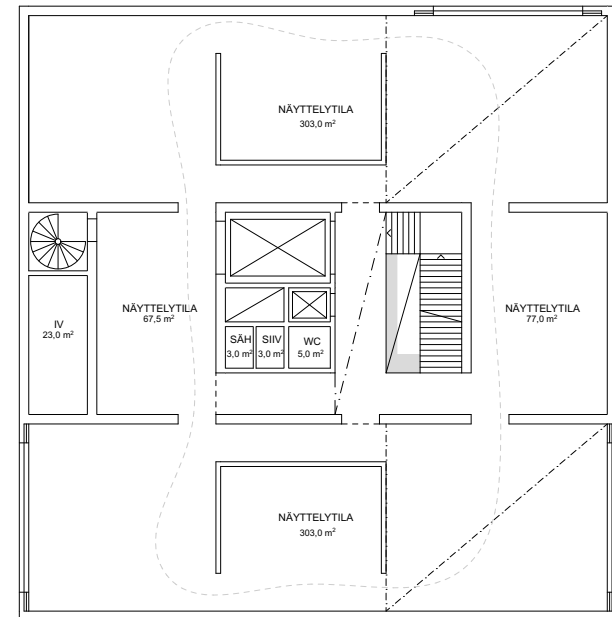
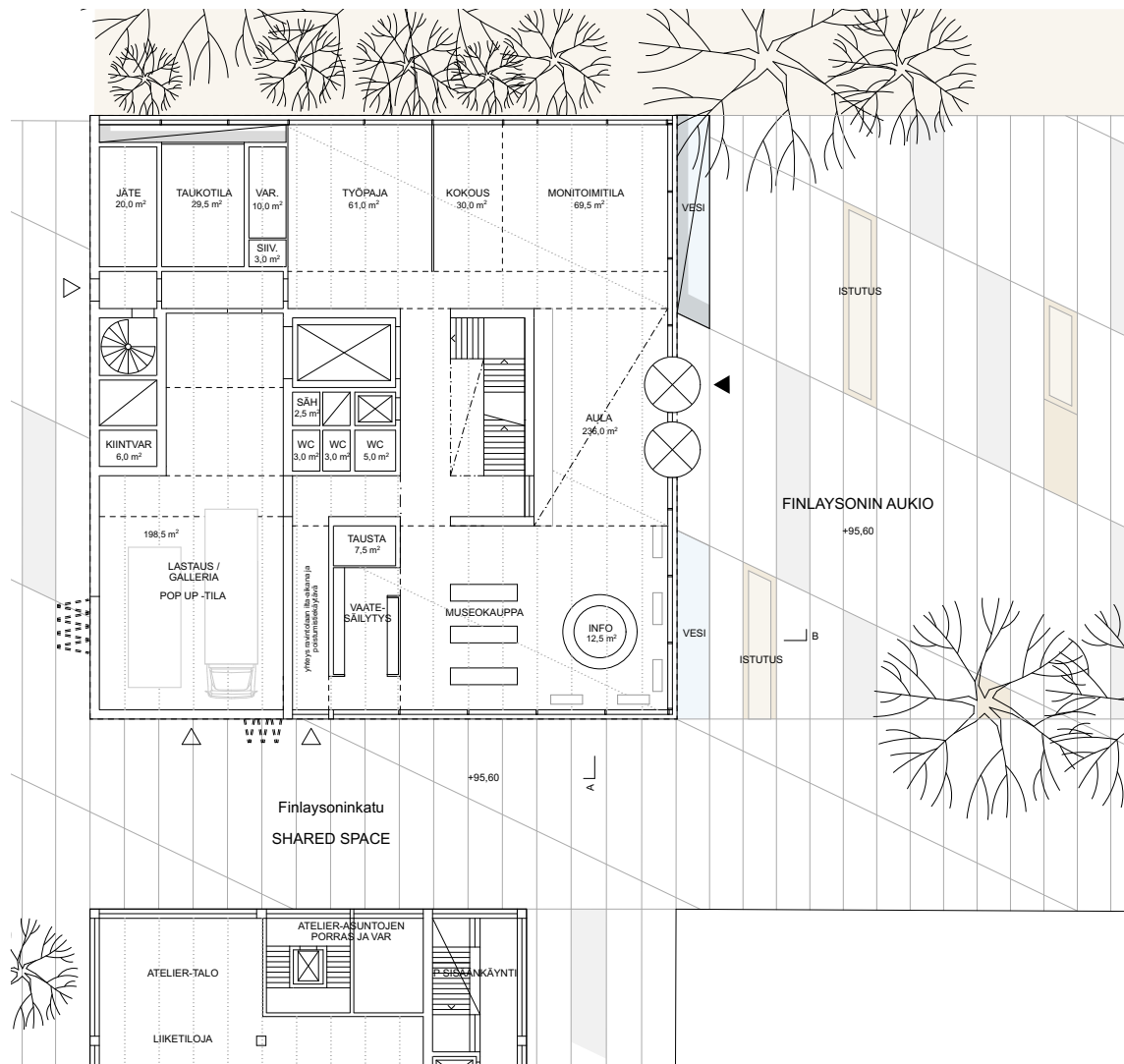
“Sinooperi” luo Finlaysoninkadulle määrätietoista ja kutsuvaa kaupunkitilaa karheankontrastisella ja suurpiirteisellä otteellaan. Pohjaratkaisun symmetria on yritetty viedä johdonmukaisesti läpi kaikkien kerrosten, mikä on johtanut osin kankeaan ja näyttelytilojen mitoituksellisten ratkaisujen ongelmiin. Puutteistaan huolimatta ehdotuksessa on raikkautta ja tuoretta näkökulmaa Saran Hildénin taidemuseon olemukselle osana Finlaysonin hienoa aluemiljöötä.

main staircase, floor-specific service spaces and vertical shafts are under-dimensioned, which is difficult to correct without breaking the structure of the symmetric layout. The approach that emphasises symmetry has led to inflexible spatial design. The museum tour becomes varied due to higher exhibition facilities on the second floor, the folded ceiling of the top floor, as well as the fairly spacious main staircase, the design of which is fascinating. The café and terrace are located to the top floor. This provides wonderful views to the palace, but it is difficult to arrange access to the café past the ticket sales. If the café was located on the ground level, Finlayson Square would be more vibrant.

The loading space on the side of Finlaysoninkatu Street is confined. The museum technical facilities and artwork storage are located in the basement, which requires demanding waterproofing structures for the walls.

“Sinooperi” creates a determined and inviting urban space, using a rough and approximate approach. The competitor has aimed at implementing the symmetry of the layout systematically through all floors, which has partly led to a stiff solution and dimensional problems at the exhibition facilities. Despite its shortcomings, the entry provides a fresh view for the Sara Hildén Art Museum, as part of the fine setting of Finlayson.

(371) Turner

"Turner" on arkkitehtuuriltaan pelkistetty, vaaleasta tiilestä toteutettavaksi ajateltu "kuutio" Finlaysoninkadun ja Kuninkaankadun kulmassa. Julkisivuille antaa eloa rakennusta kiertävä porrasaihe, joka päättyy ylimpään kerrokseen. Julkisivujen aukotus on tehty turhan toteavasti; vaikutelma on kaaviomainen – uuden museon koko olemus kaipaisi "lisäväriä". Tekijä on halunnut säästää kadun varren puut ja saada pohjapinta-alan optimaalisen kokoiseksi, minkä seurauksena rakennuksen itäreuna ulottuu osin pääkonttorin eteen. Lopputuloksena on vaikutelma, että rakennus ei ole mahtunut paikalleen. Pääkonttorin ja puiston välinen tuntuma kuitenkin säilyy. Pääkonttorin eteen ehdotetaan vanhan puistosuunnitelman mukaelmaa, mikä ajatuksena on huomionarvoinen. Osittainen kellarikerros rajaa puiden istutusmahdollisuuksia rakennuksen vierellä. Mamsellin tontille ehdotetaan pyöräkatosta pysäköintilaitoksen sisäänkäynnin rinnalle. Ehkä turhaan, sillä Mamsellin tontti voisi tässä ehdotuksessa olla ajateltu katuelämää vahvistavaksi paikaksi.

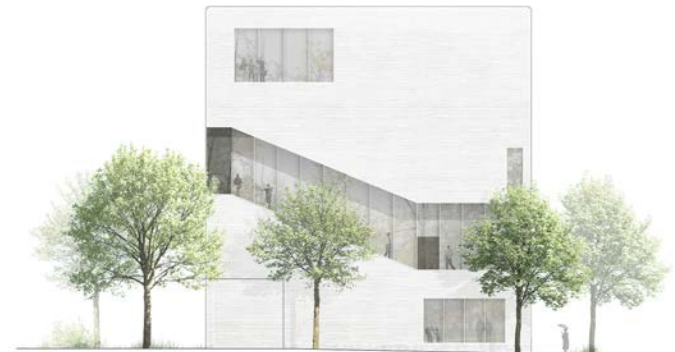
Pääsisäänkäynti sijoittuu luontevasti uuden puistoaukion puolelle, jonne myös kahvila kauniisti avautuu. Aula on pääpiirteissään varsin toimiva. Pääsy rakennusta kiertävälle pääportaalle on hieman ahdas. Porras on kapea, joskin sen avaruutta lisää lasiseinä. Näyttelytilat sijaitsevat neljässä kerroksessa. Selkeään ja harkitusti mitoitettuun pohjakaavaan on sijoitettu hissi- ja aputilapaketti, jonka sijainti voisi olla lähempänä länsiseinää, jolloin tila olisi helposti jaettavissa optimaalisen kokoisiksi, suorakaiteen muotoisiksi salitiloiksi. Näyttelykiertoon tuo vaihtelua 4. kerroksen korkea yläläistä sali, eri kerrosten vaihteleva sisääntulo kohta ja monipuolisesti eri kokoihin saleihin jaettavissa oleva pohjaratkaisu. Poistumistiet ovat tutkimatta.

(371) Turner

"Turner" is a "cube" the architecture of which is simple and which is designed using light-coloured brick. It is located at the corner of Finlaysoninkatu Street and Kuninkaankatu Street. The facades are made vivid by a staircase motif which circles in the building and runs to the top floor. The fenestration of the facades is too statement-like; the impression is schematic – the new museum would need "more colour". The author wants to preserve the trees along the street and optimise the size of the footprint, which is why the eastern edge of the building partly extends to the front of the headquarters building. The outcome is an impression according to which there is not enough space for the building. However, the feel between the headquarters building and the park is preserved. The competitor proposes that an adaptation of an old park plan be implemented in front of the headquarters building, which is a noteworthy idea. The partial basement floor restricts a possibility of planting trees next to the building. The competitor proposes that a bicycle shelter be built on Miss Hydén's plot next to the entrance of a parking facility. It is, perhaps, not necessary, as in this entry, Miss Hydén's plot could be a place that makes the street life more vibrant.

The main entrance is naturally located on the side of the new park square. The café also opens up beautifully to the park square. In most respects, the foyer is quite practical. The access to the main staircase circling in the building is slightly narrow. The stairs are narrow, even though the glass wall makes them look more spacious. The exhibition facilities are located on four floors. Lifts and service spaces are located in a clear and well dimensioned layout. The location of those spaces could be closer to the western wall – this way, it would be easy to divide the space into rectangular exhibition facilities of optimal sizes. Variety is brought to the museum tour by a high exhibition hall – with skylights – on the third floor, varied points of access to the floors and by the layout that is divisible into exhibition halls of various sizes. Exit routes have not been studied.

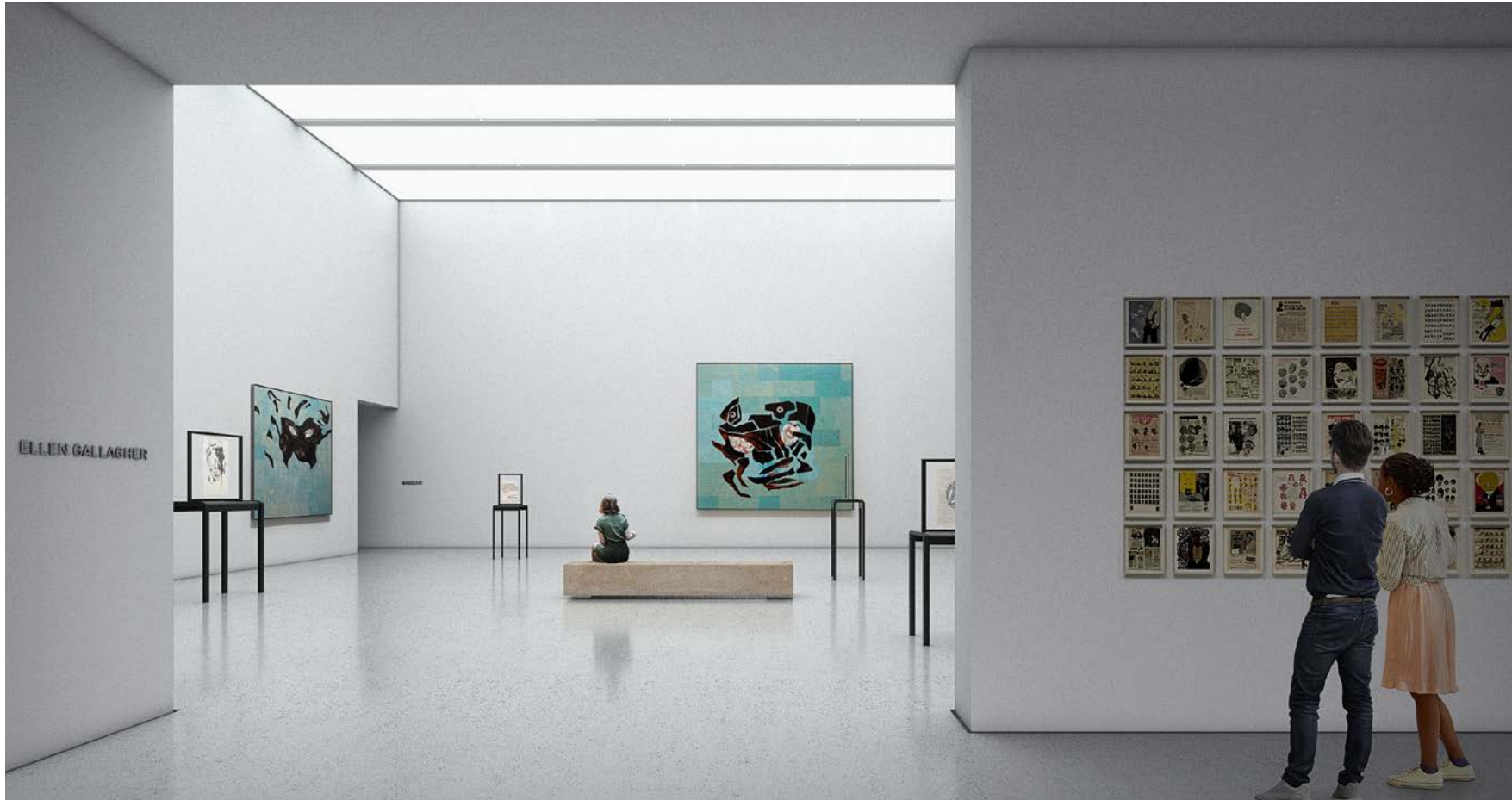

SARA HILDÉNIN TAIDEMUSEO

Pöytäkatu

TAIDEMUSEO
Pöytäkatu 10

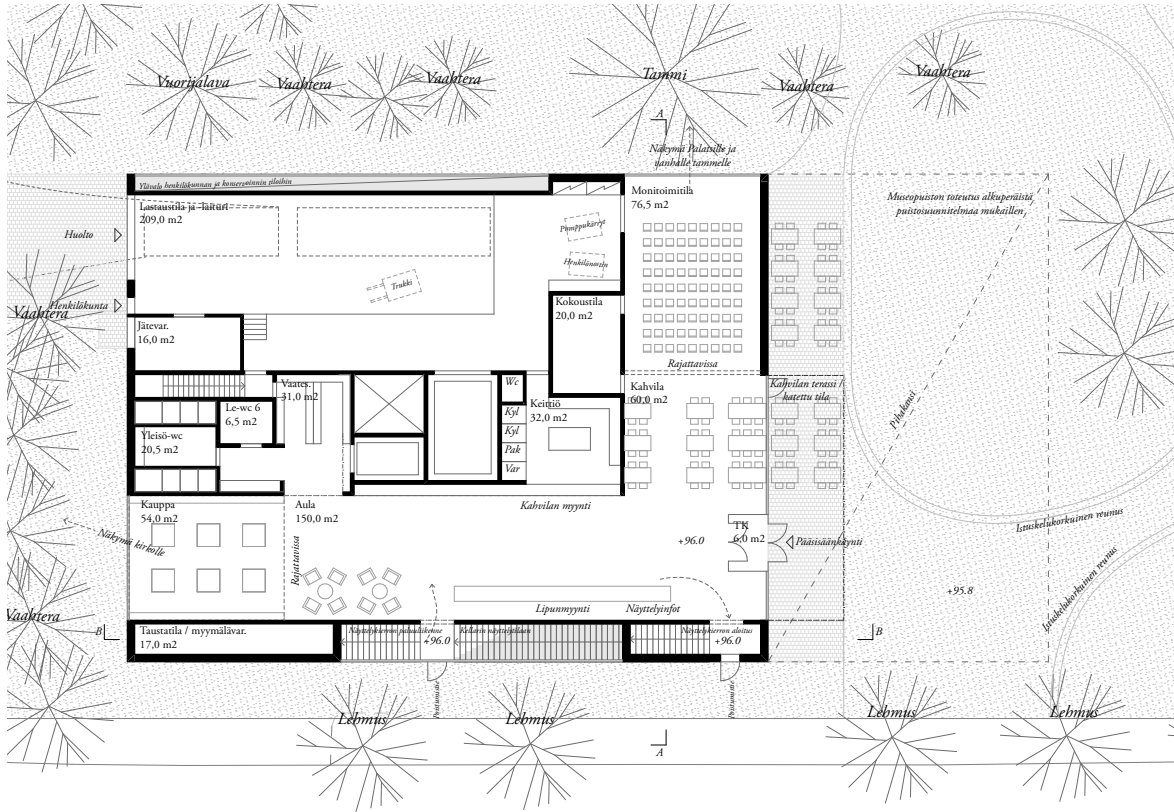

Lastaustila on sijoitettu optimaalisimpaan paikkaan Kuninkaankadun varrelle. Tila on sopivan kokoinen. Museotekniset tilat teossäilytyksineen sijaitsevat maan alla, mikä johtaa vaativiin vesieristysrakenteisiin.

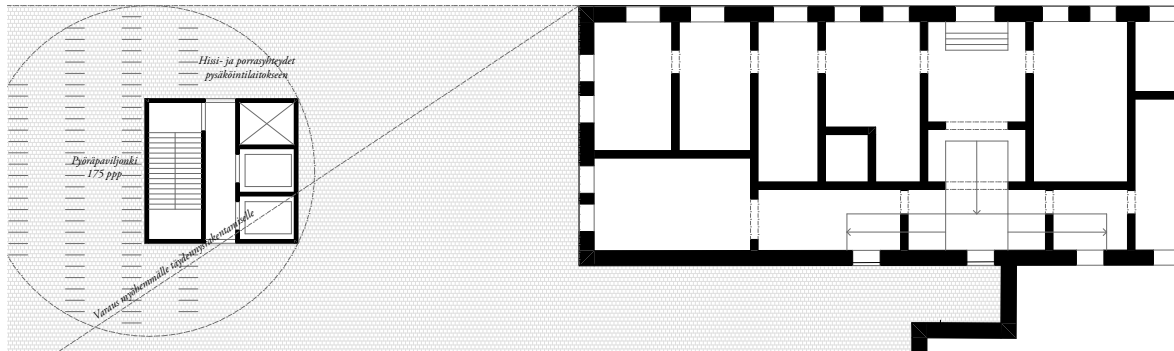
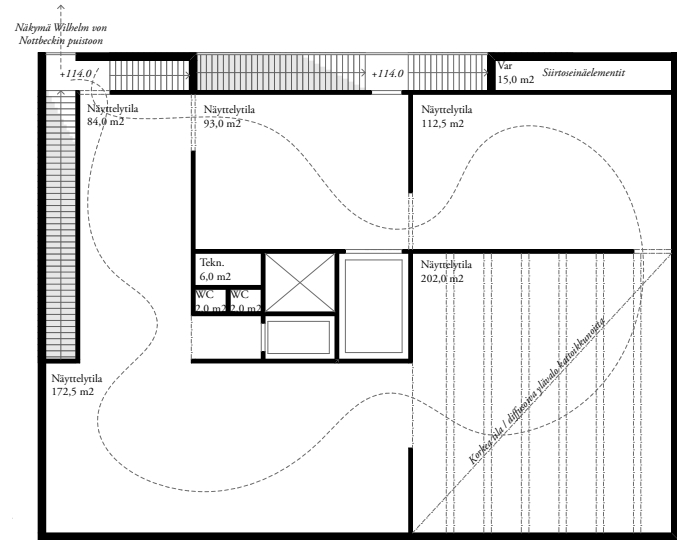
“Turner” tarjoaa hyvät toimintaedellytykset taidemuseolle tuoden puiston pääkonttorin edustalle ja kadun varrelle. Useisiin toiminnallisiin kerroksiin jaettujen ratkaisujen joukossa “Turner” edustaa kärkeä toiminnallisuuden ja salijärjestelyiden ansioiden vuoksi. Ehdotus vaikuttaa kaupunkikuvassa hieman ylisuurelta, eikä vaikutelmaa paranna massoittelun ja julkisivujen jäsentelyn suurpiirteisyyttä, jopa keskeneräisyys.

The loading space has been located optimally along Kuninkaankatu Street. The space is of a suitable size. The museum technical facilities and artwork storage are located underground, which requires demanding waterproofing structures.

“Turner” provides good operating conditions for the art museum, as it brings the park to the front of the headquarters building and to the street side. Out of the proposals that have several functional storeys, “Turner” is amongst the best, due to its practicality and the merits of the arrangement of the exhibition facilities. The entry appears to be slightly oversized in the cityscape, and the impression is not improved by the approximate – or even incomplete – nature of massing and arrangement of facades.

Finlaysoninkatu

(413) VIISVOONINKINEN

Nimimerkkinsä mukainen viisikerroksinen rakennus on sijoitettu Finlaysoninkadun ja Kuninkaankadun kulmaan. Ehdotus perustuu kahdelta sivulta kerroksittain ylöspäin levenevään rakennustyyppiin – rakennustyyppiin sikäli, että vastaavia ratkaisuja löytyy niin julkisista rakennuksista yleisesti kuin museorakennusten historiasta. Puusto säilyy pääosin samoin kuin pääkonttorin, puiston ja palatsin välinen yhteys. Museon, pääkonttorin ja kehräämön väliin ehdotetaan puistomaisia taide- ja tapahtuma-aukioita. Mamsellin tontti on ehdotuksessa varattu lastaustoiminnalle, esitetty ratkaisu toimii kohtalaisesti.

Rakennuksen hahmo vaikuttaa korkealta ja hieman raskaalta, toisaalta julkisivujen porrastus luo rakennukseen mittakaavan tuntua ja virittää museorakennuksen olemuksen. Ylempien, turhankin harmaiden ja muurattujen julkisivujen aihevalikoima on pelkistetyn niukka, toisaalta 45 asteen kulmaan käännetty pääsisäänkäyntiaula vaikuttaa ilmalta, kutsuvalta ja eri suunnilta helposti lähestyttävältä.

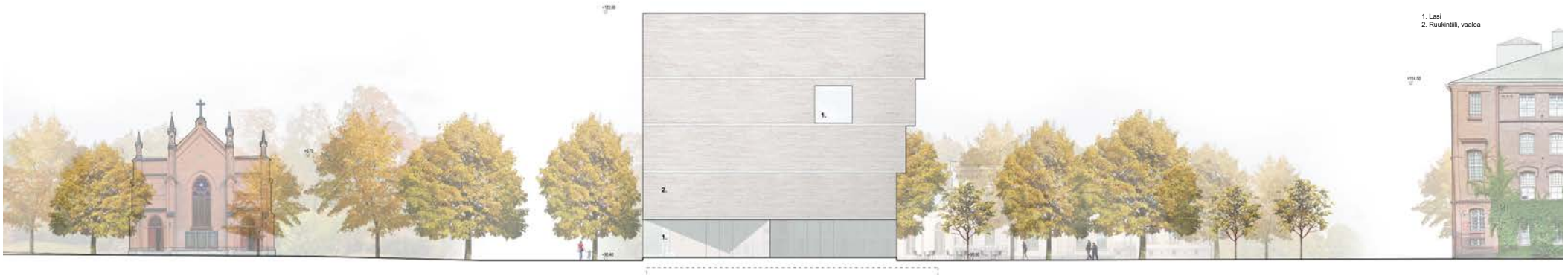
Sisääntuloaula on selkeä, joskin viitteellisesti esitetty. Osa toimunnoista sijoittuu kellarikerrokseen. Näyttelytilat toimivat neljässä kerroksessa, ja neliöpohja on ratkaistu yksinkertaisella, oivaltavalla tavalla. Porras-hissi-aputilojen sijoituksen vuoksi näyttelytilat saadaan jäsenneiltyä optimaalisen kokoisiksi. Rakennusmassan leveneminen ylöspäin tuo vaihtelua näyttelytiloihin samoin kuin yläväläistu, kaksi-kerroksinen tila neljännessä kerroksessa. Kaksoisporrasratkaisu on periaatteessa toimiva myös poistumistienä.

(413) VIISVOONINKINEN

True to its pseudonym (“VIISVOONINKINEN”: “five storeys”), the building is five storeys high and located at the corner of Finlaysoninkatu Street and Kuninkaankatu Street. The entry is based on a building type that widens upwards on each floor, on two sides. This is a building type, as there are corresponding solutions in public buildings in general and in the history of museum buildings. Most of the trees are preserved and so is the connection between the headquarters building, the park and the palace. The competitor proposes that park-like art and event squares be implemented between the museum, headquarters building and spinning mill. It is proposed that Miss Hydén’s plot be reserved for loading activities, which functions reasonably.

The form of the building appears to be too high and somewhat heavy. On the other hand, the graduated facades create a feel of scale for the building and tune the essence of the museum building. The motifs of the upper facades that are masoned and even too grey are scarce. On the other hand, the main entrance foyer – which has been turned to an angle of 45 degrees – appears to be spacious, inviting and easy to approach from different directions.

The entrance foyer is clear, even though presented in an introductory manner. Some of the activities are located on the basement floor. The exhibition facilities are placed on four floors, and the square-sized bottom of the building is simple and insightful. Thanks to the location of the staircase, lifts and service spaces, the arrangement of the exhibition facilities is optimal. The upwards widening of the building mass brings variety to the exhibition facilities, and the same is true of the two-floor space, equipped with skylights, on the third floor. A double helix staircase is, in principle, also functional as an exit route.

Tampellan alue

Historical information sign on the brick building.

Felitsaninkatu

Historical information sign on the brick building.

Lastaustila on sijoitettu Mamsellin tontille. Koska liikenne Finlaysoninkadun eteläpuolella on pohjoispuolta vilkkaampaa, ajo lastaustilaan on hankalampaa. Toisaalta tämä mahdollistaa päärakennuksen asiakaspalvelun tilojen väljyyden päärakennuksessa. Huoltorakennus voisi ulottua Kunkun parkin porrashuoneeseen saakka ja tavaran vastaanotto-tila sijoittua Finlaysoninkadun puoleiselle reunalle. Hissit voisivat olla suurempia. Museotekniset tilat teossäilytyksineen on sijoitettu kellariin, joka johtaa vaativiin vesieristysrakenteisiin. Teossäilytys voisi sijaita huoltorakennuksen yläkerrassa. Kellaritilat ovat kohtuullisen kokoisia, mutta ratkaisu vaatii yhdyskäytävän kadun alitse. Huoltorakennuksen julkisivuja ei ehdotuksessa ole esitetty.

“VIISVOONINKINEN” luo Finlaysonin alueen reunalle varsin näkyvän, uuden dominantin ja tarjoaa Sara Hildénin taidemuseolle kohtuullisen toimivat tilat. Ehdotus säilyttää pääkonttorin, palatsin ja puiston aseman kaupunkikuvassa – samalla “VIISVOONINKISEN” melko massiivinen koko jättää uudisrakennuksen ja pääkonttorin arvoasetelmassa jälkimmäisen liaksi varjoonsa.

The loading space is located on Miss Hydén's plot. As the traffic is busier on the southern side of Finlaysoninkatu Street than on its northern side, it is more difficult to drive to the loading space. On the other hand, this makes the customer service spaces of the main building spacious. The maintenance and service building could extend to the stairwell of the P-Kunkku parking facility, and the space for the reception of goods could be placed on the edge on the side of Finlaysoninkatu Street. The lifts could be larger. The museum technical facilities and artwork storage are located in the basement, which requires demanding waterproofing structures. The artwork storage could be placed upstairs in the maintenance and service building. The basement facilities are of a moderate size, but a connecting corridor is required to be constructed beneath the street. The entry does not have any proposals for the facades of the maintenance and service building.

“VIISVOONINKINEN” creates a new dominant for the edge of the Finlayson area and provides reasonably practical facilities for the Sara Hildén Art Museum. The entry preserves the position of the headquarters building, the palace and the park in the cityscape – at the same time, the fairly massive size of this five-storey building overshadows the headquarters building.

(419) Venetsia

Yksinkertainen, herkällä otteella laadittu hienovarainen ehdotus. Nelikerroksinen valkoinen kuutio on linjattu pääkonttorin länsireunalle, rakennuksen ja matalan siiven väliin rajautuu hieman maan pinnan yläpuolelle nostettu sympaattinen ja kutsuva sisääntuloaukio. Pylväskäytävän yhteyteen sijoittuu sisääntuloimnot kahviloineen, jotka avautuvat puiston suuntaan liukulasiovien kautta. Vaikka Wilhelm von Nottbeckin puisto on aistittavissa siipirakennuksen yli ja läpi, jää palatsi kuitenkin taka-alalle pääkonttorilta tarkasteltaessa. Rakennus on vedetty sisään katulinjoista, jolloin pääosa kadunvarsipuustosta on saatu säilytettyä ja rakennus liittyy paremmin osaksi puistoa.

Pelkistetty valkoinen kuutio Finlaysoninkadun ja Kuninkaankadun kulmassa muodostaa identiteettiä luovan kontrastin punatiilisille teollisuusrakennuksille. Toisaalta sileän julkisivun pitsimäiset lasitiilimuuraukset välipohjien kohdilla jäsentävät ja antavat mittakaavaa rakennukselle naapuritalojen tiili- ja koristeiltojen tapaan.

Loggiapylväät johdattavat vierailijat luontevasti pääsisäänkäynnille sisääntuloaukiolta. Aula ja oheistilat on ratkaistu systemaattisen selkeästi. Sen sijaan kulku näyttelytiloihin vaikuttaa hieman ahtaalta paikassa, jossa sisäänkäyntiliikenne risteää aulaliikenteen kanssa. Poistumistiet kaipaavat täydennystä.

Matala siipi mahdollistaa päämassan kohtuullisen korkeuden kaupunkikuvassa sekä yhtenäisen näyttelykierron neljännessä kerroksesta kellariin. Näyttelykerrosten jakamattomat tilat ja melko rikkonaiset seinäpinnat ovat hankalia näyttelyri-

(419) Venetsia

A simple entry with a delicate approach. The white, four-storey cube has been lined along the western edge of the headquarters building. Between the building and a low wing, there is a sympathetic and inviting entrance square slightly above the ground level. In connection with a loggia, there are entrance functions and a café. They open up towards the park through a glass sliding door. Even though Wilhelm von Nottbeck Park can be sensed across and through the wing, the palace remains in the background when viewed from the headquarters building. The museum building has been set back from the street lines, as this way, most of the trees along the street can be preserved and the building is better connected to the park.

The white, simplified cube at the corner of Finlaysoninkatu Street and Kuninkaankatu Street creates an identity-forming contrast for the red-brick industrial buildings. On the other hand, the smooth, lacy glass bricks, by the intermediate floors, organise the building and provide it with a scale in the same way as the decorative and brick bands in the neighbouring buildings.

The loggia takes the visitors naturally from the entrance square to the main entrance. The foyer and related spaces are systematically clear. Instead, the access to the exhibition facilities appears to be slightly confined in a place where the entrance circulation and foyer circulation intersect. The exits must be complemented.

Due to the low wing, the main mass is of a reasonable height in the cityscape and the museum tour is unbroken from the top floor to the basement. The undivided spaces of the exhibition floors and the fairly disconnected wall surfaces are difficult for the

pustuksen kannalta. Tilojen jakaminen kilpailuohjelman mukaisiksi näyttelysaleiksi olisi kuitenkin kohtalaisen helposti toteutettavissa. Havainnekuivissa näyttelytilat vaikuttavat tunnelmiltaan lupaavilta.

Ajo lastaustilaan tapahtuu Finlaysoninkadun puolelta, ja Mamsellin tontin kaupunkiaukiota voidaan hyödyntää kääntymiseen. Museotekniset tilat on sijoitettu laajaan kellarikerrokseen, joka johtaa vaativiin vesieristysrakenteisiin. Kulku tavarahissiltä teossäilytykseen on johdettu häiritsevästi alimman näyttelytilan kautta.

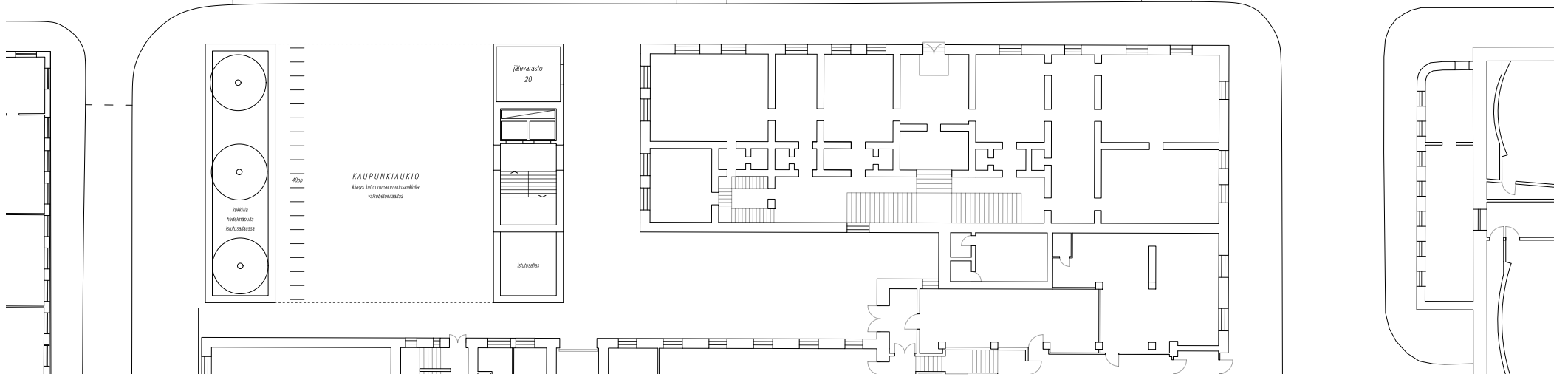
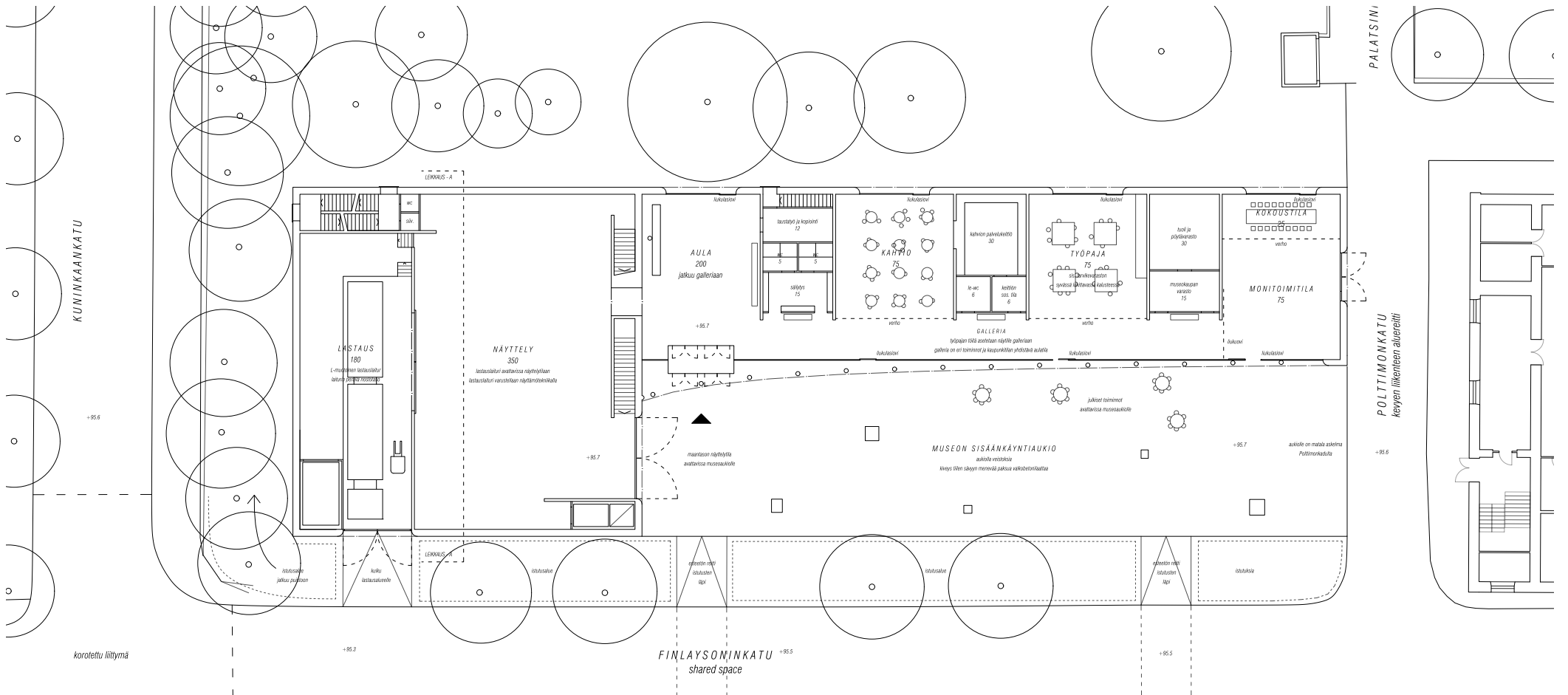
“Venetsia” luo pääkonttorin edustalle kutsuvan aukion ja harmonisen museorakennuksen. Rakennus kuitenkin kääntää selkänsä Wilhelm von Nottbeckin puistolle ja palatsille.

hanging of artworks. However, the division of spaces into such exhibition facilities that would adhere to the competition programme could be executed relatively easily. In the illustrations, the atmosphere at the exhibition facilities looks promising.

Driving to the loading space takes place from Finlaysoninkatu Street, and the urban square on Miss Hydén’s plot can be used for turning a vehicle. The museum technical facilities are located in the extensive basement floor, which requires demanding waterproofing structures. The access from the goods lift to the artwork storage runs disturbingly through the lowest exhibition space.

“Venetsia” creates an inviting square and a harmonious museum building in front of the headquarters building. However, the building turns its back on Wilhelm von Nottbeck Park and the palace.

(429) XXX

“XXX” on kolmeen tasoon perustuva, sarjaksi asetelluista näyttelysaleista koostuva ratkaisu Finlaysoninkadun varrella. Ilmakuussa rakennuksen hahmo näyttäisi muodostuvan näyttelysalien mukaisista erillisistä kappaleista. Kadun puolen julkisivu on kuitenkin melko monoliittinen ja sulkeutunut pääsisäänkäyntiä sekä ritilän peitossa olevia ikkuna-aukoksia lukuun ottamatta. Puiston puolella rakennuksen eloisuus herää henkiin. Toisin sanoen uusi museo näyttäisi kääntävän selkensä pääkonttorin suuntaan ja avautuvan puiston suuntaan. Puiston puoleinen sivu on tilallisesti herkkä ja kauniisti jaoteltu. Ehdotukselle antaa oman erityispiirteensä julkisivujen keltaokrat keraamiset laatat. Samalla väri tuo esiin kaupunkirakenteen rajakohdan, jossa Finlaysonin punatiilinen teollisuusympäristö muuttuu kellertäviksi puutalokortteleiksi. Väriyksen vaikutusta pehmentää julkisivulaattojen kolmiulotteisuus. Keraamiset sauvat taittavat valoa ja synnyttävät elävää vaihtelua.

Pääosa tontin puustosta on esitetty säilytettäväksi, joskin komea tammi on saanut väistyä kahvilan kohdalta. Mamsellin tontista on muodostettu sisääntuloaukio. Kokonaisjärjestely vaikuttaa loogiselta.

Pääsisäänkäynti sijoittuu luontevasti Mamsellin tonttia vastapäätä. Aulatilat on ryhmitelty taitavasti ja johdattelevasti. Sisääntulokerroksen piirros tarkentaa osaavaa yksityiskohtien käsittelyn taitoa. Pääovelta voi havainnoida pienen pilkahduksen puistoakin. Aulan kaunis, monipolvinen ja tilallinen ilme ylävaloineen ja puistonäkymineen jatkuu ylimpään, kolmanteen kerrokseen saakka. Erkkerimäinen kahvila avautuu puistoon kolmelta suunnalta. Kahdessa kerroksessa sijaitsevat näyttelytilat muodostuvat keskenään samankokoisista, suorakaiteen muotoisista saleista, jotka kiertävät atriummaista aulaa. Salit ovat pienehköjä, mutta hyväsuhteisia ja sopivan korkuisia näytteille asettelun kannalta. Seinäpintaa on riittävästi. Näyttelykiertoon tuo vaihtelua eri huonekorkeudet ja alemman kerroksen korkea

(429) XXX

“XXX” is based on three levels and in this entry, the exhibition facilities have been arranged as a series, along Finlaysoninkatu Street. In an aerial image, the shape of the building appears to be formed by separate objects that conform to the exhibition facilities. However, the facade on the street side is rather monolithic and enclosed, except for the main entrance and the window openings that are covered by a grating. On the side of the park, the building becomes alive. In other words, the new museum apparently turns its back on the headquarters building and opens up to the park. The edge on the side of the park is spatially delicate and beautifully divided. A special feature in the entry are the ceramic slabs – coloured with yellow ochre – in the facades. The colour also highlights the interface of the urban structure in which the red-brick industrial environment of Finlayson changes into blocks of yellowish wooden buildings. The effect of the colouring is softened by the three-dimensional slabs in the facades. The ceramic rods refract light and create a vivid variation.

Most of the trees on the plot are preserved, but the handsome oak tree is removed to make space for a café. Miss Hydén’s plot has become an entrance square. The overall arrangement appears to be logical.

The location of the main entrance opposite to Miss Hydén’s plot is natural. The foyer facilities have been grouped skilfully and in an introductory manner. A drawing of the entrance floor specifies the highly skilled treatment of details. At the main door, one can catch a glimpse of the park. The versatile spatial appearance of the foyer – with a skylight and views to the park – continues to the top floor. The bay-window-like café opens up to the park from three directions. The exhibition facilities, which are located on two floors, consist of rectangular halls that are of the same size. The halls are located around the atrium-like foyer. The exhibition facilities are fairly small, but their proportions and heights are good for the display of the artworks. The amount of wall surfaces is sufficient. The museum tour is varied due to the different ceiling heights and the high

sali, joka suuntautuu Mamsellin tontille. Kaksi salia saadaan yhdistettyä toisiinsa. Toiminnoiltaan ehdotus on pitkälle harkittu – näyttelytoimintaa palveleva idea on kirkas.

Lastaustila on sijoitettu puiston puolelle, jonne ajetaan Polttimonkadun suunnalta. Museotekniset tilat teossäilytyksineen ovat kätevästi samassa tasossa lastaustilan kanssa. Tekniset tilat sijaitsevat pienessä kellarissa.

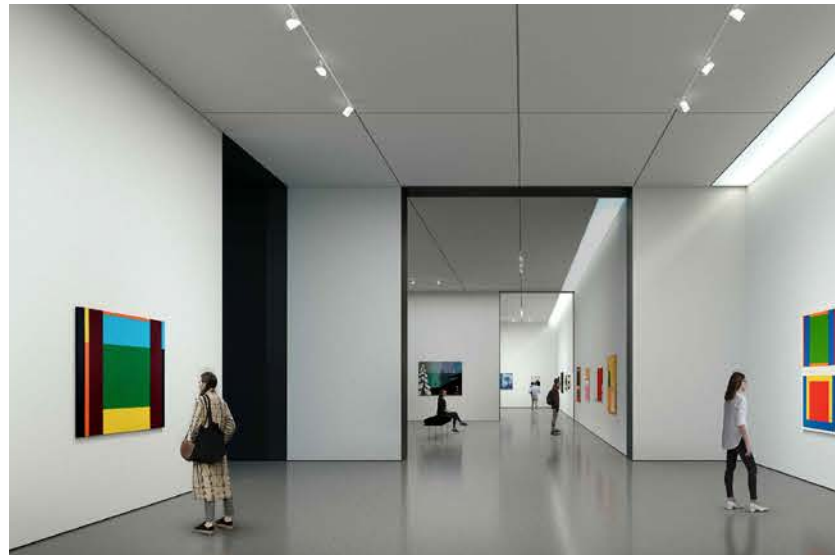
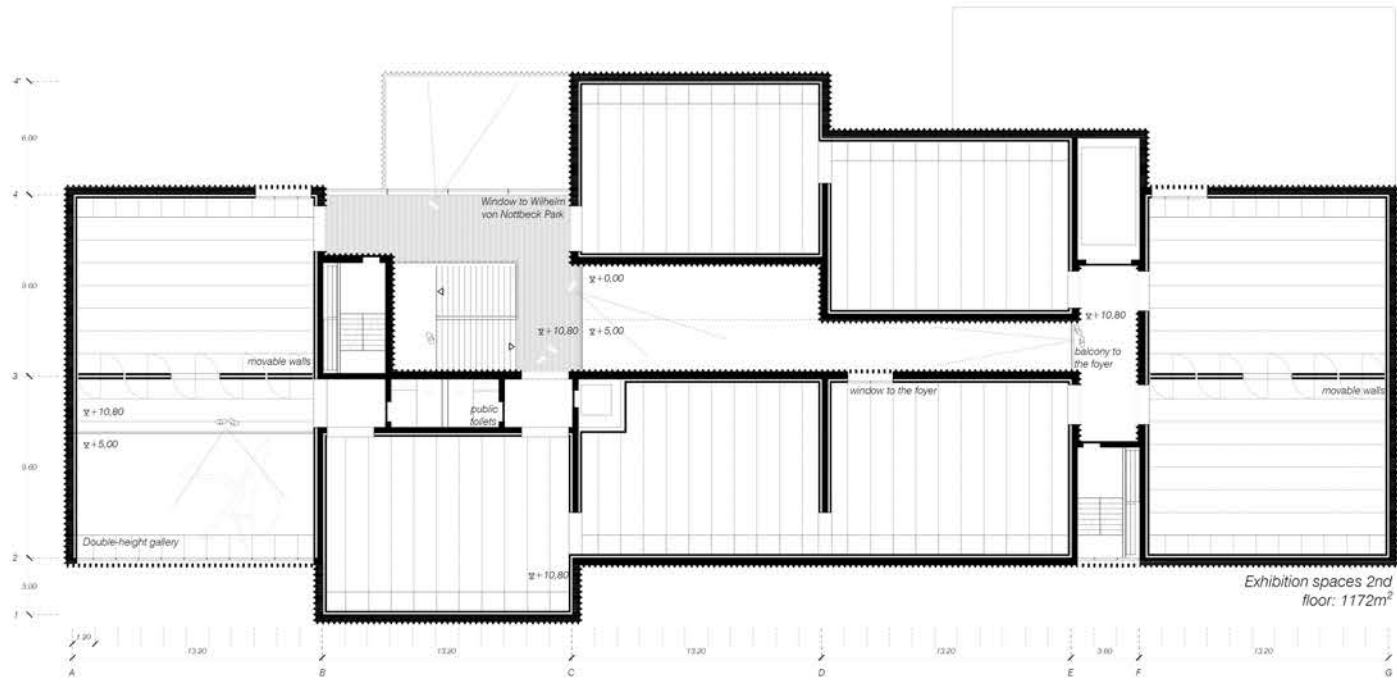
“XXX” on varmaotteisesti ja taitavan tilallisesti laadittu taidemuseosuunnitelma. Ehdotus on tilojen sijoittelun, aulajärjestelyiden, näyttelysalien mitoituksen ja muotoilun sekä vakuuttavan tilallisen otteensa ansiosta esittänyt kenties kilpailun parhaimman taidemuseokonseptin. Sen sijaan rakennuksen sovitus Finlaysonin ympäristöön sen erityispiirteet huomioiden jää kysymysmerkiksi. Voimakkaan keltaisella tiilisauvalla varustettu rakennus, joka kääntää selkänsä pääkonttorin suuntaan, vaikuttaa etsivän paikkaansa väljemmästä puistoympäristöstä.

hall on the lower floor that faces towards Miss Hydén’s plot. It is possible to combine two exhibition halls to each other. The functions have been considered carefully, and the idea serving the exhibition activities is clear.

The loading space has been located on the side of the park. The driving takes place from Polttimonkatu Street. The museum technical facilities and artwork storage are handily on the same level as the loading space. The technical facilities are located in a small basement.

“XXX” is a confident art museum design with skilful spatial solutions. Thanks to the location of the facilities, the foyer arrangements, the dimensioning and design of the exhibition facilities, as well as the convincing spatial approach, this is perhaps the best art museum concept in the competition. Instead, the fitting of the building to the Finlayson area, taking into account its special features, remains an open question. It appears that the building – equipped with intensively yellow rods of brick – that turns its back on the headquarters building is looking for its place in a more spacious park environment.

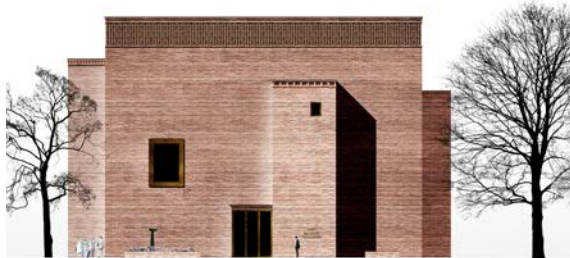

(435) Tiilet puhuvat

Kolmikerroksinen, rustiikkinen "kuutio" on sijoitettu Finlaysoninkadun ja Kuninkaankadun kulmaan. Rakennusvolyymi sopeutuu kaupunkikuvaan kauniisti. Rakennuksen hahmoa on täydennetty sommittelemalla julkisivuja sattumanvaraisen oloisilla aputoimintolisäkkeillä ja aukotuksilla, mikä antaa rakennukselle hieman arkisen, makasiinimaisen olemuksen. Taidemuseon karakteri voi tuki muodostua Finlaysonin historia ja miljöö huomioiden myös esitetyn mukaisista lähtökohdista – nyt vaikutelma julkisivun detaljiaiheistoinen nostaa esille hieman turhanaikaista eklektisyyttä.

Rakennuksen maltillinen korkeus selittyy laajalla kellariin sijoitetulla näyttelytilalla. Ratkaisu on mahdollinen, mutta johtaa vaativiin teknillisiin ratkaisuihin (vesieristykset). Kehräämön ja pääkonttorin väliin on muodostettu uusi tiiliverhoilu päälylystetty Sara Hildénin veistosaukio. Nykyinen puusto on pääosin säilytetty. Laajan maanalaisen kerroksen vuoksi aukiolle ei ole kuitenkaan voitu istuttaa uusia puita. Mamsellin tontille on sijoitettu huoltorakennus.

Pääsisäänkäynti löytyy luontevasti uuden aukion suunnasta. Aula on olemukseltaan selkeä, mutta kuten koko rakennus, myös aula oheistiloineen vaikuttaa sulkeutuvan ulkotilasta. Sisääntulokerros on jaoteltu "ruutukaavaan", esimerkiksi kauniisti puistoon avautuvaa kahviota ei aulatilassa heti huomaa. Keskeisesti sijoitettu porras hallitsee symmetrisiä, kolmen metrin ruutuun jaettuja sisätiloja. Maanpäällisen osan pienen koon vuoksi näyttelytilat sijaitsevat toisessa ja kolmannessa kerroksessa sekä laajassa maanalaisessa kerroksessa. Tilat ovat harmonisen selkeitä,

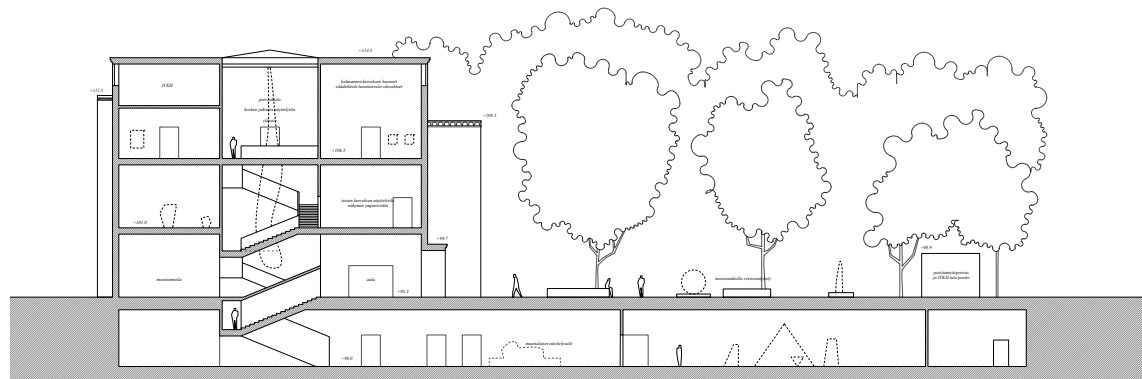

(435) Tiilet puhuvat

A rustic three-storey "cube" is located at the corner of Finlaysoninkatu Street and Kuninkaankatu Street. The building volume adjusts to the cityscape in a beautiful way. The form of the building has been complemented by composing facades with auxiliary functions and fenestration that appear to be random, which makes the building look like an everyday storehouse. Taking into account the history and setting of Finlayson, the character of the art museum can also be formed by the proposed starting points, but now the detailed motifs of the facade convey slightly trivial eclecticism.

The moderate height of the building results from an extensive exhibition space in the basement. This can be done, but it requires demanding technical solutions (waterproofing). Between the spinning mill and headquarters building, there is a new Sara Hildén sculpture square, which has been clad with bricks. The entry preserves most of the current trees. Due to the extensive underground storey, it is, however, not possible to plant new trees at the square. There is a maintenance and service building on Miss Hydén's plot.

The main entrance is located naturally by the new square. The foyer is clear, but like the entire building, the foyer and related spaces appear to be enclosed from the outdoor space. The entrance floor has been divided into a "grid plan". For example, at the foyer, one does not notice right away the café that opens up beautifully towards the park. A centrally located staircase dominates the symmetric interior, which has been divided into three-metre grids. Due to the small size of the above-ground part, the exhibition facilities are located on the first and second floors, as well as on the extensive underground floor. The facilities are harmoniously clear, and the room layout is easy to adapt

ja huonejakoa on helppo muokata halutun kokoisiksi saleiksi. Näytteille asettelu onnistuu luontevasti varmaotteisesti aukotettuihin, ehjän muotoisiin saleihin. Ylävalo, varsinkin maanalaisissa näyttelytiloissa, elävöittäisi näyttelykiertoa ja lieventäisi maanalaisiin näyttelytiloihin kohdistuvia ennakkoluuloja.

Lastaustilat on sijoitettu Mamsellin tontin puoleiseen huoltorakennukseen. Ajo lastaustilaan on jossain määrin hankalaa Kuninkaankadun ja Finlaysoninkadun risteysalueelta. Museotekniset tilat on sijoitettu osittain kellariin, osittain toiseen kerrokseen. Kellarikerroksen teossäilytystila ja 2. kerroksen pakkaamo voisivat turvallisuuden parantamiseksi vaihtaa paikkaansa. Laajat liikennöidyt kellaritilat ja kadun alitus johtavat erityisen vaativiin vesieristysrakenteisiin.

Ehdotus osoittaa tilaohjelman sisällön ja sen laajuuden sekä kilpailualueen ympäristötavoitteiden (puistoympäristö, uudisrakennuksen maltillinen korkeus jne.) välisen ristiriitaisuuden. Pääkonttorin edustan säilyttäminen vapaana tarkoittaa, että huomattava osa näyttelytiloista tulee sijoittaa pihakannen ja rakennuksen alle sekä tämän lisäksi loput näyttelytiloista on pakattava kerroksiin. Tässä katsannossa "Tiilet puhuvat" näyttää, miten tällä konseptilla ohjelma saadaan ratkaistua luontevalla ja paikkaan sopivalla, vaatimattomalla ja yksinkertaisella tavalla.

to halls of suitable sizes. The display of artworks is natural in the coherent halls with confident fenestration. Skylights, particularly at the underground exhibition facilities, would make the museum tour more vivid and reduce prejudices against underground exhibition facilities.

The loading spaces are located in a service and maintenance building on Miss Hydén's plot. Driving to the loading space is, to some extent, difficult from the junction area of Kuninkaankatu Street and Finlaysoninkatu Street. Some of the museum technical facilities are located to the basement, the others to the first floor. In order to improve safety, the artwork storage on the basement floor and the packing room on the first floor could change places. The extensive basement facilities and the underground connection require especially demanding waterproofing structures.

The entry shows the conflict between the contents and scope of the room programme and the objectives dealing with the area (park environment, moderate height of the new building, etc.). Keeping the front of the headquarters building free means that a large part of the exhibition facilities must be located beneath the yard deck and building and, in addition, the remaining exhibition facilities must be located to storeys. "Tiilet puhuvat" shows how this concept solves the programme in a natural, modest and simple way that is suitable for the site.

(460) Kruunu (1)

”Kruunu (1)” on viisikerroksinen, tornimaisuutta tavoittava ja muuraamalla toteutettavaksi ajateltu rakennus Finlaysonin ja Kuninkaankadun kulmassa. Rakennuksen ilme on lupaava. Rakennukselle antaa luonnetta ja ryhtiä ilmanvaihtokonehuoneen sijoitus taitekattoiselle ullakolle. Ulkoista hahmoa vaivaa mittakaavattomuus, mikä johtuu seinäpinnan julkisivujen jäsentelystä ja aukotuksesta. Rakennus vaikuttaa kolmikerroksiselta. Kun rakennuksen hahmoa tarkastelee suhteessa ympäröiviin rakennuksiin, sen koko ja mittakaava vaikuttavat puolestaan ylisuurilta. Ehdotuksen ongelmakohtissa on yhteyksiä ehdotukseen ”Sinooperi”.

Rakennus liittyy hieman pääkonttorin kanssa, mutta palatsi ja puisto ovat edelleen osana pääkonttorin edusmaisemaa.

Museon, pääkonttorin ja kehräämön välille ehdotetaan uutta museoaukiota, joka on pinnoitettu osittain vettä läpäisevillä pinnoilla mahdollistaen hulevesien imeytyksen. Mamsellin tontti on jätetty avoimeksi, ja pysäköintilaitoksen porrashuone on sijoitettu ehkä turhan keskeisesti paikalle.

Pääsisääkäynti on löydettävissä luontevasti uuden museoaukion kautta. Aula on selkeä, ja se on jaettu kahteen kerrokseen. Korkea pop-up-näyttelytila yhdistää aulat toisiinsa. Kahvila avautuu Finlaysoninkadun puolelle. Muut yleispalvelutilat ovat kellarissa. WC-tilat sijaitsevat hieman hankalasti käytävämäisen naulakko-tilan varrella. Näyttelytilat on sijoitettu neljään kerrokseen. Perusnäyttelykerros on

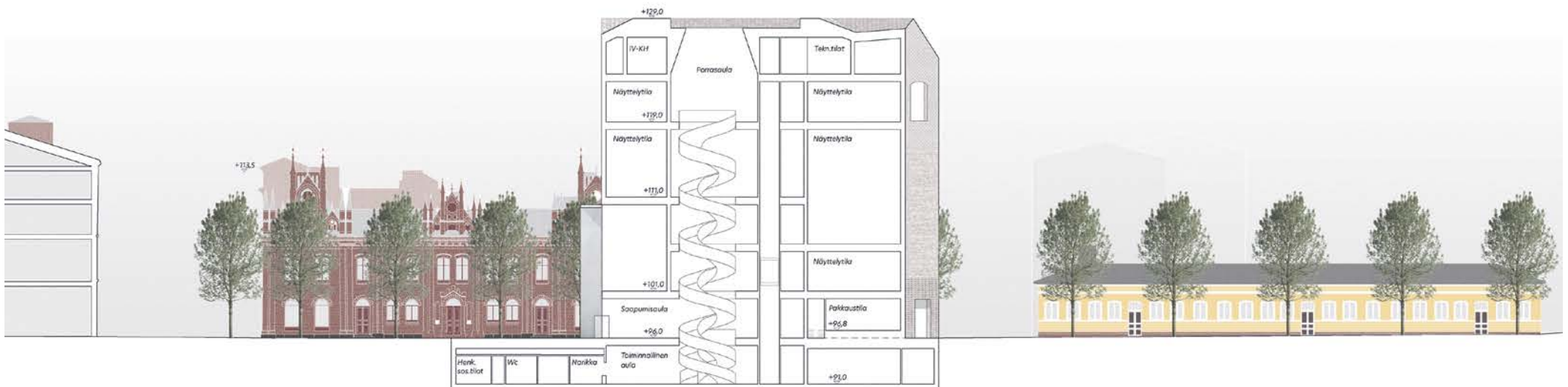
(460) Kruunu (1)

”Kruunu (1)” is a five-storey, tower-like building that is implemented with brickwork. It is located at the corner of Finlaysoninkatu Street and Kuninkaankatu Street. The look of the building is promising. The building is provided with a special character and posture by the location of the ventilation unit space in the attic with a folded ceiling. The external form of the art museum suffers from a lack of scale, which is due to the arrangement of the facades and the fenestration. The building seems to have three storeys. As regards the form of the building with respect to the surrounding buildings, its size and scale appear to be too large. The problems in this entry are similar to those in the entry ”Sinooperi”.

The building slightly overlaps with the headquarters building, but the palace and the park are still part of the view that opens up from the front of the headquarters building.

The competitor proposes that a new museum square be built between the museum, headquarters building and spinning mill. The museum square would partly be coated by water-permeable surfaces, which enables the infiltration of stormwaters. Miss Hydén’s plot is open, and the stairwell of the parking facility is, perhaps, too centrally located.

The main entrance is accessed in a natural way via the new museum square. The foyer is clear, and it is divided into two floors. A high pop up exhibition space connects the foyers to each other. The café opens up to the side of Finlaysoninkatu Street. The other

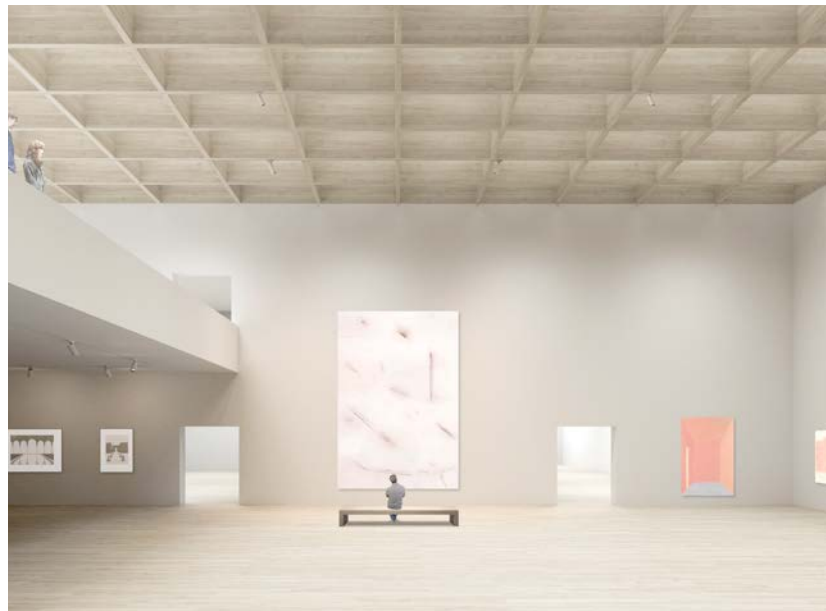

SARA HILDÉNIN
TAIDEMUSEO

selkeä, kerroksen keskellä on hieman tilaa vievä porras-hissi-aputilaosasto. Näytelytilajako on esitetty viitteenomaisesti, mutta tila on jaettavissa sopivan kokoihin näyttelysaleihin porrassosaston itäpuolista osaa lukuun ottamatta. Pohjan puoli-suunnikasmuoto häiritsee hieman salien suorakulmaisuustoivetta.

Lastaustila on sijoitettu optimaaliseen paikkaan Kuninkaankadun varrelle. Tila mahdollistaa myös erillisen huoltotilan. Museotekniset tilat teossäilytyksineen on sijoitettu kellarikerrokseen, mikä johtaa vaativiin vesieristerakenteisiin.

“Kruunu (1)” luo Sara Hildénin museolle näkyvän paikan kaupunkikuvassa. Vaalea väri ja muotokieliin liittävät rakennuksen Finlaysoninkadun päätteenä olevaan kuusvooninkiseen porttirakennukseen sekä palatsiin. Rakennusmassa ja liioiteltu sisääntulon porttiaihe on kuitenkin korkean ja mittakaavattoman oloinen naapuri-rakennuksiin nähden.

public service facilities are located in the basement. The public toilets are located slightly inconveniently in a corridor by the coat racks. The exhibition facilities have been located to four storeys. The basic exhibition floor is clear. In the middle of this floor, there are a staircase, lifts and service spaces that take some room. The division into exhibition facilities has been presented in a referential manner, but the space can be divided into exhibition facilities of suitable sizes, except for the part on the eastern side of the staircase. The trapezium of the layout slightly deviates from the wish that the exhibition facilities would be rectangular.

The loading space has been located optimally along Kuninkaankatu Street. It is also possible to have a separate maintenance and service space. The museum technical facilities and artwork storage have been located to the basement floor, which requires demanding waterproofing structures.

“Kruunu (1)” creates a distinguishable place in the cityscape for the Sara Hildén Museum. The light colour and the architectural language connect the building to the six-storey gate building at the end of Finlaysoninkatu Street, as well as to the palace. However, the building mass and the exaggerated gate motif at the entrance appear to be high and have no scale when compared to the surrounding buildings.

7.2 Yläluokka

51 ehdotusta, sisältää lyhytlistatut 15 ehdotusta

Yläluokkaan sijoitettujen ehdotusten ominaisuudet täyttivät keskimäärin kilpailulle asetetut vaatimukset. Yläluokkaan sijoitetut ehdotukset edustavat samalla kilpailun laajaa ratkaisutapojen kirjoa. Yläluokkaan sijoitetut ehdotukset olivat yleisotteeltaan huomionarvoisia ja esittivät kaupunkikuvaan, taidemuseon sisäiseen ja ulkoiseen toimintaan sekä arkkitehtuuriin liittyvien ratkaisujen periaatteet loogisesti ja osoittivat yleistä arkkitehtonista laatua.

7.2 Upper category

51 entries, including the 15 shortlisted entries

The features of the entries that were placed in the upper category met, on average, the requirements set for the competition. The entries placed in the upper category also represent a wide spectrum of solutions presented in the competition. The entries placed in the upper category were generally notable, and they presented the principles for solutions dealing with the cityscape, the internal and external activities of the art museum, as well as the architecture, in a logical manner, and they showed a high general architectural quality.

(13) 3104

Ehdotus täyttää hyvin kilpailuohjelman vaatimukset. Maantasokerrokseen on saatu järjestettyä asianmukaisesti yleisön aulatilat ja huolto. Kokonaisuus on toimiva. Sisäinen tilajärjestys on selkeä. Salien mitoitus, ehjien seinäpintojen määrä ja näyttelyn kiertoperiaate on oikeasuuntainen ja kehityskelpoinen.

Pääkonttorin edustan koko pituudeltaan peittävä massa vaikuttaa monoliittiselta, hieman mykältä ja liiankin punatiilen kyllästämältä. Materiaalivalinnoista, hallitun oloisesta massan muotoilusta ja materiaalisuudesta huolimatta – tai sen johdosta – uutta Sara Hildénin taidemuseon identiteettiä ei synny.

Finlaysoninkadun ja puiston välistä yhteyttä helpottaa kohtuullisen väljä aulatila.

Ehdotuksessa on paljon lupaavaa ja ”oikein” esitettyä tila- sekä arkkitehtonista käsittelyä. Työ jää kuitenkin, osin sameasta piirustustekniikasta johtuen, harmaaksi ja anonyymiksi.

(13) 3104

The entry aptly meets the requirements of the competition programme. The ground floor adequately accommodates the public foyer, as well as the maintenance and service space. The overall arrangement is practical, and the internal spatial arrangement is clear. The dimensioning of the facilities, the amount of continuous wall surfaces and the museum tour principle are proposals in the right direction and have potential for development.

The mass that covers the front of the headquarters building, at its full length, appears to be monolithic, mute and excessively saturated by red brick. Despite the material choices, the controlled design of the mass and the materiality – or even due to them – a new identity for the Sara Hildén Art Museum is not created.

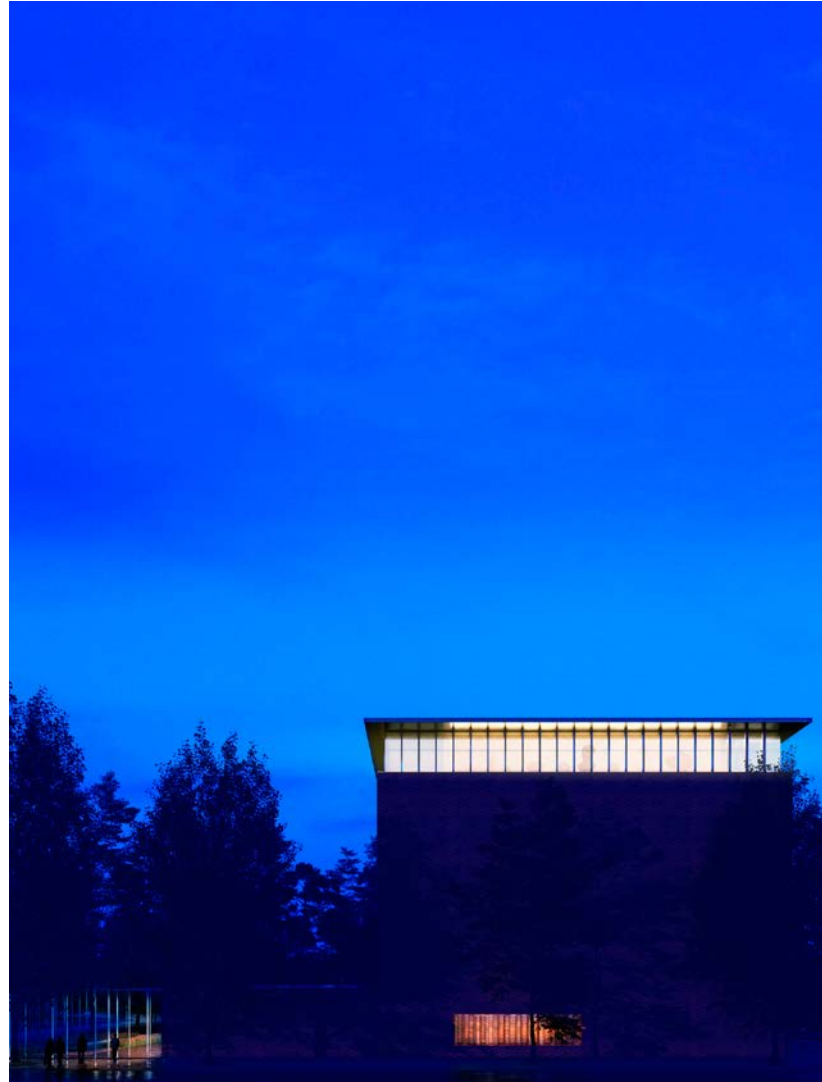
The connection between Finlaysoninkatu Street and the park is facilitated by a reasonably spacious foyer.

The entry includes a large amount of promising spatial and architectural solutions that have been presented in a “correct” way. However, the entry remains – partly due to a fuzzy drawing technique – grey and anonymous.

(22) A Light in The City

Korkealuokkainen ehdotus, joka kokonaisuutena on ansiokas, harkittu, tutkittu ja huolellisesti esitetty. Taidemuseorakennus on korkeahko, kuutiomainen kappale, joka on sijoitettu hieman yllättäen pääkonttorin eteen, ei yleisemmän linjan mukaisesti katujen kulmaan. Tekijä on halunnut muodostaa uuden museon ja pääkonttorin seinälinjojen avulla uudelle sisääntuloaukiolle selkeän rajan. Ajatus on oivaltava, mutta samalla historiallisen puiston ja pääkonttorin välisen yhteyden katkaiseva. Näyttelykierto on toimiva. Näyttelytasojen jäsenitys on tehty tilaa säästävasti: hissit, portaat, pystykuilut ja kerroskohtaiset siivoustilat on sijoitettu lyhyille itä- ja länsisivuille, jolloin näyttelyn tilat jäävät niiden väliin joustavasti huoneiksi jaettaviksi. Sisääntulokerros on jäsenetty toimivasti, myös huolto- ja tavaraliikenteen osalta. Sisääntulokerros pääkonttorin kohdalla on kuitenkin liian sulkeutunut. Puiston ja pääkonttorin välinen yhteys katkeaa täysin. Sulkeutuneisuus, umpinaisuus ja myös rakennusmassan kokonaissuhteet muodostuvat lopulta ehdotuksen ongelmaksi.

(22) A Light in The City

A high-quality entry whose overall presentation is commendable, as well as carefully studied and presented. The art museum building is a fairly tall, cubic object that has been located, slightly surprisingly, in front of the headquarters building, and not at the corner of the streets, which is a more common principle amongst the competitors. The idea of the author was to create – with the help of the wall lines of the new museum and the headquarters building – a clear boundary for the new entrance square. The idea is insightful, but it cuts off the connection between the historical park and the headquarters building. The museum tour is practical. The arrangement of exhibition levels saves space: the lifts, stairs, vertical shafts and cleaning facilities on each floor are located on the short eastern and western sides, and the exhibition space remains between the sides and can flexibly be divided into rooms. The entrance floor has been organised practically, also for the part of the maintenance, service and goods traffic. However, the entrance floor by the headquarters building is too enclosed. The connection between the park and the headquarters is cut off completely. In the end, the enclosed character and the overall relations of the building mass trouble the entry.

(34) Vis-à-vis

Arkkitehtuuriltaan ja lähtökohdiltaan mielenkiintoinen ehdotus. Finlaysonin ja lähi-alueen koordinaatistosta poikkeavat suunnat korostavat museon itsenäistä luonnetta. Ehdotus on laadittu kokonaisuutena osaavasti. Sisätiloissa on erittäin lupaava tilallisuutta korostava ote. Pääsisääntulokerros on toiminnallisesti korrekti, katu-tilaan heikosti kontaktia ottava, mutta tilallisesti ilmava. Huolto-tavaraliikenteen sijoitus Mamsellin tontille toimii riittävästi. Kokonaisuus on johtanut näyttelytilojen osittaiseen sijoittamiseen Finlaysoninkadun alle, mikä teknisenä ratkaisuna – liikennöity kansi näyttelytilojen päällä – on varsin riskialtis (monien muiden vastaavien ehdotusten tapaan). Näyttelykierto katkeaa siirryttäessä aulan lävitse ylemmille näyttelytasoilte. Toiminnallista ratkaisua vaivaa hajanaisuus.

Massaa ja julkisivuja on muotoiltu veistoksellisella otteella, mikä luo museorakennukselle omaa karaktääriä. Ehdotuksesta jää kuitenkin lopulta vaikutelma, että sen pääteema, itsenäinen koordinaatisto, ei ole lopulta johtanut kaupunkitilallisesti vakuuttavaan lopputulokseen vaan synnyttää kokonaisratkaisun osalta epävarman vaikutelman. Siinä on myös osin toiminnallista sekavuutta.

(34) Vis-à-vis

A fascinating entry in terms of its architecture and starting points. The directions that diverge from the coordinates of the Finlayson and surrounding areas highlight the independent character of the museum. All in all, the entry has been drawn up skilfully. The interior emphasises spatiality in a very promising way. The main entrance floor is functionally correct. It interacts weakly with the street space, but it is spacious. The location of the maintenance, service and goods traffic on Miss Hydén's plot is functionally sufficient. Due to the overall solution, some of the exhibition facilities are located beneath Finlaysoninkatu Street. As a technical solution – a deck that is used for motor traffic on top of the exhibition facilities – it is quite risky (the same concerns many other corresponding entries). The museum tour is cut off when moving, through the foyer, to the upper exhibition levels. The functional solution is fragmented.

The mass and facades have been designed in a sculptural manner, which provides a special character for the museum building. However, in the end, the entry gives an impression according to which its main theme, the independent coordinates, have not led to the creation of an impressive urban space, but they come up with – as regards the overall solution – an insecure impression. There is also some functional incoherence in the entry.

(40) ART FUNNEL

Kokonaisuutena varsin korkealuokkainen, ammattitaitoisesti suunniteltu taide-museorakennus. Ehdotusta leimaa vankka suunnitteluratkaisujen arkkitehtoninen hallinta. Kokonaisratkaisu – pääsisäänkäynti 2. kerroksessa – on mielenkiintoinen, mutta samalla paikan lähtökohdat huomioiden ongelmallinen. Maantasokerros levittäytyy pääkonttorin edustalle katkaisten suotta yhteyden puistoon. Kellarimainen seinä jalankulkutasossa on tympeä, eikä edesauta uuden museon ja lähiympäristön tilallista ja toiminnallista kommunikointia. Toiseen kerrokseen (engl. 1st floor) sijoitettu sisääntulokerros on tilallisesti vakuuttava tarjoten hienoja näkymiä ympäristöön. Tila on kuin kaunis tarjotin. Sama osaava tilajäsennys jatkuu myös näyttelytiloissa. Pohjaratkaisut tasoittain ovat varmat. Näyttelytilat on jaettava helposti eri kokoisiksi yksiköiksi. Puu- ja betonirakenteiden yhdistäminen on johtanut ehdotuksen yleisperiaatteita tukevaan lopputulokseen. Ehdotus ei nouse lopulta lyhytlistattujen joukkoon yleisratkaisunsa puutteiden vuoksi: pääsisäänkäynnin nostaminen toiseen kerrokseen ei tue viihtyisän lähiympäristön ja sujuvan sekä tasa-arvoisen liikku-misen tavoitteita.

(40) ART FUNNEL

All in all, a high-quality art museum building the design of which is highly professional. The entry is characterised by a solid architectural mastering of design solutions. The overall solution – the main entrance on the first floor – is interesting, but, at the same time, problematic due to the conditions on the site. The ground-level floor extends to the front of the headquarters building, cutting off the connection to the park. A basement-like wall on the pedestrian level is stale and does not advance the spatial and functional communication between the museum and its surroundings. The entrance floor on the first storey is spatially impressive, offering wonderful views to the surroundings. The space looks like a beautiful tray. The skilful spatial arrangement continues in the exhibition facilities. The layout on each level is confident. It is easy to divide the exhibition facilities into units of various sizes. The combination of wood and concrete structures has led to an outcome that supports the general principles of the entry. Still, the entry is not selected to the group of shortlisted entries due to the short-

comings in the general solution: the lifting of the main entrance to the first floor does not promote the objectives dealing with pleasant surroundings, as well as a smooth and equitable entrance to the museum.

(41) Art Mill

Varmalla otteella tehty, pääkonttorin edustalle sijoitettu ehdotus. Rakennuksen korkeus linjautuu mallikkaasti viereisen tehdasrakennuksen korkeuteen. Kuten vastaavat ratkaisuperiaatteet, myös "Art Mill" muodostaa sulkeutuneen tilan pääkonttorin edustalle. Julkisivun sinällään kiinnostava, aaltoileva lasipinta heijastelee ympäristönsä peilikuvia, mutta on samalla vieraan tuntuinen materiaali tälle paikalle.

Pohjaratkaisu on kehitelty luotettavin periaattein. Pääsisäänkäynti sijoittuu rakennuksen keskelle. 2. ja 3. kerroksen näyttelysalit ovat muodoiltaan teosten tarkastelua palvelevia ja sopusuhtaisia. Ympyräpohjainen, kattoon ulottuva aulatila on komea, kiinnostavan tilallinen ja toiminnallinen aihe mutta luo muutoin vapautuneelta tuntuvaan pohjaratkaisuun kankeutta ja teatraalisia piirteitä. Huolto ja teosvastaanotto on järjestelty asianmukaisesti. Ehdotus on huolellisesti tutkittu ja esitetty.

Korkealuokkainen ehdotus, joka ei kuitenkaan riittävästi vastaa paikan kaupunkikuvallisiin ja ympäristöllisiin haasteisiin vaan esittää taidemuseon periaatteellisen, sinällään hyvin toimivan mallin.

(41) Art Mill

A confident entry that is located in front of the headquarters building. The height of the building is, in an exemplary manner, in line with the height of the adjacent industrial building. Like the corresponding proposals, "Art Mill" also forms an enclosed space in front of the headquarters building. The fascinating, wavy glass surface of the facade reflects images from its surroundings, but the material appears to be uncharacteristic of the site.

The layout has been developed by using reliable principles. The main entrance is located in the middle of the building. The shapes of the exhibition facilities on the first and second floors serve the study of artworks. They are harmonious. A foyer space, with a circular bottom, that extends to the ceiling is a handsome spatial and functional motif, but it brings stiff and theatrical features to the layout, which, otherwise, appears to be liberated. The maintenance and service arrangements, as well as the reception of

artworks, have been organised appropriately. The entry has been carefully studied and presented.

A high-quality entry that, however, does not sufficiently respond to the challenges dealing with the cityscape and the surroundings, but presents a schematic model that, as such, functions well.

(44) ARTCUBE

Huolellisesti ja yksityiskohtaisesti tutkittu, arkkitehtuuriltaan korkeatasoinen ehdotus. Jyhkeä tiilen arkkitehtuuri sitoo uuden taidemuseon lujasti paikkaansa. Rakennuksen painavaa hahmoa on taitavasti jäsennetty aukoituksin ja erilaisin muuraustavoin. Tilaohjelma on järjestetty rakennuspariksi molemmin puolin Finlaysoninkatua, mikä vastaavien ratkaisutyypin tapaan jättää pääkonttorin edustan väljästi auki. Rakennuksia yhdistävä kadun yli viritetty silta on hieman arkinen. Rakennusmassojen mittasuhteet ovat rauhalliset.

Sisääntuloauala on väljä. Väljyyden vaikutelma syntyy osin graafisesti taitavasta esityksestä ja osin siitä, että huolto ja teoskuljetus on hoidettu aulan yhteyteen suoraan Kuninkaankadulta. Ratkaisu, monen vastaavan ratkaisun tapaan, on käytännössä ahdas.

Tilojen jäsentely on tehty lupaavalla otteella. Näyttelytaso ”päärakennuksessa” on jaoteltu älykkäästi hissien ja portaan avulla. Näyttelysalien muodostus ja näyttelykierto voidaan järjestellä monin eri tavoin kilpailijan esittämin kaavioiden mukaan. Näyttelytiloista puuttuvat kerroskohtaiset WC-tilat ja poistumistieportaat (Suomen rakennuslaki). Niiden lisääminen muuttaisi merkittävästi kerrostasojen laajuutta, mikä heijastuisi myös rakennuksen kokoon.

Sisätiloja kuvaavat perspektiivit ovat vakuuttavia. Materiaaliyhdistelmät ja valon käyttö muodostavat raikasta arkkitehtuuria.

Ehdotuksen ongelmana on näyttelytoiminnan hajautuminen taloparin molempiin puoliin, osin kellariin kadun alle. Ehdotuksen ansiot ovat arkkitehtuuriin liittyviä, mutta ne menetetään hajautuneen pohjaratkaisun myötä.

(44) ARTCUBE

An architecturally high-quality entry that has been studied in detail. The sturdy brick architecture binds the new art museum building solidly to its place. The heavy shape of the building has been skilfully arranged by using fenestration and different types of masonry. The room programme has been organised as a pair of buildings on both sides of Finlaysoninkatu Street, which – like the corresponding proposals – leaves the front of the headquarters building loosely open. A bridge crossing the street and linking the buildings is slightly commonplace. The dimensions of the building masses are peaceful.

The entrance foyer is spacious. The impression of spaciousness is partly created by the skilful graphic presentation and partly by the fact that the maintenance and service activities, as well as the transportation of artworks, take place in connection to the foyer, straight from Kuninkaankatu Street. The proposal, like many corresponding proposals, is narrow.

The arrangement of the facilities is promising. The exhibition level in the “main building” has smartly been divided by using lifts and stairs. The formation of exhibition facilities and the museum tour can be arranged in many ways, in accordance with the schemes proposed by the competitor. In the exhibition facilities, there are no toilets and exit staircase on each floor (the Land Use and Building Act of Finland). Adding them would significantly change the scope of the storey landings, which would also affect the size of the building.

The perspectives illustrating the interior are convincing. The material combinations and the use of light represent fresh architecture.

The problem is the dispersion of the exhibition activities in two buildings and partly in the basement beneath the street. The merits of the entry are architectural, but they are lost due to the dispersed layout.

(55) AVAUS

Uusi taidemuseo on täsmällinen kuutio. Sen mittasuhteet ovat rauhalliset. Pääkonttorin edusta jää avoimeksi. Mamsellin tontin keskelle sijoitettu yhteys pysäköintilaitokseen on liiankin korostunut, turha aihe. Julkisivujen käsittely perustuu tekstiilimäiseen pintaan, jota on suurpiirteisesti "leikeltä" ja kuvioitu. Kuten monet muut vastaavan julkisivuaiheiston omaavat ehdotukset, myös "AVAUS" jää mitta-kaavaltaan tälle paikalle vieraaksi julkisivujen jäsentelemättömyyden vuoksi.

Toiminnallisten tilojen sijoittelu täsmälliseen kuutioon on tehtävänä vaikea. Toiminnot jakautuvat moniin kerroksiin ja tarvittavien hissi ja porrasyhteyksien sekä poistumisteiden ja WC-tilojen vuoksi kukin näyttelytaso jää niukaksi. Näyttelytilojen "huone huoneessa" ajatuksessa on tilallista kiinnostavuutta, mutta kokonaisuudessa näyttelytilat palvelevat huonosti taideteosten ripustamista. Näyttelyille varatut kerrokset ovat osin ahtaita ja turhan konstikkaita tarjoamaan rauhallisen ympäristön taideteoksen kohtaamiselle.

Sisääntuloaula on ahdas. Pääporras on ajautunut tilan takanurkkaan. Huoltotila on riittävän väljä, mutta syö leijonanosan arvokkaan sisääntulokerroksen pinta-alasta. Jäte- ja muut varastot on sijoitettu häiritsevästi Finlaysoninkadun varteen. Sisääntulokerroksen epäonnistuneesta järjestelystä ja julkisivun käsittelystä johtuen uusi taidemuseo jää mykäksi suhteessa katutilaan. Materiaalivalintojen ja suurpiirteisen julkisivujen jäsentelyn vuoksi uusi museo ei tunnu juurtuvan paikkaansa.

Havainnekuvat ovat kauniit, samoin koko esitys.

(55) AVAUS

The new art museum is a precise cube. Its dimensions are peaceful. The front of the headquarters building remains open. A connection to an underground parking facility in the middle of Miss Hydén's plot gains too much emphasis and is irrelevant. The treatment of facades is based on a textile-like surface that is roughly cut and patterned. Like many other entries that have corresponding facade motifs, the scale of "AVAUS" does not appear to be a characteristic of this place, due to its unarranged facades.

It is difficult to locate functional facilities in a precise cube. The functions are divided into many storeys and due to the lifts, stairs, exit routes and toilets, the space at each exhibition level remains scarce. The idea of having "a room in a room" at the exhibition facilities is spatially interesting, but the exhibition facilities serve the hanging of the artworks poorly. The floors reserved for the exhibitions are partly confined and too intricate in order to provide a peaceful environment for experiencing artworks.

The entrance foyer is confined. The main staircase is located in the back corner of the foyer. The maintenance and service space is spacious enough, but receives a lion's share of the area on the entrance floor. The waste and other storages are located disturbingly along Finlaysoninkatu Street. Due to the unsuccessful arrangement of the entrance floor and treatment of the facade, the new art museum remains mute in relation to the street space. Due to the material choices and the rough arrangement of the facades, the new museum does not appear to take root in its site.

The illustrations and the presentation are beautiful.

(98) Elon

“Elon” on arkkitehtuuriltaan ja sisäisiltä tilaratkaisuiltaan tinkimätön, lähes maattisen johdonmukainen ehdotus. Sen suunnitteluratkaisut on pelkistetty leikkaus- ja pohjapiirustusten väliseksi suhdejärjestelmäksi. Tekijän laatimissa pienoismallikuvissa ehdotus muistuttaa huolella mitoitettua kalustetta. Ehdotus on esillepanoltaan erittäin korkealuokkainen. “Elon” on ensi sijassa arkkitehtoninen järjestelmä, teos, jonka mitallista loogisuutta on kiehtovaa tutkia. Sisätilojen porraskaisuista on johdettu neljän julkisivun samana toistuva, kolmiomainen, silmiinpistävä ikkunaratkaisu. Pääkonttorin edustan kolmiomuotoinen vesiallas täydentää ja laajentaa kauniisti rakennuksen arkkitehtuurin teemaa.

Tekijä on jakanut taidemuseon tilaohjelman kahteen osaan. Näyttelytiloja sisältävä osa on sijoitettu Finlaysoninkadun ja Kuninkaankadun kulmaan. Teos- ja huoltoliikennettä palveleva osa on sijoitettu Mamsellin tontille. Ne muodostavat parin, jonka arkkitehtoniset ratkaisut on tehty keskenään samoin periaattein. Lähiympäristön vallitseva tilarakenne ja pääkonttorin sekä vanhan myymälän läsnäolo latistavat ehdotuksen komeata statusta ja sen betonipintojen painavuutta – “Elon” tarvitsikin ympärilleen laajemman puiston ja häiriöttömän itsenäisyyden. Ehdotuksen arkkitehtuuri ei täydennä jo rakennettua historiallista ympäristöä, mutta kilpailualue on myös liian pieni sen itsenäiselle esiinnoisulle. Päärakennus on ympäristössään korkea, ja taloparina “Elon” tuntuu työntyvän alueelle kutsumattomana vierana.

Tilojen toiminnallisuus museokäytössä on periaatteessa hyvä. Teosliikenne, huolto sekä aula- ja näyttelytilat ovat ehdotuksen lähtökohdat (“talo katujen kulmassa ja tukirakennus Mamsellin tontilla”) huomioiden asiallisesti ja huolellisesti järjestelty. Pääaulan alapuolinen tila, tilajärjestys yleisesti ja näyttelysalien tilallinen puhtaus on viety johdonmukaisesti läpi koko ehdotuksen. Tekniset pystynousut, portaat ja hissit on järjestelty huolellisesti, näyttelytilojen lattia-alaa säästäen.

Näyttelytilat ovat kaikilta osiltaan betonipintaisia. Vahva interiöörien materiaalisuus rajoittaa niiden soveltumista nykyaikaisen taidemuseon käyttöön. Kaikki teokset eivät siedä näin voimakasta taustaa. Jotkut vaihtuvat näyttelyt saattavat edellyttää esimerkiksi seinäpinnan maalaamista tiettyyn väriin. Näyttelysalien muoto, niiden arkkitehtoninen tunnelma jne. soveltuvat huonosti ajatukseen tilojen jakamisesta pienempiin osiin, mille museon toiminnan kannalta olisi tarvetta. Näyttelysalien seinäpinta-ala ripustuksille on niukka.

(98) Elon

The architecture and internal spatial solutions of “Elon” are uncompromising. It is an almost mathematically logical entry. Its design solutions have been simplified, making them a system of relations between the cross-sectional and layout drawings. In the scale model images made by the author of the entry, the entry looks like a carefully dimensioned piece of furniture. The display of the entry is of a very high quality. Primarily, “Elon” is an architectural system whose dimensional logic is fascinating. Triangular, striking windows – that are repeated in four facades – are derived from the stairs in the interior. A triangular water basin in front of the headquarters building complements and extends the architectural theme of the museum building beautifully.

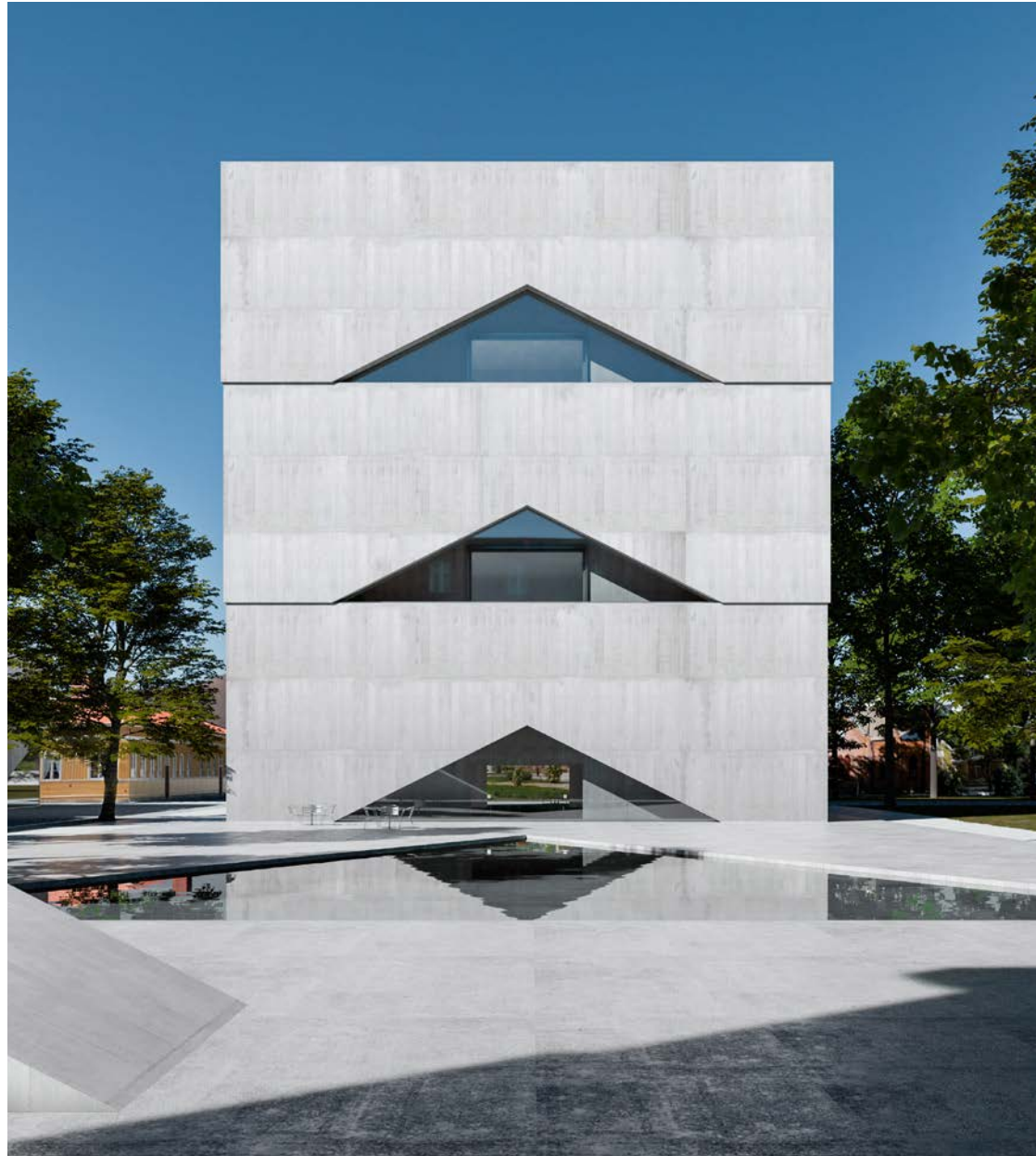
The author has divided the room programme of the art museum into two parts. The part consisting of exhibition facilities is located at the corner of Finlaysoninkatu Street and Kuninkaankatu Street. The part that serves the transportation of artworks, as well as the maintenance and service traffic, has been placed on Miss Hydén’s plot. They form a pair, and their architectural principles are the same. The prevalent spatial structure of the surrounding area, as well as the presence of the headquarters building and the old shop building, weaken the handsome status of the entry and the weight of its concrete surfaces – “Elon” would need a more extensive park around it and undisturbed independence. The architecture does not complement the built historical environment, but the competition area is also too small for its independent appearance. The main building is high in its surroundings, and the pair of buildings appear to push themselves into the area as uninvited guests.

The functionality of the facilities as a museum is practical in principle. The transportation of artworks, the maintenance and service traffic, as well as the exhibition facilities, have been arranged appropriately and carefully, when taking into account the starting points of this entry (“a building at the corner of the streets and an auxiliary building on Miss Hydén’s plot”). The space beneath the main foyer, the spatial arrangement in general and the spatial purity of exhibition facilities run consistently throughout the entry. The technical vertical spaces, stairs and lifts have been arranged carefully, saving the floor area for the exhibition facilities.

The exhibition facilities have concrete surfaces. The strong materiality of the interior limits its application to a modern art museum. Not all artworks can tolerate such an intense background. Some changing exhibitions may require that wall surfaces, for example, are painted with a certain colour. The shape of the exhibition facilities, their architectural atmosphere, etc. are poorly suited for an idea of dividing the facilities into smaller parts, which would be necessary for the museum activities. The wall area of the exhibition facilities for the hanging of artworks is scarce.

“Elon” nousee laajasta kilpailuehdotusten joukosta omalla ankaralla karismallaan, mutta Sara Hildenin taidemuseon teosten esillepanon tarpeita se ei riittävästi täytä eikä sen uljas arkkitehtuuri istu kilpailualueen kehikseen.

“Elon” stands out from the large number of competition entries due to its strict charisma. However, it does not sufficiently meet the requirements dealing with the display of artworks of Sara Hildén Art Museum and its stately architecture does not fit to the frame of the competition area.

(111) Enfilade

Ulkoiselta hahmoltaan rauhallinen, vähäeleinen ehdotus. Sen karakteri taidemu-
seona on heikko. Tämä johtuu hieman kuluneesta julkisivujäsentelystä, jossa maan-
tasokerros on lasia ja ylempi osa tiiltä (asiakirjoista ei ilmene materiaali tarkasti).
Räystäslinja seuraa tehdasrakennus nro 31:n korkoa.

Sisääntulokerros on jäsenetty väljästi. Tekijä on pyrkinyt aulan avoimuudella elimi-
noimaan pääkonttorin ja puiston välisen tilan katkeamisen aiheuttaman ympäris-
tömuutoksen – mikä esitetyllä tavalla hyvin onnistuukin. Kaareutuva julkisivu antaa
hienostuneesti sijaa pääkonttorin läsnäololle. Detaljina on syytä mainita taidemu-
seon sisältä avautuva kaunis ikkunanäkymä pääkonttorin julkisivuun.

Pohjaratkaisu on jäsenetty osaavasti. Pituussuuntaisen pohjakaavan keskellä
sijaitsevat pysty-yhteydet jättävät sen ulkovoikyöhykkeelle riittävästi mitta-
a. Salit muodostavat selkeän tilasarjan ja rauhallisen ympäristön taideteosten tarkaste-
lulle. Saleissa on riittävästi seinäpinta-alaa.

Havainnekuvat välittävät vakuuttavaa kuvaa tilojen valoisuudesta, avaruudesta ja
koetelluista materiaalivalinnoista; erityisesti mainittakoon komea pääaula portai-
koineen.

Huoltojärjestely on toimiva. Rakenteellinen ratkaisu vaikuttaa luotettavalta.

Ehdotuksen miinuksena on lopulta kuluneen tuntuiset arkkitehtuurin keinot tähän arvok-
kaaseen paikkaan. "Enfilade" on kuitenkin toimiva, korkealuok-
kainen taidemuseokonsepti.

(111) Enfilade

The external appearance of this entry is peaceful and composed. Its character as an art
museum is weak. This is due to a slightly worn out facade arrangement, in which the
ground-level floor is made of glass and the upper part of brick (it is not clear from the
documents which material is used). The line of eaves follows the elevation of industrial
building no. 31.

The entrance floor has been arranged spaciouly. By the design of an open foyer,
the author aims to eliminate the change caused by the cutting off of the connection
between the headquarters building and the park, and the proposal is successful. The
curving facade provides space for the headquarters building in a subtle manner. A
detail worth mentioning is a beautiful window view from the art museum to the facade
of the headquarters building.

The layout has been arranged skilfully. The vertical connections that are located in the
middle of the longitudinal layout make the outer zone large enough. The exhibition
facilities form a clear series of spaces, and they are a peaceful environment for the
study of artworks. There is a sufficient amount of wall areas in the exhibition facilities.

The illustrations show impressive facilities that are light filled and spacious, as well as
tested material choices; a special mention goes to the handsome main entrance and
stairs.

The maintenance and service
arrangement is practical. The
structural solution appears to be
reliable.

A disadvantage in this entry is that
the architectural means appear to
be worn out for this valuable site.
"Enfilade" is, however, a functional
and high-quality art museum con-
cept.

(135) HEHKU

Huolella tutkittu ja kokonaisuutensa korkealuokkainen ehdotus. Uudisrakennuksen katutaso päättyvät on linjattu täsmällisesti pääkonttorin päätyjen linjoihin. Mamsellin tontti saa rinnalleen toisen, taidemuseon alle muodostuvan, vesialtaalla varustetun laajennetun ulkotilan. Tämä uusi toripari muodostaa korkealuokkaista kaupunkitilaa. Yhdistettynä taidemuseon pääaulan avoimuuteen ulkotilan käsittely luo ehdotuksesta yhden kilpailun parhaista, joskin Suomen oloissa rakennuksen alla oleva laajahko tila on varjoisa ja usein tuulinen. Nimimerkkinsä mukaisesti uusi taidemuseo hehkuu valoa ja on attraktiivinen. Päiväsaikaan uuden rakennuksen identiteetti jää kuitenkin kysymykseksi. Julkisivun sinällään selkeä materiaalivalinta ei muodosta kilpailualueen henkeen parhaalla tavalla sovittavaa ratkaisua. Ehdotus on pikemminkin korkealuokkainen esitys taidemuseon konseptiksi yleisesti.

Museon korkeus linjautuu sopivasti viereisen tehdasrakennus 31:n kanssa.

Näyttelytasojen mitoittamiset ja kiertoon liittyvät ratkaisut ovat luotettavia. Keskitetty pääporras on komea, muotoilultaan ehkä turhankin rutiinimainen.

Ehdotuksesta jää kaipaamaan yleispätevyyden sijasta Sara Hildénin taidemuseolta odotettavaa, Finlaysonin alueen ominaisuuksista kasvavaa erityisyyttä.

(135) HEHKU

A thoroughly studied entry and a high-quality overall solution. The street-level end walls of the new building are precisely in line with the lines of the ends of the headquarters building. Next to the Miss Hydén's plot, an extended outdoor space, with a water basin, is formed under the art museum building. The new pair of squares form a high-quality urban space. Together with the open main foyer, the treatment of the outdoor space makes this entry one of the best in the competition. However, the fairly extensive outdoor space under the building is shadowy and often windy. As the pseudonym of the entry suggests ("HEHKU": "glow"), the new art museum glows light and is attractive. However, during the daytime, the identity of the new building remains an open question. The material choice – which is clear as such – for the facade does not fit to the spirit of the competition area in the best way. The entry is rather a high-quality presentation of an art museum concept in general.

The height of the museum is aptly in line with the adjacent industrial building no. 31.

The solutions dealing with the dimensions and circulation of the exhibition levels are reliable. The centralised main staircase is handsome, but its design is perhaps too customary.

Instead of the universal design, the entry should have presented a certain distinctiveness which is expected of the Sara Hildén Art Museum and which grows from the special features of the Finlayson area.

(144) Hatunnosto

Arkkitehtuuriltaan yksi kilpailun korkealuokkaisimmista ja tilallisesti sekä maisemasovitukseltaan mielenkiintoisimmista ehdotuksista. Pääkonttorin eteen sijoitettujen melko pieniipiirteisten rakennusten rykelmä muodostaa kiinnostavan ja myös puistoyhteyden huomioivan tilakudelman. Tämä on selkeästi luettavissa asemapiirroksista. Monisävyiset, pienet rakennusmassat ja niiden julkisivut on jäsenneily taidokkaasti ilman ajankohdan muotiaiheita. Kokonaisuudesta välittyy rauhallinen ja ajaton arkkitehtuurin tematiikka.

Ehdotus on myös piirustusten havainnollisuuden ja esitystekniikan osalta kilpailun parasta tasoa.

“Hatunnosto” kompastuu lopulta toiminnalliseen sekavuuteen. Näyttelytilat ovat hajautuneet eri puolille rakennusta. Tilallinen rikkaus, jota maantasossa muodostavat näyttelysalien yläosat, ravintola, työtilat ja niiden väliin muodostuvat suojatut nurkkaukset, eivät pysty korvaamaan sitä, että näyttelytoimintoja palvelevat ansiot puuttuvat. Pääsisäänkäynti vie näyttelyvieraat ensin alas kellariin (joskin valoisaan), josta alkaa suunnistautuminen näyttelytiloihin. Orientaatio on heikko näyttelyvieraan näkökulmasta. Näyttelyitä joudutaan hakemaan maanalaisista tiloista mutta myös neljään tasoon jaotellusta “tornista”.

Tekijä on esittänyt monia hienoja, vahvaa arkkitehtonista yleisötettä tukevia yksityiskohtia.

(144) Hatunnosto

The architecture in this entry is amongst the best in the competition. It is also amongst the most interesting entries in terms of its spatial solution and integration to the landscape. The cluster of the fairly small-scaled buildings in front of the headquarters building forms a fascinating fabric of spaces that also takes into account the connection to the park. This can clearly be seen in the site plan. The small building masses with various tones and their facades have been arranged skilfully without using any fashionable motifs. All in all, the entry conveys peaceful and timeless thematics of architecture.

The entry is also amongst the best as regards the illustrative quality of the drawings and the presentation technique.

In the end, “Hatunnosto” stumbles upon functional incoherence. The exhibition facilities are dispersed in various parts of the building. The spatial abundance, which is formed – on the ground level – by the upper parts of the exhibition facilities, a restaurant, working spaces and the sheltered corners between them, cannot compensate for the lack of merits serving the exhibition activities. The main entrance first takes the exhibition visitors to the basement (which is light filled), from where they navigate to the exhibition facilities. The orientation is weak from the perspective of the exhibition visitor. The visitors must look for the exhibitions at the underground facilities and at a “tower” that has been divided into four levels.

The author has come up with many splendid details that support the strong general architectural approach.

(147) Hi-Fi

Toiminnallisessa katsannossa järkevästi ajateltu suunnitelma: Kuninkaankadun ja Finlaysoninkadun kulmaan sijoitettu kolmikerroksinen näyttelyrakennus, seuraavaksi pääkonttorin edustalla matala sisääntulopalveluita sisältävä osa ja lopuksi huolto- sekä teostoimitustila siihen liittyvine työtiloineen. Ratkaisu toimii hyvin, joskin näyttelyn valmistelussa joudutaan käyttämään ahkerasti kellariin sijoitettua huoltokäytävää.

Tekijä korostaa sisääntulokerroksen ja yleensä katutasen merkitystä. Havainnekuva Finlaysoninkadulta on kaunis ja luo mielikuvan vaivattomasti saavutettavasta ja hyvin katutilan kanssa kommunikoivasta, nykyaikaisesta museorakennuksesta. Sisääntulon nostaminen toimii, joskin korkeusero kadun ja lattiatason välissä voisi olla pienempi. Ratkaisu helpottaa kellarin rakentamista. Myös puiston puoleinen sivu tuntuu kutsuvalta ja aulatila avautuu kauniisti palatsin suuntaan. Rakennuksen korkeammat osat jäävät esityksessä hieman sivurooliin ja julkisivujen arkkitehtuuri turhankin anonyymiksi.

Kerroksittainen näyttelyaula on tilana komea ja korostaa uuden museon visuaalista liittymistä puistoon. Näyttelysalit ovat selkeitä huonetiloja riittäväällä seinäpinnoilla. Näyttelyn kierto on vaivaton.

Tekniikkatorni on aiheena hieman turhanaikainen, joskin se on ymmärrettävissä sommitelman arkkitehtonisena, massoittelevana tasapainottavana elementtinä.

(147) Hi-Fi

A sensible plan when the functions are considered: a three-storey exhibition building located at the corner of Kuninkaankatu Street and Finlaysoninkatu Street, followed by a low section in front of the headquarters building that contains entry services, and ending with facilities designed for maintenance and service activities and artwork deliveries, as well as related working spaces. The solution works well even though the maintenance and service corridor located in the basement must be used a lot when exhibitions are being prepared.

The author of the competition entry emphasises the significance of the entrance floor and the street level in general. The illustration from Finlaysoninkatu Street is beautiful and creates an impression of a modern museum building that is easy to access and communicates well with the street space. Locating the entrance above the street level works, even though the elevation difference between the street and the floor-level could be reduced. The solution makes the construction of the basement easier. The park side of the building also seems inviting and the foyer opens up beautifully towards

the palace. The highest sections of the building are given a somewhat minor role and the architecture of the facades is even too anonymous.

The layered exhibition foyer is magnificent as a space and emphasises the visual link between the museum and the park. The exhibition facilities are clear room spaces with a sufficient amount of wall surfaces. The museum tour is smooth.

The technology tower, as a motif, is slightly too trivial, even though understandable as an architectural element of the arrangement, which makes the massing more balanced.

(155) IZZY

Kokonaisuutena rauhallinen, harkitusti suunniteltu ja ilmavan kaunis ehdotus. Havainnekuvat antavat sisätiloista vakuuttavan, taidemuseon luonnetta ilmentävän kuvan. Pelkistävä ja eleetön arkkitehtuuri toimisi erinomaisesti taiteen esittelyn taustana. Myös aulatilin liittyminen lähiympäristöönsä on kuvattu ansiokkaasti.

Ehdotus kuuluu melko harvinaiseen ryhmään sikäli, että tekijä on selviytynyt tehtävästä ilman kellaritiloja. Tämä johtaa luonnollisesti siihen, että rakennuksen pohja-ala kasvaa ja että toiminnot sijoittuvat kerroksiin. Tämän ehdotuksen kohdalla se tarkoittaa, että rakennuksen vaakamitat eivät tunnu saavan otetta lähiympäristön viivoista, rakennus tuntuu hakevan paikkaansa. Tosin taitavasti kerroksittain ylöspäin kasvava ja aina alimpien kerrosten ylitse liukuva kerros luo rakennukseen jännittävää "suuren ympäristöveistoksen" ilmettä. Yleisön päätilat eli näyttelysalit sijaitsevat kahdessa ylimmässä kerroksessa. Salit on järjestelty toiminnallisesti loogisesti, niiden kokoa olisi helppo säätää ja ne ovat rauhallisia huone-tiloja taiteen kohtaamiselle. Lisäksi näyttelyiden sijaitessa vain kahdessa tasossa, saleista muodostuu yksi koettava tilakokonaisuus. Nouseminen näyttelytiloihin tukitoimintoja sisältävien kerrosten läpi on mahdollinen, mutta korostaa aulan erillisyyttä näyttelytiloista.

Huoltotila on mitoitukseltaan riittävä.

Julkisivujen eleetön niukkuus tukee sisätilojen tunnelmaa. Ehdotus on arkkitehtuuriltaan korkealuokainen, mutta yleisvaikutelmaksi jää, että uusi museo ei tunne oloaan täysin kotoisaksi tällä paikalla.

(155) IZZY

A carefully planned and airily elegant entry that gives a peaceful overall impression. The illustrations provide a convincing picture of the interior that reflects the character of the art museum. The simple and pared-down architecture would provide an excellent background for displaying art. The linking of the foyer with its surrounding area has also been described in a commendable manner.

The entry is an example of the relatively small-numbered group of solutions that have no basement. This, naturally, leads to an increased footprint of the building and cause the functions to be distributed across several floors. In the case of this solution, this means that the horizontal dimensions of the building do not seem to get to grips with the lines of the surrounding area; the building does not seem to quite fit in its proposed location. On the other hand, the arrangement where each floor is larger than the previous one and extends over the lower floors gives the building an exciting feel of a "large environmental sculpture". The main public facilities, i.e., the exhibition facilities, are located on two top floors. The facilities have been arranged logically in terms of

functions; it would be easy to modify their size and they provide peaceful room spaces for experiencing art. In addition, the facilities constitute one spatial entity when the exhibitions are located on only two levels. Rising into the exhibition facilities through floors that contain support functions is a possible solution, but emphasises the separation of the foyer from the exhibition facilities.

The dimensioning of the maintenance and service facility is sufficient.

The pared-down scarcity of the facades supports the atmosphere of the interior. The architecture of the entry is of high quality, but the overall impression is that the location is not fully suitable for the proposed new museum.

(166) Kävelyllä Metsässä

Yksi kilpailun vapautuneimmista töistä, joka antaa tulevaisuuden taidemuseolle ajattelemisen aihetta. Ehdotuksessa ei ole taidemuseoiden arkkitehtuuriin pientyneitä vaivoja, kuten "pönöttävää" arvokkuutta, vaan nykyaikaisen rakennustekniikan suomaa rakenteiden iloisuutta ja arkkitehtonisen otteen rentoutta. Puurakenteisen tukirankansa paljastava rakennus on virkistävä ilmiö pääasiassa perinteitä vaalivassa laajassa kilpailutarjonnassa.

Se, mitä on saavutettu arkkitehtonisessa ratkaisussa, kuitenkin menetetään toiminnallisuudessa. Puurakenteista johdetut tilat yksityiskohtineen muodostavat liian vilkkaan, jopa rauhattoman ympäristön hiljaisuutta vaativalle maalaustöiden tarkastelulle. Tämän rakennuksen interiööri palvelisi paremmin johonkin muuhun käyttötarkoitukseen kuin taiteelle pyhitettyä museota.

Ehdotus on yksi kilpailun perusteellisimmin tutkituista suunnitelmista moninaisine diagrammeineen, detaljitutkielmineen ja toiminnallisuutta kuvaavine kaaviovaihtoehtoineen.

(166) Kävelyllä Metsässä

One of the most free-flowing entries in the competition that gives the future art museum food for thought. The entry is not burdened by the ailments typical of art museum architecture, such as "rigid" dignity, which has been replaced with joyful structural solutions that are enabled by modern building technology and a relaxed architectural approach. The building where the wooden framework is visible provides a refreshing alternative among the wide selection of competition entries, most of which have adopted a more conventional approach.

However, what is won in the architecture, is lost in the functionality of the solution. Facilities derived from the wooden structures with related details constitute a too lively, even restless, environment for the examination of paintings, which requires quietness. The interior of this building would be better suited to some other purpose than a museum dedicated to art.

The entry is one of the most carefully studied designs with its numerous diagrams, examinations of details, and alternative schemes of the functions.

(191) Krokotiili

“Krokotiili” ei ole istutettavissa mihinkään kilpailuehdotusten pääkategoriaan, vaan se toimii omilla ehdoillaan ja on lopputulokseltaan varteenotettava näkökulma pääkonttorin ympäristön ja muun lähiympäristön tilakäsittelyyn ja suunnitteluideologiaan yleisesti. Matala, makasiinimainen ratkaisu, joka soveltaa tehdasrakennus Plevnan jo purettua kattorakenteen ideaa, istuu kiistatta paikkaansa. Kokonaisuus muodostuu pääkonttorista ja uudesta museorakennuksesta, joiden välille syntyy tunnelmallinen ja mittasuhteiltaan onnistuneen tuntuinen uusi aukio. Mittakaavalinen ote on rauhallinen.

Finlaysoninkadun katkaiseva porttiaihe on havainnekuvan perusteella matalahkon tuntuinen eikä korosta pääsisäänkäynnin tärkeyttä. Olisiko kahvilan sisäänkäynti ja pääsisäänkäynti voineet keskenään vaihtaa paikkaa? Huoltoliikenne tuntuu sijaitsevan liian keskeisellä paikalla, joskin perinteisen verstaan tavoin katetun avotilan alla. Samalla tila syö mitä arvokkainta maanpäällistä tilaa keskeiseltä kilpailualueelta.

Oivaltavaa uutta kaupunkitilaa ja ulkoisen arkkitehtuurin ansioita ei olisi syntynyt ilman, että näyttelyitä sijoitetaan kahteen kellarikerrokseen. Onko uuden taidemuseon päänäyttelytiloja vietävä sittenkään kellaritiloihin näin laajassa mitassa? Olisiko jollakin toisella järjestelyllä saatu näyttelytilaa enemmän pihatason tai sen yläpuolelle?

Näyttelytilat ovat selkeitä ja hyväsuhteisia. Toisen kerroksen “saha-kattoinen” halli on samalla sekä elämyksellinen tila että rauhallinen tausta taideteoksille ja jäsenneuvastossa eri kokoisiksi salitiloiksi.

Ehdotuksessa “Krokotiili” on luonnetta. Se on Finlaysonin alueen sukupuuta, paikan lähtökohdista rakenneltu ansiokas tulkinta Finlaysonin tehdasmiljöön hengestä.

(191) Krokotiili

“Krokotiili” does not fit into any of the main competition entry categories, but works on its own terms. The result is a noteworthy approach to the spatial treatment and general design ideology of the surroundings of the headquarters building and the rest of the surrounding area. The low and storehouse-like solution that applies the idea of the already demolished roof structure of the Plevna industrial building undeniably fits to the location. The entity consists of the headquarters building and the new museum building, between which a new atmospheric and successfully dimensioned square has been created. The approach is calm as regards the scale.

Based on the illustration, the gate motif that cuts off Finlaysoninkatu Street seems to be low and does not emphasise the significance of the main entrance. Could the location of the café entrance and the main entrance be switched? Maintenance and service traffic seems to be too centrally located, even though the covered open space resembles a traditional workshop. The space does, however, take up valuable space above the ground in a central part of the competition area.

Creative new urban space and commendable exterior architecture would not have been possible had the exhibition facilities not been located on two basement floors. Is it justified to locate the main exhibition facilities of the new art museum, to such a large extent, in the basement? Would some other arrangement enable locating a larger part of the exhibition facilities on or above the ground floor?

The exhibition facilities are clear and well proportioned. The first-floor facility that has a “sawtooth roof” is both an experimental space and a peaceful background for artworks that can be arranged into exhibition facilities of various sizes.

The competition entry “Krokotiili” has character. It builds on the heritage of the Finlayson area, being a praiseworthy interpretation of the spirit of the Finlayson factory milieu that is developed based on the starting points of the area.

(220) MEDEA

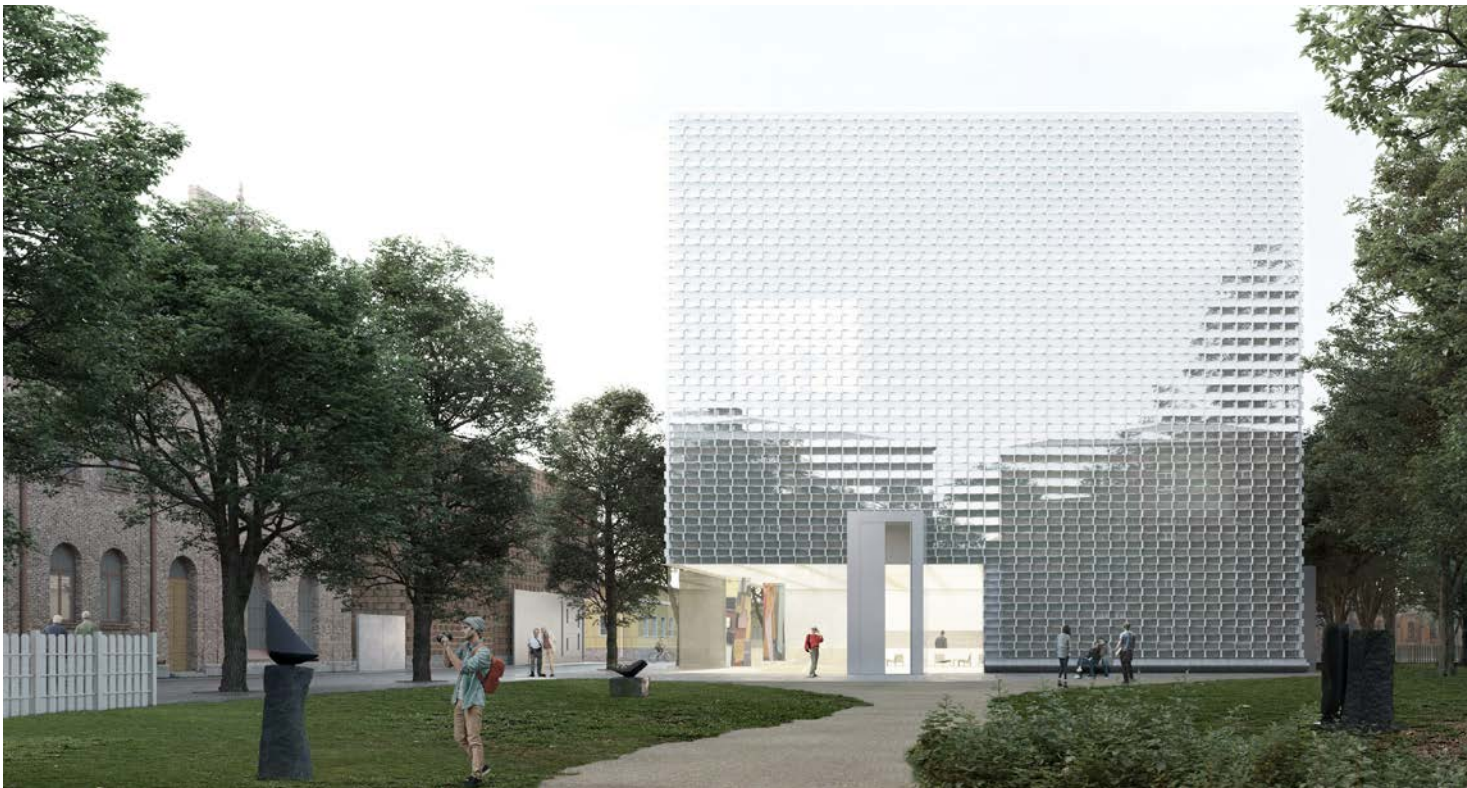
Ehdotus on laadittu huolella ja monien ratkaisujen osalta myös detaljoidusti. Kokonaisuus on arkkitehtonisesti rauhallinen. Uusi museo istuu paikkaansa hillitysti ja on mittasuhteiltaan kontrollissa lähiympäristönsä kanssa. Osin eteeriset julkisivumateriaalit korostavat uuden taidemuseon identiteettiä sekä myös tiettyä erillisyyttä ja erilaisuutta suhteessa Finlaysonin historiallisiin rakennuskerrostumiin. Samalla kuultava lasitiili luo uuteen rakennukseen pientä vierautta ja sisäistä ristiiriitaa juurevien puu- ja betonirakenteiden sekä savitiilen kanssa. Arkkitehtuuria leimaa modulaarisuus ja rakenteiden toistuvuus. Tämä antaa museon arkkitehtuurille hyvän ryhdin, mutta samalla sisätiloihin, myös näyttelysalien kattomaisemaan, syntyy näyttelyitä häiritsevää korostetta ja myös raskauden tuntua.

Aulatoimintojen sijoitus osin kellariin on mahdollista. Se samalla kielii myös päärakennuksen pohja-alan pienuudesta ja perusratkaisun toimivuuden puutteista. Näyttelykerrokset on tutkittu huolellisesti portaiden ja kerroskohtaisten aputilojen osalta. Tuntuu, että itse näyttelylle varattava tila jää pinta-alaltaan turhan niukaksi. Pienehkön pinta-alan puitteissa jaetut näyttelysalit ovat kuitenkin hyväsuhteisia huonetiloja.

(220) MEDEA

The competition entry has been prepared with care and, in the case of many of its solutions, in great detail. The entity is architecturally peaceful. The new museum fits to its location in a composed manner and its dimensions are in control with the surrounding area. Partly ethereal facade materials emphasise the identity of the new art museum, including a certain separation from and difference in relation to the historical building layers of the Finlayson area. At the same time, transparent glass bricks add to the new building some foreignness and an internal conflict with the firmly rooted wood and concrete structures and clay bricks. The architecture is characterised by modularity and repetitiveness of structures. This gives the architecture of the museum a good posture, but also creates in the interior, including the ceiling landscape of the exhibition facilities, an emphasis and a sense of heaviness that disturb the exhibitions.

Locating the foyer functions partly in the basement is a possible solution. This also reflects the small footprint of the main building and the shortcomings in the functionality of the basic solution. Exhibition floors have been studied carefully as regards the stairs and floor-specific service spaces. The space reserved for the exhibition itself seems to be too small. The exhibition facilities divided from the relatively small surface area are, however, well-proportioned room spaces.

(224) Maelik

“Maelik” on suunnitteluratkaisuiltaan hallittu, järjestelmällisesti rakennettu ja arkkitehtonisesti rauhallinen, kiinnostava kompositio uudeksi taidemuseoksi. Kokonaisuus muodostuu kahdesta kappaleesta: vaakasuuntaisesta, pääkonttorin edustalle viritetystä “paviljongista” ja Mamsellin tonttia vastapäätä nostetusta “tornista”. Ehdotus on tornimaisten tai korkeiden ratkaisujen parhaimmistoa.

Paviljonkiosa on tilallisesti selkeä ja orientaation kannalta helppo. Keskivyoheykettä kiertävä vapaa tila antaa väljyyttä ja avaa näkymiä sekä Finlaysoninkadulle että puistoon. Uuden museon ja lähiulkotilan kontakti toimii erinomaisesti. Joissakin tilanteissa, kuten monitoimitilan ollessa käytössä, reunavyöhykkeistä muodostuu käytävämäisiä. Kuninkaankadulta otettava huoltoliikenne toimii; lastaus- ja purkaustilat ovat riittävän väljät. Kokonaisuutena maantasokerros muodostaa hallitun kokonaisuuden. Kerroksiin sijoitetut näyttelytasot on jäsennetty harkiten. Vaikka kerroksen pohja-ala on verrattain pieni, se on jäsennetty taitavasti niin, että myös näyttelytoiminnallekin jää tilaa. Tosin esimerkiksi järjestetyt aputilat, portaat, hissit jne. haukkaavat leijonanosan tilaohjelman pinta-alasta johtuen useiden kerroksien kerrannaisuuksista. Näyttelysalia kuvaava havainnekuva on melko vakuuttava: tilan mittasuhteet ovat hyvät ja ylävalo on järjestetty häiriöttömästi. Kuva kertoo myös kerrostason suhteellisen pienestä koosta ja sen niukoista myöhemmistä jakomahdollisuuksista.

Arkkitehtuuriltaan kokonaisuus on varmaotteinen. Aavistuksen raskaanoloisen paviljonkiosan poljento (havainnekuvat) luo hyvällä tavalla mielikuvia tehdasrakennusten arkkitehtuurista.

Paanumainen tornin julkisivu ei tue parhaalla tavalla perusratkaisun tavoitteita.

Monin tavoin ansiokas “Maelik” horjuu kuitenkin korkean torniosan motiivin kanssa: onko ratkaisu sittenkään taidemuseon konseptia ja erityisesti Sara Hildénin taidemuseon toiminnallisia tarpeita palveleva?

(224) Maelik

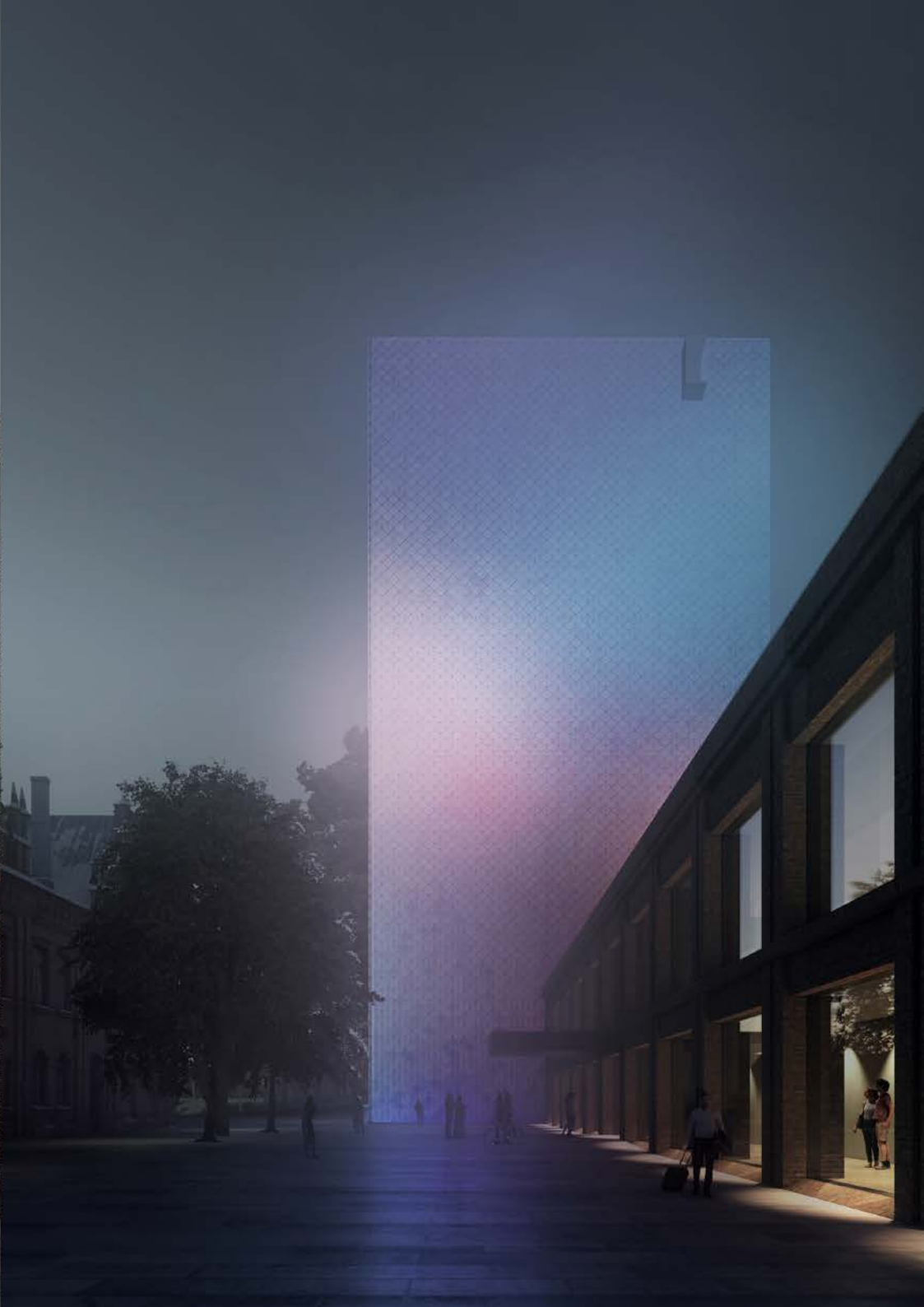
With controlled design solutions, “Maelik” provides a systematically constructed, architecturally peaceful, and interesting composition for a new art museum. The entity consists of two sections: a horizontal “pavilion” erected in front of the headquarters building and a “tower” that rises opposite to Miss Hydén’s plot. The entry is one of the best ones that feature tower-like or other tall construction solutions.

The pavilion section is spatially clear and easy in terms of orientation. The free space that circulates the middle section provides spaciousness and opens up views towards Finlaysoninkatu Street and the park. The link between the new museum and the adjacent outdoor space is excellent. In certain situations, as when the multi-functional space is in use, the edge zones become corridor-like. The organisation of maintenance and service traffic from Kuninkaankatu Street is a functional solution: the loading and unloading facilities are sufficiently spacious. On the whole, the street-level floor constitutes a controlled entity. Exhibition levels that have been located on the floors are carefully arranged. Even though the surface area of the floor is relatively small, it has been arranged skilfully so that space is also left for exhibition activities. On the other hand, e.g. service spaces, stairs, and lifts, which have been arranged in an exemplary manner, take up a lion’s share of the floor area in the room programme due to a repetition on several floors. The illustration of an exhibition facility is relatively convincing: the dimensions of the space are good and skylights have been arranged in an undisturbed manner. The illustration also reflects the relatively small size of the floor level and the few available options to divide it later.

In terms of architecture, the entity has been presented confidently. The slightly heavy rhythm of the pavilion section (illustrations) reminds the viewer, in a good way, of the architecture of industrial buildings.

The shingle-like facade of the tower does not support the goals of the basic solution in the best possible manner.

The motif of the tall tower section is, however, the weakness of “Maelik”, which is commendable in many ways: does the solution fit to the concept of the art museum and, in particular, does it serve the functional needs of Sara Hildén Art Museum?

(234) Muusa (2)

“Muusa” on idearikas ja arkkitehtoniselta otteeltaan raikas ehdotus.

Ehdotuksen yleisjuoneen käsiksi pääseminen vaatii hieman aikaa. Tämä johtuu pohjaratkaisun eräänlaisesta vaikealukuisuudesta, mutta konsepti alkaa avautua selkeän esimerkillisen, perusratkaisua ja tärkeimpiä arkkitehtonisia sekä toiminnallisia asioita kuvaavan kolmiulotteisen diagrammin avulla.

Symbolisten “Hiilen” ja “Tammen” varaan asetettu “Laatikko” on eteerinen ja kevyt sommitelman pääelementti. Tässä suhteessa tekijän ajatus museosta taideteoksena onnistuu erinomaisesti. Kosketus maantasoon on kevyt – viherkerroin vahvistuu merkittävästi ja, ennen kaikkea, pääkonttorin sekä puiston välinen yhteys liukuu kauniisti rakennuksen alta. Tekijä on havainnekuvisaan saavuttanut “laatikon” alla olevan tilan suojaavana aiheena, ei niinkään tuulisena ongelmana. Museon korkeusmitta on maltillinen.

Näyttelysalit on ryhmitelty selkeinä, jaettavina vyöhykkeinä “Black box”-tilan ja päähissin muodostaman ytimen ympärille. Näyttelyt on saatu sijoitettua yhdelle päätasolle ja osittain pääaulan tasolle. Tämä on ehdotuksen selkeä toiminnallinen ansio. Myös aulatilat on järjestelty toimiviksi.

Hiilikeon ytimenä on keskeisesti tavarahissi, joka palvelee erinomaisesti museon tarpeita. Tavarantoimituslaitteet ovat asianmukaiset ja riittävän väljät. Huoltoajoneuvo mahtuu kokonaisuudessaan rakennuksen sisään.

Monin tavoin kiinnostavasta ehdotuksesta jää kuitenkin ilmaan kysymyksiä: olisiko tälle idealle vieläkin parempi paikka jossakin muualla? Herkkyydestä huolimatta volyymin koko on iso ja pääkonttoria varjoonsa jättävä. Kiinnostava kuvaus värikkästä lasiharkkotiilistä osana eteeristä fasadia jättää epäilyn: onko lopputulemana hauraan taideteosmaisen fasadin sijasta kuitenkin lasinen, arkinen laatikko? Olisiko hiilikeon sisältö voinut olla osa yleisötiloja palveleva ja tätä kautta myös tiiviimässä kontaktissa katutilan kanssa? Pääaulan luonteva saavutettavuus tapahtuu siirtymällä katutasosta suoraan sisään – tasapuolisen ja esteettömän ympäristösuunnittelun periaattein.

Kysymyksiä herättävistä ratkaisuista huolimatta “Muusa” on kokonaisuutena kiehtova, vapautunut ehdotus.

(234) Muusa (2)

“Muusa” is an innovative entry with a fresh architectural approach.

It takes a while to grasp the general thread of the entry. This is because the layout solution is difficult to understand at first; however, the concept starts to unravel when the clear and exemplary 3D diagram of the basic solution and the main architectural and function aspects are studied.

The “Box” placed on top of the symbolic “Charcoal” and “Oak” is an ethereal and light main element of the arrangement. In this regard, the author’s idea of the museum as an artwork succeeds extremely well. The contact with the ground level is light – this strengthens the green factor significantly and, above all, the connection between the headquarters building and the park slides beautifully from underneath the building. In the illustrations, the author has been able to depict the space underneath the “Box” as a protective motif rather than something that causes a problem with the wind. The height of the museum is moderate.

The exhibition facilities have been grouped into clear dividable zones around the core that consists of a “Black box” and the main lift. Exhibitions have been located on one main level and partly on the same level with the main foyer. This is a clear merit of the entry in terms of functions. The foyer facilities have also been arranged in a functional manner.

A goods lift that excellently serves the needs of the museum constitutes the core of the charcoal stack. The goods reception facilities are appropriate and sufficiently spacious. Maintenance and service vehicles can drive entirely inside the building.

Although interesting in many ways, the entry leaves some open questions: could this idea be even better utilised in some other location? Despite its delicate nature, the volume of the proposed solution is large and leaves the headquarters building in its shadow. An interesting description of coloured glass blocks as part of the ethereal facade is doubtful: is the result an everyday glass box instead of a delicate artwork-like facade? Could the charcoal stack also have included public facilities and, subsequently, been more closely linked with the street space? The natural accessibility of the main foyer is implemented though a direct access from the street level into the museum – by using the principles of equal and accessible environmental planning.

Despite the solutions that raise questions, “Muusa” is an intriguing and free-flowing entry.

(242) Kudelma

"Kudelma" on ulkoiselta hahmoltaan korkeahko, mutta julkisivujen jäsenyyksen ansiosta mittakaava pienenty. Uudisrakennus kumartaa sopivalla tavalla vanhemmalle kollegalleen, pääkonttorille, jota rikas tiiliornamentiikka juhlistaa. Samalla tavalla "Kudelma" nostaa omaa profiiliaan taidemuseona sen vaihtelevan, mutta samalla hallitun nykyaikaisen ornamentiikan avulla. Hieman sarjakuvamainen havainnepiirustus vääristää uudisrakennuksen ja lähiympäristön välisiä mittasuhteita.

Tekijä on sijoittanut pääsisäänkäynnin toiminnot rakennuksen toiseen kerrokseen. Tämä on perusteltua sikäli, että pieni pohja-ala ei salli kunnolla sekä huoltopalveluiden että aulatoimintojen sijoittamista samaan tasoon. Tämä ongelma ilmenee monista muista Kuninkaankadun ja Finlaysoninkadun kulmaan sijoitetuista vastaavanlaisista perusratkaisuista. "Kudelma" esittää järjestyksen, jossa Mamsellin tontille sijoitetun portaan avulla nouseaan museon toisen kerroksen tasolle ja siirrytään edelleen avosillan välityksellä museon aulaan. Ottaen huomioon Suomen sääolosuhteet ja osin turvallisuuteen liittyvät kysymykset ratkaisun toiminta käytännössä on kyseenalainen. Ongelma olisi korjattavissa toiminnallisesti paremmaksi katetulla silta- ja porrasyhteydellä, kenties jonkun toiminnan tuella (ylimääräistä tilapäistä näyttelyä jne.).

Näyttelytasojen pohjaratkaisut ovat oikeansuuntaiset. Porras- ja hissipaketti keskeisesti sijoitettuna tarjoaa hyvän lähtökohdan näyttelysaleille, joissa on riittävästi seinäpintaa ja rauhaa. Tasojen väliset muutamat yhteydet lisäävät tilan kokemuksellisuutta ja vaihtelevuutta.

Korkeudesta huolimatta ehdotus on yleisotteen ympäristön arvoja tunnustavaa ja huomioivaa arkkitehtuuria.

(242) Kudelma

The exterior form of "Kudelma" is relatively tall but the arrangement of the facades reduces the scale. The new building bows, in a fitting manner, to its older colleague, the headquarters building, which is embellished by rich brick ornamentation. "Kudelma" lifts its own profile as an art museum in the same way through its varied yet controlled modern ornamentation. The slightly cartoon-like illustration distorts the dimensions of the new building in relation to the surrounding area.

The author has placed the functions of the main entrance on the first floor of the building. This is justified in the sense that a small footprint does not properly allow for locating both the maintenance and service activities and the foyer functions on the same level. This problem is also visible in many other basic solutions where the building is located at the corner of Kuninkaankatu Street and Finlaysoninkatu Street. "Kudelma" presents an arrangement where a staircase located on Miss Hydén's plot is used to access the first-floor level of the museum, from where the museum foyer is accessed via an open bridge. When considering the Finnish weather conditions and safety aspects, the feasibility of this solution is questionable. The functionality of the solution could be improved by using a covered bridge and stairs connection, with which some functions could, perhaps, also be integrated (e.g., temporary extra exhibitions).

The layout solutions of the exhibition levels are in line with what is needed. The central location of the stairs and the lifts offers a good starting point for the exhibition facilities that have a sufficient amount of wall surfaces and peace. A few links between the levels add to the experiential and varied nature of the space.

Despite its height, the general approach of the entry is architecture that recognises environmental values and takes them into account.

(256) Palatium

"Palatium" on useimmista muista "kuution" muotoisista ehdotuksista poiketen sijoitettu kehräämörakennus nro 31:n päädyn jatkeeksi. Vaikutelma on jossakin määrin epävarma. Pienehkön pohja-alan hyödyt eivät tule esiin esimerkiksi pääkonttorin ja puiston välisen yhteyden säilymisen muodossa. Uuden museon länsireunan rajautuminen suhteessa pääkonttoriin on epäselvä. Tekijä on omassa suunnittelun perusteita käsittelevässä diagrammissaan pyrkinyt vahvistamaan Finlaysonin kirkon, palatsin ja uuden museon välisen puistomaisen tilan merkitystä. Perusratkaisu on tätä kautta ymmärrettävissä, mutta tätäkin tärkeämpi vaikutus uuden museon sijoituksella on pääkonttorin asemaan. Se jää tässä kokonaistarkastelussa uuden museon varjoon, syrjään rakennusryhmän väliseltä vuoropuhelulta.

Pääsisäänkäynti perusratkaisusta johtuen on helppo löytää, ja se on ratkaisun lähtökohdat huomioiden "oikeassa" paikassa. Tavarankäytön ja teosten sekä päivittäisten jätteiden huolto tapahtuu näkyvästi ja lähes vierekkäin pääsisäänkäynnin yleisliikenteen kanssa (joskaan ei näytetty havainnekuvasssa). Näyttelyn pohjakaaviot voidaan jäsentää eri tavoin. Osittain näyttelytilojen ulkovoivohyke on liian kapea. Pakolliselle poistumistielle järjestyisi paikka aputilojen voivohykeeltä niitä pienentämällä.

"Palatium"-ehdotuksen ilme on raskaahko ja sulkeutunut. Sen hienosta, tekijän esille nostamasta esikuvasta jäädään kuitenkin melko kauaksi liian yksitotisen, artikuloimattoman julkisivukäsittelyn vuoksi. Aulatilan havainnekuvasssa on komeutta. Mustavalkoinen esitystapa ei ole ehdotukselle paras mahdollinen.

(256) Palatium

Unlike most other "cube"-shaped entries, "Palatium" is located as an extension of the spinning mill no. 31 at one end. The impression is, to some extent, unconfident. The benefits of the relatively small footprint are not visible, e.g., in preserving the link between the headquarters building and the park. The bordering of the western edge of the new museum in relation to the headquarters building is unclear. Based on the diagram describing the basis of the design, the author has tried to strengthen the significance of the park-like space between Finlayson Church, the palace, and the new museum. The basic solution is understandable based on this starting point, but the location of the new museum has an even more significant impact on the position of the headquarters building, which is, in overall evaluation, left in the shadow of the new museum and aside from the mutual interaction of the building group.

Thanks to the basic solution, the main entrance is easy to find and it is in the "right" place, the starting points of the solution considered. The maintenance and service activities related to goods, artworks, and daily waste have been arranged in a visible manner and is located almost next to the main public entrance (even though this is not shown in the illustration). The layout of exhibitions can be arranged in various ways.

The outer zone of the exhibition facilities is too narrow in places. A space could be arranged for the compulsory exit route in the zone of service spaces if their size was reduced.

The competition entry "Palatium" is relatively heavy and enclosed in terms of its character. Due to its facade treatment, which is too monotonous and inarticulate, the entry remains relatively far from the fine source of inspiration that has been brought up by the author. The illustration of the foyer facilities shows grandeur. The black and white presentation method is not necessarily the best option for the entry.

(265) Piippu

Nimimerkkinsä mukaisesti ehdotus kohoaa korkealle Finlaysonin ja Tampereen kaupungin ylle, lähes tehdaspiippujen tasolle. Ehdotus on huolellisesti laadittu ja monien asioiden osalta korkeatasoinen. Samalla kun tekijä on venyttänyt uuden taidemuseon korkeutta, sen leveys on pohjaratkaisun lainalaisuuksista johtuen leveä. Kapean ja siron hahmon sijasta korkeuden ja leveyden välinen suhde liittää uuden taidemuseon lähemmäksi joidenkin palvelurakennusten, kuten hotellin, mittakaavaa ja ilmettä. Vaikutelma toistuu häiritsevästi pääaulaa kuvaavassa havainnepiirustuksessa.

Julkisivujen jäsentely ja materiaalien hienovarainen käsittely antavat rakennukselle omaa luonnetta ja elegantin leiman.

Tilajärjestykseltään ratkaisu on kiinnostava: näyttelysalit on sijoitettu tornin keski-kerroksiin. Ylempanä, terassitasolla, on kahvila, myös varasto-työtilaa löytyy ylemmistä kerroksista. Kokonaisuus on toimintojen osalta kiinnostava, tavanomaisuutta karttava, konseptuaalinen.

Ratkaisun ydin, ”piippu” tai pyöreä kuilu, löytyy rakennuksen ytimestä. Se tuo valoa pääportaaseen mutta luo ennen kaikkea autenttisen, suoranaisen wau-efektin muutoin pidättyväiseen arkkitehtuurin ja tilan kieleen. Näyttelytasot yhdistyvät piippua kiertävän yleisöportaan välityksellä. Symbolisena ideana ratkaisu on kekseliäs.

Näyttelytasojen jäsenitys on tehty osaavasti, joskin suhteellisen pientä pohja-alaa on käytetty hieman tuhlailevasti: neliön muotoinen pohjakaavio jakautuu neljään osaan; vain yksi neliö on ilman porrasta tai piippua tai hissiä. Näyttelyille jäävät tilat ovat pienen tuntuisia. Ylemmissä kerroksissa yhden neliön puuttuminen pohjakaavasta jäsentää hienolla tavalla pohjaratkaisua, esimerkkinä kahvion kerros.

”Piippu” on poikkeavan toiminnallisen konseptinsa ja taitavan arkkitehtuurinsa perusteella ansiokas ehdotus. Sen pääpaino on rakennuksen itsenäisessä arkkitehtuurissa ”an sich”. ”Piippu” on tehty itsessään katseltavaksi ja katselupaikaksi kaupungille, ei ensi sijassa näyttelytarpeita palvelevaksi taidemuseoksi.

(265) Piippu

True to its pseudonym (“Piippu”: “Smokestack”), the building proposed in the entry rises high above the Finlayson area and the City of Tampere, almost to the level of the smokestacks. The entry has been carefully prepared and many aspects of the presentation are of high quality. At the same time as the author has increased the height of the art museum, its width has also increased due to the layout solution. Instead of a narrow and delicate shape, the ratio between the height and the width of the building makes the scale and appearance of the new art museum be closer to some service buildings, such as a hotel. This impression is repeated disturbingly in the illustration of the main foyer.

The arrangement of the facades and the fine treatment of the materials give the building a unique and elegant character.

In terms of its spatial arrangement, the solution is interesting; the exhibition facilities have been located on the middle floors of the tower. There is a café higher up on the terrace level, and also storage facilities and workspaces have been located on the upper floors. In terms of functions, the entity is interesting and conceptualised, and avoids conventional solutions.

The core of the solution, the “smokestack” or a round well is located at the core of the building. It brings light into the main staircase but adds, above all, an authentic and actual wow effect to the otherwise restrained language of architecture and space. Exhibition levels are connected by means of a public staircase that goes round the smokestack. As a symbolic idea, this solution is innovative.

The arrangement of the exhibition levels is skilful, even though the relatively small footprint is used slightly extravagantly: the square layout is divided into four sections, of which only one does not have a staircase, the smokestack, or a lift. Facilities that are left for exhibitions seem small. On the upper floors, the square that is missing from the layout arranges the layout solution nicely; the café floor is an example of this.

“Piippu” is a commendable competition entry due to its exceptional functional concept and skilful architecture. The main focus of the entry is on the independent architecture of the building “an sich”. “Piippu” has been designed as something to be viewed, as well as a place from where Tampere can be viewed; not, first and foremost, as an art museum that serves exhibition needs.

(307) Ruukin Puuvillaa

Ehdotuksen leimallisin piirre liittyy julkisivuihin. Tekijä on esittänyt "parametrisin arkkitehtuurin keinoin" rakennuksen julkisivuratkaisuksi harsomaisen tiiliverhoilun. Ensi kuulemalta ajatus tuntuu ristiriitaiselta, onhan tiilen harkkomainen muoto johtanut yleensä päällekkäin latomiseen, ei ripustamiseen. Mutta ajat muuttuvat ja niiden myötä teknilliset mahdollisuudet. Esitetty verhoilu voisi antaa uudelle taide-museolle oman identiteettinsä, ja "tiilitekstiili" voitaisiin toteuttaa metallirunkoon tukeutuvan ripustuksen avulla.

Ehdotus poikkeaa kilpailun yleisestä tarjonnasta myös siinä, että osin julkisivujen muodot ovat vapaamuotoisia. Viivoissa on jännevyyttä sekä hyvää ja lupaavaa plastsuutta.

Pohjaratkaisussa on osin keskeneräisyyttä, joka ilmenee toisaalta grafiikassa, toisaalta jäsentymättömänä huonejärjestyksenä varsinkin pihatason pohjakaa-viossa.

Pääsisäänkäynti voisi sijaita paremmin havaittavissa pääkontorin puoleisella sivulla.

Pääporras täydentää plastisen tilakäsittelyn teemaa – tätä ajatuksen viljelyä olisi voinut jatkaa myös näyttelysaleihin teosripustuksen sallimissa rajoissa.

(307) Ruukin Puuvillaa

The most characteristic feature of the entry is related to the facades. The author has proposed, as the facade solution, a gauze-like brick cladding by using the means of "parametric architecture". At first, the idea seems conflicting, as the block-like shape of bricks usually encourages solutions where they are stacked on top of each other, instead of being hung. But times change, and the technical opportunities change with them. The presented cladding could give the new art museum a unique identity and the "brick textile" could be implemented by using a metal frame to support the hanging.

The entry differs from the general offering of the competition also because some of the facades are free-form. The lines have wiriness and good and promising plasticity.

The layout solution is partly incomplete, which is visible in some of the graphics and in the room arrangement, which is partly unstructured, especially in the ground level layout scheme.

The main entrance could be located on the side of the headquarters building, where it would be more visible.

The main staircase supplements the theme of plasticity, which has been used in the spatial treatment – this idea could have been extended to the exhibition facilities as permitted by the hanging of artworks.

(308) S.H.E. – Sara Hilden’s Eye

Ehdotus on laadittu suurpiirteisellä, jopa suurellisella ja osin mittakaavattomalla otteella. Konsepti perustuu kahden massan eli matalan, pääkonttorin eteen sijoitetun, ja korkeamman, Finlaysoninkadun ylitse viritetyn, kappaleen muodostamaan sommitelmaan. Tekijän otteissa on varmuutta, joka ilmenee niin julkisivujen käsittelyssä kuin museon sisäisen idean kehittämisessä.

Ehdotuksen pääansio on sen monikäyttöisyyttä palvelevassa suunnitteluajattelussa, joka ilmenee tilojen joustavina käyttömahdollisuuksina. Sekä matalaa pääkonttorin edustan osaa että porttina toimivaa korkeampaa massaa voidaan käyttää ja tarvittaessa muuntaa erilaisten näyttelytilanteiden tarpeisiin. Ehdotus tarjoaa varteenotettavan vaihtoehdon tulevaisuuteen tähtäävän taidemuseon konseptille. Se ei vaikuta ensi sijassa Sara Hildénin taidemuseon kokoelmien esille panoa tukeväksi ratkaisuksi, vaan pikemminkin vaihtuvien näyttelyiden kesukseksi. Vaikutelmaa korostavat mm. latioista kattoon ulottuvat transparentitset, valoa suodattavat seinät. Sara Hildénin taidemuseon laajaa maalausten kokoelmaa ratkaisu palvelee huonosti.

Finlaysoninkadun ylittävä korkeampi massa luo komean porttiaiheen. Puiston puoleinen, julkisivusta nouseva pihan syvennys ei identifioitu Wilhelm von Nottbeckin puistoon. Havainnekuvasa vaikutelma vääristyy: pienipiirteisestä ja vaatimattomasta puistosta syntyy laaja, suurieläinen kaupunkipuisto.

Kokonaisuutena ehdotus on huolella tutkittu ja esitetty ja siitä välittyy vankkaa osaamisen tasoa näyttelyrakennusten suunnittelusta. Konseptitason perustelluista havainnoista huolimatta kilpailualueen ominaispiirteet jäävät taka-alalle eikä ehdotus istahda uskottavasti tälle paikalle.

(308) S.H.E. – Sara Hilden’s Eye

The entry has been prepared by using a broad, even grandiloquent, approach that, in parts, lacks a scale. The concept is based on the arrangement created between two masses, the lower one of which is located in front of the headquarters building and the higher one of which extends across Finlaysoninkatu Street. The author’s approach shows confidence, which is reflected in the treatment of facades and in the development of the idea of the museum interior.

The main merit of the entry is the design mindset that promotes multifunctionality and is reflected in the suitability of the facilities for various purposes. Both the low section in front of the headquarters building and the higher mass that serves as a gate can be used and modified, based on the need, to the needs of various kinds of exhibitions. The entry offers a noteworthy alternative for a future-oriented art museum concept. The solution does not come about as a solution that principally supports the displaying of the collections of Sara Hildén Art Museum, but, rather, as a venue for changing exhibitions. This impression is emphasised by, for example, the transparent light-filtering walls that extend from the floor to the ceiling. As regards the extensive painting collection of Sara Hildén Art Museum, the solution serves it poorly.

The higher mass that crosses Finlaysoninkatu Street creates a high gate motif. The yard inset on the park side that rises from the facade does not identify with Wilhelm von Nottbeck Park. In the illustration, the impression is distorted: the small-scaled and modest park becomes an extensive and grand urban park.

On the whole, the entry has been carefully studied and presented, and conveys solid expertise in the design of exhibition buildings. Despite the observations that are justified on the concept level, the characteristics of the competition area are left on the background and the proposed solution does not fit to the location convincingly.

(309) SAARA

Ehdotus on sijoitettu koko pituudeltaan ja myös korkeudeltaan pääkonttorin edustalle. Se lukeutuu kilpailun tyypillisimpiin perusratkaisuihin.

Pääsisäänkäynti on sijoitettu rakennuksen Kuninkaankadun puoleiseen päähän. Pääaula on helposti havainnoitavissa ja saa lähestymistukea Mamsellin tontista. Aula vaikuttaa avoimelta, katutilaan houkuttelevasti asetetulta. Sen sisäinen järjestely on toteutettu asiallisesti. Toisen kerroksen näyttelyyn johtava pääporras lähtee kutsuvasti aulasta ja nostaa näyttelyvieraan puiston puoleista seinälinja myöten näyttelytasolle. Kierto on vaivatonta. Salien muotoa ja kokoa voitaisiin säätää ratkaisuperiaatetta rikkomatta. Korkean ja matalan näyttelytilan vuorottelu virkistää. Näyttelysaleissa on riittävästi seinäpinta-alaa teosten ripustamiseen.

Huolto otetaan rakennuksen itäpäädyistä. Teoskäsittelyt, varastoinnit jne. on järjestetty toimivaksi kokonaisuudeksi.

Ehdotus kuuluu siihen harvalukuisten ehdotusten joukkoon, missä on selvitty ilman kellaritiloja. Tämä heijastuu rakennuksen korkeuteen sekä vaikutelmaan, että pääkonttori jää uudisrakennuksen varjoon ja että Finlaysoninkatu muodostuu ahtaaksi. Puistokontakti on heikko.

Julkisivujen käsittelyssä on museo-rakennuksen piirteitä, mutta ei riittävän erityisellä, juuri tälle museolle ominaisella tavalla. Julkisivukaaviot ovat elegantit, niissä on oma karismaa, mutta havainnekuvassa vaikutelma latistuu. "SAARA" on toiminnalliset tavoitteet hyvin täyttävä ehdotus.

(309) SAARA

The entry has been located in front of the headquarters building in its entire length and height. Its basic solution is one of the most common ones in the competition.

The main entrance has been located at the end that is on the Kuninkaankatu Street side. The main foyer is easy to notice and arrival there is supported by Miss Hydén's plot. The foyer seems to be open and its location in the street space is attractive. Its internal arrangement is appropriate. The main staircase that leads to the first-floor exhibition facility leaves invitingly from the foyer and takes the museum visitor along the park-side wall line up onto the exhibition level. The museum tour is smooth. The shape and size of the exhibition facilities could be modified without disrupting the solution principle. The variation of high and low exhibition facilities is refreshing. There is a sufficient amount of wall surface area in the exhibition facilities for the hanging of artworks.

Maintenance and service activities are organised from the eastern end of the building. The handling and storing of artworks etc. have been organised into a functional whole.

The entry is among the few in the competition that have no basement facilities. This is reflected in the height of the building and in the impression that the new building leaves the headquarters building in its shadow and that Finlaysoninkatu Street becomes confined. The linking with the park is weak.

The treatment of facades includes features typical of a museum building, but they are not sufficiently special and unique to just this museum. The facade schemes are elegant and have charisma, but the impression is flattened in the illustrations. The competition entry "SAARA" meets the functional goals well.

(311) SARA (1)

Osin melko viitteelliseksi jäänyt ehdotus. Sen perusviesti on kuitenkin selkeä: uusi museorakennus varastaa puistomaisesta ympäristöstä vain sen, minkä tarvitsee eli sisääntulopalvelut oheistoimintoihin ja tavarantoimituksen. Muu tilaohjelma on sijoitettu pihakansien alle kellaritiloihin. Kilpailualueelle ja lähiympäristöön uuden rakennuksen myötä ei näin tehtynä syntyisi suurta muutosta.

Sisääntulorakennus on pyöreä "pilleri", jonka muoto entisestään kutistaa sen mittasuhteita. Vaatimaton, mutta lupaavasti detaljoitu julkisivu antaa riittävästi vihjettä, että kyseessä on porttirakennusta tärkeämpi rakennus. Tavarantoimitustila toimii samankaltaisella vaatimattomuuden periaatteella, ja se sopii hyvin pääkonttorin jatkeeksi.

Sisääntuloaula on toimiva, korrekästi mitoitettu ja valoisa. Toinen kerros työpaja- ja monitoimitiloihin on toimiva. Kattopuutarha täydentää maan päällä olevia tiloja. Kattoterassin myötä puiston neliömäärä säilyy ennallaan (tai kasvaa hieman).

Suurpiirteisesti esitetyt näyttelytilat toimivat periaatteessa, joskin kilpailuohjelmassa esitetty vaatimus näyttelysalien koosta ja kiinteäseinäisyydestä ei toteudu. Salien volyymit kuitenkin mahdollistaisivat erilaiset salien jakoperiaatteet.

"SARA (1)" -ehdotuksen kohdalla kulminoituu kysymyksen asettelu taidemuseon tilojen sijoittamisesta kellaritiloihin. Vaikka otetaan huomioon kilpailualueen puisto, palatsi ja pääkonttori sekä näiden ja tulevan museon väliset suhteet, kysymys kuuluu, onko museokokemus kuitenkaan parhaimmillaan, jos näyttelyvieraat kuljettetaan pihakansien alle? Onko taidemuseon rooli kaupunkikuvassa harkittu, jos sen päätilojen volyymit eivät näy kaupunkitilassa. "SARA (1)" pohtii tätä problematiikkaa ansiokkaasti.

(311) SARA (1)

The competition entry remains somewhat referential in part. Its basic message is, however, clear: the new museum building only takes up what is necessary of the park-like environment, in other words, the entrance services with related functions and the reception of goods. The rest of the room programme has been located in basement facilities underneath yard decks. Therefore, the new building would not result in major changes in the competition area and the surrounding area.

The entrance building is a round "pill", whose shape reduces its dimensions even further. The modest yet promisingly detailed facade provides a sufficient indication that the construction is more important than a mere gate building. A similar principle of modesty is applied to the operations of the goods reception facility, whose location as an extension of the headquarters building is good.

The entrance foyer is functional, correctly dimensioned, and light-filled. The first floor with workshop and multi-functional spaces is functional. The roof garden supplements the facilities that are located above ground. Thanks to the roof terrace, the size of the park remains unchanged (or increases slightly).

The exhibition facilities have been presented in rough lines and their principle is functional, even though the requirements specified in the competition programme as regards the size and fixed walls of the exhibition facilities are not met. However, the volumes of the exhibition facilities allow for the facilities to be divided into smaller sections in various ways.

The question of locating the facilities of the art museum in the basement is culminated in the competition entry "SARA (1)". Even when the park of the competition area, the palace and the headquarters building, as well as the relation between these and the new museum, are taken into consideration, the question remains, whether the best possible museum experience can be offered to exhibition visitors if they are taken below yard decks? Has the role of the art museum in the cityscape been carefully considered, if the volumes of the main facilities are not visible in the urban space? The competition entry "SARA (1)" examines these problems in a praiseworthy manner in its commendable proposal.

(342) Spiral

Ehdotus ei noudata kilpailun yleisimpiä ratkaisumalleja. Sen omaehtoisuus perustuu vapaaseen pohjaratkaisun koordinaatistoon. "Spiral" istuu yllättävän hyvin vaativalle kilpailualueelle: koordinaatiston vapaat suunnat kuljettavat rakennusta optisesti osaksi puistoa. Samalla pääkonttorin edustan väljyys korostuu kiilautuvasta näkymäakselista, joka sen edustalle muodostuu. Mamsellin tontille sijoitettu osa vahvistaa Finlaysoninkadun pohjoispuolelle sijoitetun massan voimaa. Kokonaisuus tuntuu juurtuvan hyvin paikalleen.

Ehdotus on luonnosmainen, mutta näyttelysalien hahmot vaikuttaisivat noudattavan hyvin kilpailuohjelmassa esitettyjä pienehköjen, rauhallisten ja kiinteäseinäisten näyttelysalien vaatimuksia. Kadun ylittävä osa vaikuttaa toimivalta ja on osa hahmollista kokonaisuutta.

Aulan saavutettavuus on hyvä. Kahteen aulan yläpuoliseen näyttelykerrokseen johtaa porras, joka osuu keskeisesti gallerioiden väliin. Näyttelysalien välitila on väljän oloinen, ja sieltä avautuu mukavasti näkymiä lähiympäristöön. Itse salit vaikuttavat rauhallisilta ja myös valoisilta. Tavarahuolto on toimiva.

Rakennuksella on julkisen rakennuksen, taidemuseon, hyvä karaktääri. Julkisivut on rakennettu tervein, yksinkertaisin keinoin.

(342) Spiral

The competition entry deviates from the most common solution models of the competition. Its spontaneity is based on the free-form coordinate system of the layout solution. "Spiral" fits surprisingly well into the demanding competition area: the free directions of the coordinate system make the building an optical part of the park. At the same time, the spaciousness of the area in front of the headquarters building is emphasised when viewed from a wedged view axis that is formed in front of the building. The section located on Miss Hydén's plot strengthens the power of the mass located on the northern side of Finlaysoninkatu Street. The entity seems well-rooted in its place.

The entry has a sketch-like quality, but the shapes of the exhibition facilities seem to comply well with the requirements specified in the competition programme for relatively small and peaceful exhibition facilities that have fixed walls. The section that extends across the street seems to be functional and is part of the entity in terms of its shape.

The accessibility of the foyer is good. A staircase leads to the two exhibition floors on top of the foyer. The staircase is centrally located between the galleries. The space between the exhibition facilities seems to be spacious and offers pleasant views of the surrounding area. The facilities in themselves seem to be peaceful and light-filled. Goods maintenance has been organised in a functional manner.

The character of the building is good and fitting for a public building and an art museum. The facades have been implemented by using healthy and simple means.

(392) The Keystone

Arkkitehtuuriltaan maltillinen, pidättyväinen, korkealuokkainen ehdotus.

Rakennuksen sijainti on pääkonttorin edustalla. Poiketen useista muista vastaavan periaatteen ehdotuksista, "The Keystone" istuu paikalleen taitteisen kattoratkaisunsa ja pääkonttorin edustan pohjakaavion niauksen ansiosta. pääkonttorin vastainen julkisivu on jäsennetty erityisen kauniisti ja nöyrästi, pääkonttorille tilaa antavasti. Arkkitehtuuria leimaa läpi koko ehdotuksen taitava suunnitteluote.

Rakennuksen hahmo säilyy koko pituudeltaan matalan tuntuisena taitteisen kattonsa ansiosta.

Sisäänkäynti on sijoitettu rakennuksen keskivaiheille, suunnilleen pääkonttorin sisäänkäyntiä vastapäätä. Aula avautuu puistoon ja on tilana puhdas. Pääporras on piilotettu, miksi? Näyttelytilojen muodostus on periaatteessa selkeätä, mutta osa näyttelysaleista on teosten tarkastelulle liian kapeita tai Finlaysoninkadun "niauksen" vuoksi muodoiltaan epätarkoituksenmukaisen kulmikkaita. Salien muodot ja korkeuksien vaihtelut ovat hyviä lupauksia tilallisesti kiinnostavista tilasarjoista.

Esitystapa on kaunis, yksinkertainen ja suunnitelman henkeen sopiva. Joistakin kulmista, esimerkiksi puiston suunnalta, levollinen julkisivu taitteisine kattoineen muistuttaa etäisesti ajassa olevien koulurakennusten ilmettä – mutta joistakin suunnista Sara Hildénin taidemuseota.

(392) The Keystone

A reserved and high-quality entry, whose architecture is level-headed.

The building is located in front of the headquarters building. Unlike several other entries that apply a similar principle, "The Keystone" fits in its location thanks to its folded roof and the "curtseying" layout in front of the headquarters building. The facade opposite to the headquarters building has been arranged in an especially beautiful and humble manner that gives room to the headquarters building. The architecture is characterised by a skilled design approach throughout the entry.

Thanks to the folded roof, the building seems to be low throughout its entire length.

The entrance is located near the centre of the building, approximately opposite to the headquarters building. The foyer opens up towards the park and is clear as a space. The main staircase has been concealed – why? The formulation of exhibition facilities is, in principle, clear, but some of the exhibition halls are too narrow for examining artworks, or their shape is inappropriately angular due to the "curtseying" of Finlaysoninkatu Street. The shape and varying height of the halls promise a good, spatially interesting series of spaces.

The presentation method is beautiful, simple, and fits to the spirit of the design. When viewed from certain angles, e.g., from the direction of the park, the peaceful facade with its folded roof remotely resembles a modern school building – from some other angles, it resembles Sara Hildén Art Museum.

(396) Transformer

Osin julkisivujensa osalta vajavaiseksi jäänyt ehdotus, jonka toiminnallinen idea on kuitenkin vahva. Rakennus ottaa paikkansa ja suuntaa kasvonsa pääkonttorin eteen muodostetulle näyttelyhalle. Pääjulkisivu tuntuu puhuttelevan paikkaa, olevan sille avoin.

Ehdotuksen pohjaratkaisu on onnistunut. Näyttelysalien kannalta olennainen asia on, että aputilat, poistumisportaat ja tavarahissi on sijoitettu läntiselle sivulle vyöhykkeeksi ja yleisliikennettä palveleva portaikko sekä hissit vastakkaiselle, itäiselle sivulle. Niiden väliin jää melko monipuolisesti näyttelyille tarkoitettu, eri tavoin jaettavissa oleva kenttä. Maantasokerros toimii samalla periaatteella: tavarantoimitus, vastaanotto, jätteet jne. hoidetaan rakennuksen länsisivulta ja pääsisäänkäynti tapahtuu vastakkaiselta, pihan puoleiselta sivulta. Aulassa on sen verran ahtautta, että naulakot on jouduttu viemään kellariin. Pihakannen alla on työtiloja, mikä varauksin on hyväksyttävää. Sen sijaan näyttelyvarastot tulisi siirtää toisaalle vesivahinkoriskien vuoksi. Pieni piha antaa valoa työtiloihin mutta kaipaa talviaikaista käyttöä silmällä pitäen lasikatteen.

Museon kolme julkisivua on mykän oloisia, keskeneräisiä. Vaikutelmaa vahvistaa valitun materiaalin, ruosteteräksen yltäkylläisyys ja suurina pintoina käytettäessä myös sen kirjavuus. Asia korjaantuisi joillakin herkemmillä yksityiskohdilla.

Julkisivuihin ja ulkoiseen hahmoon liittyvistä puutteista huolimatta "Transformer" on yksi kilpailun parhaista useampikerroksista ehdotuksista.

(396) Transformer

The entry is partly incomplete as regards the facades, but the functional idea is strong. The building takes its place and faces the exhibition yard that is created in front of the headquarters building. The main facade seems to speak to the location, to be open to it.

The layout solution of the entry is successful. As regards the exhibition facilities, it is essential that service spaces, exit staircases and the goods lift are located on the western side as a zone and that the staircase and the lifts that serve public circulation are located on the opposite, i.e., eastern, side. Between the two, there is an area that is intended for relatively diverse exhibitions and can be divided in various ways. The ground level operates based on the same principle: reception of goods, waste management, etc., are organised from the western side of the building, whilst the main entrance is located on the opposing, i.e., the yard side. The foyer is so confined that the author has been forced to locate the cloakroom in the basement. There are working spaces underneath the yard deck, which is acceptable with certain reservations. Art-work storages, on the other hand, should be located elsewhere due to a water damage

risk. The small yard provides light into the working spaces, but a glass roof is needed for use in winter.

The three facades of the museum seem to be voiceless, incomplete. This impression is strengthened by the abundance of the chosen material, staining steel, and also its varied colour when used in large surfaces. This aspect could be improved by adding some more delicate details.

Despite the shortcomings related to the facades and the outer shape, "Transformer" is one of the best entries in the competition that use several floors.

(441) Iso pieni talo

Kauniita yksityiskohtia sisältävä ja rohkean kokonaisidean omaava työ. Rakennus on sijoitettu lähes kokonaan pihakannen alle. Museon läsnäolosta kaupunkitilassa kertovat vain sisääntulorakennus ja näyttelypihan elementit sekä mahdolliset tilapäiset ulkonäyttelyt.

Päärakennus – ”iso pieni talo” – muistuttaa vaatimatonta makasiinia, joka tuo etäisesti mieleen Suomen suuriruhtinaskunnan ajoilta olevat venäläiset kasarmirakennukset. Tämä on vertauksena aiheellinen siksi, että myös Finlaysonin tehdasmiljöön rakennukset Siperia ja Plevna viittaavat Venäjän historiaan sekä lisäksi siksi, että niitä olivat rakentamassa venäläiset muurarit. Ehdotuksen symmetria ja sen tiiliprofiloinnit liittävät rakennusta perustellusti lähemmäksi Myymälä-rakennusta ja myös pääkonttoria. Näin pieninä annoksina tarjoiltuna pala historiaviitteellistä arkkitehtuuria on paikallaan varsinkin, kun sisätilojen arkkitehtuurista on tunnistettavissa nykyhetki.

Taidemuseon päätoimintojen sijoitus kokonaan pihakannen alle on perusteltua, mikäli ympäristösyöt ovat riittävän vahvat. Tässä kilpailussa jury joutui pohtimaan kysymystä erityisen tarkkaan, koska puistoympäristön arvot ovat huomattavat. Kuten yleisarviosta käy ilmi, museo oli suunniteltavissa kaupunkikuvalliset arvot säilyttäen myös niin, että vain osa tilaohjelmasta on sijoitettu kellariin. Tässä katsannossa ”iso pieni talo” on liioittelua kahden kerroksen kellarillaan. Ehdotuksen toiminnalliseksi ansioksi on kuitenkin todettava selkeästi ryhmitelty maanlainen galleriatila.

”Iso pieni talo” on voimakkain mutta samalla herkin viivojen jäsenetty korkeatasoinen kilpailuehdotus.

(441) Iso pieni talo

This entry contains beautiful details, and its overall idea is courageous. The building has been located almost completely underneath the yard deck. Only the entrance building, exhibition yard elements, and possible temporary outdoor exhibitions tell about the presence of the museum in the urban space.

The main building – ”iso pieni talo” (”the big small house”) – looks a lot like a modest storehouse, which remotely resembles Russian barracks built during the Grand Duchy of Finland. This is an appropriate comparison, because the buildings of the Finlayson factory milieu, Siperia and Plevna, also refer to Russian history, and because Russian masons participated in their construction. The symmetry of the entry and its brick profiles link the building, justifiably, closer to the factory shop and the headquarters building. Served in such small portions, architecture that involves historical references

is appropriate, especially when the modern era is visible in the architecture of the interior.

Locating the main functions of the art museum completely underneath the yard deck is justified, if the environmental reasons for doing so are sufficiently strong. In this competition, the jury had to consider this question especially carefully, because the values of the park environment are significant. As is stated in the general evaluation, it is possible to design the museum in a manner that enables the values of the cityscape to be preserved so that only part of the room programme is located in the basement. In this evaluation, ”iso pieni talo” is exaggerated with its two basement floors. The clearly grouped underground gallery space can, however, be considered to be a merit.

”Iso pieni talo” is a high-quality competition entry that has been arranged in strong, yet delicate lines.

(443) Kudos (2)

“Kudos (2)” on sijoitettu Finlaysoninkadun ja Kuninkaankadun kulmaan. Rakennus työntyy osin pääkonttorin eteen, mutta harkitulla kulman leikkauksella näkymä puiston suuntaan avartuu. Pääkonttorin edustalle on muodostettu aktiivinen ja elävän oloinen aukiotila.

Aula saavutetaan torin puolelta. Aula on avara ja sieltä avautuu vuolaasti näkymiä ympäristöön, useaan suuntaan. Havainnekuvasta välittyy raikkaus ja avoimuus, sisä- ja ulkotilan välinen vaivaton yhteenkuuluvuus. Huolto ja teostoitusten reitti on esitetty “läpiajoperiaatteella”, mikä vaikuttaa toimivalta ratkaisulta. Tasokoh-taiset näyttelytilat ovat kohtalaiset, mutta niiden jaottelu gallerioiksi on epävarmaa. Mahdollista olisi jakaa pohjat myös kiinteiksi näyttelysaleiksi. Tavarahissillä on tilanjakajan tehtävä, mutta samalla se rajaa tilan jakomahdollisuuksia. Pääporras nousee komeasti pääaulasta kerroksiin.

Julkisivuja peittää kiinnostava tiiliverhous. Julkisivuja ei ole jäsennetty, mikä luo rakennukselle hieman vierasta mittakaavaa – kokonaisuutena julkisivut ovat hieman kainot ja varovaiset.

(443) Kudos (2)

“Kudos (2)” has been located at the corner of Finlaysoninkatu Street and Kuninkaankatu Street. The building protrudes partly in front of the headquarters building, but a carefully considered cutting of a corner widens the view towards the park. An active square space that seems to be lively has been established in front of the headquarters building.

The foyer is accessed from the side of the square. The foyer is spacious and offers plenty of views in many directions towards the surrounding area. The illustration conveys freshness and openness, and an easy harmony of the indoor and outdoor spaces. The route used for maintenance and service activities and for the transportation of artworks has been presented by using a “drive through principle”, which seems to be a functional solution. Level-specific exhibition facilities are reasonable, but their division into galleries is unconfident. It would also be possible to divide the layout into fixed exhibition halls. The goods lift serves as a space divider but, at the same time, limits the options to divide the space. The main staircase rises magnificently from the main foyer onto the floors.

The facades are covered with an interesting brick cladding. The facades are unstructured, which makes the scale of the building seem slightly foreign – on the whole, the facades are slightly shy and careful.

(447) Patchwork

“Patchwork” on arkkitehtuuriltaan ehdottoman kiinnostava ehdotus, jonka konsepti on rohkea ja kilpailun yleisestä linjasta poikkeava. Hahmoltaan kookkaampi rakennuksen osa on sijoitettu Mamsellin tontille. Se on taitavan yksinkertaisesti jäsennetty erilaisin tiilimuurauksin ja muutaman harkitun ikkuna-aukon avulla. Yhdistettynä voimakkaaseen, pelkistettyyn hahmoon rakennus istuu hienosti paikalleen, mutta peittää samalla päärakennuksen päädyn, josta on muodostunut merkittävä kohta kaupunkikuvassa. Paviljonkimainen sisääntulorakennus Finlaysoninkadun puolella on puolestaan matala ja lasinen paviljonki, joka on tyyliltään päärakennuksesta poikkeava. Lopputuloksena on talopari, joka on eri paria. Läpikäyvässä teemana on fragmentaarisuus, erilaisten aiheiden rinnastus, joiden viljely tekee ehdotuksen arkkitehtuurista kiinnostavan, mutta myös ristiriitaisen. Vahvat muuraustekstiilit osaltaan rakentavat museon karaktääriä.

Paviljongin sisätila on harkiten jäsennetty. Huoltoajoneuvo on paketoitu omaan “kapseliinsa”. Teokset lasketaan alas kellariin kohtuullisen asiallisesti mitoitettuihin tiloihin. Yleisön aulatilat avautuvat eri suuntiin – yleisvaikutelmana on väljyys. Myös näyttelyvieraat laskeutuvat alas, kadun alle, ja nousevat edelleen takaisin ylöspäin, näyttelykerroksiin. Niiden pohjaratkaisut on taiten mitoitettu. Hyvänä yksityiskohdana mainittakoon, että vierailijaryhmät otetaan vastaan suoraan päärakennuksessa.

Arkkitehtuuriltaan kiinnostava työ, jonka kysymysmerkkinä on Mamsellin tontille sijoitetun massan koko, taloparin arkkitehtuurin ristiriitaisuus sekä muotoaiheiden moninaisuus.

(447) Patchwork

“Patchwork” is, certainly, an interesting entry in terms of architecture. Its concept is courageous and deviates from the general line of the competition. The section that has a larger form has been located on Miss Hydén’s plot. It has been arranged skilfully and simply, by means of various types of brickwork, and a few carefully thought-out window openings. Combined with a strong and simplified form, the building fits excellently in the location but, at the same time, it covers the end of the headquarters building, which has become a significant point in the cityscape. The pavilion-like entrance building on the side of Finlaysoninkatu Street, on the other hand, is a low glass pavilion, whose style differs from that of the main building. The result is an odd pair of buildings. The motif that runs through the entry is fragmentation, i.e., the juxtaposition of different motifs, which makes the architecture interesting but also conflicting. The strong masonry textures contribute, for their part, to the character of the museum.

The interior of the pavilion has been carefully structured. A maintenance and service vehicle has been placed in its own “capsule”. Artworks are lowered down into relatively appropriately dimensioned facilities in the basement. The public foyer facilities open up in various directions – the general impression is spaciousness. Museum visitors also go underneath the street level before rising back up onto the exhibition floors. Their layout solutions have been skilfully dimensioned. One successful detail that must be mentioned is that visitor groups are received directly in the main building.

The architecture of the entry is good. The questions raised by the entry include the size of the mass located on Miss Hydén’s plot, the conflicting architecture of the two buildings, and the diversity of the design motifs.

(448) Puisto ja kaupunki

“Puisto ja kaupunki” on ratkaissut museon sekä kaupunkikuvallisesti, että sisätiloiltaan pelkistetyn ehdottomalla tavalla. Näyttelytilat sijoittuvat koko tontin alueelle kahteen maanalaiseen kerrokseen. Lastaus on järjestetty Mamsellin tontilta.

Tekijä on halunnut rajata Wilhelm von Nottbeckin puiston matalalla tontin mittaisella aula- ja kahvilarakennuksella. Palatsi ja puisto on haluttu jättää salaiseksi puutarhaksi, joka näyttyy vasta kävijälle vasta laskeuduttaessa näyttelytiloihin. Pääkonttorin eteen jää maatiilillä päällystetty museon etupiha kahvilerasseineen. Näyttelytilojen ylävalot toimivat samalla aukion penkkeinä.

Näyttelytilat muodostavat rauhallisen ja systemaattisen taustan taiteen esittämiselle. Salit ovat pääosin sopivan kokoisia ja muotoisia taiteen ripustamiseen. Kiertoon tuo elävyyttä salien vaihteleva koko, korkeus ja ylävalo. Teknisesti ratkaisu johtaa vaativiin vesieristysrakenteisiin, varsinkin osan tiloista sijaitessa kadun alla.

Matala rakennusmassa tuo rakennukselle omanlaisensa luonteen, mutta kaupunkikuvassa jää askarruttamaan, ansaitsisiko Sara Hildénin museo siinä näkyvämmän roolin?

(448) Puisto ja kaupunki

“Puisto ja kaupunki” provides a simplified and determined solution for the museum both in terms of the cityscape and the interior. Exhibition facilities are located throughout the entire plot on two underground floors. Loading has been arranged via Miss Hydén’s plot.

The author has decided to border Wilhelm von Nottbeck Park with a low foyer and café building that extends from one end of the plot to the other. The palace and the park

constitute a secret garden that is only visible to visitors when they descend into the exhibition facilities. The front yard of the museum, covered with outdoor tiles, and related café terrace are located in front of the headquarters building. The skylights of the exhibition facilities also serve as benches in the square.

The exhibition facilities constitute a peaceful and systematic background for displaying art. The size and shape of the exhibition facilities are, for the most part, suitable for the hanging of artworks. The museum tour is invigorated by the varied size, height, and skylights of the exhibition facilities. Technically, the solution leads to demanding waterproofing structures, especially because some of the facilities are located underneath the street.

The low building mass gives the building a unique character, but in terms of the cityscape, it must be asked whether Sara Hildén Art Museum would deserve a more visible role?

(452) Resonances

"Resonances" edustaa melko harvalukuisia vapaamuotoisia kilpailuehdotuksia. Rakennus muodostuu viiden kerroksen korkuisesta torniosasta ja pääkonttorin eteen ehdotetusta kaksikerroksisesta massasta. Huolto- ja henkilökuntatiloja on sijoitettu lisäksi Mamsellin tontille kahteen maanpäälliseen kerrokseen ja kellariin. Pehmeämuotoinen rakennus väistelee tontin puita ja onnistuu luomaan vaikutelman "talosta puistossa". Palatsin ja puiston suunasta tarkasteltaessa pääkonttorin koristeelliset räystäärakenteet ovat nähtävillä matalan siiven ylitse. Kadun puolelta Wilhelm von Nottbeckin puisto on jossain määrin aistittavissa sisäänkäyntiaulan ja keraamisen sauvajulkisivun lävitse. Siiven katolta sijoitetulta ulkonäyttelytilasta palatsi ja pääkonttori puhuttelevat näyttelyvieraita samanaikaisesti.

Sisätilojen arkkitehtonisena keskeiselementtinä on puinen (CLT) näyttelytiloja sisältävä laatikko, jota ympäröi vapaamuotoinen transparentti, keraamisista sauvoista muodostettu ulkovaippa. Väliin jää monimuotoisia, vaihtelevia ulkonäkymiä tarjoavia liikenne- ja porrastiloja. Mielenkiintoisista tilavaikutelmista huolimatta ehdotus laajoine lasipintoineen on Suomen ilmastossa teoreettinen ja vähentää ehdotuksessa tavoiteltua ekologisuutta.

Näyttelysalit ovat periaatteessa toimivia, mutta näyttelyripustuksen kannalta seinissä on turhan paljon aukkoja ja salit on jaettu liian pieniin tiloihin. Nämä ovat helposti korjattavissa. Konseptista johtuen näyttelykierto jakautuu viiteen melko pieneen yksikköön.

Kokonaisuutena ehdotuksella on omanlaisensa persoonallinen karakteri, joka toisaalta liittyy rakennuksen materiaaliensa osalta ympäröivään tehdasmiljööseen ja toisaalta muodonantonsa perusteella luo sille kontrastia.

(452) Resonances

"Resonances" is a free-form entry, which are relatively few in the competition. The building consists of a five-storey tower section and a two-storey mass in front of the headquarters building. In addition, maintenance and service facilities, as well as personnel facilities, have been located on Miss Hydén's plot on two above-ground floors and in the basement. The soft-lined building swerves around the trees that grow on the plot and manages to create the impression of "a house in a park". Viewed from the direction of the palace and the park, the decorative eaves structures of the headquarters building can be seen over the low wing. From the street side, Wilhelm von Nottbeck Park can be sensed, to some extent, through the entrance foyer and the ceramic rod facade. Viewed from the outdoor exhibition facility located on top of the wing, the palace and the headquarters building speak to exhibition visitors at the same time.

The architectural core element of the interior is a wooden (CLT) box that contains the exhibition facilities. The box is surrounded by a transparent free-form envelope that consists of ceramic rods. Between the core and the envelope, there are circulation and staircase spaces that offer diverse and varied views to the surrounding area. Despite

the interesting spatial impressions, the entry and its extensive glass surfaces are theoretical in the Finnish climate and reduce the ecology of the entry, which is one of the goals of the competition.

The exhibition facilities are, in principle, functional. However, there are too many openings in the walls from the point of view of hanging artworks, and the facilities have been divided into too small sections. These shortcomings would be easy to fix. Due to the concept, the museum tour is divided into five relatively small units.

Overall, the entry has a unique and distinguishable character that, in one hand, connects the building with the surrounding industrial milieu as regards its materials but also creates a contrast to it through its design.

(457) FRAMED (1)

Vaativattomin ja niukoin arkkitehtonisin elementein toteutettu taidemuseorakennus, jonka omanlaisensa pohjaratkaisu poikkeaa kaikista muista kilpailuehdotuksista. Kahdesta lapekattoisesta massasta muodostuva rakennus rajaa pääkonttorin eteen pienen Sara Hildénin sisääntuloaukion kahvilaterasseineen. Pääosa tontin puustosta on saatu säästettyä, mutta muuten ehdotus jättää puiston ja palatsin erilleen katumiljööstä aulan sisääntulonäkymää lukuun ottamatta. Näyttelytilat sijoittuvat kolmeen maanpäälliseen kerrokseen ja kellariin. Rakennuksen korkeus on pysynyt pääkonttorin edustalla sopusuhtaisena. Vaalea julkisivuväriyys liittyy rakennuksen palatsin ja pienpiirteisten asuinkorttelien suuntaan.

Ehdotuksen pohjaratkaisut ovat yksinkertaiset. Aula on väljä ja avautuu puiston suuntaan. WC-tilat löytyvät hankalasti ahtaiden käytävien takaa, esteettömissä WC-tiloissa ja poistumisteissä on puutteita, tekniset tilat ovat vajaamittaisia. Kunkun porrasyhteys sijaitsee hyvällä paikalla pääsisäänkäyntiin nähden.

Keskeinen aputilavyöhyke jakaa neljällä tasolla olevat näyttelytilat kahteen vyöhykkeeseen. Näyttelytilat liittyvät tilallisesti mielenkiintoisesti toisiinsa, ja ylimmät korkeat salit saavat kauniisti luonnonvaloa pohjoiseen suunnatuista yläikkunoista. Valitettavasti näytteille asettelun kannalta salimaiset suljetut tilat toimisivat toisiinsa limittyviä tiloja paremmin.

Vaikka yksinkertaisella perusotteella laadittu ehdotus sopii vanhaan teollisuusympäristöön, ehdotuksen rationaalinen ilme viittaa taidemuseota enemmän 60-luvun koulurakennukseen.

(457) FRAMED (1)

This entry consists of an art museum building that has been implemented by using few modest architectural elements. Its unique layout solution deviates from all other competition entries. The building consists of two slanted-roof masses that create a small Sara Hildén entrance square and related café terrace in front of the headquarters building. Most of the trees growing on the plot have been preserved, but, otherwise, the entry leaves the park and the palace separate from the street milieu, except for the entrance view of the foyer. The exhibition facilities are located on three above-ground floors and in the basement. The height of the building has remained proportionate in front of the headquarters building. The light colouring of the facade connects the building towards the palace and the small-scaled residential blocks.

The layout solutions are simple. The foyer is spacious and opens up towards the park. Toilets are accessed awkwardly via narrow corridors and the accessible toilets and exit routes are defective. Technical facilities are under-dimensioned. The location of the stair connection to P-Kunkku is good in relation to the main entrance.

The central service space zone divides the exhibition facilities, located on four levels, into two zones. The exhibition facilities have been connected to each other in an interesting way spatially, and the high-ceilinged topmost halls receive beautiful natural light through the north-facing windows high up the wall. Unfortunately, the hall-like closed spaces would be better suited to exhibition activities than overlapping facilities.

Even though the entry, which has been prepared by using a simple basic approach, is suited to an old industrial environment, the rational look of the entry resembles a

1960s school building more than an art museum.

(461) Kruunu (2)

Huolellisesti ja loogisesti kehitetty taidemuseoehdotus sekä kaupunkikuvallisen lähestymistavan että sisäisen toiminnallisuuden kannalta.

”Kruunun (2)” kaupunkikuvalliset ja toiminnalliset ansiot perustuvat siihen, että rakennuksen maanpäällisen osan korkeus on saatu rajattua kolmeen kerrokseen ja että sen neliömäisen pohjan ala on tarpeeksi laaja toimintojen luontevaan sijoittumiseen kerrokseen. Rakennus on sijoitettu tiukasti pääkonttorin länsireunan ja Kuninkaankadun väliin, jolloin kehräämön ja museon väliin muodostuu aukio palatsinäkyminen. Tämän mahdollistamiseksi tekijä on joutunut luopumaan risteysalueen kadunvarsipuista ja sijoittamaan puolet näyttelytiloista maan alle. Mamsellin tontti on ehdotuksessa jätetty rakentamatta, ja se toimii sisääntuloaukiona pääsisäänkäynnille. Aula on selkeä ja kahvila avautuu hyvin uudelle aukiolle, joka tosin on iltaisin varjossa.

Kolmeen tasoon sijoittuvien näyttelytilojen kannalta suunnitteluratkaisu ei toimi ihanteellisesti. Aula jakaa näyttelykierron kahteen osaan, ja varsinkaan maan alaisia saleja ei pidetä toivottavina. Näytteille asettelun kannalta toisen kerroksen salit ovat liian pieniä ja muissa kerroksissa jäsentymättömiä. Ongelma olisi toki helposti korjattavissa.

Ehdotus jäsentää hyvin kaupunkitilaa, mutta rakennuksella on pikemminkin yleismuseon kuin taidemuseon karakteri niin ulkoisessa hahmossa kuin toiminnallisessa jäsentelyssäkään.

(461) Kruunu (2)

The art museum proposed has been carefully and logically developed both in terms of the cityscape and internal functions.

The merits of the competition entry “Kruunu (2)” in terms of the cityscape and the functions are based on the fact that the above-ground section of the building only has three floors and the size of its square footprint is sufficiently large to accommodate the functions on the floors in a natural manner. The building has been located tightly between the western edge of the headquarters building and Kuninkaankatu Street, which creates a square between the spinning mill and the museum with views towards the palace. To enable this, the author has been forced to remove the street-side trees in the junction area and to locate half of the exhibition facilities underground. Miss Hydén’s plot has been left unconstructed in the entry, and it serves as an entrance square for the main entrance. The foyer is clear and the café opens up well towards the new square, which is, however, in a shadow in the evening.

As regards the exhibition facilities that are distributed over three floors, the design solution is not ideal. The foyer divides the museum tour into two sections. Underground exhibition facilities, in particular, are not considered to be desirable. The first-floor exhibition facilities are too small as regards the displaying of art and, on the other floors, the facilities are unstructured. This problem would, of course, be easy to fix.

Urban space is well structured, but the character of the museum resembles a general-purpose museum more than an art museum as regards both the external form and arrangement of functions.

(470) SARAna (2)

Kaupunkikuvallisesti herkästi laadittu ehdotus. Finlaysonin kadun varteen sijoittuva "SARAnan (2)" näyttelytilat on halkaistu pitkittäin, väliin jää lasikatteinen porrasaula. Kadun puolen kahteen suuntaan taitteinen tiilimassa väistää puita ja sovittautuu korkeutensa ja muotonsa puolesta pääkonttorin kanssa kohtalaisen hyvin yhteen. Taitteisuus tuo väljyyttä katutilaan, toisaalta pääosin umpinainen massa sulkee tehokkaasti kadun ja sisätilatkin pois puiston vaikutuspiiristä.

Pääsisäänkäynti on hankalasti löydettävissä länsipäädystä. Pääovelta avautuu komea aula ja pääporras, itse sisääntuloaula on järjestelyiltään hieman sekava, lipunmyynti on ahdas ja WC-tilat hankalasti löydettäviä. Valitusta konseptista johtuen näyttelysalit ovat turhan kapeita ja pitkänomaisia, kadun puolella lisäksi suunnikkaan muotoisia. Huolto- ja museoteknisten tilojen järjestelyt ovat asialliset.

Ehdotuksen ansiot ovat Finlaysoninkadun puolen arkkitehtonisessa käsittelyssä ja pääporrasaulan järjestelyissä. Näyttelytilat sekä puiston ja palatsin huomioiminen olisivat vaatineet vielä lisätutkimista.

(470) SARAna (2)

The entry has been delicately prepared in terms of the cityscape. The exhibition facilities of the competition entry "SARAna (2)", which is located along Finlaysoninkatu Street, have been split longitudinally in two with a glass-roofed staircase foyer in between. The brick mass on the streetside bends in two ways, swerving around the trees. In terms of its height and shape, the mass fits relatively well together with the headquarters building. The bending adds spaciousness to the street space but, at the same time, the mass that is, for the most part, solid cuts off the street and the interior efficiently from the impact area of the park.

The location of the main entrance at the western end makes it difficult to find. The grand foyer and the main staircase open up from the main entrance. The entrance foyer itself is slightly confusing, the ticket sales is confined, and the toilets difficult to find. Due to the chosen concept, the exhibition facilities are too narrow and longitudinal; on the streetside, they are parallelograms. The maintenance and service facilities, as well as the museum technical facilities, have been appropriately arranged.

The merits of the entry relate to the architectural treatment of the Finlaysoninkatu Street side and the arrangements of the main staircase foyer. The exhibition facilities and observing the park and the palace in the design would have required further studies.

7.3 Luokkajako

Yläluokka

51 ehdotusta

Ylempi keskiluokka

121 ehdotusta

Ylempään keskiluokkaan sijoitettiin ehdotukset, joissa jollakin tehtävän osa-alueella oli saavutettu huomionarvoista ansiota, vaikka kokonaisuus ei täytynyt kaikkien ohjelman odotusten mukaisesti.

Keskiluokka

146 ehdotusta

Keskiluokkaan sijoitettiin ehdotukset, joissa oli keskimäärin ymmärretty kilpailutehtävän odotukset ja keskeiset vaatimukset mutta joissa ei millään osa-alueella – kaupunkikuva, toiminnallisuus, arkkitehtuuri – ylletty hallittuun kokonaisratkaisuun.

Alempi keskiluokka

94 ehdotusta

Alempaan keskiluokkaan sijoitettiin ehdotukset, joissa jollakin osa-alueella – kaupunkikuva, toiminnallisuus, arkkitehtuuri – oli saavutettu kilpailun tavoitteiden mukainen tulos. Kokonaisuutena tähän luokkaan sijoitetut työt olivat kuitenkin arkkitehtoniselta otteeltaan vaatimattomia tai kypsymättömiä.

Alaluokka

60 ehdotusta

Alaluokkaan sijoitettiin yleisotteeltaan tai suunnitelmien tason osalta keskeneräiset ehdotukset sekä ehdotukset, joissa ei tehtävän asettelua ollut ymmärretty kaupunkikuvan, toiminnan ja arkkitehtuurin osalta. Alaluokan töistä monet olivat graafisen esityksensä osalta keskeneräisiä.

7.3 Division into categories

Upper category

51 entries

Upper middle category

121 entries

As regards the entries placed in the upper middle category, the merits of some sub-areas were notable but the entities did not meet all expectations of the competition programme.

Middle category

146 entries

As regards the entries placed in the middle category, the competitors had, on average, understood the expectations and key requirements of the competitions task. However, none of the subareas – the cityscape, functionality, architecture – reached a controlled overall solution.

Lower middle category

94 entries

As regards the entries placed in the lower middle category, one of the subareas – the cityscape, functionality, architecture – had reached a solution that complied with the objectives of the competition. As entities, however, the entries in this category were architecturally modest or unripe.

Lower category

60 entries

The entries placed in the lower category were entries that were – either generally or as regards the level of the designs – incomplete, as well as entries in which the assignment for the part of the cityscape, functions and architecture had not been understood. The graphic presentation of many of the lower category entries was incomplete.

Ehdotukset on pisteytetty asteikolla 0,0–5,0 kilpailuohjelmassa ilmoitettujen arvosteluperusteiden mukaan ja jaettu sen perusteella viiteen luokkaan. Oheisessa taulukossa väri kuvaa luokkajakoa.

Arvosteluperusteet

- A Kaupunkikuva ja kaupunkirakenne
- B Arkkitehtoniset ja toiminnalliset ratkaisut
- C Toteuttamiskelpoisuus

Luokat

- Yläluokka
- Ylempi keskiluokka
- Keskiluokka
- Alempi keskiluokka
- Alaluokka

The entries have been rated on a scale 0.0–5.0 in accordance with the evaluation criteria given in the competition programme and divided, on this basis, into five categories. The colours in the adjacent table illustrate the division into categories.

Evaluation criteria

- A Cityscape and urban structure
- B Architectural and functional solutions
- C Feasibility

Categories

- Upper category
- Upper middle category
- Middle category
- Lower middle category
- Lower category

	Ehdotuksen nimi	A	B	C	
1	231301	3,0	4,0	3,0	■
2	++	3,5	3,5	3,0	■
3	00RAH-TAM	2,0	2,0	1,5	■
4	0906MA	2,5	2,5	2,0	■
5	tectonic topography	1,0	1,0	0,5	■
6	sisu	4,0	3,0	2,5	■
7	202730AVR	3,0	3,0	3,0	■
8	21RQ3T2T4S	3,5	3,5	2,0	■
9	290310	2,5	2,5	2,5	■
10	292702	3,5	3,0	3,5	■
11	2ACD2F	3,0	3,5	3,5	■
12	2 box	2,5	3,0	3,0	■
13	3104	3,5	3,5	3,5	■
14	3x3	4,0	3,0	3,0	■
15	874598 Abgabe	2,5	3,0	2,0	■
16	41UL1A	3,0	3,5	2,0	■
17	nimimerkki on piirros, jossa on kaksi suorakaidetta sisäkkäin	3,5	3,0	3,0	■
18	561231565431DFDA4561	2,5	2,0	2,0	■
19	arthouse	4,0	3,0	3,0	■
20	79381	2,5	3,0	2,0	■
21	A	2,5	3,5	2,5	■
22	A Light in the City	2,5	4,0	4,0	■
23	A new cultural gateway	3,0	4,0	3,0	■
24	a Performative Machine	2,5	2,5	2,5	■
25	A sculpture in the park	4,5	4,0	4,0	■
26	A1JUL	1,5	2,0	1,5	■

	Ehdotuksen nimi	A	B	C	
27	A91818189Z	3,5	3,5	3,0	■
28	AAA	3,0	3,0	2,5	■
29	AAMU	2,5	2,0	2,5	■
30	AB209	3,5	3,0	3,0	■
31	ADACLARA	2,5	2,5	3,0	■
32	Agata	2,5	2,5	2,5	■
33	Aihio	2,5	3,0	3,0	■
34	vis-à-vis	4,0	3,0	3,5	■
35	Alus	3,5	3,0	3,0	■
36	Ansari	2,5	2,0	2,5	■
37	APILA	3,0	2,5	2,5	■
38	ARCUS (2)	2,0	2,5	2,5	■
39	Arksu	2,0	1,5	2,0	■
40	ART FUNNEL	3,5	3,5	3,5	■
41	Art Mill	3,5	4,0	3,0	■
42	ART SILO	3,0	2,5	3,0	■
43	ART TRE	3,5	2,5	2,5	■
44	ARTCUBE	4,5	3,5	2,5	■
45	ASKEL	2,5	3,0	3,0	■
46	ASKELEET	3,5	3,0	2,0	■
47	ASNBMT	3,5	2,5	3,0	■
48	AU4432	2,5	2,0	2,0	■
49	AUKEAMA-breakfast in the open	3,0	2,5	2,5	■
50	aurinko	3,5	2,0	2,0	■
51	Uusvooninkinen	3,5	2,5	3,0	■
52	AURORA	3,0	2,5	2,5	■
53	5141840	3,0	3,0	3,0	■

	Ehdotuksen nimi	A	B	C	
54	66CSA	3,0	3,0	2,5	Yellow
55	AVAUS	4,0	3,0	3,5	Blue
56	Aarre laatikko	2,5	3,5	3,5	Green
57	Aether	3,0	3,5	3,0	Green
58	aleriala	3,0	2,5	2,5	Yellow
59	Alium Later	4,0	3,0	2,0	Green
60	An Atrium in between	2,0	2,5	2,5	Orange
61	AKA4ART	3,0	3,0	3,0	Green
62	Anemone	3,0	3,0	3,0	Green
63	Ars Aeternum	2,0	2,5	2,5	Orange
64	Art Rock	3,5	3,0	2,0	Yellow
65	Art and the City	3,0	2,5	3,0	Yellow
66	BRICKS	3,0	3,0	3,0	Green
67	Brickwoven	3,0	3,5	3,0	Green
68	Cella	2,0	2,5	2,5	Orange
69	CITY SOULS	3,5	3,0	2,5	Green
70	CORVUS	2,5	3,0	3,0	Yellow
71	BN2P	3,0	3,5	2,5	Green
72	BREAK A BRICK!	3,5	3,0	3,5	Green
73	Bricky	2,5	3,0	3,0	Yellow
74	Bold	3,5	3,5	2,5	Green
75	CRGALP	2,0	2,5	2,5	Orange
76	CUBE	2,5	1,5	1,5	Red
77	C_TREES	3,0	2,5	2,5	Yellow
78	Cado	2,0	2,5	1,5	Orange
79	Palette	3,5	3,5	2,5	Green
80	Che Sara	3,5	3,0	3,0	Green

	Ehdotuksen nimi	A	B	C	
81	Chimney Square Park	3,0	2,5	2,5	Yellow
82	CityForest	2,0	2,5	2,0	Orange
83	threeeightentwentytwo	3,0	3,0	3,0	Green
84	Core	2,0	2,5	2,5	Orange
85	CorpusLM	3,0	2,5	2,0	Yellow
86	Cultural Factory	2,5	3,5	3,0	Green
87	CUMO	3,5	3,0	2,5	Green
88	D10S	3,0	3,5	3,0	Green
89	D1D1F	2,0	2,5	2,0	Orange
90	DEHGWUAV	3,5	4,0	4,0	Blue
91	Diagonaali	2,0	2,5	2,5	Orange
92	Diamonds are forever	3,5	2,5	2,0	Yellow
93	DK2F1235	2,5	3,0	2,0	Yellow
94	DUET	2,0	2,5	2,5	Orange
95	DamDam	1,5	2,0	2,0	Red
96	diaphragm	3,0	3,0	3,0	Green
97	DRAPERIE	2,5	3,5	3,0	Green
98	Elon	4,5	3,5	2,5	Blue
99	ENSEMBLE	3,0	2,5	3,0	Yellow
100	Erkkeri	3,5	3,0	3,0	Green
101	Esirippu	4,0	2,5	2,5	Green
102	Esker	1,0	2,5	2,0	Red
103	Eureka	3,5	3,0	2,5	Green
104	EXEDRAE	1,5	2,0	2,0	Red
105	expanded WHITE CUBE	3,0	2,5	2,0	Yellow
106	Eclisse	3,0	2,5	2,5	Yellow
107	L	4,0	3,0	2,0	Green

	Ehdotuksen nimi	A	B	C	
108	Ei mikään vooninkinen	2,5	2,5	2,5	Yellow
109	Embrace Nature	2,0	2,5	2,0	Orange
110	Encounter	3,0	3,0	2,5	Yellow
111	Enfilade	3,5	3,5	3,5	Blue
112	Entrée	4,0	2,5	2,5	Green
113	Ester (2)	4,5	3,5	4,0	Blue
114	Euphony	3,0	3,0	3,0	Green
115	FABRICKART	3,5	3,0	2,5	Green
116	FCGP team	3,0	2,0	1,0	Orange
117	FICTILIS	3,0	3,0	2,5	Yellow
118	Finlayson Artscape	2,0	2,5	2,5	Orange
119	FINLAYSON GATE	2,5	3,0	2,5	Yellow
120	FORMULA 96	2,0	2,5	2,5	Orange
121	FRAMED (2)	3,5	2,0	2,0	Yellow
122	FRAME	3,5	3,0	3,0	Green
123	FRIEZE	2,0	2,5	2,5	Orange
124	FTo1	3,5	3,0	3,0	Green
125	Fabbrica	3,0	2,0	2,5	Yellow
126	Finlayson's Frame	3,0	3,0	3,0	Green
127	GOSSYPIUM	3,0	2,0	2,5	Yellow
128	GREEN MANIFESTO	3,5	2,5	2,5	Yellow
129	Galibier	2,0	2,5	2,0	Orange
130	H1LD3N	2,5	2,5	2,5	Yellow
131	HALKIO	2,0	2,0	2,5	Orange
132	Hard Edge	2,0	2,0	2,0	Orange
133	Harjut	3,5	3,0	2,5	Green
134	HAUKI	2,5	2,5	3,0	Yellow

	Ehdotuksen nimi	A	B	C	
135	HEHKU	3,5	3,5	3,5	Blue
136	Helmat	2,0	2,5	2,5	Orange
137	HÉTÉROTOPIES LANDSCAPE	2,0	2,0	1,0	Red
138	HIIDENKIVI	3,5	2,0	2,5	Yellow
139	HILDENBOX	3,0	2,0	2,5	Yellow
140	HOLVI	2,0	2,0	2,5	Orange
141	HUIT	3,0	2,5	3,0	Yellow
142	HYBRIDA	3,0	3,5	2,5	Green
143	Halli numero 4	2,5	2,5	2,5	Yellow
144	Hatunnosto	4,5	3,0	3,0	Blue
145	helma (2)	3,5	3,0	3,0	Green
146	l'Hexagone	2,5	1,5	1,5	Red
147	Hi-Fi	3,5	3,5	3,5	Blue
148	Hidden	4,5	2,5	2,0	Green
149	Hulmu	2,5	3,0	2,5	Yellow
150	IAN985	2,5	3,0	3,0	Yellow
151	IN-BETWEEN (2)	3,0	3,0	2,5	Yellow
152	INSIDE OUT	2,5	3,0	2,5	Yellow
153	Intimacy	2,5	2,0	2,0	Orange
154	ITINERARY	2,5	2,0	2,0	Orange
155	IZZY	4,0	3,5	3,0	Blue
156	Interweave	3,5	3,0	2,5	Green
157	JAKARDI	4,0	3,5	2,5	Green
158	JBA	2,5	2,5	2,5	Yellow
159	Järvilyhty	2,0	2,5	2,5	Orange
160	Jasper Oran	1,5	1,5	1,5	Red
161	Jus Nexi	2,5	3,0	2,5	Yellow

	Ehdotuksen nimi	A	B	C	
162	KÄÄNNÄ KATSEESI	2,5	2,5	2,5	Yellow
163	KANGASTUS	2,5	3,0	2,5	Yellow
164	KASVOT	3,5	3,5	2,5	Green
165	KAUPUNGIN PIHA	1,5	2,0	2,0	Red
166	Kävelyllä metsässä	4,0	4,0	2,5	Blue
167	Kehrä/Spin	1,5	1,0	0,5	Red
168	Kehys	1,5	1,0	0,5	Red
169	KEPOS	4,5	3,0	3,5	Blue
170	KIILA	1,0	2,5	2,0	Red
171	Knitted	4,0	3,5	3,5	Blue
172	KO2929	3,0	3,0	2,0	Yellow
173	KOIOS	2,5	2,5	3,0	Yellow
174	KOSKI	3,5	3,5	2,0	Green
175	KSN-The Beacon Project	2,5	2,0	1,5	Orange
176	Kubik	2,5	3,0	2,5	Yellow
177	Kulmasta kulmaan	2,0	0,0	0,0	Red
178	Kuori	2,5	3,0	2,5	Yellow
179	Kynnys	2,0	2,5	2,0	Orange
180	Kaaba	3,0	3,0	2,5	Yellow
181	Käänte	2,5	2,0	2,5	Orange
182	Kaarin	2,0	2,0	2,5	Orange
183	Kaarre	1,5	1,5	1,0	Red
184	Kaleidoscope	3,5	3,5	3,0	Green
185	Karambola	3,0	3,5	3,0	Green
186	Kaupunkimuseo	2,5	3,0	3,0	Yellow
187	Kiinteä Virtaus	3,5	3,0	2,5	Green
188	Kite in the sky	2,5	2,0	2,0	Orange

	Ehdotuksen nimi	A	B	C	
189	Kolmikko	3,0	3,0	3,0	Green
190	Korurasia	3,0	2,5	2,5	Yellow
191	Krokotiili	4,5	3,5	2,5	Blue
192	Kruunu (3)	2,5	2,5	3,0	Yellow
193	Kude	2,5	3,0	3,0	Yellow
194	Kuka sä oot Sara Hildén?	1,5	0,5	0,5	Red
195	ulysses	2,0	2,0	1,5	Red
196	Kunstammer	2,5	2,5	2,0	Orange
197	Kuohu	3,0	3,5	3,0	Green
198	Kutkuttamo	2,5	3,0	3,0	Yellow
199	LADONTA	3,0	3,0	2,5	Yellow
200	LASTOCHKA	3,0	2,5	2,0	Yellow
201	LE CLOS DES ARTS	2,5	0,5	0,5	Red
202	LEVIATHAN	2,5	2,5	2,5	Yellow
203	LIITU	2,5	2,5	2,5	Yellow
204	LIMEN	3,0	2,5	2,0	Yellow
205	Limitys	2,5	3,0	3,0	Yellow
206	LOVI	3,0	3,0	3,0	Green
207	Laakso	4,0	3,0	2,0	Green
208	landmark	2,5	3,0	2,5	Yellow
209	Laskos (2)	2,0	2,5	2,5	Orange
210	Lastu	2,0	2,5	2,0	Orange
211	Liehu	2,0	1,5	2,0	Red
212	Light Box	3,0	2,5	2,0	Yellow
213	Litmus	3,0	3,5	3,0	Green
214	significance culture and context	2,5	3,0	2,5	Yellow
215	Lumen Valo	4,5	4,5	4,0	Blue

	Ehdotuksen nimi	A	B	C	
216	Lumière	2,5	2,0	2,5	Orange
217	MOZaC	3,5	3,0	2,5	Green
218	MAN	3,0	3,0	3,0	Green
219	MAPLE20	2,0	2,0	2,0	Orange
220	MEDEA	4,0	3,5	3,0	Blue
221	META	3,0	2,5	2,5	Yellow
222	MIRROR (2)	2,0	2,0	2,5	Orange
223	MORPHEUS	3,5	3,5	2,0	Green
224	Maelik	4,0	3,5	3,0	Blue
225	Mankeli	2,5	3,0	3,0	Yellow
226	Manselot	2,0	3,0	2,0	Orange
227	Marblerustic	3,5	2,5	3,0	Green
228	Menopaluu	2,0	1,5	2,0	Red
229	Metsä	3,0	2,5	2,0	Yellow
230	Mezzo	4,0	4,0	4,5	Blue
231	Mira	2,5	3,0	3,0	Yellow
232	Moment	2,5	2,5	2,5	Yellow
233	Museum	2,5	2,5	2,0	Orange
234	Muusa (2)	4,0	3,5	3,0	Blue
235	NAUTILUS	2,0	2,0	1,5	Red
236	NAVE	3,5	2,5	2,0	Yellow
237	NOAH	2,5	2,5	2,5	Yellow
238	NSHM	3,0	3,0	3,0	Green
239	Napinläpi	4,0	2,5	2,5	Green
240	Näsi Kroko	2,5	2,5	2,5	Yellow
241	Art Box	1,5	2,0	2,0	Red
242	Kudelman	3,5	3,5	3,5	Blue

	Ehdotuksen nimi	A	B	C	
243	NorthernFire	1,5	1,5	1,5	Red
244	Notredame	3,5	3,5	2,5	Green
245	ODYSSEUS	2,0	2,5	2,5	Orange
246	OKULUS	3,5	3,5	2,5	Green
247	ÖÖGA	3,0	3,0	2,5	Yellow
248	OPEN / CLOSED	1,5	2,0	2,0	Red
249	Orangerie	3,5	3,0	2,5	Green
250	OVAL	2,5	2,5	2,0	Orange
251	OVI	3,5	3,0	2,5	Green
252	Obscura	5,0	3,5	4,0	Blue
253	Ogee	1,0	1,5	1,5	Red
254	Oniri	2,0	2,0	1,5	Red
255	ORBIT242930	3,0	3,0	3,0	Green
256	Palatium	3,5	3,5	3,5	Blue
257	PALJE	3,0	2,5	2,0	Yellow
258	PALTTINA	3,0	3,5	3,0	Green
259	PALTOOT	2,0	2,0	1,5	Red
260	PANORAAMA	2,0	2,5	3,0	Yellow
261	Pässi	2,5	2,5	3,0	Yellow
262	Pauhu	3,0	3,0	3,0	Green
263	PEILIKUVA	2,0	2,5	2,5	Orange
264	Pessi ja Illusia	3,0	2,5	2,0	Yellow
265	Piippu	4,0	3,5	3,0	Blue
266	Pikkuvanha	3,0	3,5	3,0	Green
267	PLG9092	3,0	2,5	2,0	Yellow
268	POINT	4,0	2,5	1,5	Yellow
269	PORTA SARA	3,0	3,0	3,0	Green

	Ehdotuksen nimi	A	B	C	
270	PORTAALI	2,5	2,5	2,0	Orange
271	Portinvartija (2)	2,5	2,5	2,5	Yellow
272	Portti	2,5	2,5	2,5	Yellow
273	PRISMA	2,0	2,0	2,0	Orange
274	PROTO-TIPO	3,5	2,0	2,0	Yellow
275	Puistossa	2,5	2,0	2,0	Orange
276	PUNAINEN	3,5	3,0	2,5	Green
277	PUNOS	3,0	2,0	2,5	Yellow
278	PUULAATIKKO	2,5	3,0	3,0	Yellow
279	Paikassa	2,0	2,5	2,0	Orange
280	Palimpsest	2,5	2,5	2,5	Yellow
281	Parabola	2,0	2,0	2,0	Orange
282	Passe-partout	3,0	3,0	3,0	Green
283	Pehmeä monumentti	3,0	3,0	2,5	Yellow
284	Sara Hildénin piha	3,5	3,5	2,0	Green
285	Pinakoteekki	2,0	2,5	2,5	Orange
286	Pleven	2,5	0,0	0,0	Red
287	Puikko	3,0	3,0	3,0	Green
288	Puiston portti	2,5	2,5	2,5	Yellow
289	Pumpuli (2)	3,5	3,0	2,5	Green
290	Puunsyy	2,0	2,0	1,5	Red
291	Puutarhakanava	2,5	2,5	1,5	Orange
292	Puutikki	3,0	3,0	3,0	Green
293	QUIET ROOM	2,0	2,5	2,5	Orange
294	RAAMIT	3,0	3,0	3,0	Green
295	Rafael	3,0	2,5	2,5	Yellow
296	RAOT	3,5	2,5	3,0	Green

	Ehdotuksen nimi	A	B	C	
297	RATAS	3,0	2,0	2,0	Orange
298	REFLECTIONS OF TIME	3,0	2,5	2,0	Yellow
299	hylätty / rejected				
300	Rough	1,5	2,0	1,5	Red
301	RUHTINATAR	1,5	1,5	1,5	Red
302	Rajapinnassa	2,5	2,0	2,0	Orange
303	Red carpet	3,0	3,0	2,5	Yellow
304	Renoir	2,5	2,5	2,5	Yellow
305	Rhythm & Blues	2,0	2,5	2,5	Orange
306	Rintakoru	2,0	2,0	1,5	Red
307	Ruukin puuvillaa	4,0	3,5	3,0	Blue
308	S.H.E. – Sara Hildén's Eye	4,0	3,5	3,0	Blue
309	SAARA	4,0	3,5	3,5	Blue
310	Saari	4,0	3,0	2,0	Green
311	Sara (1)	4,5	3,5	2,5	Blue
312	SARA (3)	2,5	2,5	2,5	Yellow
313	Pavillion Sara	1,5	2,0	1,5	Red
314	SARAN KRUUNU	3,0	2,0	2,0	Orange
315	SARASTUS (2)	1,5	1,5	2,0	Red
316	SCULPTILIS	1,5	2,5	1,5	Red
317	SHOCKWAVES	2,0	2,0	2,0	Orange
318	SH-AM-TAM-020	3,0	2,5	2,0	Yellow
319	uusi portti	2,0	2,5	2,5	Orange
320	SIILO	3,5	3,0	2,5	Green
321	SILTA (2)	3,0	3,5	2,5	Green
322	SINOOPERI	4,0	3,5	3,5	Blue
323	SM313	1,5	2,0	1,5	Red

	Ehdotuksen nimi	A	B	C	
324	SOLID CURTAIN	3,0	3,0	3,0	■
325	SOVITUS	3,0	3,0	3,0	■
326	SR7118-BEND	2,5	2,5	2,5	■
327	SYDÄN	3,5	3,0	3,5	■
328	Säie (1)	2,5	3,0	3,0	■
329	Säleet	1,5	1,5	1,5	■
330	kaksoiskappale / duplicate				
331	Sara Hilden Art Tower	2,5	2,5	2,0	■
332	Sara Hildenin Taideportaali	3,0	3,5	3,5	■
333	Sara Hilden Factory of Arts	1,5	2,0	1,5	■
334	Sara in Flow	1,5	1,5	1,5	■
335	Sarah	1,5	2,5	1,5	■
336	Sara Hildén Live	3,0	2,5	2,5	■
337	Sarana (4)	3,5	3,5	3,0	■
338	Sarastus (1)	3,5	3,0	2,5	■
339	Scarlet Rosefinch	2,0	2,5	2,5	■
340	Shuffle	3,0	2,5	2,5	■
341	Silmu	2,5	2,5	1,5	■
342	Spiral	4,0	3,5	3,0	■
343	Sun and Moon	2,0	1,5	1,5	■
344	Sydän puuvillaa	2,5	2,0	2,0	■
345	Synecdoche	2,5	2,5	3,0	■
346	TAIDE-AUKIO	3,5	3,0	2,5	■
347	TAITEEN YSTAVA	3,0	3,0	3,5	■
348	TAITEEN TALO	3,0	3,0	3,0	■
349	TAITEN TAITEN	3,5	2,5	3,0	■
350	TAKIT HUPUT JA HUIVI	2,0	2,0	2,0	■

	Ehdotuksen nimi	A	B	C	
351	TAKIT JA HUPUT	1,5	2,0	2,0	■
352	TAKIT PIPOT JA HUIVI	2,0	2,0	2,0	■
353	TAKKI	3,5	3,0	2,5	■
354	TÄMÄ EI OLE AUKIO	2,5	2,5	2,5	■
355	TATAMI	2,5	2,0	3,0	■
356	TEMPERA	2,0	2,5	2,0	■
357	TEN SQUARED	2,5	3,5	3,0	■
358	THE ECO-SOCIAL MUSEUM	2,0	2,0	2,0	■
359	The Gates	2,5	3,5	3,0	■
360	The last red block	1,5	2,0	1,5	■
361	THECA	2,5	3,0	2,0	■
362	The portal of Finlayson	2,5	3,0	2,5	■
363	TIILITAKKI	2,0	3,0	2,5	■
364	TIMElessNESS	2,0	2,5	2,5	■
365	TM1	2,0	2,5	2,5	■
366	TOUS LES JOURS	2,0	2,0	1,5	■
367	TR 49	2,0	2,5	2,5	■
368	TREE_SONG	2,5	2,5	2,5	■
369	TRILOGIA (2)	2,5	2,0	2,0	■
370	TRONTO29	3,0	3,5	3,0	■
371	TURNER	3,5	3,5	4,0	■
372	TWO MUSEUM SOULS	3,0	2,0	2,5	■
373	Taide Voimala	2,5	2,5	2,5	■
374	Taidekuutio	4,0	3,0	3,0	■
375	Taitos	2,5	2,5	2,5	■
376	Tämä ei ole museo	2,0	2,5	2,5	■
377	Tamperen Jäävuori	1,0	1,0	1,0	■

	Ehdotuksen nimi	A	B	C	
378	Tartaani	2,5	2,5	2,0	Orange
379	Tasapainoinen	3,0	3,5	3,0	Green
380	TAUKO	2,5	2,5	2,0	Orange
381	Team AEFW	2,5	2,5	2,5	Yellow
382	unveiling	2,5	2,5	2,5	Yellow
383	Tehtaan ja puiston välissä	2,5	2,5	3,0	Yellow
384	Teleportti	3,0	2,5	2,0	Yellow
385	Temperatio	3,0	3,5	3,5	Green
386	Teos	3,0	3,5	3,0	Green
387	Terracotta	2,5	2,0	2,0	Orange
388	The 25th hour	3,0	3,0	2,0	Yellow
389	tin box	2,5	3,0	3,0	Yellow
390	The Two Lives of Sara Hilden	3,0	2,0	2,0	Orange
391	The importance of being Creative	1,0	2,0	1,5	Red
392	The Keystone	4,0	3,5	3,0	Blue
393	TiiLET	2,0	2,5	2,0	Orange
394	Timantti	2,0	1,5	1,0	Red
395	Tori	3,0	3,0	2,0	Yellow
396	Transformer	3,5	4,0	3,5	Blue
397	Tres	2,0	2,5	2,5	Orange
398	Trinity	3,0	2,5	2,5	Yellow
399	Tulipa Suaveolens	3,5	3,0	2,5	Green
400	UNDA	3,0	2,5	2,5	Yellow
401	UNDER THE SKIN	2,0	2,5	2,5	Orange
402	UNISON	2,5	3,0	2,0	Yellow
403	Urban Forest	2,0	2,0	2,0	Orange
404	Uusi Seelanti	2,5	3,0	3,0	Yellow

	Ehdotuksen nimi	A	B	C	
405	V2	1,5	2,0	2,0	Red
406	V2303P76RM	2,0	2,5	2,0	Orange
407	VALKOINEN KUUTIO	1,5	1,5	1,5	Red
408	VEISTOSPUISTO	4,0	3,5	2,0	Green
409	VELZNA	2,5	2,5	2,5	Yellow
410	VERNISSAGE	1,5	2,0	2,0	Red
411	VERTEX	2,5	2,5	2,5	Yellow
412	VERTIGO	2,0	2,0	1,5	Red
413	VIISVOONINKINEN	4,0	4,5	3,5	Blue
414	VIRTA	3,5	3,0	2,5	Green
415	VITRINE	2,5	2,5	2,5	Yellow
416	Väinämöinen	2,0	1,5	2,0	Red
417	Varie	3,0	3,0	2,5	Yellow
418	Veil	2,5	2,5	2,5	Yellow
419	Venetsia	4,0	3,5	4,0	Blue
420	Violon et raisins	3,0	2,0	2,5	Yellow
421	Virtaus	3,0	3,5	3,0	Green
422	Voitto auringosta	2,0	2,0	2,0	Orange
423	W741K29	3,0	3,5	2,5	Green
424	WAREHOUSEMUSEUM	2,0	2,5	2,0	Orange
425	WAVE Museum	1,5	1,5	1,5	Red
426	WEAVE	2,0	1,5	2,0	Red
427	Weaving	3,0	3,0	2,5	Yellow
428	(kovera)	3,0	3,0	2,5	Yellow
429	XXX	4,0	4,5	4,0	Blue
430	YARN MUSEUM	2,0	1,5	1,5	Red
431	Z0502	1,5	2,0	2,0	Red

	Ehdotuksen nimi	A	B	C	
432	ZEPPELIN	2,0	2,5	2,5	Orange
433	arbor	2,5	2,5	3,0	Yellow
434	argo2020	2,0	2,0	2,5	Orange
435	tiilet puhuvat	4,0	4,0	3,5	Blue
436	FAH-loo	2,0	2,5	2,5	Orange
437	franz schubert	2,5	2,5	2,5	Yellow
438	fundere	2,5	3,0	3,0	Yellow
439	harkko	2,5	3,5	3,5	Green
440	in-betweens	3,0	3,0	3,0	Green
441	iso pieni talo	4,0	3,5	3,0	Blue
442	Kanttarelli	2,5	2,0	2,0	Orange
443	kudos (2)	3,5	3,5	3,5	Blue
444	la.ma.mer	2,5	2,5	2,5	Yellow
445	lightfall	4,0	3,0	2,0	Green
446	limusiini	2,0	2,0	2,0	Orange
447	Patchwork	4,0	3,5	3,0	Blue
448	puisto ja kaupunki	4,0	4,0	2,5	Blue
449	puutarha	2,0	2,0	1,5	Red
450	Puuttuva palanen	3,0	3,5	3,5	Green
451	quattro magazzini	3,0	3,0	2,5	Yellow
452	resonances	3,5	3,5	3,5	Blue
453	sar-a-rk-tre	1,5	2,0	2,0	Red
454	Muusa (1)	3,5	2,5	3,0	Green
455	Arcus (1)	3,5	3,0	2,5	Green
456	Ester (1)	2,5	2,5	3,0	Yellow
457	FRAMED (1)	3,5	3,5	3,5	Blue
458	Helma (1)	2,5	3,0	2,5	Yellow

	Ehdotuksen nimi	A	B	C	
459	In-Between (1)	3,0	3,5	2,5	Green
460	Kruunu (1)	4,0	3,5	4,0	Blue
461	Kruunu (2)	3,0	3,5	4,0	Blue
462	KUDOS (1)	3,0	3,5	3,0	Green
463	Laskos (1)	2,0	2,0	2,5	Orange
464	MIRROR (1)	3,0	3,0	3,5	Green
465	PORTINVARTIJA (1)	3,5	3,0	3,5	Green
466	PUMPULI (1)	2,5	2,0	2,0	Orange
467	SARA (2)	3,0	2,5	2,0	Yellow
468	SARA (4)	2,5	2,0	2,5	Orange
469	SARANA (3)	2,5	2,0	2,5	Orange
470	SARANA (2)	3,5	3,5	3,5	Blue
471	SÄIE (2)	2,5	2,5	2,5	Yellow
472	TRILOGIA (1)	3,0	2,5	2,5	Yellow
473	sarana (1)	2,5	2,5	2,0	Orange
474	Silta (1)	2,5	2,5	2,0	Orange

8 Kilpailun tulos Competition result

8.1 Palkintolautakunnan päätös

Palkintolautakunta päätti yksimielisesti jakaa palkinnot ja lunastukset seuraavasti:

I palkinto	50 000 €	ehdotukselle 215 "Lumen Valo"
jaettu III palkinto	27 500 €	ehdotukselle 230 "Mezzo"
jaettu III palkinto	27 500 €	ehdotukselle 252 "Obscura"
lunastus	15 000 €	ehdotukselle 429 "XXX"
lunastus	15 000 €	ehdotukselle 25 "A sculpture in the park" .

Perustelut

Palkintolautakunnan loppukeskustelussa painotettiin palkintosijoille esitettyjen ehdotusten kokonaisvaltaista yleisotetta. Palkintoluokan ehdotukset poikkeavat perusratkaisujensa osalta toisistaan, mutta niitä yhdistää kilpailualueen arvojen tunnistaminen ja ymmärrys taidemuseon toiminnallisista perusteista. Niissä on myös kiistatonta arkkitehtuurin osaamista. Loppuarviossaan palkintolautakunta totesi, että rakennuspaikan asettamat historialliset ja maisemalliset arvot oli voitu ratkaista usealla eri tavalla. Kysymys oli lopulta siitä, miten kilpailija oli onnistunut ne yhdistämään tapauskohtaisesti valitsemansa lähtökohdan ehdoilla.

Finlaysonin teollisuusalueen ja Sara Hildénin taidemuseon henkeen sopiva esteetiikka kiteytyy voittaneen ehdotuksen "Lumen Valo" vähäeleisessä muotokielessä, joka on asiallisuudessaan sukua rakennuspaikan historialliselle arkkitehtuurille. Finlaysonin alueen rakennukset on sen pitkän historian ajan rakennettu käyttötarkoitusten ehdoilla, luontevasti. "Lumen Valo" jatkaa tätä perinnettä. Pröystäilemätön, suomalaiskansallista mentaliteettia ja Sara Hildénin perintöä kauniisti heijastava asenne läpäisee sekä "Lumen Valon" näyttelytilat että ulkoarkkitehtuurin.

"Lumen Valon" kokonaismuoto on johdettu sen näyttelytilojen pohjalta. Tässä se erottuu ylivoimaisesti edukseen kilpailuehdotusten joukossa. Ehdotuksen huomattavat ansiot ja omaperäisyys oikeuttavat sen sijoittumisen vaativaan paikkaan pääkonttorin edustalle, tervetulleena ja merkittävänä täydennyksenä. Museorakennus "ottaa sijansa": se hieroutuu paikkaansa, tekee kuin itselleen pesän, ei

8.1 The jury's decision

The jury decided to, unanimously, award the prizes and purchases in the following way:

I prize	50,000 euros	to entry no. 215 "Lumen Valo"
shared III prize	27,500 euros	to entry no. 230 "Mezzo"
shared III prize	27,500 euros	to entry no. 252 "Obscura"
purchase	15,000 euros	regarding entry no. 429 "XXX"
purchase	15,000 euros	regarding entry no. 25 "A sculpture in the park" .

Grounds

In its final discussion, the jury emphasised the overall general approach of the entries that ranked in the competition. The entries placed in the prize category differ from each other in terms of their basic solution, but they all recognise the values of the competition area, understand the operational basis of the art museum, and reflect undisputed expertise in architecture. In its final assessment, the jury stated that the historical and landscape values of the construction site can be taken into account in different ways. The ultimate question was how the competitors succeeded in combining these, on the terms of the starting point they had chosen for their entry.

Aesthetics that fit the spirit of the Finlayson industrial area and Sara Hildén Art Museum is captured in the subtle design of the winning competition entry "Lumen Valo". In its matter-of-factness, it relates to the historical architecture of the construction site. Throughout the long history of the Finlayson area, its buildings have been built organically based on the needs of the purpose. "Lumen Valo" continues this tradition. The unpretentious attitude that beautifully reflects the Finnish national mentality and the heritage of Sara Hildén run through both the exhibition facilities and the exterior architecture of the entry.

The overall shape of "Lumen Valo" has been derived from its exhibition facilities. In this, it truly stands out from among the competition entries. The substantial merits and uniqueness of the entry justify its location in a demanding spot in front of the headquarters building as a welcomed and significant supplementary element. The museum

valtaa väkivaltaisesti, vaan istahtaa ja asettuu. Suunnitelma on jäsenneily herkin, mittakaavaltaan hallituin keinoin. Se ottaa yksinkertaisin tavoin huomioon niin Finlaysonin alueen historiaan liittyvät arvot kuin ympäristön lähtökohdat ja taiteen esittämisen vaatimuksetkin.

“Lumen Valo” tekee kokonaisvaltaisen vaikutuksen. Se tuntuu vaistonvaraisesti itsestään selvältä sellaisena kuin se on, eikä osatekijöiden erittely muuta vaikutelmaa. Se on läsnä, se on uskottava ja se kertoo tekijän lahjakkuudesta.

Ulkoinen hahmo kasvaa sisältä jäsenneily tilallisesti rikkaaksi sommitelmaksi ilman irrallisia tehokeinoja tai aiheita. Sopusuhtaisten ja kauniisti luonnonvaloa hyödyntävien näyttelysalien ketju muodostaa elämyksellisen arkkitehtonisen kokonaisuuden ja asianmukaisen ympäristön taideteosten katsomiselle.

Salien hieman eri suuruisina eri suuntiin avautuvat yläikkunat tervehtivät katsojaa teeman variaatioina tarjoamatta teosten kanssa kilpailevia näköaloja. Vinokatoista syntyy eloisuutta museon ulkoarkkitehtuuriin. Ne rikkovat kompaktin kattolinjan pääkonttorin edessä ja keventävät yhteyttä puistoon.

“Lumen Valo” sijoittuu kaupunkirakenteen murroskohtaan, jossa umpikorttelit aukeavat väljempien asuinkorttelien suuntaan. Kattomuotojen ja hahmonsa rakeisuuden avulla ehdotus kuitenkin ottaa kontaktin myös viereisen, historiallisen työväen asuntoalueen rakenteeseen ja mittakaavaan.

Ehdotus perustuu tehtävän substanssille eli taiteen esittelylle, ja siitä saa muotonsa uhmakkuudesta vapaa ulkoarkkitehtuuri. Muiden ansioiden ohella vanha museorakennus jatkaa tässä elämäänsä. Tämä on mahdollisimman hienolla tavalla museon traditioita kunnioittava ratkaisu.

Mukautuvan perusratkaisunsa ansiosta ehdotus on erittäin kehityskelpoinen. Sillä on edellytykset kehittyä edelleen näkemäyhteyksiensä osalta Wilhelm von Nottbeckin puiston ja palatsin suuntaan. “Lumen Valon” voi hahmottaa lujana ajatusrakennelmana, jonka puitteissa on kiitollista lähteä ratkaisemaan toteuttamisvaiheen kysymyksiä.

building “takes its place”: it grinds into the ground, almost as if making a nest for itself – instead of taking over violently, it sits and settles down. The design has been arranged by delicate means that are controlled in terms of the scale. It takes into account, by simple means, both the values related to the history of the Finlayson area and the starting points of the surrounding area and the requirements of the art.

“Lumen Valo” impresses comprehensively. It seems to be intuitively self-evident as it is and the analysis of its components does not alter this impression. It is present, convincing, and tells about the talent of its author.

The external form grows from the inside, structuring into a spatially rich arrangement without disconnected effects or motifs. The chain of exhibition facilities that are proportionate and utilise natural light in a beautiful manner constitute an experimental architectural entity and an appropriate environment for viewing artworks.

The top windows of the halls, the size of which differ depending on the direction they face, greet the visitors as variations of the motif without offering views that would compete with the artworks. Slanted roofs make the exterior architecture of the museum livelier. They break the compact roof line in front of the headquarters building and make the connection with the park lighter.

“Lumen Valo” is located at a dividing point of the urban structure where closed blocks open up towards more loosely built residential blocks. However, the entry creates a contact with the structure and scale of the adjacent historical workers’ housing area through its rooflines and the urban context of its form.

The entry is based on the substance of the competition task, i.e., displaying art, and this provides the form for the exterior architecture, which is free from defiance. In addition to its other merits, the entry continues the life of the old museum building. The solution respects the tradition of the museum in the best possible manner.

Thanks to its modifiable basic solution, the entry has excellent potential for development. It can be developed further towards Wilhelm von Nottbeck Park and the palace as regards view connections. “Lumen Valo” can be seen as a solid thought structure, which provides a good framework for solving the questions related to the implementation phase.

Kunniamaininnat

Lisäksi palkintolautakunta päätti antaa kunniamaininnan kymmenelle ehdotukselle seuraavin perustein:

Kunniamaininta ehdotukselle **"Elon"** korkealuokkaisesta ja tinkimättömän ankaraa arkkitehtuurista sekä erittäin huolella tutkitusta ja vakuuttavasta esityksestä.

Kunniamaininta ehdotukselle **"Ester (2)"** suurpiirteisen ja komean ulkoisen hahmon sekä pääkonttoria ja puistoa yhdistävän vaikuttavan pääaulan ansioista.

Kunniamaininta ehdotukselle **"Hatunnosto"** tilallisesti rikkaasta puistoympäristön arvoja huomioivasta kompositiosta, julkisivujen taitavasta jäsennyksestä ja korkealuokkaisesta kokonaisuusesityksestä.

Kunniamaininta ehdotukselle **"Kävelyllä Metsässä"** rohkeista ja mielikuvituksellisista puurakenteista osana nykyajan taidemuseokonseptia.

Kunniamaininta ehdotukselle **"Kepos"** kauniista tilallisesta jäsentelystä ja sisätilojen yksityiskohdista sekä kokonaisvaltaisesta nykyaikaisen taidemuseon olemusta ilmentävästä arkkitehtuurista.

Kunniamaininta ehdotukselle **"Krokotiili"** vakuuttavasta museorakennuksen asemoinnista ja yksinkertaisesta, tehdasmiljöön perinnettä jatkavasta arkkitehtonisesta otteesta.

Kunniamaininta ehdotukselle **"Ruukin Puuvillaa"** kilpailun yleisestä tarjonnasta poikkeavasta, vapaaseen viivaan perustuvasta muodonannosta ja sitä tukevasta kolmiulotteisesta julkisivuratkaisusta.

Kunniamaininta ehdotukselle **"SARA (1)"** puistoalueen arvoja korostavasta yleisratkaisusta ja maltillisin keinoin toteutetusta arkkitehtuurista.

Kunniamaininta ehdotukselle **"Venetsia"** viimeisteltyjen ja hartaiden sisätilojen, taidemuseon olemusta ilmentävien julkisivujen sekä pääkonttorin eteen muodostetun eduspihan tunnelmasta.

Kunniamaininta ehdotukselle **"VIISVOONINKINEN"** toimintojen taitavasta sijoittelusta ja mitoituksista useista kerroksista koostuvaan taidemuseokonseptiin.

Honorary mentions

The jury decided to give an honorary mention to ten competition entries based on the following grounds:

An honorary mention to the competition entry **"Elon"** for its high-quality and uncompromisingly strict architecture and extremely carefully studied and convincing presentation.

An honorary mention to the competition entry **"Ester (2)"** for the magnificent external form and the impressive main foyer that connects the headquarters building and the park.

An honorary mention to the competition entry **"Hatunnosto"** for its spatially rich composition that takes the values of the park environment into account, the skilful structuring of the facades, and the high-quality overall presentation.

An honorary mention to the competition entry **"Kävelyllä Metsässä"** for its courageous and imaginary wood structures as part of the modern art museum concept.

An honorary mention to the competition entry **"Kepos"** for its beautiful spatial arrangement and details of the interior, and for the overall architecture that reflects the essence of a modern art museum.

An honorary mention to the competition entry **"Krokotiili"** for the convincing placement of the museum building and the simple architectural approach that continues the tradition of the industrial milieu.

An honorary mention to the competition entry **"Ruukin Puuvillaa"** for the design that is based on a free line and differs from the general offering of the competition, and for the three-dimensional facade solution that supports it.

An honorary mention to the competition entry **"SARA (1)"** for the general solution that emphasises the values of the park area and for the architecture that has been implemented by using moderate means.

An honorary mention to the competition entry **"Venetsia"** for the atmosphere created by the finished and serene interior, the facades that reflect the essence of the art museum, and the yard area in front of the headquarters building.

An honorary mention to the competition entry **"VIISVOONINKINEN"** for the skilful location and dimensioning of functions into the art museum concept that consists of several floors.

8.2 Palkintolautakunnan suositukset

Palkintolautakunta suosittelee, että Sara Hildénin taidemuseon uudisrakennuksen suunnittelua Finlaysonin alueelle jatketaan voittaneen kilpailuehdotuksen pohjalta ja jatkosuunnittelutehtävä annetaan voittaneen ehdotuksen tekijöille.

Hankkeen myöhemmissä suunnitteluvaiheissa kilpailuehdotuksen tekijän tulee huomioida seuraavat seikat ja muutosesitykset sekä esittää niihin kehitysehdotukset perusratkaisun ansiot huomioiden:

- Ehdotuksen kehittämiseen liittyvät jatkosuunnitteluohjeet tulee harkita kokonaisuutena ja sovittaa osaksi suunnittelun kokonaisratkaisua perusratkaisun ansioita hukkaamatta.
- Mahdollisuutta sijoittaa kellariin sijoitetut näyttelysalit/näyttelyvarastot maanpäällisiin kerroksiin tulee tutkia.
- Kellarin rakennettavuutta tulee tutkia yksinkertaisemmaksi noudattamalla maanpäällisen osan ulkoseinälinjaa. Saliyksiköiden toisteisuutta ei kannattane noudattaa enää kellarin aputiloissa.
- Näyttelysalien mitoitusta ja sen variointia tulee tutkia.
- Toiminnallista yleisratkaisua tulee entisestään selkeyttää.
- Käytävätiloihin ei tule sijoittaa varastotiloja.
- Aulatilan näkymien avaamista entistä paremmin puiston suuntaan tulee tutkia.
- Yksiköiden välistä avautuvia puistonäkymiä tulee perusratkaisun puitteissa pyrkiä väljentämään.
- Puiston ja kadun välisen yhteyden parantamiseksi olisi syytä tutkia rakennuksen perusidean mukaisten pohjois-eteläsuuntaisten yksikkövälien läpinäkyvyyttä esim. poistamalla väleistä toisarvoiset toiminnot ja harkitsemalla lasien vaihtamista kirkkaiiksi.
- Kattoratkaisun monimuotoisuutta tulee tutkia pelkistävämpään suuntaan, ja samalla vesikaton rakenteisiin kosteusongelmien ehkäisemiseksi tulee kiinnittää erityistä huomiota.
- Auringonvalon suuntaisten kattopintojen hyödyntämistä sähkön keräykseen voisi harkita.
- Laajojen näyttelysalien ikkunoiden tuottamaan lämmön ja suoran luonnonvalon aiheuttamiin haittoihin tulee kiinnittää huomiota.

8.2 The jury's recommendations

The jury recommends that the design of the new Sara Hildén Art Museum building in the Finlayson area be continued on the basis of the winning competition entry and that the further planning task be given to the authors of the winning entry.

In the later design phases of the project, the author of the winning entry must take into account the following matters and alteration proposals and present development proposals to them, considering the merits of the basic solution:

- Instructions for further planning related to the development of the entry must be considered as a whole and integrated with the overall planning solution, without mislaying the merits of the basic solution.
- The option to locate the exhibition facilities / exhibition storage that have been located in the basement on the above-ground floors must be examined.
- The feasibility of the construction of the basement must be examined and simplified by following the exterior wall line of the above-ground section. It is probably best not to extend the repetition of the exhibition facility units to the service spaces located in the basement.
- The dimensioning of the exhibition facilities and its variation must be examined.
- The overall functional solution must be clarified further.
- Storage facilities must not be located in the corridors.
- The option to open up the views from the foyer better towards the park must be examined.
- Park views that open up between the units must be made less confined as permitted by the basic solution.
- To enhance the connection between the park and the street, the transparency of the spaces between the units in the north-south axis, which are part of the basic idea of the building, e.g., by removing secondary functions from these spaces and by considering the option to replace the glasses with clear glass, should be examined.
- The diversity of the roof solution must be examined to make it more simplified. At the same time, special attention must be paid to the roof structures in order to prevent moisture problems.
- The option to utilise roof surfaces that are in the correct angle in relation to the sun for collecting solar energy could be considered.
- Attention must be paid to the problems caused by the heat and direct natural light that enters the building through the large windows of the exhibition facilities.

8.3 Arvostelupöytäkirjan allekirjoitus

Palkintolautakunta hyväksyi ja allekirjoitti arvostelupöytäkirjan:

Jaakko Stenhäll

apulaispormestari, tuomariston puheenjohtaja
Deputy Mayor, Chair of the jury

Päivi Loimaala

Sara Hildénin taidemuseon johtaja
Director of the Sara Hildén Art Museum

Silja Rantanen

taidemaalari, kuvataiteen tohtori, Sara Hildénin Säätiö
Painter, Doctor of Fine Arts, Sara Hildén Foundation

Sari Raunio

kiinteistökehitysjohtaja, Varma
Property Development Director, Varma

Kai Niinimäki

kiinteistöpäällikkö, Varma
Real Estate Manager, Varma

8.3 Signing of the evaluation minutes

The jury approved and signed the evaluation minutes:

Virpi Ekholm

kiinteistöjohtaja, Tampereen kaupunki
Real Estate Director, City of Tampere

Elina Karppinen

asemakaavapäällikkö, Tampereen kaupunki
Manager of City Planning, City of Tampere

Hanna Montonen

yhdyskuntasuunnittelupäällikkö, Tampereen kaupunki
Head of Urban Planning, City of Tampere

Minna Tuominen

hankearkkitehti, Tampereen kaupunki
Project Architect, City of Tampere

Rainer Mahlamäki

professori, arkkitehti SAFA
Professor, Architect M.Sc.

Pauno Narjus

arkkitehti SAFA
Architect M.Sc.

8.4 Tekijätietojen avaus

Arvostelupöytäkirjan allekirjoittamisen jälkeen palkintolautakunta avasi palkittujen ehdotusten tekijätiedot. Ehdotusten tekijöiksi osoittautuivat seuraavat työryhmät:

I palkinto I prize

Lumen Valo
Janne Hovi

III palkinto III prize

Obscura
Heljä Nieminen
Havu Järvelä

Mezzo
Arkkitehdit Rudanko + Kankkunen Oy

Anssi Kankkunen
Hilla Rudanko
Kuisma Rasilainen

8.4 Opening of author details

After signing the evaluation minutes, the jury opened the author details of the awarded entries. The following teams turned out to be the authors of the entries:

Iunastus purchase

XXX
Arquitectos Ayala S.L.P.

authors:
Gerardo Ayala Hernández
Mateo Ayala Calvo
Marcos Ayala Calvo

team:
Virginia Bringas
Jose A. Fuentes
Raquel García
Ingrid Halbach
Enrique Ibañez
Monica Encinas
Eloy Noriega
Sergio Jiménez
Eva López
Mamen Pozo
Leticia Roques
Raquel Ruiz
Fran Mateos
Pablo Jiménez

Iunastus purchase

A sculpture in the park
ALL – atelier lorentzen langkilde

Kasper Lorentzen, Architect MAA, Partner
Mads Frølund Poulsen, Architect MAA
Logan Hanson, Architect MAA
Svea Bäckström, Architect BA
Nora Sønstlien, Architect BA

kunniamaininnat honorary mentions

Elon

Mensing Timofticiuc Architects

Marius Mensing
Anca Timofticiuc
Marvin Hugo
Marco Shllaku
Timo Behr
Philipp Kentner

Ester (2)

Parviainen arkkitehdit Oy

Antti Hakonen
Terhi Isokuortti
Jyri Jernström
Mikko Lahikainen
Miika Liukka
Anna Markkula
Helmi Mälkönen
Jani Ristimäki
Miguel Santos
Tea Savolainen
Salla Tervo
Bratislav Toskovic
Caius Verhe

Hatunnosto

MUUAN Oy

tekijät:
Tiina Antinoja, arkkitehti SAFA
Olli Metso, arkkitehti SAFA
Aleksi Rastas, arkkitehti SAFA
Tuulikki Tanska, arkkitehti SAFA
Anna Wawrzyniak, Architect MSc
avustajat:
Ville Mujunen, arkkitehti yo
Aura Pajamo, arkkitehti SAFA
Anni Remes

Kävetyllä Metsässä

Airstudio

Phoebe Chu
Scott Doig
Tin Phan

Kepos

suunnittelijat:
Martino de Rossi, arkkitehti SAFA
Taavi Henttonen, arkkitehti yo
Kristiina Kuusiluoma, arkkitehti SAFA
Paula Leiwo, arkkitehti SAFA
asiantuntijat:
Pietro Zaccaria, tutkijatohtori

Krokotiili

Simon Mahringer, Dipl. Arch. ETH

tiimi:
Joel Koilpillai
Benjamin Schulman
Antti Canth (visualisaatiot)

Ruukin Puuvillaa

Jaakko Torvinen

SARA (1)

Arkkitehtuuritoimisto Sopenan - Svärd Oy

Ilkka Svärd
Pia Sopenan

Venetsia

Arkkitehtitoimisto Opus

Matias Kotilainen
senseit:
Sudar Oli Gunasekaran
Tuomas Martinsaari
Paul Thynell
Jere Pääkkönen

VIISVOONINKINEN

Arkkitehtitoimisto K2S Oy

tekijät:
Kimmo Lintula, arkkitehti SAFA, professori
Niko Sirola, arkkitehti SAFA, professori
Mikko Summanen, arkkitehti SAFA, professori
avustajat:
Anna Suominen, arkkitehti yo
Iiro Virta, arkkitehti yo

Tampellan alue

Festivaalikeskus

TELEKOPINEN 5
Sivonkatu 5

VARMA

TAMPERE.
FINLAND